9 - JUN 1982

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

வெள்ளிக்கிழமை, 1981 ஆகஸ்டு 28

ஆவணி 12, துன்மதி—திருவள்ளுவர்—2012

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9.00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. க. இராசாராம் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:

''முயற்சி திருவினை யாக்கும் முயற்றின்மை
இன்மை புகுத்தி விடும்.''

முயற்சி உடையவர்களுடைய செயல்கள் அவர்களுக்குச் சிறப்பைத் தரும். செல்வாக்கு, செழிப்பை உண்டாக்கும். முயற்சி செய்யாமல் இருத்தல் ஒருவனை வறுமையில் சேர்த்துவிடும்.

1. அரசினர் தீர்மானம்.

விதி 31–ஐத் தளர்த்த

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

''ஒவ்வொரு நாள் கூட்டத்தின் முதல் ஒரு மணி நேரம் வினாக்கள் கேட்டு விடையளிப்பதற்கென்று ஒதுக்கப்பெற வேண்டும் என்றுள்ள தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 31-ஐத் இன்று தளர்த்த வேண்டும்.''

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப் பெற்றது.

[குறிப்பு: ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் உடுக்குறி* இடப்பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்]

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

பாம்பாயி நகரில் வாழும் தமிழர்களின் குடிசைகள் அகற்றப்படுதல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருவாளர்கள் என். சங்கரய்யா, ரா. உமாநாத், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், என். பழனிவேல், டி. மணி, கே. ஆர். சுந்தரம், ப. நெடுமாறன், நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன், குமரி அனந்தன், ப. தீர்த்தராமன், எஸ். என். இராமசாமி, சோ. அழகர்சாமி, பொ. உத்திராபதி, எம். ஆறுமுகம், செ. சிவசாமி, எஸ். ஆண்டித்தேவர், கே. தனுக்கோடித் தேவர், அ. ரகுமான்கான் ஆகியோர் ''தமிழகத்தைச் சேர்ந்த பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழை எளிய தமிழ் மக்கள் தம் பிழைப்புக்காக பம்பாயி நகர சாலையோரங்களில் நீண்ட

காலமாகக் குடியிருந்து வரும் இருப்பிடங்கள் தரை மட்டமாக ஆக்கப்பட்டு அவர்கள் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்படுவதால் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும்" என்ற தீர்மானத்தை மொழிய என் அனுமதி கேட்டு அறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசரப்பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து அவர்களை மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவர் அவர்களே, அன்று நாம் இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்கள் பாதுகாப்பு பற்றி சமீபத்தில் பேசினோம். ஆனால் இன்று இந்த அவையிலே பம்பாய் வாழ் தமிழ் மக்களின் பாதுகாப்பு பற்றி பேசவேண்டிய ஒரு அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்று வருத்தத்தோடு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சில மாதங்களுக்கு முன் மகாராஷ்டிரியர்கள் அல்லாதவர்களின் சிறு கடைகள் தாக்கப்பட்ட செய்தினைப் பத்திரிகையிலே பார்த்தோம். இப்போது பம்பாய் நகர சாலையோரத்தில் குடியிருக்கக்கூடிய இரண்டரை இலட்சம் மக்களின் மீது தாக்குதல் நடந்திருப்பது என்பது மிகவும் சீரியஸான விஷயம். இந்த சாலையோரத்திலே குடியிருக்கும் சுமார் $2\frac{1}{2}$ இலட்சம் பேர்களில் கணிசமானவர்கள் ஏழைத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் தான். கணிசமானவர்கள் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்டனர். அந்த இரண்டரை லட்சத்திலே ஒரு செக்ஷன் வெளியேற்றப்பட்டனர். அப்படி ஏராளமான குடும்பங்கள் வெளியேற்றப்பட்டு அவர்கள் தங்குவதற்கு இடம் இல்லாமல் பம்பாய் நகரத்திலே தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மனிதத் தன்மையற்ற நிலைமைகளைப் பற்றி சுப்ரீம்கோர்ட் பிரதம நீதிபதி திரு. சந்திரசூட் அவர்கள் சர்க்கார் வக்கீலைப் பார்த்து நேரடியாகவே குறிப்பிட்டதைக் கவனித்தால் நன்கு தெரிந்துகொள்ள முடியும். "மனிதன் வாழ லாயக்கற்ற சேரிகளில் யாரும் வாழ விரும்ப மாட்டார்கள். அவர்களின் குடிசைகள் இடிக்கப்பட வேண்டுமா? அந்த ஏழைகள் எங்கே போவார்கள்," என்று சர்க்கார் வக்கீலைப் பார்த்து சீஃப் ஜஸ்டிஸ் அவர்கள் கேட்டார்கள். வெறும் சட்டத்தை மட்டும் நிர்வாகம் செய்யக்கூடிய நீதிமன்றத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள இந்த மனித உணர்வு பம்பாய் கார்ப்பரேஷனுக்கு இல்லையோ என்று கேட்கக்கூடும். அவர்களுக்கு மனிதத் தன்மை இல்லாமல் இல்லை. பம்பாய் நகர சாலையோரங்களைச் சுத்தப்படுத்தவேண்டும் என்பதால் ஏற்பட்ட நிலைமையல்ல, இந்த பம்பாய் நகரில் நடக்கின்ற நிகழ்ச்சி. அங்கே வசிக்கின்றவர்கள் தமிழர்கள் என்பதால் சிவசேனா வழியில் பம்பாய் கார்ப்பரேஷன் ஏழைத் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக ஆப்பரேஷன், டெமாலிஷன் அன்ட் டெப்போர்டேஷன் என்ற பெயரால் நடத்தப்படுகின்றது. அதாவது உடைப்பது, நாடு கடத்துவது என்ற பெயரால் ஒரு இயக்கம் அங்கே நடத்தப்படுகின்றது.

நடைபாதைகளில் பல ஆண்டுக்காலமாக வாழ்ந்து வருகின்ற அந்த தமிழ் மக்களை அடித்து, துன்புறுத்தி, அந்த புட்பாத்தில் இருந்து வெளியியேற்றுவது மட்டும் அல்லாமல் அவர்களை பல வந்தமாக ரெயில் பெட்டியில் ஏற்றி, தமிழகத்திற்கு திருப்பி யனுப்புகிறார்கள். இதுதான் மிகவும் மோசமான நிலைமை. Most serious aspect of t e whole thing.

அவர்கள் நடைபாதையில் வாழ்ந்துக் கொண்டிருப்பதிலிருந்து வெளியே விரட்டுவது மட்டுமல்லாமல், அவர்களை பலவந்தமாக ரயில்பெட்டிகளில் ஏற்றி தமிழகத்திற்கு திருப்பி அனுப்புகிறார்கள் என்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மகாராஷ்டிர மாநில அரசின் தூண்டுதலின் பெயரால்தான் பம்பாய் மாநகராட்சி இப்படி ஒரு வேலையைச் செய்கிறது. நமது அரசியல் சட்டத்தின் படி, இந்தியாவில் எங்கே நுழைவதற்கும், தங்குவதற்கும், வியாபாரம் செய்வதற்கும் ஒவ்வொரு இந்தியனுக்கும் ஒவ்வொரு இந்தியப் பிரஜைக்கும் உரிமை உண்டு. அது அடிப்படையான சட்ட உரிமையாகும். அப்படிப்பட்ட கான்ஸ்டிட்டியூஷனல் ரைட், இந்திய பிரஜையாக இருக்கக்கூடிய அனைவருக்கும் அளிக்கப் பட்டிருக்கக் கூடிய அந்த உரிமை, ஏழை தமிழ் மக்களைப் பொருத்தவரையில் பம்பாயில் தூக்கி எறியப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது இந்த வெளியேற்றும் உத்தரவு பம்பாயில் 1981 அக்டோபர் மாதம் வரைக்கும் தற்காலிகமாக நிறுத்திவைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஸ்டே தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

சுப்ரீம் கோர்ட் பிரதம நீதிபதி அவர்கள் மாநில அரசுக்கும் மாநகராட்சிக்கும், ஏன் இந்த உத்தரவை ரத்து செய்யக்கூடாது என்று கேட்டு நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் இதை தற்காலிகமாக நிறுத்திவைத்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இந்த நேரத்திலே அங்கே ஆட்சி செய்யக்கூடியவர்கள் அதாவது மகாராஷ்டிர முதலமைச்சராக இருப்பவர் என்ன சொல்கிறார் என்று பார்த்தால், ''இனிமேல் பம்பாயில் நுழைவதற்கு வேலை அனுமதிச் சீட்டு அதாவது வொர்க் பெர்மிட் சிஸ்டம் என்ற'' முறையை புகுத்த உத்தேசித்திருப்பதாக முதல்வர் அவர்களே அறிவித்திருக்கிறார்கள், அன்னிய நாடுகளில் நாம் நுழைவதற்கு எப்படி விசா, பெர்மிட் தேவைப்படுமோ அது போன்று மகாராஷ்டிரத்தில் அதுவும் குறிப்பாக பம்பாயில் நுழைய வேண்டும் என்று சொன்னால், விசா சிஸ்டம் ஏற்படுத்தப்படும் என்று சொன்னால், மகாராஷ்டிரா என்ன சுதந்திரம் பெற்ற தனி மாநிலமாகி விட்டதா? துபாய் போன்ற நாடுகளில் இந்தியர்கள் போவதற்கு வொர்க்-பெர்மிட் சிஸ்டம் உண்டு. அந்த நிலைமை பம்பாய் வாழ் தமிழ் மக்களுக்கு ஏன்? இது நாட்டின் ஒற்றுமைக்கும் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் ஊறு செய்யக்கூடியது. ஒன்ஸ் அப்படி செய்து விட்டால், அந்தமுறை நாடு முழுவதும் எல்லா மாநிலங்களிலும் பரவிவிடும் நிலைமை வந்து விடும். ஒவ்வொரு மாநிலமும் அப்படிச் செய்து விட்டால், எங்கே இந்தியா

Where is India?

ஆகவே, ஒற்றுமைக்கும் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் ஆபத்து ஏற்பட்டிருப்பதால், இந்த அக்கிரமத்தை தடுப்பதற்கும், பம்பாய் வாழ் மக்களின் சட்டபூர்வமான உரிமைகளை பாதுகாக்கவும், பிரதமர் அவர்களை உடனடியாக இந்தப் பிரச்னையில் தலையிடச் செய்ய வேண்டியிருப்பதால், நமது மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் பிரதமரை உடனே சந்தித்து, தகுந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசர அவசிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பிரதமர் அவர்களை சந்தித்து, இதுபோன்று பம்பாய் வாழ் மக்கள் துன்புறுத்துவதிலிருந்து காப்பாற்றவும், குறிப்பாக அவர்களை திரும்பவும் தமிழகத்திற்கே திருப்பி அனுப்புவதை தடுப்பதற்கும், வொர்க் பெர்மிட் சிஸ்டம் என்று சொல்லக் கூடிய அந்த முறையை யோசிக்க என் மனத்திலே எழக் கூடாது, அப்படி இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற அளவிலேயும் பிரதமர் அவர்களை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

அது மட்டும் அல்லாமல், இதிலே முக்கியமான விஷயம் என்ன வென்றால் தமிழர்கள் மட்டுமே அவ்வாறு வெளியேற்றப் படுகிறார்கள் பம்பாயிலிருந்து என்பது தான். Most serious aspect of the whole thing is that Tamilnadu is deing singled out; பல மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கேயிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் தமிழ்மக்கள் மட்டுமே இவ்வாறு வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றாக நினைவிருக்கும் என்று கருதுகிறேன், மாண்புமிகு அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் இதேபோன்ற ஒரு சம்பவம் நடைபெற்று, நானும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்களும் அப்போது எம்.பி. யாக இருந்த காரணத்தால் அங்கே இதில் தலையிட்டு, நாங்களே தாக்கப் பட்டோம் என்பது தலைவர் அவர்களுக்கு நினைவிருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

எனவே, இப்படிப்பட்ட ஆன்ட்டி-தமிழியன் (Anti-Tamilian) ஆன்ட்டி-இந்தியன் (Anti-Indian) பொசிஷன் அங்கே இன்னமும் இருக்கிறது. இப்படி ஆன்ட்டி-தமிழியன் என்பதும், ஆன்ட்டி இந்தியன் என்பதும், (Linguistic chauvanism) என்ற வகையில் வந்திருப்பதால் உடனடியாக பிரதமர் அவர்களை சந்தித்து ஆக்ஷன் எடுக்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பதால், மிகவும் முக்கியமான இப்பிரச்னை குறித்து, விவாதிக்க வேண்டி தேவையும் இருப்பதால், இந்த அவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 ஆகஸ்டு 28]

[முற்பகல் 9–10]

*திரு. ப. நெடுமாறன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பம்பாயில் வாழ்கிற இலட்சக்கணக்கான தமிழர்கள் குடியிருந்த பிளாட்பாரம் குடிசைகள் பலவந்தமாக அகற்றப் பட்டு அந்த நகரிலிருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்டு தமிழ்நாட்டுக்கு அகதிகளாக அனுப்பப்படுகிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியது போல் பம்பாய் நகர பிளாட்பாரங் களில் தமிழர்கள் மட்டுமல்ல மராட்டியர்கள் உட்பட பல மாநிலங்களிலிருந்து உள்ள ஏழை எளிய மக்கள் குடிசைகள் போட்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களை எல்லாம் தொடாமல் எங்கெங்கு தமிழர்கள் அதிகமாக வாழ்கிறார்களோ அந்தப் பகுதிகளை மட்டும் குறிப்பாக தேர்ந்தெடுத்து அந்த மக்களை சென்ற ஜூலை மாதம் 23-ம் தேதி அன்று இரவு நேரத்தில் அதுவும் மழை வரப்போகிற நேரத்தில் அந்தக் குடிசைகளை எல்லாம் அகற்றி பிய்த்தெறிந்து அவர்களை எல்லாம் லாரிகளில் பலவந்தமாக ஏற்றி அங்கிருந்து ரெயில்வே நிலையங்களுக்குக் கொண்டுசென்று அங்கிருக்கக்கூடிய ரெயில்களில் ஏற்றி தமிழ்நாட்டுக்கு விரட்டியடிக்கிற செயலினை மராட்டிய மாநில அரசு ஈவு இரக்கம் இல்லாமல் செய்திருக்கிறது. இதன் விளைவாக ஏறத்தாழ இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தமிழர்கள் இன்று வீடு இல்லாமல் அவர்களுக்கு என்றிருந்த சொற்ப உடைமைகளை கூட இழந்து அகதிகளாக அவதிப்படக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருப்பதை இந்த மன்றத் தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவருகிறேன்.

இலங்கையில் இருக்கக்கூடிய தமிழர்களுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டிருப்பதைப் பற்றி கடந்த வாரம் நம் அவையிலே எல்லாக் கட்சியினரும் அதில் ஒன்றுபட்டு நின்று அவர்களது அவலநிலைமைக்கு நம் வருத்தத்தைத் தெரிவித்து அங்குள்ள தமிழர்களைக் கொடுமைப் படுத்துவதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும் என்பதற்காக நாம் ஏகமனதாக ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினோம். அதற்கு சிங்கள வெறியர் கள் தமிழர்கள் ஒன்றுபட்டு நின்று இப்படி தீர்மானம் நிறை வேற்றியிருக்கிறார்களா, அதற்கு பதிலடி இதுதான் என்று சென்னையிலிருந்து சென்ற ஒரு தமிழனை, தனபதி என்பவரை சாகடித்து அவரது பிணத்தை அவர்கள் பரிசாக அனுப்பியிருக் கிறார்கள், இலங்கையில் ஏற்பட்டிருப்பதைத் தொடர்ந்து பம்பாயில் இப்படிப்பட்டதொரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியது போல் மராட்டிய மாநில முதல் அமைச்சர் அந்துலே அவர்கள் பேச்சு நமக்கு ரொம்பவும் வருத்தத்தை அளிக்கிறது, அவர் சொல்கிறார், வேலை

அனுமதிச் சீட்டு இல்லாமல் யாராக இருந்தாலும் பம்பாய் நகருக்குள்ளே வரக்கூடாது என்று அந்த அரசு முடிவு செய்யப் போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ சில மாதங்களுக்கு முன்னால் பங்களூர் நகரில் வாழ்கிற தமிழர்கள், மலையாளிகள் மற்ற மாநிலத்தவர்கள் எல்லாம் இதுபோன்ற ஒரு தாக்கு தலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள். அந்த மாநிலத்தின் முதல் அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய குண்டு ராவ் அவர்கள் சொன்னார் கள். 'ஸன்ஸ் ஆப் தி ஸாயில்' என்ற புது தத்துவத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த மண்ணின் மைந்தர்களுக்குத் தான் அங்கே வேலை மற்றவர்கள் அங்கிருந்து வெளியே போங்கள் என்று சொன்னார்கள். இன்று மராட்டிய மாநில முதல் அமைச்சர் அந்துலே அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இதே பாணியை எல்லா மாநில முதல் அமைச்சர்களும் பின்பற்றத் தொடங்கினால், எல்லா மாநில மக்களும் பின்பற்றத் தொடங்கினால் இந்தியாவின் ஒற்றுமை என்னவாகும் என்பதை மதிப்பிற்குரிய பிரதமர் இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அவர்களது கட்சியைச் சேர்ந்த முதல் அமைச்சர்கள் அந்துலே அவர்களும், குண்டுராவ் அவர்களும் மற்ற மாநிலத்து மக்கள் தங்கள் மாநிலங்களில் வாழ்வதற்கு அனுமதி மறுக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக தமிழர்கள் வாழ்வதை அவர்களால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. தமிழர்கள் அந்த மாநிலங்களிலிருந்து விரட்டியடிக்கப்படவேண்டும் என்பதில் அவர்கள் முனைந்திருக் கிறார்கள்.

மராட்டிய மாநிலத்தில் இப்படிப்பட்டதொரு நிலை ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? மராட்டிய இனவெறி மிகுந்த சிவசேனையின் தூண்டுதலினால்தான் இது நடைபெற் றிருக்கிறது என்று நான் பகிரங்கமாக குற்றஞ்சாட்ட விரும்பு கிறேன். சிவசேனைக்கும் அங்கிருக்கக் கூடிய மராட்டிய முதல் அமைச்சர் அந்துலே அவர்களுக்கும் தொடர்பிருக்கிறது. சென்ற கார்ப்பரேஷன் தேர்தலில் இனவெறி நிறைந்த சிவசேனையோடு வெட்கம் இல்லாமல் தேர்தல் உறவு வைத்துக் கொண்ட விளைவுதான் இது. பம்பாய் நகரில் இருக்கக்கூடிய தமிழர்களையும் மற்றவர்களையும் விரட்டியடிக்கவேண்டும் என்று சிவசேனைத் தலைவர் பால்தாக்கரே பகிரங்கமாகப் பேசுகிறார். அவர் பேசிய மறுவாரம் இந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, மராட்டிய மாநில முதல் அமைச்சர் அந்துலே அவர்கள் பால்தாக்கரேயை மீறி எதுவும் செய்ய முடியாத நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அகில இந்திய தேசிய இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி குறுகிய இன வெறி கொண்ட சிவசேனாவுடன் சேர்ந்ததன் விளைவாக இன்றைக்கு அங்கே இருக்கக்கூடிய தமிழர்கள் விரட்டப்படக் கூடிய பரிதாபகரமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1981 ஆகஸ்டு 28] [திரு. ப. நெடுமாறன்]

அகில இந்திய தேசீய கட்சி என்று அவர்கள் சொல்லிக் கொள்வதில் பிரயோஜனம் இல்லை. அதைச் செயலில் காட்டுவதற்கு இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் முதலமைச்சர்கள் முன்வர வேண்டும். அதற்கு மதிப்பிற்குரிய பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் வற்புறுத்த வேண்டும், இலங்கையில் அதற்கடுத்து, பம்பாய், அதற்கடுத்து பெங்களூரில் தமிழர்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளிலிருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்டு, தமிழகத்திற்கு அவர்கள் அகதிகளாக வரக்கூடிய அபாய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய தமிழக முதல்வர் அவர்கள் உணர்ந்து, தமிழக அரசின் சார்பில் இதற்கு நம்முடைய பலத்த எதிர்ப்பினை மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்; மகாராஷ்டிர அரசுக்கும் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று நான் இங்கே வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

*திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, ஏறத்தாழ $2\frac{1}{2}$ இலட்சம் தமிழ் குடும்பங்கள் பம்பாய் நகரத்தின் வீதிகளிலே தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டிருந்தவர்கள், அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்துவதோடு, அவர்களுடைய வாழ்க்கையை வேரோடு சாய்க்கின்ற நிலை அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. சாலை ஓரங்களிலே கூனியும், குறுகியும் சென்று குடிசைகளிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற அந்த மக்கள், பம்பாய் நகரத்திலுள்ள வானளாவிய கட்டிடங்களை கட்டுவதற்கு உதவியவர்கள், அந்தக் கட்டிடங்களிலே உள்ள தொழிற்கூடங்களுக்கு மனித சக்தியைக் கொடுக்கின்றவர்கள், உழைப்புச் சக்தியைக் கொடுக்கின்றவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட மக்களை, இந்தியாவிலே பிறந்திருந்தாலும், மகாராஷ்டிர அரசாங்கத்தின் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தோடு, ஏன் அவர்களுடைய அறிவிப்போடு, அங்கேயிருக்கின்ற கார்ப்பரேஷன் எவிக்ஷன் ஆபரேஷன் என்று சொல்லுகின்ற வகையிலே, அதற்குப் பிறகு 'டீபோர்ட்டேஷன்' என்று சொல்லுகின்ற வகையில் அங்கிருந்து நாடு கடத்தப்படுவதுபோல, ஒரு நாட்டிலிருந்து இன்னொரு நாட்டிற்கு கடத்தப்படுவதுபோல, இந்தியாவின் ஒரு பகுதியிலே இருந்து இன்னொரு பகுதிக்கு அவர்கள் கடத்தப்படுகிறார்கள்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய அருமைத் தலைவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, மண்ணின் மைந்தர்கள் என்ற தத்துவத்தைக் கொண்டு வந்தவர்கள், ஒன்றைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இமயத்திலிருந்து குமரி வரை அனைவரும் பாரத மாதா என்று சொல்லுகின்ற பெண்ணின் மைந்தர்களாக இருப்பவர்கள்தான் இங்கே இருக்கின்றவர்கள் என்று எண்ணாமல் ஒவ்வொருவரும் தம்தம் மண்ணின் மைந்தர்கள் என்று சொன்னால், இந்தியாவின் ஒருமைப்பாடு என்னவாகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, கொட்டுகின்ற மழையில், குடிசைகள் பிரிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில், ஒரு குடிசையிலே இருந்து வெளிவந்த தந்தை தன்னுடைய $2\frac{1}{2}$ வயதான வைசூரியினால் தாக்கப்பட்ட குழந்தையை எடுத்து, அந்த அதிகாரியின் காலடியிலே போட்டு, இந்தக் குழந்தையைத் தூக்கிக்கொண்டு நான் எங்கே போவேன், எங்கே போவேன் என்று கேட்க, நீ நரகத்திற்குப் போ, நரகத்திற்குப் போ என்ற பதிலைச் சொல்ல, நகரத்திலிருந்து அப்படி விரட்டப்பட்ட காரணத்தினால் இந்த $2\frac{1}{2}$ வயதான குழந்தை இறந்துவிட்ட செய்தியை நாம் பத்திரிகையிலே பார்த்தோம். கர்ப்பிணிப் பெண் பஸ்ஸிலே ஏற்றப்பட்டு விரட்டப்பட்டதினால். அந்தப் பெண் வழியிலேயே பிரசவம் ஏற்பட்டது என்பதையும் நாம் பத்திரிகையிலே பார்த்தோம். இத்தனைக் கொடுமைகளும் இந்த நாட்டிலே நடந்திருக்கிறது. இந்திய மண்ணிலே நடந்திருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, இந்திரா காந்தி அவர்களுடைய கவனம் எந்த திசையில் திரும்ப வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறோம்.

இங்கே பேசுகின்ற நேரத்தில், அந்தப் பம்பாயிலே இருக்கின்ற தமிழர்கள் வெளியேற்றப்படுகின்றார்கள் என்று சொன்னால், குறிப்பாக தமிழர்கள் மீது பாயும் கோபத்திற்கு என்ன காரணம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, அவர்களில் ஏராளமான பேர்கள் செல்வத்தோடு செழிப்போடு இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் நாளும் உழைத்து உழைத்து உருக்குலைந்து இருக்கும் நிலையில் உள்ள தமிழர்கள் வெளியேற்றப்படுவதற்கு ஏதேனும் காரணம் இருக்குமானால் எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல அந்த சிவ சேனையின் தூண்டுதலினால் ஏற்பட்ட இனவெறிதான். அந்த இனவெறி கூட மற்ற மாநில மக்களின் மீது பாயாமல் நம்மீது பாய்கின்றது என்று சொன்னால் அகில உலகத்திலே நமக்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. பம்பாயில் நடக்கும் இனவெறியைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, இலங்கையில் நடைபெறுகின்ற துன்பம், அங்கேயிருக்கின்ற சிங்கள இனத்து மக்கள் ஒரு கணம் இங்கே பார்த்தால், இந்தியாவிலேயே இந்திய மண்ணிலேயே தமிழர்களுக்கு மதிப்பில்லை, தமிழர்களுக்கு பெருமையில்லை நாம் ஏன் பெருமை கொடுக்கவேண்டும் என்ற சிந்தனை அவர்களுக்கு வரக்கூடும் அல்லவா? நம் நாட்டிலே மரியாதை செல்வாக்கு இல்லை என்ற சூழ்நிலை உருவானால், தமிழகத்திலே உள்ள சட்டமன்றப் பேரவையும், அதனுடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அதனைப் பார்த்துக்கொண்டு வாளா இருக்க முடியாது.

[முற்பகல் 9.20]

நமது கண்டனத்தைத் தெரிவிப்பது என்பது மட்டுமல்ல, இந்தக் கண்டனத்தைத் தெரிவிப்பதோடு நாம் நின்று விடாமல் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் அக்டோபர் மாதம் வரை

நிறுத்தி வைக்கின்ற நீதிமன்ற ஆணையோடு நின்றுவிடாமல் என்றுமே அவர்களைத் தொடக்கூடாது என்று சொல்லுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டாக வேண்டும்.

''யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்'' என்ற உயர்ந்த தத்துவத்தை உலகத்திற்குக் கொடுத்த தமிழர்களை இப்போது உலகத்தில் எல்லாம் பார்க்கின்றபோது இப்போது மற்றவர்கள் 'தமிழர்களே யாது உம் ஊர்? என்று கேட்கிற ஒரு சூழ்நிலை வருமானால், 'யாது உம் ஊர், தமிழ் நாட்டுக்கு ஓடு' என்று பம்பாயில் இருப்பவர்களிடம் சொல்வார்களானால், எவ்வளவு பெரிய இழுக்கு வந்திருக்கிறது என்பதை எண்ணி, தமிழர்கள் மானத்திற்கும், நாகரிகத்திற்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் இழுக்கு என்று கருதி, இந்திய ஒருமைப்பாட்டுக்கு வந்திருக்கிற பங்கம் என்று கருதி தமிழ் மக்கள் குரல் கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், தமிழக முதல் அமைச்சர் அங்கிருக்கும் முதலமைச்சருக்குத் தனது கண்டனத்தைத் தெரிவிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்தியப் பிரதமருக்கும் சொல்லி; நிச்சயமாக இங்கிருந்து ஒரு குழு பம்பாயிலிருக்கும் மக்கள், தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஆபத்தை உணர்ந்து அதற்குத் தகுந்தவாறு அறிக்கை ஒன்று சமர்ப்பித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்காக, இந்தச் சபை அதைப் பற்றி விவாதிப்பதற்காக அதிக நேரம் ஒதுக்கி விவாதிக்க பிற அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து சபையில் இதைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பம்பாய் நகரத்தில் இருக்கின்ற தமிழர்களுக்கும் அதே போன்று மற்ற இனத்தவர்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் கடுமையான பாதிப்பான நிலைமை பற்றிப் பல தலைவர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். பம்பாய் நகரத்திலுள்ள சிவசேனை இயக்கம் மண்ணின் மைந்தர்களுக்குத்தான் சகல வாய்ப்புகளும் அளிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையைக் கொண்டு வந்ததன் காரணமாக, அந்த மோசமான நிலை காரணமாக இன்றைக்குக் கடுமையான வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும் உழைப்பாளி மக்களுக்கு இரண்டு லட்சம் தமிழ் மக்களுக்கு கடுமையான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை வருத்தத்தோடு பார்க்கிறோம்.

இன்று அங்கு ஆளக்கூடிய முதலமைச்சர் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அந்துலே ஆவார்கள். அவர், 'ஒர்க் பர்மிட் சிஸ்டத்'தை கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு மோசமான அறிவிப்பைச் செய்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது வேதனைப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்தியா பூராவிலும் தேச ஒருமைப்பாடு, என்று பேசக்கூடிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த முதலமைச்சர் அந்துலே அவர்கள் இன வெறியைத் தூண்டி விடக்கூடிய அளவுக்கு மராட்டிய இனம் அல்லாதவர்களுக்கு எதிரான சிவசேனைக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார் என்றால் அதைக் கண்டிக்க இந்திய நாட்டின் பிரதம மந்திரி முன்

வரவேண்டுமென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் இதை விசேஷ கவனத்தோடு எடுத்துக் கொண்டு இது சம்பந்தமாக கடுமையான ஆட்சேபணையைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக் கிறார்கள்.

சென்ற ஆண்டு நாங்கள் பம்பாய் நகரத்திற்குச் சென்றிருந்த போது பார்த்தோம். அங்கு சட்டமன்றக் கட்டிடம் கட்டப் பட்டிருக்கும் இடத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நேரத்தில் பத்து இருபது பேர் ஓடி வந்து 'எப்போது வந்தீர்கள்?' என்று தமிழில் பேச ஆரம்பித்தார்கள். அங்கு வந்து மூன்று மாதம் ஆகிவிட்டது என்றார்கள். அவர்கள் எங்கே தங்கியிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டதற்கு ஆங்காங்கு சிறு சிறு குடிசைகளில் தங்கியிருக் கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இங்கிருந்து சென்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பலரும் தமிழர்கள் தங்கியிருக்கக்கூடிய பகுதிகளை எல்லாம் பார்த்தோம். அவர்கள் மனிதர்கள் வாழமுடியாத அவ்வளவு மோசமான இடங்களில் குடிசைகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். அந்த வாழ்க்கைக்குக் கூட இன்று இடையூறை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். வகுப்பு வெறி இயக்கம், இன வெறி இயக்கம் அவர்களை வெளியேற்றுவதிலே முனைந்து நிற்கிறது. அங்கே ஆளுகின்ற காங்கிரஸ் கட்சியும் அவர்களை வெளியேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கிறது. ஜனநாயக எண்ணம் படைத்த அவ்வளவு பேரும் இதைக் கண்டிக்க முன்வரவேண்டும். தமிழ்நாடு அரசும் இதை வன்மையாகக் கண்டித்து உரிய நடவடிக் கையை மத்திய அரசும் பிரதமரும் எடுக்கவேண்டுமென்று தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற நெருக்கடி என்ன என்றெல்லாம் எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் அழகாக அந்தத் துயரங்களைப் பற்றியெல்லாம் சித்தரித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்கின்ற சிறிய குடிசைகளிலிருந்து அவர்களை அகற்றி, அவர்களைத் துன்புறுத்தி அடுத்து என்ன ஆபத்து வருமோ என்று அவர்கள் எல்லாம் பயந்து வாழக்கூடிய நிலைமையிலே இருக் கிறார்கள். மகாத்மா காந்தியடிகளின் தலைமையிலே சுதந்திரப் போராட்டம் நடத்திய இந்த தேசத்திலே அவர்களுடைய வாரிசுகள் என்று சொல்கிறவர்கள் ஆண்டுகொண்டிருக்கின்ற இந்த தேசத்திலே அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு முதலமைச்சரே இன வெறியை இனத் துவேஷத்தை ஆதரிக்கிற முறையிலே இன வெறிக்கு எதிராக இருக்கக்கூடியவர்களை நசுக்குகின்ற முறையிலே இனவெறிக்கு ஆதரவாக இருக்கின்றவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக அவரே அதற்கு ஆதரவாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்.

இங்கே தென் மாநிலங்களிலிருந்து சென்றிருக்கிறவர்களுக்குத் துன்பத்தை, இடைஞ்சலை ஏற்படுத்தி அவர்களுடைய வாழ்க் கையில் ஒரு அச்சத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையிலே அந்த முதலமைச்சரின் பேச்சு அவருடைய நடவடிக்கை, அவர் சொல்லக் கூடிய வார்த்தைகள், வேலைக்கு பெர்மிட் வைத்துக்கொள்ள

வேண்டுமென்ற சிஸ்டத்தைக் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய தன்மைகளைத் தடுத்து நிறுத்தக் கூடிய முறையிலே பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய முறையிலே பணியைத் தீவிரமாகச் செய்ய வேண்டுமென்பதை நாம் வற்புறுத்தியாக வேண்டும். இது சம்பந்தமாக நம்முடைய உணர்வுகளைத் தெரிவிக்கக் கூடிய முறையிலே தமிழ்நாட்டிலே உள்ள மக்கள் எங்கே இருந்தாலும் வாழ்ந்தாலும் அவர்கள் சமாதானமாகவும் சந்தோஷமாகவும் வாழ முடியும் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையிலே இந்த இனம் அந்த இனம் என்றில்லாது, இந்த சாதி அந்த சாதி என்ற முறை இல்லாது சாதி துவேஷம் இல்லாமல், மத துவேஷம் இல்லாமல் அவர்களை வேரோடு, வேர்மண்ணோடு அழிக்கக்கூடிய முறையிலே நம்முடைய அணுகுமுறை, நம்முடைய நடவடிக்கை எல்லாம் இந்த நாட்டில் உள்ள அத்தனை பேர்களும் சுபிட்சமாக எந்தவிதமான சண்டைச்சச்சரவும் இல்லாமல் சுமுகமாக வாழ்க்கையை நடத்தமுடியும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிற வகையிலே அமையவேண்டும். இந்த சூழ்நிலையில் பம்பாயில் உள்ள தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற அச்சத்தை அபாயத்தைப் போக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கவேண்டும். இது சம்பந்தமாக நம்முடைய உணர்வுகளையெல்லாம் பேசி அதனுடைய தீவிரங்களை விவாதிப்பதற்காக இந்த அவையினுடைய இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழினத்திற்கு அதிர்ச்சி தரத்தக்க செய்தி இங்கே விவாதிக்கப்படுகிறது. பம்பாயிலே உள்ள தமிழர்கள் இரண்டரை லட்சம் மக்களுக்குப் பேராபத்து வந்திருக்கிறது என்பதை எனக்கு முன்னாலே பேசிய அத்தனை தலைவர்களும் தெளிவாக எடுத்துக் கூறினார்கள். அங்கேயுள்ள குடிசை வாழ் தமிழர்களை குடிசைகளிலிருந்து அகற்றி கொடுமைக்காளாக்கி ஆளுந்தரப்பிலே உள்ள அரசும் அங்கே மாநகராட்சிப் பொறுப்பிலே உள்ள இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியும் அவர்களையெல்லாம் பலவந்தமாக வெளியேற்றி ரயிலில் ஏற்றி அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியைப் பம்பாயிலிருந்து வந்த தமிழர்கள் சொல்கிற நிலை மிகவும் கோரமான நிலை.

இதை பம்பாயிலே உள்ள சிவசேனா இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் செய்கிறார்கள். நீண்டகாலமாகவே அங்கே தமிழர்கள் தாக்குதலுக்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தமிழகத்திற்குத் தெரியும். இந்திரா காங்கிரஸ் இயக்கம் கார்ப்பரேஷன் பொறுப்பிலே இருக்கிறது, சிவசேனா இயக்கத்தின் ஆதரவு இல்லாமல் இந்திரா காங்கிரஸ்கட்சி அங்கே கார்ப்பரேஷன் பொறுப்பிலே இருக்கமுடியாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே பம்பாய் மாநிலத்திலே இருக்கின்ற அரசும், அந்த கார்ப்பரேஷனுக்கு ஆதரவாக இருந்துகொண்டு அந்தக் கொடுமைகளைச் செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறபோது மிகவும் வேதனை

யான சூழ்நிலை இங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாநிலத்தினுடைய உயர்நீதி மன்றமும் ஒரு தடையை விதித்து இருக்கிறது. அப்படிச் செய்யக் கூடாது அதை நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னாலும்கூட இந்திய அரசியல் சட்டத்தை மதிக்கவில்லை என்பதை தெளிவாக்குகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. Right to live, Right to work and right to profession throughout the territory of India. என்று சொல்கிற அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு மாறாக இப்படிப்பட்ட ஒரு செயலை அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 9-30]

அதுமட்டுமல்லாமல், மண்ணின் மைந்தர்கள் என்ற சித்தாந்தத்தை இந்திரா காங்கிரஸைச் சேர்ந்த முதலமைச்சரே சொல்கிறார். இதுபோலத்தான் அசாம் மாநிலத்தில் நடக்கின்ற பிரச்னைகள் அத்தனையும், வங்காளத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே இருக்கக்கூடாது என்ற போராட்டம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, மத்தியிலே ஆளும் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற இந்திரா காங்கிரஸ் அரசு இதைச் சற்று உன்னிப்பாகக் கவனிக்கவேண்டும். மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுகளுக்கும் இருக்கின்ற உறவு, இந்தியப் பேரரசுக்கு இருக்க வேண்டிய ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றுக்குப் புறம்பாக அவர்கள் ஆளும் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற மாநிலங்களிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் மக்களுக்கு வெளிநாட்டிலேதான் கஷ்ட நிலைமை ஏற்படுகிறது என்றால், இந்த இந்திய மண்ணிலேயும் மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கின்ற தமிழர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற நிலைமைகளைப் பார்த்து தமிழ்மக்கள் மிகவும் கொதித்து, வடமாநிலத்தவர்கள் இந்த மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடாது என்ற நிலையை எடுத்தால் என்னவாகும்? இதைப்பற்றி மத்தியிலே ஆளும்பொறுப்பிலே இருக்கின்ற இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் சற்றுச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, ஒருமைப்பாட்டுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் நிலையை, பொறுப்பிலே இருக்கின்ற இந்திராகாங்கிரஸ் சர்க்கார், அதிலும் குறிப்பாக பம்பாய் கார்ப்பரேஷன் இந்த நடவடிக்கைகளில் இறங்கியிருக்கிற அந்த நிலையைக் கண்டிக்கும் வகையில் தமிழக அரசும், குறிப்பாகத் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் இந்திராகாந்தி அவர்களைச் சந்தித்து இந்த நிலைமைகளைப்பற்றிப் பேச வேண்டும். தமிழகத்தின் ஒட்டுமொத்தமான கருத்தைத் தெரிவிக்கின்ற வகையில், தமிழக அரசே இந்தச் சட்டமன்றத்தின் மூலம் ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு, தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற இந்தப் பதட்ட நிலையை மாற்ற வேண்டும், இப்பொழுது ஏற்பட்ட நிலையைக் கண்டிக்கிறது என்ற கண்டனத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் அதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்காக இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய தலைவரவர்களே, பம்பாய் நகரத்திற்குப் பிழைப்பதற்காகச் சென்ற ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் கூலிகளாக, தங்களுடைய வாழ்க்கைப் போராட்டத்திற்காக அங்கே கூலி வேலை செய்து கொண்டிருப்பதும், அவர்களுடைய ஏழ்மைநிலையின் காரண மாகக் குடிசைகளிலே அவர்கள் வாழ்வதும் எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்று.

ஆனால், பம்பாய் நகரத்தினுடைய சாலையோரப் பகுதிகளில் உள்ள குடிசைகளில் வாழுகின்ற அந்தத் தமிழர்களை யெல்லா அப்புறப்படுத்தி, அவர்களது குடிசைகளை நாசப்படுத்தி அன்றைக்கு அந்தக் காரியத்தைச் செய்த நேரத்தில் மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. தொடர்ந்து இரண்டு நாட்களாக மழை பெய்தது. இதன் காரணமாக ஒரு பெண்ணுக்குப் பிரசவம் பார்ப் பதற்குக் கூட இடமில்லாமல் இரயிலிலேயே பிரசவமாகியிருக் கிறது. நான்கைந்து பேர் மழை தாங்காமல் இறந்து போயிருக் கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், அவர்கள் தங்குவதற்கான இடமில்லாமல் ரோடு ஓரப் பகுதிகளில் இருக்கின்ற பஸ் ஸ்டாப்பு களைத் தஞ்சம் அடைந்திருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட சோக நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் பற்றி இங்கே யிருக்கின்ற தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் அதிக அளவிற்குப் போடா விட்டாலும்கூட, ''டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா'' ரொம்பவும் கண்டித்து, அன்றைக்குத் தலையங்கம் எழுதியிருப்பதோடு அந்தப் படங்களையெல்லாம் அங்கே பிரசுரித்திருக்கிறார்கள்.

இதை எதிர்த்து பம்பாய் ஹைகோர்ட் கூட, இந்த முறை தவறு, மகாராஷ்டிரா சர்க்காராக இருந்தாலும், மகாராஷ்டிரா கார்ப்பரேஷனாக இருந்தாலும், பம்பாய் கார்ப்பரேஷனாக இருந் தாலும் இம்மாதிரியான முறைகளில் பம்பாயிலுள்ள தமிழர்களின் குடிசைகளை அகற்றுவது, மனிதாபிமானமற்ற முறையில் நடந்து கொள்வது தவறு என்று கண்டித்து, அந்தக் காரியத்திற்குத் தடை விதித்துள்ளது.

இங்கே வாழுகின்ற தமிழ் மக்களாகிய நாம் நிச்சயமாக வருத்தப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஏனென்றால், இலங்கையிலே உள்ள தமிழர்களெல்லாம் கள்ளத் தோணிகள் என்று அழைக்கப்பட்டு, கொலை செய்யப்படுகின்ற, கொள்ளை யடிக்கப்படுகின்ற, பெண்கள் கற்பழிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது என்றால், இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயும் பக்கத்திலே யிருக்கின்ற மகாராஷ்டிரத்திலே உள்ள தமிழர்களுக்கு இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்னை. தமிழ்நாட்டிலே இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம், வேற்று மாநிலங் களைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே மகிழ்ச்சியோடு வாழ்கிறார்கள், சாத்துக்களை வைத்திருக்கிறார்கள், பல மாடிக் கட்டடங்

களுக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், வியாபாரிகளாக இருக்கிறார்கள், பெரிய பதவிகளிலே இருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்குத் தமிழ்நாட்டில் வெளி மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் கௌரவிக்கப்படுகிறார்கள், மதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பெரும் பொறுப்பைக் கொடுக்கின்ற அளவிற்குப் பெருந்தன்மையோடு இம்மாநிலத்து மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வெளி மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற கணக்கைப் பார்க்காமல் தமிழ்ச் சமுதாயம் நடந்துகொள்கிறது.

ஆனால் இன்றைக்குக் கர்நாடகத்தை எடுத்துக்கொண்டால்—கர்நாடகத்தில் இருக்கின்ற எல்லோரையும் நான் குற்றஞ்சாட்டவில்லை, வட்டல் நாகராஜ் தமிழர்களுக்கு எதிராக இன வெறியைத் தூண்டுவதைப் பார்க்கிறோம்; அதைப்போல பம்பாயிலே சிவசேனை இயக்கம் தமிழர்களுக்கு எதிராக இன வெறியைத் தூண்டுவதைப் பார்க்கிறோம். கேரளாவைப் பொறுத்தவரையில் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். எங்கள் ஊர்ப் பகுதியில் இருக்கின்ற சிலருக்குக் கேரளாவிலே ஏலத்தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் எல்லோரும் பெரும்பணக்காரர்கள் அல்ல. சிலர் ஏலத்தோட்டங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஜெயராமன் அவர்களுக்குக் கூடத் தெரியும். இன்றையதினம் அங்குள்ளவர்கள் அந்தச் சொத்துக்களை விற்றுவிட்டு ஓட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு அவர்கள் ஏலத்தோட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு அங்கே பயிர் செய்ய முடியாத சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. காரணம், அவர்களைப் பார்த்து, பாண்டி மக்களே வெளியே போ என்ற கோஷத்தைக் கூறுமாறு கேரளத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல பேர்கள் சொத்துக்களை விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தற்சமயம் ஏலக்காய் தோட்டங்களிலே வேலை பார்க்கக்கூடிய தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கூட வாய்ப்பில்லாமல் கேரளாவைச் சேர்ந்த எல்லோரையுமே நான் குறை சொல்லவில்லை—இன வெறி கொண்டு சிலர் அந்தக் காரியத்தை அங்கே செய்கிறார்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : இந்த விவாதமே பம்பாய் நகரத்திலே இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட தமிழர்களைப் பாதுகாப்பது சம்பந்தப்பட்டது. அதைப் பற்றிப் பேசும்போது இவர் கேரளாவைப் பற்றிச் சொல்கிறார். கேரளாவிலே நடைபெறுவது என்ன? அங்கேயிருக்கிற தோட்ட முதலாளிகள் தொழிலாளர் களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேரள சர்க்கார் வற்புறுத்துகிறது. மாண்புமிகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர், தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த முத கூலிகள் அங்கேயுள்ள தொழிலாளிகளுக்குக் குறைந்தபட்சக் லேகொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறாரா? (கூச்சல்-குழப்பம்) கேரளாவிலே உள்ள சர்க்கார் எந்த முதலாளியாக இருந்தாலும்

அரசாங்கம் நிர்ணயித்த கூலியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறது. மாண்புமிகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள முதலாளிகளுக்கு அது இடைஞ்சலாக இருக்கிறது என்று வாதாடுகிறாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதை விவாதம் ஆக்க வேண்டாம். உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் பம்பாய் தமிழர் பிரச்னை பற்றி மட்டும் பேச வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்ல விரும்புவது யாருக்கும் எதிராக அல்ல. இன வெறியைத் தூண்டுகின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிழைக்கப்போன தமிழர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள், கேரளாவிலும் அம்மாதிரி வெளியேற்றப் படுகிறார்கள் என்று சொல்லும்போது, தப்பான கருத்திலே அதைச் சொல்லவில்லை. தேசீய ஒருமைப்பாட்டை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வருபவர்கள் இங்கே அரசியல் தலைவராக இருக்கலாம், தொழில் நடத்தலாம், சொத்துக்கள் வாங்கலாம், இங்கே மகிழ்ச்சிகரமாக வாழலாம் என்ற நிலையிருக்கும்போது, இங்கிருந்து பிழைக்கப்போனவர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டத்தான். இங்கே பேசியவர்கள்கூட, மண்ணின் மைந்தன் கொள்கையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அதைக் குறித்து அதிகம் பேசவில்லை. ஆனால், பிழைப்பதற்காகப் போனவர்களை, சாதாரண கூலி வேலை செய்பவர்களை, பிழைக்கக்கூடாது, வாழக் கூடாது என்று துரத்துவது தான் கண்டிக்கப்பட வேண்டியது என்று குறிப்பிட்டேனே தவிர, ஒரு மாநிலம் இன, மொழி காரணமாக மற்றவர்களை வெளியேற்றுவதுதான் கண்டிக்கப்பட வேண்டியதே தவிர, மற்ற மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே நிம்மதியாக வாழ்கிறார்கள். அதே அடிப்படையில் இங்கிருந்து சென்று மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கக்கூடியவர்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன. இங்கிருந்து பிழைப்புக்காகப் போனவர்கள் மனிதர்கள். எனவே. மனிதாபிமான அடிப்படையில் அவர்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஜனநாயகத்திற்கு அர்த்தம் இருக்கும். பம்பாய் தமிழர்களுக்காக அனுதாபம் தெரிவிக்கின்ற விதத்தில், அவர்களுடைய பிரச்னையில் மராட்டிய சர்க்கார் தக்க பாதுகாப்பு அளிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்த வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்த மாமன்றம் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால் கூட அது சரியாக இருக்கும் என்று சொல்லி, பிரச்னை மிகவும் முக்கியமானது, ஆகவே சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து, இதுகுறித்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். இதில் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய ஸ்டான்ட் என்ன?

திரு. என் எஸ். வி. சித்தன் : இது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டரா? இது எந்த விதியின்கீழ் வருகிறது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒருவருடைய ஸ்டான்ட் என்ன என்று கேட்கிற வேலை எனக்குக் கிடையாது. அது தேவையற்றது.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைப் பற்றி பேசவில்லை. எல்லா கட்சிகளிலே உள்ளவர்களும் கருத்து தெரிவிக்க வேண்டுமானால், சபையில் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து, இதுகுறித்து விவாதிக்கலாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தினுடைய அரசால் இங்கிருந்து பிழைக்கச் சென்ற தமிழர்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற கொடுமைகளைப் பற்றியும், அநீதிகளைப் பற்றியும் மன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே தெளிவுபடுத்தி, அவர்களைப் பற்றி எந்தத் தகவலும் வராததாலே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துத் தெரிவித்ததற்கிணங்க, தகவலே வரவழைத்துப் பார்க்கின்ற பொழுது, நமக்கெல்லாம் ஆற்றொணாத் துயரைத் தருகின்ற வகையிலே அந்த நிகழ்ச்சிகள் அமைந்திருக்கின்றன என்பதை ஒருமித்த தன்மையிலே எல்லா உறுப்பினர்களும் இங்கே எடுத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 9.40]

உள்ளபடியே இது கூர்ந்து கவனிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்தப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். மேலும் இப்படிப்பட்ட உணர்வுகள் இந்தியாவில் எந்தப் பகுதியிலும் பாதிக்காத அளவுக்குத் இருந்தாகவேண்டும். இந்தியாவிலே உள்ள 22 மாநிலங்களிலும் மத்திய அரசுக்கும் இருக்கின்ற எண்ண உணர்வில் அடிப்படையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலவிதமான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

இங்கே இந்தியாவைத் பொறுத்தவரையில் ஒற்றுமைத் தன்மையும், ஒருமைப்பாட்டு உணர்வும் நாளுக்குநாள் வலிவுபட வேண்டும் என்ற தன்மையில் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகள் பலவற்றை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று மக்களுக்கு அவ்வப்போது வற்புறுத்தி வருகிறது. இந்தியாவினுடைய முக்கியமான நகரங்களில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியதற்கு இணங்க, சென்னை, ஹைதராபாத், பம்பாய், கல்கத்தா, டெல்லி, திருவனந்தபுரம் போன்ற பெரு நகரங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டால், பல்வேறு மாநிலங்களைக் சேர்ந்த பல்வேறு மொழி பேசுகிற பல்வேறு இன மக்கள் அடங்கிய ஒரு பகுதியாகத்தான் இந்த மாநகரங்கள் எல்லாம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம்

இங்கே சுட்டிக்காட்டினார்கள். பம்பாயிலே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்ததைப் போல அங்கே தமிழர்கள் மட்டும்தான் நடைபாதையிலே குடிசைகளைக் கட்டிக் கொண்டு வாழ்கின்றார்கள் என்றில்லாமல், அங்கே போய் பார்த்தால் மகாராட்டிர மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், வேறு பல மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்ததைப்போல தமிழர்கள் உழைப்பதற்காக மட்டும் போயிருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, அலுவல் பார்க்கவும் போயிருக்கிறார்கள். பாங்கிலே வேலைபார்க்கவும், இன்சூரன்ஸ் கம்பெனிகளில் வேலை பார்க்கவும் வேறு கடைகளிலே அக்கவுண்டன்டாக வேலைபார்ப்பதற்கும், கூலி வேலை பார்ப்பதற்கும் அன்றாடம் உழைப்பதற்காகப் போயிருக்கிறார்கள்.

அங்கே ஏராளமாக குஜராத்திகள் பெரும் பெரும் தொழிலில் ஈடுபட்டு, வாணிகத்திலே ஈடுபட்டு இருக்கின்றவர்கள் குஜராத்திகள், ராஜஸ்தானிகள், பஞ்சாபை சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டிய மிக முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், தமிழர்கள் மீது ஒரு காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டு அவர்களை வெளியேற்றவேண்டும் என்ற உணர்வோடு அவர்கள் இருக்கிறார்களே தவிர, வேறு அரசியல் பிரச்சினை அல்ல, பொருளாதாரப் பிரச்சினை அல்ல. சட்டப்பிரச்சினை அல்ல, சட்ட சம்பந்தமான விதிமுறைகள் பிரச்சினையோ அல்ல என்பது இதிலிருந்தே தெரிகின்றது. அதுவும் தமிழர்கள் வாழும் பகுதியிலே மட்டும்தான் இந்த வெளியேற்றுகின்ற தன்மை, அவர்களை மாநிலத்திலிருந்தே வெளியேற்றிவிடவேண்டும் என்றும் அகற்றப்படவேண்டும் என்று கருதி, அவர்களை எல்லாம் பலவந்தமாக ரயிலிலேயும், பஸ்ஸிலேயும், லாரிகளிலேயும் ஏற்றி, அந்த எல்லைப் புறத்திற்கு அப்பால் விடுகிற அளவுக்குக் கூட நிலைமைகள் நடந்தன என்று செய்தித்தாள்கள் மூலம் நாம் அறிந்து, அத்தனை பேர்களும் அதிர்ச்சி அடைந்திருக்கிறோம்.

ஆகவே மன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேர்களும் ஒருமித்தமாக எடுத்துச் சொன்ன அந்தக் கருத்துக்களை மனிதாபிமானத்தின் அடிப்படையில் கவனிக்கவேண்டும். மகாராட்டிர அரசு ஜூலை மாதம் 23–ந் தேதி பம்பாய் நகரில் குடிசைகளை அகற்றி உத்தரவிட்டது என்றும், அதன் பேரில் பம்பாய் நகரில் நடைபாதைகள் குடிசைகள் அகற்றப்படுகிறது என்றும், பிரித்து எறியப்படுகிறது என்றும், இதனால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் அனைவரும் தமிழர்கள் என்றும் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வந்தன. நமக்குக்கிடைத்திருக்கின்ற தகவலிலிருந்து மாநகராட்சியால் மட்டுமல்ல, அரசே இந்தப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பது தான் நமக்குக் கிடைத்த தகவலாகும்.

பம்பாய் வில்லி பார்லே பகுதியில் காமராஜ் நகரில் குடிசைகள் போட்டு வசித்து வந்தனர் என்றும் அவர்களது குடிசைகள் இடித்துத் தள்ளப்பட்டன என்றும் பத்திரிகையிலே செய்திகள் வந்துள்ளன. இதற்கிடையில் குடிசைகள் இடிப்பதற்குத் தடை விதிக்கக் கோரி மனித உரிமைக் கழகம் பம்பாய் உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்தது என்றும், அக்டோபர் 15-ந் தேதி வரையில் குடிசைகள் அகற்றப்படுவது நிறுத்திவைக்கப் படவேண்டும் என்று உயர்நீதி மன்றம் உத்தரவிட்டது. மற்றும் சில தொடர்ந்த வழக்குகளில் பம்பாய் உயர்நீதி மன்றம் பிரிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற குடிசைகள் அக்டோபர் 15 வரையில் பிரிக்கக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டது என்றும், 1979 சென்சஸ் பிரகாரம் அனுமதிக்கப்பட்டவர்கள் இடம் பெயர்ந்தவர்கள் அக்டோபர் 15க்குள் திரும்பவேண்டும் என்றும் எழுத்து மூலமாக வாக்குறுதி அளிக்கவேண்டும் என்றும், பத்திரிகையிலே செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. இதனாலே தமிழர்கள்தான் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கண்டனக் குரல் எழுப்பினார்கள். இது மனிதாபிமானத்தோடு கவனிக்கப்படவேண்டிய ஒன்று. இது எல்லா மாநிலத்தினுடைய தலைநகரங்களையும், முக்கியமான நகரங்களையும் பொறுத்த ஒன்று.

ஆகவே, தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில், இந்தச் செய்திகளின் அடிப்படையில் குஜராத் மாநில அரசுக்கு தந்தி மூலமாக விளக்கங்கள் கேட்டு, இது உடனே தடுத்து நிறுத்தப் படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டோம். இதுவரையில் அவர்களிடத்தில் இருந்து எந்த பதிலும் வரவில்லை. அவர்களோடு தொடர்ந்து தொடர்பு கொள்ளும் முறையிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துச் சொன்னதற்கிணங்க மராட்டிய மாநில அரசே அங்கே இருக்கின்ற முதலமைச்சருடைய மேற்பார்வையில் இது நடைபெறுகிறது என்றால், அவர்களிடத்திலே கூட அதிகம் நியாயம் பெற முடியாது என்ற நிலை ஏற்படுமானால். இந்தியாவினுடைய முழுபொறுப்பையும் ஏற்று, இந்தியவின் ஒற்றுமையையும், ஒருமைப்பாட்டையும் காப்பாற்றுகின்ற பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்ற மத்திய அரசு, காங்கிரஸ் கட்சியால் ஆளப்படுகிறது. அதே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் மகாராட்டிரத்திலேயும் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கட்டுப்படுத்துகிற உணர்வும் அரசுக்கு இருக்கிறது. உடனடியாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்தின் அடிப்படையிலே, மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு, மத்தியிலே இருக்கிற பிரதமர் அவர்களோடு தொடர்பு கொணடு, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள இருக்கிறார்கள், என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மராட்டிய மாநிலத்திலிருந்து விரைவிலே பதில் வரும் என்றும் எதிர்ப்பார்க்கிறோம். அதை, என்ன செய்வது என்பதை, இந்த இடைகாலத்தில் தீர்த்து வைக்கிற பெரும் பொறுப்பு இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும்

சொல்லியிருக்கிற கருத்துக்களையும், கண்டன குரலையும் மத்திய அரசுக்கு எடுத்துத் தெரிவித்து, அவர்கள் மூலமாக தக்க பரிகாரம் தேடுவதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்,

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆண்டித் தேவர் அவர்கள் சொல்கிற மாதிரி தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் திருப்பிச் செய்கிற உணர்வு இல்லை. வட மாநிலத்தைச் சேர்ந்த நிறைய பேர்கள் தமிழகத்திலே இருந்து வருகிறார்கள். காழ்ப்புணர்வு கொண்டு, மொழி உணர்வின் அடிப்படையிலே அவர்களை வெளியேற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் தமிழர்களுக்கு எப்போதும் கிடையாது. இந்த உணர்வு அகில இந்தியர்விற்கும் தெரிய வேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது. மராட்டியத்தில் இருக்கிற தன்மைகளை உணர்ந்து மத்திய அரசு குறுக்கிட்டு அதை அடக்கி வைக்காவிட்டால், அது மாநிலத்திற்கு மாநிலம் கிளம்புமேயானால், அங்காங்கே இருக்கிறவர்களுடைய பிரச்சினைகளை மாத்திரம் கருதி, இந்தியாவையே மறந்து விடுவார்களானால், நகரை மட்டும் கவனித்து, பிற பகுதிகளை மறந்து விடுவார்களானால், எந்த ஒற்றுமையை வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோமோ அந்த ஒற்றுமை பாழ்பட்டு விடும்.

ஆகவே தான் மன்றத்திலே பலரும் எடுத்துச் சொன்னக் கருத்துக்கள் மனித உணர்வின் அடிப்படையிலே, இந்திய அரசும் மகாராஷ்டிர அரசும் தங்களுடைய கருத்துக்களை மாற்றிக் கொள்வதற்கு பயன்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த வகையிலே எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்கள் மிக மிகப் பயன் படும். இந்த பிரச்னையில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஈடுபட்டுள்ளார்கள் என்று சொல்லி, வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுக்கும் என்று உறுதிமொழியாகக் கூறி, இந்த அவையில் பேசவேண்டிய கருத்துக்கள் பேச வேண்டிய அளவிற்கு பேசியிருப்பதன் காரணமாக மேற்கொண்டு அவையை ஒத்தி வைத்து பேசத் தேவையில்லை என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லையென்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப்பெறுகிறது.

3. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(அ) தமிழ்நாடு, ஊராட்சிகள் (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1981.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இச் சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

1. அரசினர் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி

ஆ. தமிழகத்தில் உணவு நிலைமையும், இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலை நிலவரமும் பற்றிய வெள்ளை அறிக்கை மீது விவாதம் — தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து பேரவையில் 24-8-1981—ஆம் தேதியன்று வைக்கப்பெற்ற தமிழகத்தில் உணவு, நிலைமையும் இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலை நிலவரமும் பற்றிய வெள்ளை அறிக்கைமீது மேலும் விவாதம், மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள், பதிலுரை.

திரு என். சங்கரய்யா: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, துணை மானியக் கோரிக்கை மீதான விவாதத்தை இன்றைக்கு ஒரு மணிக்கு முடிக்க வேண்டியிருப்பதால் நேரம் போதாது ஆகவே ஒரு மணிக்கு பிறகு வெள்ளை அறிக்கை மீதான பதிலுரையை வைத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தினுடையத் தலைவர் அவர்களே, துணை மானியக் கோரிக்கையில் விவாதத்தை முன்னால் வைத்துக் கொண்டு வெள்ளை அறிக்கை மீதான விவாதத்தை அதற்கு பின்னால் எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஏனென்றால் இரண்டுக்குமே மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள்தான் பேச வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முதலில் வெள்ளை அறிக்கையில் பதிலுரையை முடித்துக்கொண்டு, அதற்கு பின் துணை மானியக் கோரிக்கை மீது விவாதம் வைத்துக்கொள்வது என்று நேற்றைக்கே முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, ஆகவே வெள்ளை அறிக்கையின் மீது முதலில் பதிலுரை, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள்.

(முற்பகல் 9.50)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, உணவு நிலைமைப் பற்றியும் விலைவாசியின் தன்மை பற்றியும் அரசின் சார்பாக வெளியிடப்பட்ட கருத்துக்களை நியாயமான பண்போடும் பொறுப்போடும் மன்றத்தில் உள்ள ஆளும்கட்சி உறுப்பினர்களும் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும் நல்லமுறையில் விவாதித்து, சீரிய கருத்துக்கள் பலவற்றை வழங்கி, இந்தத் துறை மேலும் செம்மையாக நடைபெற

TRUTH ALONE TRIUMPHS வாய்மையே வெல்லும்

சிறப்பாக நடைபெற நல்லபல பரிந்துரைகளை நல்கியிருப்பதற்காக அவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் நான் முதலிலே என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்குப் பயன்படுகின்ற வகையில், இந்தத் துறைக்குப் பயன்படுகின்ற வகையில் சிலபல கருத்துக்களை அநேகமாக எல்லோரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனக்கோ இந்தத் துறைக்கோ பயன்படாத கருத்துக்களைச் சிலர் சொன்னார்கள் என்றால் அதைப் பற்றி நான் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. எல்லாக் கருத்துக்களும் பயனுடையதாகத்தான் இருக்கும், பயனுடைய கருத்துக்களைத்தான் சொல்வார்கள் என்று நான் நினைக்கவும் இல்லை. ஆகவே பயன்படுகின்ற கருத்துக்களை மட்டும் எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த துறையிலே இருக்கின்ற குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டி, அங்கே நடைபெறுகின்ற சிலபல குற்றங்களை எடுத்துக் காட்டி, அவை களையப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்து, அதிகாரிகள் அதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையிலே கருத்துக்களை எடுத்து சொன்னவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமான எதிர்க்கட்சியான திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்கள் பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்து, இந்தத் துறையை மேலும் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று பல கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்களும் கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள்; கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் வழங்கியிருக்கிறார்கள்; மற்றவர்களும் நல்லபல கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் ஒரே ஒரு உறுப்பினர் மட்டும் இந்த அறிக்கையிலே எதுவுமே இல்லை என்றும், ஒன்றுமே இல்லை என்றும், இது வெள்ளையாக தன்னுடைய கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை என்றும் இது கறுப்பாகத்தான் இருககிறது என்றும் கூறினார் என்றால் எல்லோருக்கும் வைத்த அறிக்கையைத்தான் அவருக்கும் வைத்தேனே தவிர வேறு அல்ல. ஆக அறிக்கையின்மீது எந்த குற்றமும் இல்லை என்றும் அவருடைய கண்ணிலே, கருத்திலேதான் குற்றம் இருக்கவேண்டுமே தவிர வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது என்றும் ஆகையால் அதற்கு நான் எந்த விளக்கமும் சொல்வதற்கு இல்லை என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் அவருடைய மழலைச் சொற்களை மட்டும் நான் கேட்டு மகிழ்ந்தேன். ஏனென்றால் மழலை மொழிச் சொற்களில் பெரும்பாலும் பொருள் கிடைப்பது இல்லை. ஆனால் கேட்டு மகிழ முடியும். அன்றைக்கும் அந்தவகையிலே கேட்டு மகிழ்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது என்பதற்காக அந்த வகையிலே என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு உணவுப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த மட்டில், உணவு நிலைமை மற்றும் விலைவாசித் தன்மை பற்றிய நிலைமை பொதுவான இந்த அளவுக்கு நன்றாகத் தெரியவேண்டும்; இந்த நாட்டுக்கும் தெரியவேண்டும். மற்றவர்களும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும என்ற வகையில் இந்த அறிக்கை வைக்கப் பட்டது அதன்மீது உங்களுடைய மேலான கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

பொதுவாக இன்றைக்கு உலகம் எங்கும் இந்தப் பிரச்சனை யைப்பற்றி கவனிப்போமானால் நிலைமையை நாம் புரிந்துக் கொள்ள முடியும். உலகத்திலே தேவைகளை நிறைவு செய்து மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிற நாடுகள் பல. ஆனால் தேவைகளை முழுமையாக நிறைவேற்ற முடியாமல், அரைகுறையாக நிறை வேற்றி அந்த அளவிலே மன ஆறுதல் பெறும் நாடுகளும் இருக் கின்றன. ஆனால் தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியாமல் அவதி யுற்று, அதன் காரணமாக மனம் வருந்துகின்ற நாடுகள் பல இருக்கின்றன.

இந்தியாவிலும் சரி, இந்தியாவில் இருக்கின்ற 22 மாநிலங் களிலும் சரி, மத்திய அரசின் கீழ் இருக்கிற பகுதிகளிலும் சரி எந்த இடத்தை எடுத்துக் கொண்டு கணக்கிட்டுப் பார்த்தாலும் கூட இந்தியாவிலே இருக்கிற அத்தனை பேர்களும் தேவைகள் அத்தனையையும் நிறைவேற்றிக்கொண்டு மகிழ்ச்சியோடு இருக் கிறார்கள் என்று நானும் சொல்லவில்லை. மத்திய அரசும் சொல்லவில்லை. நானும் இந்த உணவுப் பிரச்சனையைப் பற்றி இங்கே பேசுகின்ற அதே நேரத்தில் மத்திய நிதி அமைச்சர் ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்களும் மக்கள் அவையில் இதே பிரச்சனை பற்றி கருத்துக்களை சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கிற சூழ்நிலைகளைப் பார்க்கிறபோது நாம் சமாளித்துக்கொண்டு வருகிறோமே தவிர மத்திய அரசும் சமாளித்துக்கொண்டுதான் வருகிறதே தவிர அந்த அளவிலே மன ஆறுதல் பெறக் கூடிய வகையில்தான் இருக்கிறதே தவிர உணவுப் பிரச்சனையில் முழுத் தேவையையும் எட்டிவிடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்,

இன்றைக்கு தமிழகத்தில் நாலேமுக்கால் கோடி மக்களுக்கும் மகிழ்ச்சி தரும் வகையில், மன நிறைவு தருகின்ற வகையில் உணவுப்பிரச்சனையில் தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. இருக்கிற நிலைமையில் எப்படி சமாளிக்கப்படுகிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லுகின்ற வகையிலேதான் நாம் பல கருத்துக் களை இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல, உலகம் முழுவதையும் எடுத்துக்கொண்டால் கூட இந்த நிலைமை நாளுக்கு நாள் பயங்கரமாக இருக்கிறது.

நேற்றைய ஹிந்து பத்திரிகையில் "ஃபுட் அவுட்லுக் ஃபார் எ டிகேட்" என்று அதாவது 10 ஆண்டுகளுக்கு பிறகு நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்பதை வல்லுநர் ஒருவர் உலகம் முழுவதையும் பற்றித் தெரிந்துகொள்கின்ற வகையிலே எழுதி இருக்கின்ற அந்தப் பாங்கின் அடிப்படையிலே பார்க்கின்ற போது உலகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் நிலைமை இப்படித்தான் இருக்கும் என்று கருதக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கின்றது. எஃப். ஏ.ஓ என்று சொல்லப்படுகின்ற உணவு வேளாண்மைக் கழகத்திலே 147 நாடுகள் இந்தப் பிரச்சினை குறித்து கவலை அடைந்திருக்கின்றது என்றும் எனவே வருகின்ற அக்டோபர் திங்கள் 1–ஆம் நாளை உணவு நாளாகவே உலக நாடுகள் எல்லாம் கொண்டாட வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கின்றன. பட்டினியாலே வாடுகின்ற பல நாடுகள் எல்லாம் இதைப்பற்றி பொறுப்போடு சிந்தித்துப் பார்த்து, நம்முடைய எதிர்காலத்தின் தேவைகளை எட்டவேண்டும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் உலகப் பசியைத் தீர்ப்பதற்கான வழிவகைகளைக் கண்டறிந்து அந்த வழிவகைகளை ஊக்குவிப்பதற்காகத்தான் இந்த நாள் கொண்டாடப்படுகின்றது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே நாம் சிந்தித்துப் பார்த்தால் பத்தாண்டுகளிலே உலகம் புதியதொரு யுகத்தை அடையும் என்றும் அதாவது உணவுப்பற்றாக்குறை என்பதான நிலைமை அமையும் என்றும் நிலையற்ற முறையில் விலைவாசிகள் ஏறும் என்றும் வசதி உடையவர்களுக்கும், பட்டினி கிடப்பவர்களுக்கும் இடையில் உள்ள இடைவெளி விரிவடையும் என்றும் உலக உணவு வல்லுநர்கள் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

அப்படி எடுத்துச் சொல்கின்றபோது பட்டினியாலே வாடுகின்ற நாடுகள் எவை என்று பார்க்கின்றபோது உலகப் படத்தை வரைந்து அதாவது Where the worl'ds hungry live என்ற வகையிலே அதாவது பசியானது எங்கெல்லாம் தங்கி வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். பல நாடுகளைக் கோடிட்டுக்காட்டி இருக்கிறார்கள். இந்தியா முழுமையும் வங்காள தேசம், வியட்நாம், கம்போடியா, வெனிசுலா, உகாண்டா, டான்சேனியா, கென்யா, அங்கோலியா, ஜாம்பியா ஜோர்டான், சவுதி அரேபியா, ஏமன்' ஈராக், ஈக்வேடர், பெரு போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் பசி வாழ்கின்ற அளவுக்கு, உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாத அளவுக்கு இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படி இந்தியாவில் முழுக்க முழுக்க பட்டினியால் வாடுகின்ற அளவுக்கு உணவுப் பற்றாக்குறை இருந்து வருகிறது என்ற அந்தப் பாங்கிலே பார்க்கின்றபோது இங்குள்ள நிலைமையினைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால் ஏதோ திறமையின்மையின் காரணமாக, எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தவறிய தன் காரணமாக, ஒரு பயங்கரமான சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றது என்று கருதிக்கொண்டு இங்கே பேசி இருக்கிறார்கள். எங்களைக் குற்றம் சாட்டவேண்டும் ஆத்திரம கொண்டு என்றால் அதற்கு

வேறு வழியைப் பின்பற்றலாமே தவிர வேறு வகைகளைத் தேட வேண்டுமே தவிர, இந்த வகை பொருந்தாது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆக இந்தியா முழுமையிலும் இருக்கின்ற பட்டினி நிலைமை தமிழ் நாட்டிலேயும் இருக்கின்றது. நேற்று இங்கே அவர்கள் பேசுகின்றபோது இங்கே பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாத அளவுக்கு, திறமை இல்லாத அளவுக்கு, கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவுக்கு என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். அதேபோன்று அங்கே மத்திய அரசு பற்றியும் குறிப்பிட்டபோது அதற்கு பதிலாக மத்திய நிதியமைச்சர் அவர்கள் மிகச் சரியாக எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

He was not a prophet but added that if the present trend continued prices would show a greater degree of deceleration.

'நான் ஒன்றும் மகான் இல்லை இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு, இருக்கின்ற சூழ்நிலையை வைத்துத்தான் தீர்க்க முடியும். உலகத்திலே பண வீக்கம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. உலகத்திலே விலைவாசிகள் ஏற்றம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. உலகம் முழுவதும் பத்தாண்டுகளில் எந்த நாட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் விலைவாசிகள் ஏறி இருக்கின்றன. பல பொருட்களை ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்கிறோம் என்ற நிலையில் பிரச்சினைகள் வளர்ந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. பண வீக்கத்தை கட்டுப்படுத்த முயற்சித்தோம். அது முழுவதும் முடியாமல் இருக்கின்றன' என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

வேறொரு சந்தர்ப்பத்திலே மத்திய நிதியமைச்சர் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் சொல்கின்றபோது The Government of India and economics can do only this much. The rest can be done only by the co-operation, sincerety, honesty and integrity of the people. என்று எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே மத்திய அரசும் இருக்கின்ற பொருளாதாரத் தன்மையில் இவ்வளவுதான் செய்ய முடியும் இதற்கு மேல் சரிப்படுத்த வேண்டும் என்றால் பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பும் பொதுமக்களுடைய நேர்மையான தன்மையும் சேர்ந்து இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல; இங்கே இருக்கின்ற நிலைமையைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லும்போது மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பொதுப் பண்டங்களை வினியோகிக்கின்றபோது விலைவாசிகள் ஏறுகின்றன என்ற தன்மையின் அடிப்படையில் மக்களுக்கு இன்றியமையாத உணவுப் பண்டங்களை அனைத்தையும் மத்திய அரசும், மாநில அரசும் தமது முழுக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்து மத்திய அரசே வெளியிடவேண்டும் என்ற கொள்கையை மத்திய அரசு கொண்டிருக்கின்றது.

1981 ஆகஸ்டு 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[முற்பகல் 10.00]

நேற்று நாடாளுமன்றத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு நிதியமைச்சர் திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் பதில் அளிக்கின்றபோது இரண்டு வகையான தன்மைகளும் இருக்கத்தான் செய்யும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஒன்று, ஏழை எளிய மக்களுக்காக, அதிக விலை கொடுத்து வாங்க முடியாத நிலையில் உள்ள மக்களுக்காக நியாய விலைக்கடைகளை ஏற்படுத்தி குறைந்தவிலையில், பொருள்களை கிடைக்கச் செய்யும் முயற்சியும் நிலைமையும் இருந்துக் கொண்டேயிருக்கும் என்றும், மற்றொரு பக்கத்தில், எல்லாப் பண்டங்களும் வெளிச்சந்தையில் கிடைக்கும் வகையில், வெளி மார்க்கெட்டில் சற்று விலை கூடுதலாக கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலையும் இருக்கும். ஆகவே இந்த இரண்டு விதமான நிலைமையும் இருக்கத்தான் செய்யும் என்று அவர்கள் கூறியுள்ளார். வெளிச்சந்தையில் கிடைக்கும் பண்டங்களை வசதி உள்ளவர்கள், அதிகப் பணம் கொடுத்து வாங்கும் சக்திபடைத்தவர்கள் வாங்கி தங்கள் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர, இந்தியாவில் இருக்கிற அனைத்து மக்களுக்கும் 68 கோடி மக்களுக்கும், குறைந்த விலையில் பண்டங்களை கிடைக்கச் செய்கிற முழு பொறுப்பையும் மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையிலும் ஓரளவு பண்டங்களை குறைந்தவிலையில் நியாயவிலைக்கடைகளில்மக்களுக்கு கிடைக்கும்படிச் செய்யலாமே தவிர, மனோப்பலி என்று சொல்லக்கூடிய அளவு எல்லாப்பொருள்களையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்கும்படிச் செய்ய முடியாது. வேண்டுமானால் பொதுவினியோக முறையில், ஒரு விலைக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் ஒழுங்கு படுத்தவும், சீர் படுத்தவும், ஏழை எளிய மக்களுக்கு இன்றியமையாப் பொருள்களை ஏதோ ஓர் அளவிற்கு கிடைக்கச்செய்யவும் பணியிலேயும் ஈடுபடலாம். அந்த நோக்கத்தோடுதான் இப்போது இந்த அரசும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படிச் சொல்கிறபோது அதை பப்ளிக் டிஸ்டிரிப்யூஷன் சிஸ்டம், என்று சொல்லக்கூடிய ஒருமுறையின் அடிப்படையிலேதான் தமிழகத்திலே கையாளப்படுகிறது. அதன் அடிப்படையில் இந்த ஆட்சி பொறுப்பு ஏற்பதற்கு முன்னாலே 5 ஆயிரத்து சொச்சம் என்று இருந்த நியாயவிலைக்கடைகளை, இன்றியமையாத பொருள்களை தமிழக மக்களுக்கு வழங்குவதற்காக 17.400 நியாயவிலைக் கடைகளாக மாற்றி ஏற்படுத்தி வினியோகிக்கிற முறையை கொண்டு வந்திருக்கிறது.

அரிசியைப் பொறுத்தவரைக்கும் இந்த அரசு சப்சிடிஸ் வழங்கியிருக்கிறது. அதேபோல சர்க்கரை வினியோகத்தையும் சீராக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். லெவி சர்க்கரை தருகிற பொறுப்பை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். சமையல் எண்ணெயை மத்திய அரசு ஒதுக்கித் தருகிற அடிப்படையில் சீராக விநியோகம் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம்.

லெவி கோதுமை வருகிறபோது, விலை குறைத்துக் கொடுத்திருக்கிறோம். மற்றப் பொருள்களைப் பொறுத்தவரையில், விலை அதிகமாக உயராத அளவிற்கு கட்டுப்படுத்துகின்ற ஒரு வினியோக முறையை கையாளுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதே போல கோதுமைப் பொருள்களைப் பொருத்தவரையில், லெவிப் பொருள்களை அப்படியே மொத்தமாக அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்து 40 சதவீதம் கொடுத்து அந்த மாவு மில்களுக்கு அப்படியே கொடுத்துவிடுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. எந்த அளவிற்கு, இன்றியமையாத பொருள்கள் மக்களுக்கு கிடைக்கவும் விலைவாசிகள் ஓரளவிற்கு கட்டுக்கடங்கியிருக்கவும், எந்த அளவிற்கு பணிகளை மாநில அரசு செய்ய முடியுமோ, அந்த அளவிற்கு இந்த அரசு செய்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது.

இன்னும் ஒருபடி அதிகமாகச் சொல்லவேண்டும் என்றால், டிஸ்டிரிபியூஷன் சிஸ்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்தில் சிறப்பாகததான் இருக்கிறது என்று நான் உறுதியாகச் சொல்வேன். இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்கள் பல்பல குறைபாடுகள் ஆங்காங்கே இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். நான் மறுக்கவில்லை. குறைகளே இல்லை என்று சொல்லவில்லை. சிலர் ஆங்காங்கே சில குற்றங்களைச் செய்கிறார்கள். அவைகளை கண்டு பிடித்து குறைகளை நீக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. அப்படியும் சில இடங்களில் தவறுகள் நடைபெறுகிறது. குற்றங்களே இல்லை. குறைபாடுகளே இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. குறைபாடுகள் ஆங்காங்கே இருக்கத் தான் செய்கின்றன. அவைகளை களைவதற்கு அரசாங்கமும் தன்னாலான முயற்சிகளை செய்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. அந்த முயற்சியில் அதிகாரிகள் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்த பொதுவினியோக முறை சிறப்பாகத்தான் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையில், நேற்று பேசும்போது கூட நமது மதிப்பிற்குரிய நிதியமைச்சர் வெங்கட்ராமன் அவர்கள் கூறுகிறபோது He said Tamil Nadu, Kerala, West Bengal and Maharashtra had been very efficient in implementing the public distribution scheme. என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதர மாநிலங்களைப் பார்க்கிற போது, தமிழ்நாடு, கேரளா மேற்கு வங்கம், மகாராஷ்டிரா ஆகிய நான்கு மாநிலங்களும் பொது வினியோக முறையில் திறமையாக பணி புரிகின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒரு படி மேலே போய் நான் சொல்வேன், குறைபாடு இல்லை என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும், ஆங்காங்கே ஒன்றிரண்டு இருந்தாலும், சிறப்பான முறையில் இந்த வினியோக முறை நடைபெற்று வருகிறது. அதன் காரணத்தால் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து சிவில் சப்ளைஸ் பணியாளர்களையும் அதிகாரிகளையும், தமிழ்நாட்டிற்கு அனுப்பி சீரான முறையை கற்றுக்கொண்டு வரச் செய்யலாம் என்று கூட மத்திய அரசினர் சொல்லியிருக்கிறார்கள்,

தமிழ்நாட்டில் எப்படி பொதுவினியோக முறை கையாளப் படுகிறது என்பதை ஒரு டாக்குமெண்டரி படமாகக் கூட எடுத்து மற்ற மாநிலங்களில் படமாகக் கூட போட்டு காட்டவேண்டும் என்று மத்திய அரசு இந்த அரசைக் கேட்டு, ஒப்புதலும் கொடுத் திருக்கிறோம். அந்த வகையில் மற்ற மாநிலங்களுக்கு முன்னோடி யாக சிறப்பான பணிகளை செய்யவிருக்கிறோம். இதை நான் ஏன் எடுத்துச்சொல்கிறேன் என்றால் இயன்ற அளவிற்கு, தமிழக அரசின் ஆற்றலைப் பயன்படுத்தி சீரிய முறையில் முடிந்த வரையில், நம் தகுதிக்கேற்ப நாம் செய்துக் கொண்டு வருகி றோம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டத்தான் சொன்னேன்.

பல்வேறு பிரச்னைகளைப் பற்றி எடுத்து சொல்கிறபோது விலைவாசியைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். விலைவாசி உயர்வு என்பது இங்கேமட்டும் உள்ள ஒருபிரச்னை அல்ல. அகில உலக ரீதியில் இந்தியாவைப் பாதித்திருக்கிற பிரச்னை. அகில இந்தியா என்று பார்கிறபோது, அகில இந்தியாவைப் பாதிக்கும் அனைத்துப் பிரச்னைகளும்-விலைவாசியைப் பொருத்த அளவில் தமிழ்நாட்டையும் பாதிக்கத்தான் செய்யும்.

நெல் நம்மிடத்தில் விளைகிறது. சோளம் கம்பு, கேழ்வரகு இவை நம்மிடத்தில் விளைகின்றன. அப்படியிருந்தாலும்கூட நெல்லின் விலையை நிர்ணயிக்கிற அதிகாரம் மத்திய அரசிடத்தில் தான் இருக்கிறது. பல்வேறு மாநிலங்கள் உபரி மாநிலங்களாக இருக்கின்றன. சில மாநிலங்கள் பற்றாக்குறை மாநிலங்களாக இருக்கின்றன. பற்றாக்குறை மாநிலங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே நெல் விலை, கோதுமை விலை, சிமெண்ட் விலை ஆகியவற்றை நிர்ணயிக்கிற பொறுப்பு மத்திய அரசுக்குத்தான் இருக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசு வாதாடி அதை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் ஓரளவு நியாயமும் இருக்கிறது. அதை நான் மறுக்கவில்லை. அந்த வகையில் பார்க்கிறபோது நெல்லின் விலையை நிர்ணயிக்கிற அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது.

நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் 'மார்ஜினல் சர்ப்ளஸ்' மாநிலமாக நம் மாநிலம் அமைந்திருக்கிறது. ஆந்திரா மிக உபரி மாநிலம். கர்நாடகா சரிசமம். கேரளா பற்றாக்குறை மாநிலம். வேறு பல மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஆந்திராவைப் பொறுத்த வரையில் கேரளாவைப் பொறுத்த வரையில், கர்நாடகாவைப் பொறுத்தவரையில் அரிசி உணவுப் பண்டமாக இருக்கிறது. பஞ்சாப், ஹரியானா போன்ற மாநிலங்களில் அது உணவுப்பண்டமாக இல்லாமல்அது விற்பனைப்பொருளாகஅமைந் திருக்கிற அளவிற்கு அங்கே அமைந்திருக்கிறது. 65,000 டன் அளவிற்கு க்யூபா, கென்யா போன்ற நாடுகளுக்கு 1979-80ல் தமிழகம் உணவுப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்தது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 ஆகஸ்டு 28

ஆனால் 1980-ம் ஆண்டில் வடகிழக்கு பருவக் காற்றும் தென் மேற்குப் பருவக் காற்றும் பொய்த்ததின் காரணமாக, போதிய விளைச்சல் ஏற்படாததன் காரணமாக பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, அப்படி ஏற்பட்ட பற்றாக்குறையினால் 13½ இலட்சம் டன் அளவில் நமக்கு அரிசி குறைவாக கிடைத்ததன் காரணமாக நாம் பிற மாநிலங்களை எதிர்பாக்கவேண்டிய அவசியம் இருந்திருக்கின்றன.

மற்றப் பண்டங்கள் போன்றவற்றைப் பார்த்தாலும் கூட பெரும் பகுதி பருப்புகள் எல்லாம் பிற மாநிலங்களிலிருந்துதான் பெறவேண்டும். பிற மாநிலங்களில் அவர்கள் என்ன விலையை நிர்ணயிக்கிறார்களோ அதையும், அவற்றை நாம் லாரிகளில் அல்லது ரெயிலில் கொண்டு வருகின்ற டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜையும் சேர்த்து நாம் விற்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். பெரும்பாலான பருப்பு வகைகளோடு எண்ணெயை எடுத்துக்கொண்டால் கடலை எண்ணெய் ஒன்று தான் நம் மாநிலத்தில் நம் தேவையை நிறைவேற்றுகிற அளவிற்கு இருக்கிறது. அதில் பற்றாக்குறை ஏற்படும்போது குஜராத் போன்ற மாநிலங்களை எதிர்பார்த்து ஏற்படுகிற சிறிய அளவு பற்றாக்குறையை நீக்க வேண்டியிருக்கிறது. நல்லெண்ணெய், தேங்காய் எண்ணெய் மற்ற எண்ணெய்களை எல்லாம் நாம் பிற மாநிலங்களிருந்துதான் எதிர் பார்க்க வேண்டும். பெரும்பாலும் கேரளாவிலிருந்துதான் தேங்காய் எண்ணெய் பெறுகிறோம். கேரளாவிலும் விலை மிக அதிகமாகக் கூடியிருப்பதால் அவர்கள் நிர்ணயிக்கிற விலையின் அடிப் படையில் அங்கிருந்து கொண்டுவந்து விற்க வேண்டிய அளவில் இருக்கிறோம். நல்லெண்ணெயை ஆந்திராவிலிருந்தும் வேறு பல இடங்களிலிருந்தும் பெறவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த வகையில் பார்க்கிறபோது இந்தப் பிரச்னையை நம்முடைய மாநிலத்தில் நாம் கட்டுப்படுத்திக் கொள்கிற அளவிற்கு சாதாரண மக்களுக்கு பரவலாகக் கிடைக்கிற அளவிற்கு ஒழுங்குபடுத்துகிற நிலையில், வெளிமார்க்கட்டோடு போட்டி போட்டு அதிகமான விலைக்கு போகாமல், அதிகமான விலையில் வெளிமார்க்கட் மூலம் போகமல், பார்த்துக் கொள்கிற அளவிற்குத்தான் நிலைமைகள் இருக்கின்றன.

பண்டங்களின் விலைகள் ஏறுகின்றன என்றால் உலக நாடு களில் எல்லாம் ரூ. 1,400க்கு விற்ற உரம் ரூ. 2,000 ஆக உயருகிறது என்ற காரணத்தால் எல்லா வகையிலும் உற்பத்திச் செலவு ஏறுகிறது. அதே மாதிரி இரும்பு, எஃகு, சிமெண்ட் ஏறுகிற நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. அண்மையில் சிமெண்ட் விலையை ரூ. 34-50க்கு ஏற்றியிருக்கிறார்கள். அதிகமாக ஏற்றுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டது மட்டுமல்ல. டீசல், பெட்ரோல் விலையும் ஏறியிருக்கிறது. இதைச் சொல்லும்போது நான் மத்திய அரசைக் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன் என்பதல்ல. பொறுப்பு மத்திய அரசுக்கு என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். ஆகவே அதை குற்றமாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. இன்றுள்ள

நிலைமையைச் சொல்கிறேன். அவர்களுக்குள்ள கஷ்டங்கள் இப்போது மத்திய அரசுக்கு 5,000 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு டெபிசிட் இருக்கிறது. நமக்கு 20 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு டெபிசிட் என்று சொல்கிறபோது அவர்களுக்கு 5,000 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு டெபிசிட் என்று வரும்போது அதைச் சரிக்கட்ட வேண்டுமென்றால் இரண்டு மூன்று வழிகளைத் தான் பின்பற்ற வேண்டும். ஒன்று விலையை ஏற்ற வேண்டும். அல்லது பணப் புழக்கத்தை அதிகமாக விடவேண்டிவரும். பணப் புழக்கத்தை அதிகமாக விட்டுவிட்டால் பணவீக்கம் ஏற்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அது அதிகமான விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணமாக இருக்கிறது. நான் இதையெல்லாம் சொல்லக் காரணம் விலைவாசியேற்றத்திற்கு மத்திய அரசுதான் பெரும்பகுதி காரணமாக இருக்கிறது. பெட்ரோல், டீசல் விலை ஏறிவிட்டதால் எல்லாப் போக்குவரத்து செலவுகளும் ஏறுகிறது என்றால் வண்டிகளில் ஏற்றி வருகிற தேங்காய் விலையும் ஏறுகிறது, கத்தரிக்காய் விலையும் ஏறுகிறது. வாழைக்காய் விலையும் ஏறுகிறது, வாழை இலை விலையும் ஏறுகிறது, வாடகையும் ஏறுகிறது. அப்படி ஏறும்போது அவரவர்கள் கொஞ்சம் கூடுதலாக ஏற்றிவிடுகிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-10)

அது ஒன்று மட்டுமல்ல. எல்லா இடங்களிலும் நாம் கட்டுப்பாட்டை விதிக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு வருகிறது. நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், பொதுவாக ரிசர்வ் பாங்கு புல்லட்டினிலே புள்ளிவிவரங்களைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே இருந்து நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்டெக்ஸ் நெம்பர் ஆப் ஹோல்சேல் பிரைசஸ் என்பதைப் பார்க்கும்போது, தமிழகத்திலே திறமைக் குறைவின் காரணமாக இங்கே பண்டங்களின் விலை ஏறியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் அரிசி காற்றிலே பறக்கிறது, மிளகாய் மிரட்டுகிறது, புளி கிலி செய்கிறது என்றெல்லாம் எதுகை மோனையோடு எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முன்னாள் உறுப்பினர் விநாயகம் அவர்கள்கூட ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார்கள். புளி விலை இறங்கியதற்குக் காரணம் என்ன வென்று கேட்டபோது, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அழகுபடச் சொன்னார்கள்—யார் தயவிலும் இல்லை; புளிய மரத்தின் தயவினால் விலை இறங்கிற்று என்று சொன்னார்கள்.

பண்டங்களின் விலைகள் ஏறுவதற்கும், இறங்குவதற்கும் காரணங்கள் இருக்கின்றன. இங்கே மட்டும்தான் விலை உயர்ந் திருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கும்போது, அந்த விலை ஏற்றம் அகில இந்தியாவையும் பாதித்து இருக்கிறது. இன்டெக்ஸ் நெம்பர் ஆப் ஹோல்சேல் பிரைசஸ் அதாவது ரிசர்வ் பாங்கு கொடுத்துள்ள புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால், எல்லாப் பொருள்களையும் சேர்த்துக் கணக்கெடுத்தால், அகில இந்தியாவிலே 1970 ஆம் ஆண்டு 100 என்று பேசிஸாக, அடிப் படையாக வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் இந்தப் பத்து

ஆண்டு காலததில் எவ்வளவு ஏறி இருக்கிறது; எல்லாப் பொருள்களும் 273 புள்ளி அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இது தமிழகத்திலே மட்டுமல்ல; அகில இந்தியாவிலும் உள்ள அத்தனை மாநிலங்களும் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. செய் பொருள்கள் 250 புள்ளியாக உயந்திருக்கிறது. சர்க்கரை 490 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்தப் 10 ஆண்டுகளில் 100 புள்ளியிலிருந்து 490 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது. பருப்பு வகைகள் 395 புள்ளி ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. எண்ணை வித்துக்கள் 250 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது. எரிபொருள்கள் 375 புள்ளியாக ஏறியிருக்கிறது. ஆனால் 1960 ஆம் ஆண்டில் 100 என்பதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டால், விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய கன்சியூமர் பிரைசஸ் இன்டெக்ஸ் நம்பரைப் பார்க்கின்றபோது அவர்கள் வாங்குகின்ற பொருள்களுடைய இன்டெக்ஸ் நெம்பரைக் குறியீட்டு எண்ணைப் பார்த்தால் 1960 ஆம் ஆண்டில் 100-ல் இருந்து இப்போது 410 ஆக ஏறியிருக்கிறது. அதேபோல், எந்திரத் தொழில் 425 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியதுபோல், இப்போது இந்த 4 ஆண்டு காலத்தில் விலைவாசி எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால்—அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதை நான் மறுக்கவில்லை—விலை ஏறியிருக்கிறது அப்படி ஏறியிருக்கும்போது விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய பிரைஸ் இன்டெக்ஸ் 410 ஆகவும், எந்திரத் தொழிலாளர்கள் பொருள்களின் இன்டெக்ஸ் 425 ஆகவும் உயர்ந்திருக்கிறது. இது அகில இந்தியாவையும் பாதித்திருக்கிறது. அதனால், இங்கேயும் இருக்கிறது. நிதியமைச்சர் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்—எந்த அளவுக்கு பணப் புழக்கத்தையும்; பிளாக் மார்க்கெட்டையும் தடுத்து நிறுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே பார்க்கின்ற போது, எந்த அளவுக்கு ஏறியிருக்கிறது? எத்தனை பர்சென்ட் போன வருஷத்திற்கும், இந்த வருஷத்திற்கும் ஏறியிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால், அதாவது ஆகஸ்ட் 80லே இருந்து, இந்த ஆண்டு ஜுலை முடிய எவ்வளவு ஏறியிருக்கிறது என்று கணக்கு பார்த்தால் அரிசி மட்டும் 25 சதவீதம் விலை ஏறி இருக்கிறது. இந்த—ஓராண்டு காலத்திற்குள்ளாக.

மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள், இந்த 4 ஆண்டு காலத்திற்குள் விலை ஏறியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்; அதுஉண்மை தான். அகில இந்திய அளவிலே அரிசி விலை 25 சதவிகிதம் ஏறியிருக்கிறது. கோதுமை 40 சதவிகிதம் ஏறியிருக்கிறது; உளுந்து 5.9 சதவிகிதம் ஏறியிருக்கிறது; துவரம் பருப்பு 20 சதவிகிதம் ஏறியிருக்கிறது; வெங்காயம் 60 சதவிகிதம் ஏறியிருக்கிறது பால் 41.2 சதவிகிதம் ஏறியிருக்கிறது; தேங்காய் எண்ணெய் 40.9 சதவிகிதம் ஏறியிருக்கிறது—இந்த ஒரு வருஷத்திற்குள் இந்த நிலைமை இங்கே மட்டும் பாதிக்கவில்லை.

1981 ஆகஸ்டு 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அகில இந்தியாவையும் பாதித்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. அகில இந்தியாவிலும் உள்ள வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பார்க்கிறபோது, மற்ற மாநிலங்களைவிட நம் தமிழகம் ஓரளவுக்கு சமாளித்து வருகிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பெங்களூரைப் பொறுத்தவரை எடுத்துக் கொள்வோமானால் ஜனவரி 81ல் இருந்ததைவிட ஜூன் 31ல் ஏறியிருக்கிறது. ஜனவரி 81ல் 457 புள்ளியாக இருந்தது ஜூன் 81ல் 485 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதாவது 6.13 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது. கேரளத்தில் ஆலவாயில் 1981ல் 424 புள்ளியாக இருந்தது ஜூன் 81ல் 456 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது, அதாவது 7.55 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது. ஹைதராபாத்தில் ஜனவரி 198 ல் 424 புள்ளியாக இருந்தது ஜூன் 81ல் 453 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது, அதாவ 6.84 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது. பம்பாயில் ஜனவரி 81ல் 409 புள்ளியாக இருந்தது ஜூன் 81ல் 450 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஏறத்தாழ 10 02 சதவிகிதமாக உயர்ந்திருக்கிறது. சென்னையில் ஜனவரி 81ல் 403 புள்ளியாக இருந்தது ஜூன் 81ல் 428 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது; அதாவது 6.2 சதவிகிதம் ஏறியிருக்கிறது. ஆகவே, பெங்களூர் 485 ஆகவும், ஆலவாயில் 456 ஆகவும் ஹைதராபாத்தில் 453 ஆகவும் பம்பாயில் 450 ஆகவும், சென்னையில் 428 ஆகவும் புள்ளிஉயர்ந்திருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட சமமாக வருகிறது என்றாலும் கூட அதையும் ஓரளவு சமாளித்து மற்றைய மாநிலத் தலைநகரோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இங்கே குறைவாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரிசியை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டால் கூட இங்கேதான் ஆலாகப் பறப்பது மாதிரியும் மற்ற இடங்களில் நிலைத்து நிற்கிறது என்றும் சொல்ல முடியாது. அரிசியின் மொத்த விலை குவிண்டாலுக்கு 19—8—81ல் 325 ரூபாய் சென்னையில் 280 ரூபாய் அந்த வகையில் குறைந்திருக்கிறது இங்கே.

1979–80ல் தமிழ்நாட்டில் அரிசி உற்பத்தி 58 லட்சம் டன்னாக இருந்தது 1980-81ல் வறட்சியின் காரணமாக 39.75 லட்சம் டன்தான் உறபத்தி கிடைத்தது. கிட்டத்தட்ட 18.25 லட்சம் டன் உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது. இந்தக் குறைவை ஈடுகட்டும் தன்மையில் நாம் இருக்கிறோம். பொதுவாக ஜூன் ஜூலை, ஆகஸ்டு, செப்டம்பர் அக்டோபர் மாதங்கள் எப்போதும் நலிந்த மாதங்கள் என்று பெயர் பெற்றவை. உற்பத்தி மார்க்கட்டுக்கு வரமுடியாத நிலைமை இருக்கும். எந்த ஆட்சிக் காலத்தில் எடுத்துப் பார்த்தாலும் எந்த ஆண்டிலும் விலைவாசி ஏற்றம் இந்த குறிப்பிட்ட மாதங்களில் இருக்கும், ஜனவரி, பிப்ரவரி, மாதங்களில் இறங்கும்.

1978–79–ல் கூட நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக மாதம் ஒன்றுக்குக் கொடுத்த அரிசியின் அளவு பத்தாயிரம் அல்லது பதினோராயிரம் டன்தான், எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர்

அவர்கள் கணக்குப்படி பார்த்தால் கூட ஒரு கோடியே ஒன்பது லட்சம் குடும்ப அட்டைகளை நாம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் 11,000 டன் அரிசிதான் நியாய விலைக் கடைகளின் மூலம் நாம் கொடுத்து வந்திருக்கிறோம். நியாய விலைக் கடைகளில் அரிசி விற்கிற விலைக்கு வெளி மார்க்கட்டிலே அரிசி கிடைத்திருக்கிறது, அப்படி வெளி மார்க்கட்டில் அதே விலைக்கு அரிசி வாங்கலாம் என்ற நிலையில் 1979 ஜூன் ஜூலை மாதங்களில் 11,000 டன் அரிசிதான் விநியோகித்திருக்கிறோம். ஆனால் வறட்சி ஏற்பட்டு வெளி மார்க்கட்டில் அரிசி விலை ஏற ஏற விலையைக் குறைத்து சாதாரண அரிசி கிலோ ரூ.1.75 காசுக்கும். அடுத்த ரகம் இரண்டு ரூபாய்க்கும், அடுத்த ரகம் ரூ. 2.10 காசுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது, வெளி மார்க்கட்டில் அரிசி கிலோ ரூ. 3, ரூ. 3.10 காசு, ரூ. 3.40 காசு, ரூ. 3.60 காசு என்று விற்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டதால் நியாய விலைக் கடைகளில் குடும்ப கார்டுக்கு அரிசி வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் கூட இந்தச் சட்டமன்றத்தில் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். வெளியிலும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நியாய விலைக் கடைகளில் குறிப்பிட்ட விலையில் விற்பது வெளி கடைகளில் பண்டங்களின் விலை குறைந்து விற்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் என்று சொல்லி நாலைந்து கடைகளைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதுதான் நம்முடைய நோக்கம். நியாய விலைக் கடைகளில் உள்ள விலை வெளிக் கடைகளில் விற்கிற விலையைக் கட்டுப்படுத்த, கீழே இறங்கச் செய்ய வழி வகுக்கிறது என்றால் அது நமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. அந்த வகையிலே தான் நாம் நியாய விலைக் கடைகளில் கொடுத்து வந்த அரிசியின் அளவு 11,000 டன்னாக இருந்தது. வெளியில் விலைவாசி பெருகப் பெருக இப்போது 75,000 டன் அளவுக்கு அரிசி நியாய விலைக்கடைகளில் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

[முற்பகல் 10.20]

அப்படிப்பட்ட நிலை வருகின்ற பொழுது நம்முடைய இருப்பிலே இருப்பது போதாது. மத்திய அரசு திங்களொன்றுக்கு ஒரு லட்சம் டன்னாவது தரவேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தி வற்புறுத்திக் கூறிக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் அவர்களிடம் ஒரு லட்சம் தர வேண்டுமென்று கேட்டாலும் அவர்கள் 60 ஆயிரம், 50 ஆயிரம், 40 ஆயிரம், 35 ஆயிரம், 55 ஆயிரம் என்ற அளவுக்குத்தான் தருகிறார்கள். அதை கூட்டியாவது பிறகு சேர்த்துத் தருகிறார்களா என்றால் இல்லை அந்தஅந்த மாதத்தோடு கணக்கு சரியாகப் போய்விட்டது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். நான் மத்திய அரசை அதற்காக குற்றம் சொல்லவில்லை, காரணம் அவர்களுக்கு அவர்களிடம் இருப்பதைப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டிய அளவிலே அந்த அளவிற்குத்தான் இருப்பு இருக்கிறது ஆகவே அந்த அளவுக்குத் தான் தர முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். அதை வைத்துப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே தான் இந்த மாதம் 40 ஆயிரம டன்னை 50 ஆயிரம் டன்னாக

ஆக்கியிருக்கிறோம். அரிசிக்குக் கூடுதல் விலை கொடுத்தாலும் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது, ஆனால் அரிசியே இல்லை அரிசிக்குத் தட்டுப்பாடாக இருக்கிறது, அரிசி கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது என்ற அவலக் குரல் தமிழகத்திலே ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நம்முடைய நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலமாக ஆந்திரப் பிரதேசத்திலே, ஒரிசாவிலே மத்திய பிரதேசத்திலே, பஞ்சாபிலே, உள்ள அரிசியை வாங்கித் தாருங்கள், நாங்கள் வாங்கிக் கொள்கிறோம் என்ற முறையிலே அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறோம். எதற்காக என்றால் அரிசி கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகத் தான். பஞ்சாபிலிருந்து 10 ஆயிரம் டன் தருவதாகச் சொன்னார்கள் அதற்காக நாம் நம்முடைய நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலமாக 50 லட்சம் ரூபாயும் முன்பணமாகக் கட்டிவிட்டோம். அவர்களும் அரிசியைத் தரத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆதைக் கொண்டு வருவதற்கு வேகன்கள் கிடைக்கவில்லை. கோதுமையை நகர்த்துவதற்கு வேகன்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதற்குத் தர முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நானும் மத்திய அரசிடம் அங்கே சென்றிருந்தபோது எடுத்துச் சொன்னேன். இங்கே மத்திய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் திரு. ராவ் பிரேந்திர சிங் அவர்களிடம் பேசியபோது வேகன்கள் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். எப்படியாவது 10 ஆயிரம் டன்னைக் கொண்டு வருவதற்காவது வேகன்கள் தரவேண்டுமென்று கேட்டோம். ஆனால் கிடைக்கவில்லை. அவர்களும் 4,5 மாதங்கள் காத்திருந்துவிட்டு 50 லட்சம் ரூபாயை திருப்பியனுப்பிவிட்டார்கள், ஆகவே அந்த 10 ஆயிரம் டன்னும் நமக்கு வரவில்லை. ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து அரிசி வாங்க வேண்டுமென்ற முறையிலே நம்முடைய நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலமாக ஏற்பாடு செய்தோம். ஆந்திரப் பிரதேச முதல்வர் அவர்களும் அங்கே உள்ள உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் பெருந்தன்மையோடு நமக்கு 1 லட்சம் டன் அரிசி தருவதாகச் சொல்லி, இருபதாயிரம் டன் அளவுக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். மேற்கொண்டும் தருகிறேன் என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்போதும் அங்கேயும் சிலபல சங்கடங்கள் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதனாலே அவர்களுக்கு வாங்கித் தருவதிலே காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கூடுமான வரையில் அரிசியைக் கொண்டுவந்து அடக்கவிலைக்கு விற்கவேண்டுமென்ற முறையிலே ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. திரு கருப்பையா அவர்கள் பேசியபோது சென்ற ஆண்டு மகசூலின்போது கொள்முதல் போதுமான அளவுக்குச் செய்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது என்று சொன்னார்கள். இந்திய அரசு அப்போது விலை 105 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்து இருந்தார்கள். அப்போது வெளி மார்க்கட்டிலே விலை 120, ரூபாய் 125 ரூபாய் என்ற அளவுக்குப் போய்விட்டது தான் காரணம். மத்திய அரசாங்கமும் கொள்முதல் செய்யப்போனது, நாமும் கொள்முதல் செய்யப்போனோம். வெளிமார்க்கட்டிலே விலைஅதிகமாக இருந்த

தால் இரண்டு பேர்களுக்குமே விவசாயிகள் விற்க முன்வரவில்லை. 10,15 ரூபாய் அதிகமான விலையைப் பெறுகின்ற முறையிலே வெளி மார்க்கட்டிலே விற்று விட்டார்கள். ஆனால் வறட்சி நிலைமை வந்ததற்குப் பிறகு நியாயவிலைக் கடைகளிலே வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக 40 சதவீதம் லெவி தரவேண்டுமென்று சொல்லி அடக்க விலைக்கு 105 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கவேண்டு மென்று அந்த முறையிலே வாங்கினோம். அதனால் ஏற்படுகிற இழப்புகளை மீதியை அவர்கள் வெளிச் சந்தையிலே விற்பதன் மூலமாகப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். அதனால் வெளிச்சந்தையிலே விலை கூடுதலாக ஆகியிருக்கிறது. வியாபாரிகளைப் பொறுத்த வரைக்கும், 1973-74 ஆம் ஆண்டிலே லெவி போடப்பட்டது, சில சமயங்களிலே அவசியம் ஏற்படுகிற போது லெவியைப் போடு கின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்போதும் கூட லெவி போட்டு வாங்குதவன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் கஷ்டம் தான் ஏற்படும். சென்ற ஆண்டு 130 ரூபாய் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். இந்த ஆண்டு 150 ரூபாய் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அவர் களுக்கு சிபாரிசு செய்த குழுவினர் 115 ரூபாய் வரை தான் கொடுக்கலாம் என்று சிபாரிசு செய்தார்கள். அந்த விலையை மத்திய அரசு நிர்ணயித்தது. இப்போது வெளிமார்க்கட்டிலே 180 ரூபாய் 190 ரூபாய் அளவுக்கு விலை போய்விட்டது. நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக அரிசி வழங்கப்பட வேண்டிய வர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிக் கொண்டே இருக்கின்ற காரணத்தினால் கொடுக்கிற அரிசியின் அளவை குறைக்க வேண்டிய நிலைமை நமக்கு ஏற்பட்டது.

உச்சகட்டமாக 20 கிலோ என்றும், ஒரு கார்டுக்கு ஐந்து ஐந்து கிலோ என்றும் ஒட்டுமொத்தமாகக் கொடுத்த நிலைமையை மாற்றி, பெரியவர்களாக இருந்தால் ஒரு கிலோவும், சிறுவர் களாக இருந்தால் அரை கிலோவும் என்று கொண்டு வருவதன் காரணம் நாம் இருப்பதைப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டு மென்பதற்காகத் தான்.

நாம் கேட்கின்ற அளவிற்கு ஒரு இலட்சம் டன் வருமே யானால் இந்த அளவை ஓரளவுக்கு நாம் கூட்டியும் கூடக் கொடுக்க முடியும். எல்லா மாவட்டங்களிலும் எல்லாக்கார்டுகளுக் கும் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு இருப்பதன் காரணமாக இதைச் செய்ய நாம் முற்படுகிறோம்.

ஜனவரியிலிருந்து ஜூலை வரையில் மத்திய சர்க்காரிடத் திலே நாம் கேட்டது 6,25,000 டன்; ஆனால் கிடைத்தது 2,58,955 டன்தான். ஒரிசா ஆந்திரா மத்திய பிரதேசத்திலிருந்து நாம் வெளிமார்க்கெட்டிலிருந்து வாங்கியது 73,000 டன். நாம் கேட்கின்ற அளவிற்கு மத்திய சர்க்கார் கொடுக்குமேயானால் நாம் இதனுடைய அளவைக் கொஞ்சம் அதிகமாக ஆக்கலாம்; அல்லது குறுவை வந்ததற்குப் பிறகு கொள்முதல் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கிடைத்து அதிகமாக வருமேயானால் அதற்குப் பிறகு வேண்டுமானால் கொஞ்சம் கூடுதலாக ஆக்கலாம்.

1981 ஆகஸ்ட் 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நான் மற்றொன்றையும் கூறுகிறேன். மக்களின் தேவைகள் முழுவதையும் நிறைவேற்றி வைக்கின்ற பொறுப்பை நியாய விலைக் கடைகளோ அல்லது நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகமோ ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஓரளவுக்கு மக்களுக்குச் சகாயம் செய்யும் அளவிற்குத்தான் இருக்கின்றன, பற்றாததை, மேற்கொண்டு வேண்டியதை வெளிமார்க்கெட்டிலிருந்து வாங்கிக்கொள்ள வேண்டு மென்ற நிலை இருப்பதால்தான் இந்த நிலைமையிருக்கிறது. எனவே அவர்களே முழுப் பொறுப்பையும், முழுக்கார்டுக்கும் தருகின்ற நிலை இல்லை.

கோதுமையைப் பொறுத்தவரையிலேயும் அதே நிலைதான். கோதுமையைப் பொறுத்தவரையிலே 19–8–81 ஆம் நாளன்று மொத்த விலையைக் குவிண்டாலுக்குக் கணக்கிட்டால் சென்னையில் 225 ரூபாய்; பம்பாயில் 225 ரூபாய்; டெல்லியில் 172 ரூபாய். அது கோதுமை விளைகின்ற மாநிலமாக இருப்பதால் அங்கே கோதுமையின் விலை குறைவாக இருக்கிறது. நாம் ஒவ்வொரு குடும்பக் கார்டுக்கும் ஒரு கிலோ கோதுமை தருவதாக வைத்துக்கொண்டாலும்கூட நமக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 10,900 டன்கள் வேண்டும். ஆனால் மத்திய அரசு நமக்கு அனுப்புவதோ 3,000 டன்கள்தான்; சென்ற மாதம் 4,000 டன்களாக ஆக்கினார்கள். 10,000 டன்களாவது கொடுப்பார் களேயானால் ஒவ்வொரு கார்டுக்கும் ஒரு கிலோ தரலாம்.

ஆனால், எல்லோருமே கோதுமை வாங்குவது இல்லை' சிலபேர் வாங்குகிறார்கள். கோயம்புத்தூர், சென்னை போன்ற பெருநகரங்களில் கோதுமை வாங்குபவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, 2 கிலோவிலிருந்து 5 கிலோவிற்கு மேல் போகாமல் கொடுக்கலாம் என்று கொடுக்கிறோம். பல கிராமங்களில் அரிசியைத்தான் வாங்குகிறார்களே தவிர கோதுமை வாங்குவதில்லை. ஆகவேதான் நாம் பரவலாக, தேவையை யொட்டி, கொடுக்கிறோமே தவிர ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு கிலோ ஒன்று வைத்துவிடுவோமேயானால் அதற்கே நமக்கு 10,900 டன்கள் தேவைப்படும். இரண்டு கிலோ முதல் ஐந்து கிலோ என்று போட்டிருப்பதற்குக் காரணமே, அதுவரைக்கும் கொடுக்கலாம், வசதி வாய்ப்பு ஏற்பட்டால் கொடுக்கலாம் என்ற அளவிற்குத்தான் வைத்திருக்கிறோம்.

அதேமாதிரி கோதுமை, உருளை மாவு பொறுத்தவரையில் 31 உருளை மாவு ஆலைகள் நம்மிடத்திலே இருக்கின்றன. ஏழெட்டு மாதங்களுக்கு முன்வரையிலேயும் 65,000 டன்கள் என்று இருந்தது. மைதா, ரவா உற்பத்தி செய்வதற்கு, திடீரென்று 30,000 டன்களாகக் குறைத்து விட்டார்கள். இவ்வாறு 30,000 டன்களாகக் குறைத்துவிட்ட காரணத்தினாலே அதிலே 60 சதவீதம் ரவா, மைதாவை எடுத்து குடும்ப அட்டை களுக்குத் தரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இன்றியமையாத பேக்கரி போன்ற ரொட்டி, பன் போன்றவற்றைச் செய்வதற்கு நாம் குறிப்பிட்ட விலையில் தர வேண்டியிருப்பதன் காரணமாக ஓரளவுக்குத்தான் அதை தரமுடிகிறது. நாம் அதிகமாகக்

கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் அண்மையிலே கிட்டத்தட்ட 250 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள கோதுமையை வெளிநாட்டி லிருந்து வரவழைக்க வேண்டிய நிலைக்கு இந்தியா இருக்கிறது. ஆகவே, அதிக அளவிற்குக் கோதுமை தருவதற்கில்லை, இருப்பதை வைத்துச் சமாளியுங்கள் என்றுதான் கூறுகிறார்கள்.

அதைப்போன்று, சர்க்கரையை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, இப்பொழுது ஓரளவுக்கு வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதற்காக எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக, பதுக்கி வைத்திருந்தவர்கள் இப்பொழுது இரண்டுவார காலமாக வெளியே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பம்பாய் போன்ற மார்க்கெட்டிலேயெல்லாம் ஓரளவுக்கு விலை இப்பொழுது இறங்கியிருக்கிறது. ஆனாலும்கூட லெவி சர்க்கரையை ஏற்கனவே 2.85–க்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்த நாம் இப்பொழுது 3 ரூபாய் 50 காசுக்குத் தந்து கொண்டு வருகிறோம். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் வெளிச்சந்தையில் 7 ரூபாய் 50 காசு, 7 ரூபாய் 25 காசு, 6 ரூபாய் 50 காசு, 6 ரூபாய் என்ற அளவிற்கு நாம் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் சார்பாகத் தந்தோம்.

இப்படியாகத்தான் சோளம், கம்பு போன்றவற்றை எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட நம்முடைய மாநில விலைகள் அதிகம் என்று சொல்ல முடியாது. நேரமில்லாத காரணத்தினால் அந்தப் புள்ளி விவரங்களையெல்லாம் நான் விடுகிறேன்.

துவரம்பருப்பைப் பொறுத்தவரையில் நாம் மகாராஷ்டிரா, மத்திய பிரதேசம், ஆந்திரா, உத்திரப் பிரதேசத்தை எதிர் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

உளுந்தைப் பொறுத்தவரையிலும் ஆந்திரா, மகாராஷ்டிரா, குஜராத், ஒரிசாவை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

பாசிப்பயிரைப் பொறுத்தவரையிலும் ஆந்திரா, மகாராஷ் டிரா, ஒரிசா, இராஜஸ்தானை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

கடலைப் பருப்பைப் பொறுத்தவரையிலும் பீகார், பஞ்சாப், அரியானா போன்ற உற்பத்தி மாநிலங்களை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

அங்கே விலையேறுவதன் காரணமாக இங்கேயும் ஏறுகிறது. அதையும் ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்துகின்ற நிலைமையையும் நாம் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறோம்.

கடலையெண்ணெயும் அந்த அளவிற்குத்தான் விலைகளைப் பொறுத்தவரையிலும் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபொழுது கிட்டத்தட்ட ஒன்றாக வருகிறது, ஓரளவுக்குக் கணிசமாகக் கீழே இருக்கிறது.

மண்ணெண்ணெயைப் பொறுத்தவரையிலும் 30,000 மெட்ரிக் டன் தான் நமக்கு தருகிறார்கள். அந்த 30,000 மெட்ரிக் டன்னைக் கொஞ்சம் உயர்த்தி 50,000 மெட்ரிக் டன்னாகத் தருவார்களேயானால் தாராளமாகத் தரலாம்

இப்பொழுது நாம் வைத்திருப்பது 17,400 கடைகள். அவற்றின் மூலமாக சென்னை, அதன் புறநகர் பகுதியில் ஒரு குடும்ப அட்டைக்கு 10 லிட்டர் தரும்படியாகவும், நகராண்மைக் கழகப் பகுதியில் 6 லிட்டர் தரும்படியாகவும் நகரப் பஞ்சாயத்துப் பகுதியில் 5 லிட்டர் தரும்படியாகவும், கிராமப் பகுதிகளில் 3 லிட்டர் தரும்படியாகவும் கூறியிருக்கிறோம். அவை தவிர, 2,523 சில்லறை மண்ணெண்ணெய் வியாபாரிகள் ஒவ்வொரு வருக்கும் 500 குடும்ப கார்டுகளை ஒப்படைத்து, அவர்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று மண்ணெண்ணெய் விநியோகித்து வருகிறோம். சென்னைப் புற நகர் பகுதியில் கை வண்டிக்காரர்களுக்கு 100 லிட்டர்கள் ஒரு நாளைக்கு ஒருவருக்குக் கொடுத்து ஒரு நபருக்கு 2 லிட்டருக்கு மேற்படாத அளவுக்குத் தரலாம் என்று அவர்களுக்கும் மண்ணெண்ணெய் தந்திருக்கிறோம். மாவட்டப் பகுதியிலே 50 லிட்டர் கைவண்டிக்காரர்களுக்குத் தந்து அவர்கள் தரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். இதனுடைய அளவு கொஞ்சம் அதிகமானால், ஓரளவு செம்மைப்படுத்தி, சீர்படுத்த முடியும். மத்திய அரசையும் நான் குறை சொல்லவில்லை.

அரிசியைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்கின்றபொழுது, மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் எப்பொழுது கடைக்குப் போயிருப்பார் என்பது எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. அவர் கடைக்குப் போகவோ, சாமான்கள் வாங்கவோ, உடம்பு வளையுமா, நெளியுமா என்று எனக்குச் சந்தேகம்தான். ஆனால் அப்படிப் பட்ட அரிசியை வாங்கி, தின்று அவர் கஷ்டப்படுகிறார் என்று சொல்ல முடியாது. அவருடைய பளபளப்பு, மினுமினுப்பு பார்த்தாலோ, அவருடைய தன்மையைப் பார்த்தாலோ, அவருடைய கவலையற்ற தன்மையைப் பார்த்தாலுங்கூட, பட்டினியோ, வாட்டமோ அவருக்கு இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை.

திரு. க. அன்பழகன்: நாவலர் அவர்கள் சொல்வதைப் போல, நியாயவிலைக் கடை அரிசியை சாப்பிடாத காரணத்தால் திரு. துரைமுருகன் கொஞ்சம் நல்ல நிலையிலே இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: எதற்காகச் சொல் கிறேன் என்றால், நியாய விலைக் கடைகளிலேதான் வாங்கி யிருக்கிறேன் என்று சொன்னார், அதனால்தான்.

திரு. துரைமுருகன்: அந்த அரிசி விற்கப்படுவது நியாயவிலைக் கடையில்தான். என்னுடைய தொகுதியிலே காரை என்கிற நியாயவிலைக் கடையிலிருந்துதான் அந்த அரிசியை எடுத்துக் கொண்டு வந்தேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலேகூடச் சொல்லியிருந்தேன். அவர் அந்த அரிசி விநியோகத்தை நிறுத்த நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்றுகூடச் சொல்லியிருக்கிறார். இருந்தாலும் விநியோகத்தில் இன்னும் இருக்கிறது என்பதற் காகத்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: எதற்குச் சொல் கிறேன் என்றால், இப்பொழுது வழங்குகிற 75,000 டன்னும் அப்படி இல்லை. எல்லா இடங்களிலும்

அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் சில இடங்களிலே எப்போதுமே உண்டு. இதே அவையிலே, டெக்னிக் கலர் அரிசியை, காங்கிரஸ் ஆட்சியிலிருந்தபொழுது கொண்டு வந்து காட்டியிருக்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும்போதும் கொண்டு வந்து காட்டியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுதும் இல்லாமல் இல்லை. 75,000 டன் கொடுக்கின்றபொழுது, ஆலையிலே உற்பத்தி யாளர்கள் அனுப்புகிறார்கள். அப்படி அனுப்புகின்றபொழுது, கெட்ட, குறைபாடுகள் உடைய அரிசியை சேர்த்து அனுப்பி விடுகிறார்கள். எது, எது எங்கே போகிறது என்று தெரியாது. அப்படி போகிறது என்று தெரிகின்றபொழுது, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நாம் அவ்வப்போது குறிப்பிடுகிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் அரிசியைக் கொண்டு வந்து காட்டினார்கள். எப்படித் தேடிக் கொண்டு வந்து காட்டினார்கள் என்று எனக்குத் தெரிய வில்லை. இருந்தாலுங்கூட ரேஷன் கடையிலே இருப்பதாகவே வைத்துக் கொள்வோம். இருக்கக்கூடும், இருக்கிறது, நான் மறுக்கவில்லை. இராமநாதபுரத்திலே கூட இருக்கிறது என்று நேற்று காட்டினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி கூட ஒரு தடவை என்னிடம் வந்து, கோடம்பாக்கம் பகுதியிலே, டிரஸ்ட்புரத்திலே ஒரு கடையிலே அரிசியோடு சேர்த்து கற்கள் கொடுக்கிறார்கள் என்று காட்டினார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடும். உடனே உத்தரவிட்டு, அந்த மூட்டைகள் அகற்றப்பட்டு நல்ல அரிசி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியபடி நடவடிக்கை எடுக்க அரசு ஆயத்தமாக இருக்கிறது. எல்லா கடைகளிலும் அப்படி இருக்கிறது என்ற முடிவிற்கு வர வேண்டாமென்றுதான் இதைச் சொல்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இராமநாதபுரத்தில் கெட்ட அரிசி கொடுத்தால் அதை எடுத்து விட்டு நல்ல அரிசி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். எங்கெங்கு கெட்டுப் போன, நாற்றம் அடிக்கின்ற அரிசியைத் தருகிறார்களோ, அங்கு, அதை நீக்கிவிட்டு நல்ல அரிசியைத் தரவேண்டுமென்று நாங்கள் உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். அதற்கான நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

இதிலே இன்னொன்றையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். யாரையும் குற்றம் சாட்டுவதற்காகச் சொல்ல வில்லை. சாதாரணமாக நடப்பதுதான். 75,000 டன் தருகிற பொழுது, சிலபல மூட்டைகளை இடையில் சேர்த்துவிடுகிறார்கள். அந்த அரிசி நான் தயாரித்தது அல்ல, நாங்கள் தயாரித்ததும் அல்ல. வட ஆற்காடு மாவட்டம், சேலம் மாவட்டம், செங்கல்பட்டு மாவட்டம், தர்மபுரி மாவட்டம் ஆகியவற்றிற்கு மத்திய அரசாங்கம் அனுப்புகிற அரிசியைத்தான் நாங்கள் அனுப்புகிறோம். மத்திய அரசாங்கம் அவர்களுடைய கோட்டவுனுக்கு ஆந்திராவிலே இருந்து அனுப்பி, அது துரைமுருகன் ஊருக்கு வந்திருக்கிறதே தவிர, அதற்கு நான் பொறுப்பல்ல. அதற்காக மத்திய அரசு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தை நான் குற்றம் சாட்டவில்லை.

1981 ஆகஸ்டு 28]

திரு. என். பழனிவேல் : தமிழ்நாட்டிலே எந்த கோடவுனிலும் அரிசி அது மாதிரி இல்லையா? தமிழ்நாட்டிலே, இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதுதான் பாய்ன்ட்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் முதலிலேயே சொன்னேன், அது மாதிரி இருக்கக்கூடும் என்று. இப்பொழுதும் இருக்கிறது என்று நான் முதலிலேயே சொல்லிவிட்டேன், ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சார்பாக வாதாட மாண்புமிகு உறுப்பினர் வரவேண்டாம். இருக்கிற நிலைமைகளைச் சொன்னேன். நான் அப்பொழுதே சொன்னேன். ராவ் பிரேந்திர சிங்கைக் குற்றம் சாட்டவில்லை. மத்திய அரசாங்க நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தைக் குற்றம் சாட்டவில்லை.

எதிர்பாராதவிதமாக இப்படி நடந்து விடுவதும் உண்டு. 80 ஆயிரம் டன் வருகிறபோது சிலபேர் சேர்த்துவிடுகிறார்கள். ராவ்பிரேந்திர சிங் கூட அல்ல. மத்திய நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகமும் ஒவ்வொரு ஆலைக்கும் சென்று ஒவ்வொரு மூட்டையையும் பார்த்துப் பார்த்து ஏற்றுமதி செய்யவா முடியும். இப்படி தவறாக இவைகள் வந்துவிடுகின்றன என்பதற்காகத்தான் சொன்னேனே தவிர, அதற்கு நான் பொறுப்பு, இந்த அரசு பொறுப்பு என்று சொல்லப்பட்டதற்காக சொன்னேனே தவிர எங்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு மத்திய அரசுக்கும் கஷ்டம் உண்டு. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் உண்டு.

திரு. ரா. பெரியசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாநில அரசு கொடுக்கிற கடைகளிலே இந்த அரிசி இருக்கிறதா இல்லையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் முதலிலேயே ஒப்புக்கொண்டு விட்டேன். காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும் இருந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் மதியழகன் அவர்கள் கூட இங்கே இரண்டு இட்டிலியைக் காட்டிய போதும் நாங்கள் இங்கே இருந்திருக்கிறோம். தி.மு.க. காலத்திலும் காண்பித்தார்கள். இப்போதும் காண்பித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். சென்ற கூட்டத்திலேயும் காண்பித்தார்கள். அவையிலே மட்டுமல்ல, தனியாகவும் காட்டியிருக்கிறார்கள். நான் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடு) நான் முதலிலேயே இருக்கின்ற நிலைமையை விளக்குகிறேன் என்று சொன்னேனே தவிர, குற்றம் சாட்ட அல்ல என்றும் சொன்னேன். யாரையும் குற்றம் சாட்ட அல்ல. இயேசு கூட 12 பேர்களை நம்பினார். அதிலே ஒருவன் அவரைக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டான். இப்படி நாங்கள் எத்தனையோ வியாபாரிகளை நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. எத்தனையோ ஆலைக்காரர்களை நம்பிக்கொண்டிருக்க வேண்டி இருக்கிறது. எப்படியோ தவறுகள் ஏற்படுகின்றன.

ஆகவே மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் ஆத்திரப் படத் தேவையில்லை. இப்போது நான் அவையிலே மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் சேர்த்துதான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு வெங்கட்ராமனுக்கும் சேர்த்துதான் பேசிக்

கொண்டிருக்கிறேன். அகில இந்தியாவின் நிலைமையைத்தான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். உங்கள் சார்பாகவும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்த நிலைமையை நாம் சமாளிக்க வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேனே தவிர, அந்த அரிசி மாற்றப்படவேண்டியதுதான். நேற்றுக்கூட ஒரு உறுப்பினர் இராமநாதபுரத்தில் இருந்து கொண்டு வந்து காண்பித்தார். அதை உடனடியாக மாற்றச் சொல்லி இருக்கிறேன். சில இடங்களிலே வந்துவிடும் அதை மாற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியாவிலேயே மிகவும் தாழ்வான அளவுக்கு வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே அதிகமான அளவுக்கு மக்கள் இருக்கிறார்கள். இங்கேதான் இருக்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். அந்த நிலை இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டார்கள். பொதுவாக என்ன கருதப்படுகிறது என்றால் 'பாவர்டி லைன்' என்பதற்கு பொதுவாகப் பத்திரிகையிலே வறுமைக் கோடு என்று போடுகிறார்கள். உண்மையிலேயே சொல்ல வேண்டும் என்றால் 'லைன் ஆப் பாவர்டி' என்று வருகிறபோது 'ஏழ்மைக்கோடு' என்றுதான் வரும். 'லைன் ஆப் டெஸ்டிடூஷன்' என்றால் வறுமைக்கோடு, லைன் ஆப் சிவியர் டெஸ்டிடூஷன் என்றால் கடுமையான வறுமைக்கோடு என்று வரும். அமெரிக்காவில் கூட லைன் ஆப் பாவர்டிக்குக் கீழே 29% இருக்கிறார்கள். அந்த நாட்டினுடைய கணக்கு, அந்த நாட்டினுடைய வழக்கத்திற்கு அந்த நாட்டினுடைய கணக்குப்படி 29% இருக்கிறார்கள் என்று இருக்கிறது. அங்கே கூட 1979—80 அடிப்படையாக வைத்து ஏழ்மை கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பவர்கள் கணக்குப்படி, தனி நபர் மாத செயல்திறன் சிற்றூரில் 76 ரூபாய்களும், நகர்ப்புறங் களில் 88 ரூபாய் செலவிடும் செயல்திறன் இருக்கிறது. 5 பேர்கள் ஒரு குடும்பத்தில் இருந்து 4 பேர்கள் சம்பாதித்தால் தனிக் கணக்காக இருக்கும். அதற்குக் கீழே இருக்கிற ஏழைகள் அத்தனை பேர்களும் வாடி வறுமையுற்று சாகக் கிடக்கிறவர்கள் என்ற பொருளுக்கு வந்து விடக்கூடாது ஏழ்மை நிலையை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். லைன் ஆப் டெஸ்டிடூஷன், வறுமைக்கோடு 18% என்று கணக்கிட்டு இருக்கிறார்கள். சிவியர் டெஸ்டிடூஷன் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 11 சதவீதம் என்று கணக் கிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏழ்மைக் கோட்டினுடைய அளவைப் பார்க்கிறபோது மொத்த மக்களிலே ஒரிசாவில் 66.40 சதவீதம் ஏழ்மைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 10.40]

திரிபுராவில் 59.23 சதவீதமாக இருக்கிறது; உத்தர பிரதேசத்திலே 50.09 சதவீதமாக இருக்கிறது. மத்திய பிரதேசத்திலே 57.73 சதவீதம், பீகாரில் 57.49 சதவீதம் மேற்குவங்காளத்தில் 52.54 சதவீதம், தமிழ்நாடு 52.12 சதவீதம் ஆக தமிழ்நாடு 6-வது இடத்திலே மேலேயிருந்து கீழாக வருகிறது கடைசியிலே இங்கே பார்ப்போமானால், பஞ்சாப், அரியான தான் மிகக் கீழே இருக்கிறது. பஞ்சாப் 15.13 சதவீதம் ஏழ்மை கோட்டிற்கும் கீழே இருக்கிறது.

வாழ்க்கைத்தரம் உயருகிற போது, ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் போட்டு அதன் மூலம் வாழ்க்கைத் தரமும், வருமானமும் உயர்கிற போது மிகச் சிறப்பான நிலை அடையும் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வறுமைக் கோட்டினுடைய அளவு அகில இந்திய சராசரி 48.2 ஆகத்தான் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் சொல்லும் பொழுது கார்டுகளைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அரிசி மட்டும்தான் தருகிறோம், வேறு எதுவும் தரப்படுவதில்லை என்ற நிலை இல்லை. பொதுவாகச் சொல்லுகிறேன் 1979–80-லே மற்றைய பொருள்கள் எல்லாம் சேர்த்து 18 கோடிக்கு கூட்டுறவு கடைகளின் மூலமும், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலம் 10.91 கோடி ரூபாய் அளவிற்கும் மொத்தம் 28 கோடியே 91 இலட்சம் அளவிற்கு—இந்த நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் நாம் பல பொருட்களை வழங்குகிற முயற்சிகளை எடுத்திருக்கிறோம். 1980–8 லே பல பொருட்களை 49 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நாம் விற்பனை செய்திருக்கிறோம். எந்த அளவிற்கு முடியுமோ அந்த அளவிற்குத் தான் செய்கிறோமே தவிர தேவை முழுவதையும் நிறைவேற்றுகிற நிலைமை இல்லை. வெளி மார்க்கெட்டிலே கிடைப்பதை ஒழுங்குப் படுத்துவதற்குதான் நாம் இதை செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்வதைப் போல வியாபாரிகளுக்கு இருக்கிற பல்வேறு லைசென்ஸ முறைகளால் அவதியுறுகிறார்கள். அதை ஒரு லைசென்ஸ் முறையாக கொண்டு வரவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இதை ஏற்கெனவே வணிக வரிச் சங்கங்கள் அரசுக்கு எழுதி, இந்த அரசு இதுபற்றி முடிவு செய்து, வர்த்தக துறை ஆணை ஒன்று 'சிங்கிள் லைசென்ஸ்' ஆர்டர், எல்லா பொருள்களையும் சேர்த்து ஒரு லைசென்ஸாக பெறலாம் என்று அளித்து, மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி அதனுடைய ஒப்புதலை கேட்டிருக்கிறோம். இதில் மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதலை பெறவேண்டியிருக்கிறது. அதில் சர்க்கரை, மண்ணெண்ணெய் தவிர மற்ற பொருள்களுக்கு ஒரே லைசென்சாக வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்ற அளவிற்கு குறிப்பிட்டு காட்டியிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் பேசுகிற போது கடைகளுக்கு 80 சதவீத சர்க்கரை தான் நாம் விநியோகிக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் 100–க்கு 100 எல்லா கார்டுகாரர்களும் சர்க்கரை வாங்க வருவதில்லை. 80 சதவீதம் நாம் தருகிறோம். மேற்கொண்டு தேவைப்படுமானால் மீதி 20 சதவீதத்தையும் தரலாம் என்று நான் வைத்திருக்கிறோம். அந்த நிலை தான் இருக்கிறது.

திரு துரைமுருகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 80 சதவீதம் கொடுத்துவிட்டு மீதி 20 சதவீதம் தேவையென்று டி.எஸ்.ஒ.விற்கு எழுத வேண்டும். ஆனால் இதுவரையில் கேட்கும் 20 சதவீதம் கொடுப்பதில்லை என்பதால்தான் நான் சுமைதாங்கி,

பாதவிழி, திருப்பாக்கடல் போன்ற பல ஊர்களில் தரப்படவில்லை என்பதை தங்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தேன். அவசியமில்லை, கொடுக்கப்படுமென்றால் நான் வரவேற்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, 80 சதவீதம் தான் தரவேண்டும் என்பதில்லை. பல இடங்களில் கார்டுகள் முழு அளவிற்கு வருவதில்லை. அதுபோன்ற இடங்களில் கார்டுகளுக்குக் கொடுத்ததாகச் சொல்லி அதில் பல கேடுகள் நடைபெறுவதாக தகவல்கள் வந்தால்தான் 80 சதவீதம் என்றும், பிறகு 20 சதவீதம் தரலாமென்றும் இருக்கிறது. எங்கேயாவது 80 சதவீதம் செலவழிந்து மேற்கொண்டு கார்டுகளுக்கு 20 சதவீதம் தேவையென்று இருக்குமானால், அதைத் தருவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்.

அதேபோல ரெவின்யூ கிராமங்களில் நியாயவிலை கடைகள் என்று சொல்லிவிட்டு, ரெவின்யூ கிராமத்தில் நியாயவிலைக் கடை வைக்கவில்லை என்று ஒரு புகாரை மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு 12 ஆயிரம் ரெவின்யூ கிராமங்கள் இருக்கின்றன. நாம் 17,400 நியாய விலைக் கடைகளை வைத்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிடுகிற சாம்பசிவபுரம் ரெவின்யூ கிராமமே அல்ல. அதனுடைய ரெவின்யூ கிராமம் என்பது அருங்குன்றம், அருங்குன்றத்திலே நியாயவிலைக் கடை இருக்கிறது. இதிலே கிட்டத்தட்ட 300 பேர்கள் கார்டுகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அருங்குன்றத்திலே இருக்கிற நியாயவிலைக் கடையிலே போய் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே ரெவின்யூ கிராமத்தில் நியாய விலைக் கடைகள் இல்லாமல் இல்லை. 12 000 ஹேம்லெட்டிற்கு 17,400 கடைகள் வைத்திருக்கிறோம்.

கடந்த 5 மாதங்களாக நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலமாக வழங்கப்பட்ட பொருட்களின் அளவைப் பார்த்தால், 2,81,000 டன் அரிசி வழங்கியிருக்கிறோம்; 18,000 டன் கோதுமை வழங்கியிருக்கிறோம்; பாமோலின் 17,401 டன் வழங்கியிருக்கிறோம்.

பாமோலின் எண்ணெய் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். மே மாதம் இறுதியிலிருந்து ஜூன், ஜூலை ஆகிய இரண்டு மாதங்களுக்கு பாமோலின் எண்ணெய் சப்ளை இல்லை. இந்த மாதங்களில் பாமோலின் எண்ணெய் சென்னையில் இறக்குமதி இல்லை; கப்பல் வரவில்லை. ஆகையால் கிடைக்க வில்லை. இப்போதுதான் மறுபடியும் கிடைக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது; வந்தபிறகு கொடுப்போம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: தலைவரவர்களே, நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் சொல்லுகின்ற புள்ளிவிவரங்கள் எல்லாம் வெள்ளை அறிக்கையில் ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே அதை விட்டுவிட்டு மற்றவைகளைச் சொன்னால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

1981 ஆகஸ்டு 28]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, எதைப் பேச வேண்டும், எதைப் பேசக்கூடாது என்பதை என்னுடைய முடிவிற்கு விட்டுவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வெள்ளை அறிக்கையில் இருப்பதை சொல்லக் கூடாது என்றால் நான் எதையுமே பேச முடியாது. பொருட்கள் கிடைக்கவில்லை என்று குற்றச்சாட்டாகச் சொன்னார்கள். கிடைக்காமல் இல்லை, கிடைக்கிறது என்பதற்கான புள்ளி விவரங்களைச் சொல்கிறேனே அல்லாமல் வேறல்ல.

நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலம் 17,401 டன் வழங்கி யிருக்கிறோம்; ரவை 9,727 டன் வழங்கியிருக்கிறோம்; மைதா 32,291 டன் வழங்கியிருக்கிறோம்; சர்க்கரை 1,18,000 டன் வழங்கியிருக்கிறோம். இப்படியெல்லாம் அத்தியாவசியப் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் நுகர் பொருள் வாணிபக்கழக கடைகளுக்கு மத்திய அரசு மானியம் தருகிறது என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசு நுகர்பொருள் வாணிபக்கழக கடைகளுக்கு ஒரு பைசாகூட மானியம் தரவில்லை; முழுச் செலவையும் நாம்தான் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மற்றும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் கிராமங்களில் நடத்தும் கடை களுக்கு ஆகும் செலவில் மத்திய அரசு 50 சதவீதம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம்; அவர்கள் கொடுக்க வில்லை: மீண்டும் கேட்கிறோம். இதற்காக மட்டும் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3 கோடி ரூபாய் செலவு ஏற்படுகிறது. இப்போது வறட்சி நிவாரணப் பணிக்குப் பிறகு இந்த ஆண்டு அது கூடுதலாகுமே தவிர குறையாது: அந்த அளவுக்கு செலவழித்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றொருப் பிரச்னை. அரிசிக்கு மட்டும் 1980–81 ஆம் ஆண்டில் சப்சிடியாகத் தந்தது 8.08 கோடி ரூபாய். 1981–82 ஆம் ஆண்டில் 12 கோடி ரூபாய் சப்சிடியாக தந்திருக்கிறோம். அடுத்தாண்டு இந்த சப்சிடி இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதலாகுமே தவிர குறைவதற்கு வழியில்லை. ஆக இந்த வகையில் அரசுக்கு ஏற்படும் செலவு 8 கோடி, 12 கோடியாக இருந்தது, வரும் ஆண்டில் 15 கோடி அல்லது 16 கோடிக்குப் போகும் என்று கருதுகிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மேலும் ஒரு கடையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே கார்டுக்கு அரிசிதான் தரப் படுகிறது, வேறு எதுவும் தரப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கடையில் விவரம் கேட்டதில் அவர்கள் குடும்பக்கார்டுக்கு வழங்கப்பட்ட பொருட்களின் விவரத்தைக் கொடுத்திருக் கிறார்கள். பிப்ரவரி முதல் ஜூலை வரையில் எல்லாப் பொருட்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. லெவி சர்க்கரை மார்ச்சு முதல் ஜூலை வரையில் 39 குவிண்டால் தரப்பட்டிருக்

கிறது; அரிசி 146 குவிண்டால் தரப்பட்டிருக்கிறது; மைதா 19 குவிண்டால் தரப்பட்டிருக்கிறது, ரவை 23 குவிண்டால் தரப்பட்டிருக்கிறது; பாமோலின் 5 குவிண்டால் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அங்கே தரப்படவில்லை என்று சொல்வதற்கில்லை.

திரு. துரைமுருகன் : நான் கேட்டது கோதுமை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கோதுமை அந்தக் கடையில கொடுத்தார்களா என்பதற்கு விவரம் இல்லை. அது மட்டுமல்ல. , நுகர்பொருள் வாணிபக்கழகம், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நடத்தும் அந்தக் கடைகளில் வேலை பார்க்கிறவர்களுடைய சம்பளம் 100 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. அது போதாது என்று சொன்னார்கள். இந்த அரசு அதை ஆராய்ந்து பார்த்து, 12—8—81-ல் ஒரு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. அந்த ஆணையில் அவர்களுடைய சம்பளம் 150 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குடும்ப அட்டை 1975 ஆம் ஆண்டு வழங்கப்பட்டது. அதன் பிறகு அது அவ்வப்போது புதுப்பிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதை மறுபடியும் இந்த மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு சரியாக முடிந்த பிறகு வழங்கலாம் என்று கருதியிருக்கிறோம்.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : தலைவரவர்களே, இந்த குடும்ப அட்டை பற்றி ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். இது முக்கியமானது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குடும்பக்கார்டு பற்றி கேட்க வேண்டுமானால் தனியாக ஒரு கேள்வி போடலாம். இப்போது அதை எல்லாம் கேட்டால் எப்படி பதில் சொல்ல முடியும்? பொதுவாக அமைச்சர் பதிலுரையில் குறுக்கிடுவது முறை அல்ல.

[முற்பகல் 10-50]

திரு. பாபு கோவிந்தராஜன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாவலர் அவர்களுக்கு இந்த நேரத்திலே ஒன்றை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குடும்பக் கார்டுகளைப் பொறுத்த வரையிலே 1975-லே கொடுக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு கிராமங்களிலே உண்மையிலேயே யார் யார் வல்லவர்களோ அவர்களுக்குத்தான் குடும்பக் கார்டுகள் கிடைக்கின்றன. ஏழை எளியவர்களுக்கு குடும்பக் கார்டு கிடைக்கவில்லை. அது குறித்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, 1975-லே கொடுக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு அவரவர்கள் விண்ணப்பித்ததன் பேரிலே கூடுதலாகக் கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இவை பற்றியெல்லாம் இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் முடிக்கவேண்டும் என்று முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்

1981 ஆகஸ்டு 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பட்டிருக்கின்றன. குடும்பக் கார்டு என்பதை ஒரு பாஸ் புத்தகம் மாதிரி கொடுத்து அதிலே முழு விவரங்களையும் தருகின்ற அளவுக்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. 1982 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் புதிய அட்டைகள் வழங்குவதன் மூலம் எல்லோருக்குப் கார்டுகள் கிடைக்கின்ற வகையிலேயும் போலி கார்டுளை நீக்குகின்ற வகையிலேயும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று கூறி, கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்லிய உறுப்பினர்களுக்கு மீண்டும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

4. அறிவிப்புகள்

(அ) கூடுதல் மானிய கோரிக்கைகள் 1981-82—விவாதம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. 1981-82-ஆம் ஆண்டில் கூடுதல் மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகள் பேரவையில் முன்மொழிவது குறித்து ஆளுநர் அவர்களிடமிருந்து கீழ்க்கண்ட செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது:—

"In pursuance of Article 203, clause (3) of the Constitution of India I, Sadiq Ali, Governor of Tamil Nadu, hereby give my recommendation to the moving in the Tamil Nadu Legislative Assembly of the Demands for further grants for the year 1981-82."

கூடுதல் மானியக் கோரிக்கைகள் 1981-82—விவாதம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 1981-82-ஆம் ஆண்டுக்கான கூடுதல் மானியங்கள் மீது விவாதம் தொடங்க இருக்கின்றது. இன்னும் சரியாக 128 நிமிடங்கள் தான் இருக்கின்றன. எல்லா கட்சிகளையும் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டும் என்று பெயர்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சி உட்பட. அவர்கள் அத்தனைபேரும் ஒவ்வொருவரும் 10 நிமிட நேரத்திற்குள்ளாக தமது உரைகளை முடித்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் அமைச்சரவர்கள் $12\frac{3}{4}$ மணிக்கு பேச ஆரம்பித்து ஒரு மணிக்கு ஓட்டெடுப்பு நடத்தி முடிக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். நாகர்கோவிலில் பதட்டமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. பல பேர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதெல்லாம் பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டராக வராது. கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானமாகக் கொடுங்கள். அடுத்து திரு. ரகுமான்கான் அவர்களை பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தின் தலைவர் அவர்களே, 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான கூடுதல் செலவிற்கான துணை மானிய கோரிக்கையி ன சட்டமன்றத்திலே ஒப்புதலுக்காக நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். வருவாய் கணக்கிலே 62.35 கோடியும், மூலதனக் கணக்கிலே 93.03 கோடியும்......

(மாண்புமிகு பேரவைத் து ணைத் தலைவர் த லைமை)

திரு. சோ. அழகர்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் கேட்டது கொடுக்கப்பட்ட ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் பற்றி. இது மேலவையிலே விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அது இப்போது வேண்டாம். து ண மானியக் கோரிக் கயின் மீது விவாதம் தொடர்கின்றபோது தாங்கள் குறுக்கிட வேண்டாம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: 60 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு தடியடிப் பிரயோகங்கள் நடந்திருக்கின்றன. மிக முக்கியமானப் பிரச் னை. (மணியடிக்கப் பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இவைகள் எல்லாம் ஏற்கெனவே இந்த அவையில் எழுப்பப்பட்டு, அதற்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைத்தாகிவிட்டது. இனிமேல் வேண்டாம். துணை நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது விவாதம் தொடரப்பட வேண்டும். அதனால் தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே சுமுகமான ஒரு முடிவிற்காக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தாமே 7 ஆம் தேதியன்று அங்கே போகப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். மேலவையிலே எழுப்பப்பட்டதற்குக் கூட பதில் அளித்திருக்கிறார்கள் (மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவவர்: மேலவையில் விவாதிக்கும் அனைத்தையும் நாம் இங்கே விவாதித்துதான் ஆகவேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லை. (கூச்சல், குழப்பம்)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு துணை தலைவர் அவர்களே, துணை மானியக் கோரிக்கைகளின் விவாதத்தின் போதுதான் அங்கே அதையெல்லாம் எடுத்து பேசினார்கள். நான் பதில் சொல்கிறபோது அதற்கான விடையை அளித்தேன். அதேமாதிரி இங்கேயும் பேசுவார்களேயானால் நான் பதில் சொல்கிறபோது சொல்கிறேன்.

திரு அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் செலவிற்கான துணை மானியக் கோரிக்கையை சட்டமன்றத்தினுடைய ஒப்புதலுக்காக மாண்புமிகு நவலர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். சுமார் 150 கோடி ரூபாய் அளவுடைய மானிய கோரிக்கை இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வரவு—செலவுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையாக இருந்தாலும், துணை மானியக் கோரிக்கையிலே ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற தொகையாக இருந்தாலும், அது மக்களுடைய நன்மைக்காக முறையாக பயன்பட வேண்டும். அதிலே ஊழல் இருக்கக்கூடாது, தவறு இருக்கக் கூடாது என்பதை ஆளும் கட்சி ஒப்புக்கொள்ளும் என்று நான் நம்புகிறேன். அந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கயை நான் படித்துப் பார்த்தேன். அந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையிலே செட்டில்மெண்ட் டிபார்ட்மெண்ட் துறைக்காக பதிவேடுகள் அடங்கிய இதர குறிப்பேடுகள் போன்றவற்றையெல்லாம் அச்சிடுவதற்காக தனியார் அச்சகத்திற்கு 10 லட்சம் ரூபாய் வேண்டும் என்று சொல்லி துணை மானியக் கோரிக்கை கேட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். அது அரசாங்கத்தின் அச்சகத்திலேயே அச்சிடக்கூடாதா? தனியார் அச்சகங்களுக்கு அவகளை வழங்கி 10 லட்சம் ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கீடு செய்யத்தான் வேண்டுமா? இது ஊழலுக்கு வழி வகுக்காதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே அரசாங்கமே அதை அச்சிட முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று முன்பு ஒரு தடவை பாடநூல் நிறுவனம் பாடபுத்தகங்களை அச்சிடுவதற்காக கொடுக்கும்போது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வைத்திருந்த அச்சகத்திற்கு அந்த வேலையைக் கொடுத்ததும், அவர் அமைச்சர் ஆனதற்குப் பிறகு அது வேறொரு உறவினரின் பெயரில் மாற்றப்பட்டதையும் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது போலவே இப்போதும் அச்சிடுவதற்காக தனியார் அச்சகங்களுக்கு கொடுப்பதற்காக இந்த ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதை நாங்கள் ஒத்துக் கொள்ள தயாராக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக இன்றைக்கு கிராம அதிகாரிகளை நீக்கிவிட்டு அந்த வேலைகளைச் செய்வதற்காக ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களை போட்டிருக்கிறீர்கள். அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக செக்ஷன் ரைட்டர்ஸ் என்று சொல்லி 2,154 பேர்களை நியமித்து இருக்கிறீர்கள். அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதற்காக 25 லட்சத்து 80 ஆயிரம் ஒதுக்கப்பட்டு, அதற்கு அவையினுடைய அனுமதி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்த பகுதி நேர கிராம அதிகாரிகளை நீக்கிவிட்டு, பிறகு சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு படி அவர்கள் வேலை பார்க்காமலேயே சம்பளம் கொடுத்து ... அதுவல்லாமல்

தற்போது அதே வேலைகளை பார்க்க ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமித்து, அவர்களுக்கு உதவி செய்ய செக்ஷன் ரயிட்டர்களை போட்டு, அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று இவ்வளவு தொகையை ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது நிர்வாகக் குறையையும், அலட்சியமான போக்கையுமே காட்டுகிறது.

இன்னும் சொல்லப்போனால், மக்களுடைய வரிப்பணம் வீணாகும் நிலையையே இது அடையும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது மட்டும் அல்லாமல் இப்படி கிராம அதிகாரிகள் நீக்கப்பட்டதினால் கிராமப்புறத்து நிர்வாகம் சீர்குலைந்து போயிருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து இதிலே வேலையற்றோர் வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் என்பதாக ஒரு திட்டத்தை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது வேலையற்றோர் துயர் துடைப்புத் திட்டம். இந்த திட்டத்திலே வேலை வாய்ப்பு அற்று இருக்கும் இந்த வேலையற்றோர்களை சந்தித்து அவர்களுடைய துயர்களை கேட்டறிந்து, அவர்களிடமிருந்து மனுக்களை வாங்கி அவைகளைப் பரிசீலனை செய்து, அவர்களுடைய துயரை துடைப்பதற்காக பணியாளர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுப்பதற்காக 2 லட்சத்து 70,000 ரூபாயை ஒதுக்கி இப்பேரவையின் அனுமதியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே எம்பிளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்ச் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவைகளில் வேலைவாய்ப்பைத் தேடி தேவையானவர்கள் பதிவு செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன்மூலம் இதற்கு ஒரு முடிவைக் காணாமல், அந்த நிறுவனத்தின் மூலம் வேலையற்றவர்களை அழைத்து அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பைக் கொடுப்பதற்கு பதிலாக அவர்களிடம் மனுக்களை வாங்கி பிறகு பரிசீலனை செய்வதற்காக ஆட்கள் போடப்பட்டிருப்பதாகவும் அவர்களுக்கு சம்பளம் வழங்க இந்த துணை மதிப்பீட்டிலே 2 லட்சத்து 70 ஆயிரம் ரூபாய் அளவிற்கு ஒதுக்கியிருப்பதாகவும் சொல்லி அதற்கு அனுமதி கேட்டிருப்பது மிகவும் மோசமான ஒன்றாகும்.

(முற்பகல் 11-00)

இது சில தனிப்பட்டவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக செய்யப்படுகிற காரியம். இன்னும் சொல்லப்போனால், ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பை கொடுப்பதற்காக செய்யக் கூடிய காரியம் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த துணை மானியக் கோரிக்கைகள் 34 பக்கங்களில் நிரப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 34 பக்கங்களிலும் வறட்சி ஒன்றைப் பற்றித்தான் நீங்கள் அதிகமாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

வறட்சி பற்றி ஒரு புறம் அக்கறையோடு இருப்பதாகச் சொல்கிறீர்கள். ஆனால் இந்த துணை மதிப்பீட்டில் 80 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்குக் கிடைத்த தகவல்படி வறட்சியின் பெயரால் ஏராளமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மாவட்டவாரியாக இந்த வறட்சிப் பணிகளைப் பார்க்க யார் யாருக்கு காண்ட்ராக்ட் விடப்பட்டது என்ற ஒரு பட்டியலை மாவட்டரீதியாக இந்த மன்றத்தில் வைக்கவேண்டும். காரணம் வெளியே பேசிக்கொள்கிறார்கள், பினாமியாக ஆளும் கட்சிக்கு வேண்டியவர்கள் அதில் இளக்கிறார்கள், ஆகவே நிவாரணப் பணிகள் சரிவர நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று குற்றச்சாட்டு வருகிறது. அது உண்மையா இல்லை என்று கண்டுபிடிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் இந்தச் சர்க்கார் விபரமாக இந்தச் சபை மேஜை மீது அதை வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதெல்லாம் இது குறித்து என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் அறிக்கைகள் மூலம் நீங்கள் இங்கே வக்கவேண்டும். நீங்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய அறிக்கையில் அந்த விவரங்கள் எல்லாம் இல்லை.

நான் இன்னொன்றையும் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அண்மையில் மெட்ராஸ் ஹைகோர்ட்டில் ஒரு வேடிக்கையான சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது. சாராய வழக்குகள் சம்பந்தமாக அதேபோல் பிராந்தி லைசென்ஸ் சம்பந்தமாக சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் பல ரிட் மனுக்கள் செய்திருக்கிறார்கள். அதில் ஒருவர் ஒரு ரிட் மனு தாக்கல் செய்திருக்கிறார். அரசாங்கத்திற்கு எதிராக அந்த நீதிபதி தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார். அந்த நேரத்தில் அட்வகேட்—ஜெனரல் அவர்களும், கவர்ன்மெண்ட் ப்ளீடர் அவர்களும் அந்த நோட்டீஸ் எடுத்துக்கொண்டு, அவர்கள் நீதிபதி கொடுத்த உத்தரவை ஏற்றுக்கொண்டு போய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் கோர்ட் உத்திரவை மதிக்காமல் நீதிபதி தீர்ப்பு கொடுத்த பிறகும் அதற்கு மாறாக நடந்திருக்கிறார்கள். பாதிக்கப்பட்ட மனுதாரர் உடனடியாக நீதிமன்றத்திற்கு மீண்டும் சென்று கண்டெம்ப்ட் ஆப் கோர்ட் என்று சொல்லி அரசாங்கத்திற்கு எதிராக வழக்கு தொடுத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் சார்பாக அவர்கள் பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பதிலில் அரசாங்க அதிகாரிகள் எழுதியிருக்கிறார்கள். சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய அட்வகேட்—ஜெனரலும், கவர்ன்மென்ட் ப்ளீடரும் நீதிமன்றத்தின் இன்ஜங்க்ஷன் பற்றி எங்களுக்கு தடை வழங்கியதை தெரிவிக்கவேயில்லை, பொறுப்பில்லாமல் நடந்துகொண்டார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசு செய்த தவறினை, இந்த அரசாங்கத்தின் அலட்சியப்போக்கை, லா ஆபீஸர்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய அட்வகேட் ஜெனரல் மூலமும் கவர்ன்மென்ட் ப்ளீடர் மூலமும், ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். உண்மையான நிலவரம் என்ன என்பது தெரியவேண்டும், காரணம் பொறுப்பான லா ஆபீஸர்ஸ் பற்றி

சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கண்டம்பட் ஆப் கோர்ட் என்ற அளவிற்கு வந்திருக்கிறது. மனுதாரர் சார்பாக வழக்காட முன்னாள் அட்வகேட்–ஜெனரல் அரசாங்கத்தின் மீது போடப் பட்ட இந்த நீதிமன்ற அவமதிப்பு வழக்கை வாபஸ் வாங்கு கிறார்கள். காரணம், ஒரு அரசாங்கம் பொறுப்பில்லாமல் லா ஆபீஸர்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய அட்வேகேட்–ஜெனரலையும், கவர்ன்மென்ட் ப்ளீடரையும் குற்றம் சொல்கிற காரணத்தால், தங்களுடைய குற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்கிற காரணத்தால் இந்தச் சர்க்காரைக் கண்டிக்கிறேன், அதன் அடையாளமாக இந்த சர்க்கார் மீது போடப்பட்ட வழக்கை, கண்டம்ப்ட் ஆப் கோர்ட் வழக்கை வாபஸ் வாங்குகிறேன் என்று ஒப்பன் கோர்ட்டில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதில் என்ன நடைபெற் றிருக்கிறது என்பது தெரிய வேண்டும். சட்டசபையில் அட்வேகேட் ஜெனரலை அழைப்பதற்கு சட்டசப விதிப்படி உரிமை இருக்கிறது. எனவே இந்தச் சட்டசபையில் அவர்களை அழைத்து உண்மையான சம்பவம் என்ன என்பதைப்பற்றி நாம் விசாரிக்க வேண்டும். இது ஒரு முக்கியமான பிரச்னை என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் தஞ்சையில் தமிழ் பல்கலைக் கழகத் திறப்பு விழா நடத்துவதாக பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அமைச்சர்களும் கலந்து கொள்ள இருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். யூனிவர்சிட்டி கிறான்ட்ஸ் கமிஷன் இன்னும் அதற்கு அனுமதி வழங்கவில்லை என்று கேள்வி படுகிறேன். அப்படி அனுமதிவழங்காதபோது எப்படி அந்த விழாவை நடத்தமுடியும்? அப்படி ஒரு பல்கலைக்கழகம் வேண்டுமென்பதில் கருத்து மாறுபாடு கிடையாது. ஆனால் என்ன கடிதம் எழுதினீர்கள்? அந்தக் கடிதத்தில் அடங்கியுள்ளவை என்ன? அந்தக் கடிதத்தின் நகலை இங்கே வைக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பத்து நிமிடங்கள் ஆகி விட்டன.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்னொரு முக்கியமான பிரச்னையைப் பற்றி இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு டெல்லியிலே இருக்கக் கூடிய தமிழக இல்லத்திலே அங்கே அரசாங்க அதிகாரி இருக்கிறார்; சங்கரன் என்ற அதிகாரி அங்கே இருக்கிறார். ஆனால், நான் உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புவது, தமிழக அரசின் விசேஷப் பிரதிநிதியாக அகில இந்திய அண்ணா தி. மு. க. வின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. மோகனரங்கம், எம். பி. அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக் கிறார்கள். அவர்கள் ஹானரரி பேசிசிலே நியமிக்கப்பட்டிருக் கிறார்களா? அல்லது அவர்களுக்கு சம்பளம் உண்டா? அப்படி யானால், அதற்காக அவருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ரூபாய் எவ்வளவு? நான் கேட்க விரும்புவதெல்லாம், இதே மன்றத்தில் ஹாஜா செரீப் அவர்கள் துருக்கியிலே ஒரு வேலைக்கு நியமிக்கப் பட்டபோது, அவர் சட்டசபை உறுப்பினராக இருக்கக்கூடாது என்ற பிரச்னை எழுப்பப்பட்டது. அப்படியானால்

சங்கரன், ஐ. ஏ. எஸ். அவர்கள் அங்கே அதிகாரியாக இருக்கின்றபோது. அண்ணா தி. மு. க. வைச் சேர்ந்த பார்லிமென்ட் உறுப்பினர் விசேஷப் பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்றால், அந்தப் போஸ்டினுடைய தன்மை என்ன? அவர் சம்பளம் வாங்குகிறாரா? அப்படி வாங்குவதானால், தேர்தல் கமிஷனருக்கு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தால், அவருடைய நியமனம் சரியா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தப் போலவே, ... (மணியடிக்கப்பெற்றது).

திரு. கோ. விஸ்வநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இதிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஒவ்வொரு ரூபாயும், ஒவ்வொரு பைசாவும் ஒழுங்காகச் செலவிடப்பட வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. அப்படி ஒழுங்காக செலவிடப்படவில்லையானால், அதிலே தவறுகள் நிகழுமானால், என்ன நடக்கும் என்பதற்கு நம் கண் முன்னால் சாட்சியம் இருக்கிறது. ஆகவே, நாம் ஜாக்கிரதையாக இருப்போம் என்பதை நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறன். பொதுவாகவே, அரசாங்கமோ அல்லது அமைச்சரவையோ ஒழுங்காக செயல்பட்டால் தான் மக்கள் அவர்கள் மீது நம்பிக்கை வைத்திருப்பார்கள். அதைத் தமிழகத்திலே நாம் உணர்ந்து பார்த்திருக்கிறோம். ஒரு அமைச்சர் ஒரு வீடுவாங்கினார் என்பதற்காக 2, 3 பேர்கள் அமைச்சரவையிலே இருந்து தூக்கியெறிப்பட்டு, 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் 138 ஆக எண்ணிக்கை இருந்தது 183 ஆக ஆனதும், ஆனால் அதற்குப் பிறகு ஒருவர் தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பகுதியைச் சுற்றி வளைக்க ஆரம்பித்ததன் விளைவாக 183-லே இருந்து, 30க்கு கொண்டு வந்து விட்டதையும் பார்க்கும்போது, மக்கள் எவ்வளவு சிறந்த நீதிபதிகளாக இருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. அந்த காரணத்தினால், நாங்கள் நிச்சயமாக ஜாக்கிரதையாக இருப்போம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே, நம்முடைய அரசு இவ்வாறு பணத்தைச் செலவழித்து எப்படியெல்லாம் இந்த நாட்டு மக்களுக்குப் பாடுபட்டு வருகிறது என்பது பலருக்குத் தெரியும். விஷயம் தெரிந்தவர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது.

குறிப்பாக, விவசாய மக்களுக்கு எந்த அளவிற்கு நன்மை செய்திருக்கிறது என்பதை நாட்டிலுள்ள நல்லவர்கள் எல்லாம் அறிவார்கள். மத்திய அரசு 1980 ஆம் ஆண்டு எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் விவசாயக் கடனை ரத்து செய்யக்கூடாது என்று

உத்தரவிட்டது. மாநில அரசு கடன் நிவாரணம் கொடுத்தாலும் மீண்டும் கடன் கொடுக்க முடியாது என்று ரிசர்வ் பாங்கு அறிவித்துவிட்டது தெளிவக. நாச்சுரல் கலாமிடீஸ், வெள்ளம் வறட்சி போன்ற இந்தக் காரணங்கள் இருந்தால் மட்டுந் தான் ரூ, 2400 வரை கடன் நிவாரணம் பெறலாம், அதற்கு மேல் தரக்கூடாது என்று ரிசர்வ் பாங்க் உத்தரவிட்டுள்ளது. அதற்கு அவர்கள் சொல்லுகின்ற காரணம், 5வது, 6வது திட்டக் காலத்திலே 20 அம்சத் திட்டத்தின் கீழ் விவசாயத்திற்கு பாங்கு களிலே இருந்து கடன் நாங்கள் அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். 7லிருந்து 9 சதவிகிதமாக 1967–69லே இருந்தது, இப்போது வங்கிகளிலே 21% கடன் கொடுத்திருக் கிறோம்; ஆகவே, 21% கடனை ரத்து செய்வோமானால், அரசாங்கமே நடக்க முடியாது, வங்கிகள் நடக்காது என்ற காரணத்தைக் காட்டி, கடன் நிவாரணம் கூடாது என்று மத்திய அரசு சொல்லிவிட்டது. ஆனால் அதையெல்லாம் மீறி புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், தான் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதற்காக இதுவரை ஏறத்தாழ 196 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு கடன் நிவாரணம் அளித்து, சிறு விவசாயிகள் பயனடையச் செய்திருக்கிறார்கள். மேலும், நிவாரணம் அளிக்கப் போகிறேன்; அளிப்பேன் என்ற உறுதிமொழியை நம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11.10]

ஆனால் இதைப் பாராட்டுவதற்கு மாறாக இதையும் குறை கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ஏதோ யானைப் பசிக்குச் சோளப் பொரி என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவரை இந்தியாவில் எந்த அரசும், இந்தியாவில் இருக்கும் 22 மாநிலங்களில் எந்த அரசும் இந்த அளவுக்குக் கடன் நிவாரணம் தரவில்லை. இதெல் லாம் தக்காவிக் கடன், வராத கடனைத் தள்ளினார்கள் என்று கூறினார்கள். இந்த வராத கடனைக் கூட அவர்கள் காலத்தில் ஏன் தள்ளவில்லை என்ற கேள்விக்கு அவர்கள் பதில்சொல் லட்டும். அரசாங்கம் அந்த வங்கிகளுக்கு ஏற்படுகிற நஷ்டத்தையும் சரிக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் கர்நாடகத்தில் விவசாயப் போராட்டம் மிகப் பெரிய அளவுக்கு கடந்த மார்ச் மாதத்தில் நிப்பன் என்ற இடத்தில் ஷரத் ஜோஷி தலைமையில் போராட்டம் நடந்து, துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்து 12 பேர் கொல்லப்பட்டார்கள்; 200 பேர் காயம் அடைந்தார்கள். இவ்வளவுக்கும் பிறகு கடன் நிவாரணம் 22 கோடி ரூபாய்தான். மராட்டியத்தில் அதிகமாகக் கடன் நிவாரணம் அளிக்கப்படுவ தாகக் கூறி அந்துலே அவர்கள் 41 கோடி ரூபாய் என்று அறிவித் தார்கள். மத்திய சர்க்கார் கடிந்து கொண்டதன் காரணமாக அதோடு நிறுத்தி விட்டார்கள். அதற்கு மேல் கடன் நிவாரணம் இந்தியாவில் மற்ற மாநிலங்களில் கொடுக்கப்படவில்லை.

நம்முடைய மாநிலத்தில் மட்டுந்தான் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்று இல்லை. இந்தியாவே ஒரு விவசாய நாடு; விவசாயத்தை நம்பியிருக்கிறார்கள் மக்கள். நாம் இந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்குச் சலுகைகளைச் செய்திருக்கிறோம். மற்ற யாரும் செய்யவில்லை. ஒரு பாராட்டு உண்டா? காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக குறைகளைச் சொல்லுகிறார்களே தவிர, பாராட்டு கிடையாது.

மின் கட்டணத்தை எடுத்துக் கொண்டால் கூட இந்தியாவிலேயே நாம்தான் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரத்தை அளித்து வருகிறோம். ஏன் விவசாயிகள் போராடுகிறார்கள் என்பதற்குச் சில நியாயமான காரணங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய விளைபொருளுக்கு விலை கிடைக்கவில்லை. ஆனால் இன்புட்ஸ் விலை ஏறிக் கொண்டே இருக்கிறது. இரசாயன உரங்கள், பூச்சி மருந்துகள், விவசாயக் கருவிகள், டீசல் விலை ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. யார் இதற்குப் பொறுப்பு? மத்திய சர்க்கார் ஏற்றிக் கொண்டே இருக்கிறது. ஆண்டுக்கு ஒரு முறை அல்ல, ஆண்டுக்குப் பல முறை, ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் ஏழு முறை உர விலை, டீசல் விலையை ஏற்றியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கொள்முதல் விலையை ஏற்ற மறுக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் செய்கிற தவறுகள் விலைவாசி ஏறக் காரணமாக இருக்கிறது; மத்திய சர்க்கார் செய்கிற காரியங்களின் விளைவுகளை மாநில சர்க்கார் தாங்க வேண்டியிருக்கிறது. முக்கியமான பிரச்சினையில் சில நாட்களுக்கு முன்னால் மத்திய சர்க்கார் விவசாய அமைச்சர் ராவ் பிரேந்திர சிங் அவர்கள் கொள்முதல் பற்றி ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். கொள்முதல் பொறுப்பு முழுவதையும் மத்திய சர்க்காரே ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாநில அரசு மக்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்ட அரசாகும். அந்த மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள், என்ன தேவைப்படுகிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு மாநில சர்க்காருக்குத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, அதை மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வது என்பது சரியானது அல்ல என்பது அனைவரின் கருத்தாகும்.

நாம் மாதம் 10,000 டன் கோதுமை வேண்டுமென்று கேட்டால் 3,000 டன்தான் மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கிறது. அரிசி நமக்கு ஒரு லட்சம் டன் வேண்டுமென்று கேட்டால் 30,000 டன் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை அவர்களால் ஒழுங்காகச் செய்ய முடியவில்லை. கொள்முதல் அவசர காலத் தேவைகளுக்கு பஃபர் ஸ்டாக் வைத்திருக்கும் பொறுப்பு மாநில சர்க்காருக்குத்தான் இருக்கவேண்டும். மத்திய அரசு வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள். விளைச்சல் உபரியாக இருக்கும் இந்த நேரத்தில் சர்க்கரையிலிருந்து சமையல் எண்ணெய் வரை வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அது விலைவாசிகளைக் குறைக்கக் காரணமாக இருக்கும் என்று சொல்லப்

படுகிறது. தற்போது நெல்லுக்குக் கொள்முதல் விலை 105 ரூபாய் என்று சொன்னாலும் நாம் ரூ. 115, ரூ. 130 வரை கொடுக்கிறோம். கொள்முதலை மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்தால் கூட அந்த விலையை அவர்கள் கொடுக்க வேண்டும்.

இவ்வளவு பெரிய சிக்கல்களுக்கு மத்தியில் போலீசாருக்கு பாதி விலையில் அத்தியாவசியப் பொருள்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. வெளி மார்க்கட்டு விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக அரிசி விலையை ரூ. 1.75; ரூ. 2.15 என்ற அளவுக்கு வைத்து நியாய விலைக் கடைகளில் கொடுத்து வருகிறது. சாதாரண மாக ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் செய்யும் திட்டத்தின் முதலீடு குறைந்து கொண்டிருக்கும் வரலாற்றைக் காண்கிறோம். ஆனால் 600 கோடி ரூபாய்க்கு நாம் திட்டத்தைப் பெற்று நிறைவேற்றி வருகிறோம். இதைப் பற்றி மத்திய சர்க்காரில் இருக்கும் திட்டக் குழு உறுப்பினர் முகமது பசால், தமிழ்நாடு வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் மிகத் திறமையாகச் செயல்பட்டு வருகிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். என். டி. திவாரி அவர்கள் தமிழ்நாடு மின்சாரத்திற்கும், சிறு தொழில் வளர்ச்சிக்கும் கொடுத்திருக்கும் முக்கியத்துவத்தைப் பாராட்டிவிட்டு போயிருக் கிறார்கள். இப்படிப் பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள் எல்லாம் தமிழ்நாடு அரசைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பொறுப்பு இல்லாதவர்கள் சில பேர் குறை கூறிக் கொண்டிருக் கிறார்கள். உலகம் வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது, விஞ்ஞான வளர்ச்சியைப் பற்றி அன்றாடம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். தமிழ்நாட்டிலே பல கிராமங்களிலே இன்றைக்கு பாதை வசதிகள் இல்லை, சுடுகாட்டுக்குக் கூட பாதை வசதி இல்லாமல் இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது, மக்களுக்குக் குடிநீர் கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட குறைகள் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலே அதிகமாக இருக்கிறது. காந்தியடிகள் குறிப்பிட்டார் கள். India breathes its life in villages என்று. இன்றைக்கு அந்தத் தத்துவத்தின் அடிப்படையிலே தான் தமிழ்நாடு அரசு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக் கிறது. தமிழ்நாட்டிலே தன்னிறைவுத் திட்டம், மிகப் பெரிய மகத்தான புரட்சித் திட்டமாக இந்தியாவிலே வேறு எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே 42 கோடி ரூபாய் செலவழித்துவிட்டோம். இந்த ஆண்டு 120 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கின்ற முறையிலே தமிழ்நாட்டிலே தன்னிறைவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றப் பாடுபட்டுக் கொண் டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி களிலே எல்லாம் மக்கள் குடிதண்ணீர் இல்லாமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களிடம் அதைப்பற்றிப் பேசாமல் அருமை உடன் பிறப்பே என்று சொல்லி எரிசாரயத் தைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் யாரும் அதைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை. வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இன்னும் அதிகமான அளவில் நிவாரணம் தேவை என்று நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. துரைமுருகன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு சிறிய விளக்கம். இன்றைக்கு மக்கள் குடிதண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றியெல்லாம் பேசவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் போக்குவதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதுபற்றிப் பேசுவதற்குப் பதிலாக எரி சாராயத்தைப் பற்றி உடன்பிறப்பே என்று பேசுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் குடிதண்ணீர் பற்றிப் பேசாமல் ** அது என்ன நியாயம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ** என்று சொன்ன அந்த வார்த்தைகளை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டுமென்று ஆணையிடுகிறேன். அடுத்து திரு. எம். ஆறுமுகம் பேசுவார்.

திரு. எம். ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான முதல் துணை மானியக் கோரிக்கையின்மீது இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே வறட்சி நிலை பற்றியும் கிராமப்புற வேலைவாய்ப்புத் திட்டம், தன்னிறைவுத் திட்டம் பற்றியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அவற்றிற்காக அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, தன்னிறைவுத் திட்டம் தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலே அமல் படுத்தப் படுகிறது. ஏற்கனவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலமாக காரியங்கள் செய்யப்பட்டாலும் ஒரு சில அதிகாரிகளின் தவறுதலான நடவடிக்கையின் காரணமாக அந்த அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கலந்துகொள்ளாமல் தான் தோன்றித்தனமாக அவர்களாகவே தேவை இல்லாத ஒரு சில வேலைகளைச் செய்வதன் காரணமாக செய்ய வேண்டிய வேலைகள் தடைபடக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தன்னிறைவுத் திட்டத்தை அமல்படுத்துகிறபோது அந்த அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அழைத்துப் பேசி அந்த அந்தத் தொகுதியின் மேம்பாட்டிற்காக எந்த வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும்; எந்த வேலைகளைச் செய்தால் அந்தத் தொகுதி மக்களுக்குப் பயன்படும் என்பதை சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களை அழைத்துப் பேசி முடிவு செய்து வேலைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

** ** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

இன்று நாடு முழுவதும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலையில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல், பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் விடுதல், விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்குதல் ஆகிய வேலைகளை துரிதமாகச் செய்தாக வேண்டும். தமிழக விவசாயிகளுக்குப் பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்பதால் அவர்கள் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். வறட்சியின் காரணமாக அவர்கள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு கடன் கொடுக்காத நிலைமை இருந்தாலும் ரிசர்வ் வங்கி அதை ஒத்துக் கொள்ளாத நிலைமை இருந்தாலும் தமிழக அரசு விவசாயிகளின் நலனைப் பேணுவதற்காக அவர்களுக்குக் கடன்களைக் கொடுத்து உதவ வேண்டும். தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்கனவே கடந்த ஆண்டிலே, நிறைவேற்றப் படவேண்டிய திட்டங்கள் குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியிலே அவசரம் அவசரமாகச் செய்யப்பட்ட காரணத்தினால் பாதிப்பு ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, கடந்த ஆண்டிலே செய்யப்படவேண்டுமென்று ஒதுக்கப்பட்ட வேலைகள் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. அவைகளை இந்த ஆண்டு தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே சேர்த்து, அவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.20)

ஆதி திராவிட மக்களின் மேம்பாட்டுக்காக ஒரு தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். உடுமலைப் பேட்டைக்கு அருகாமையில் பூளவாடி என்ற இடத்தில் கிருஷ்ணசாமி என்பவர், எம்.பி;பி.எஸ். படித்துப்பட்டம்பெற்று தனியாகக் கிளினிக் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். அங்கேயுள்ள மேல்ஜாதி இந்துக்கள் அவரைக் கட்டி வைத்து அடித்து உதைத்துமிகவும் தாக்கியிருக்கிறார்கள். அவருடைய குடும்பத்தினர் நான்குபேர் ஆஸ்பத்திரியிலே அட்மிட் செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்றே தெரியவில்லை. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அரிசனங்களின் மேம்பாட்டுக்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை முழுமையாக ஒழுங்காகச் செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். நாடு முழுவதும் ஜாதிக் கலவரங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலை இருப்பதால், படித்த அரிசனங்களுக்குக்கூட இந்த நாட்டிலே பதுகாப்பு இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. உடுமலைப்பேட்டை அருகில் உள்ள பூளவாடி கிராமத்தில் எம்.பி.பி.எஸ். பட்டம் படித்த டாக்டருக்கு இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் அதிகாரிகளும் அதற்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அவ்வாறு தாக்கியவர்களின் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[981 ஆகஸ்டு 28] [திரு. எம். ஆறுமுகம்]

கோவை மாவட்டத்தில் இன்றைக்கிருக்கின்ற சூழ்நிலை என்ன வென்றால், பல்கலைக் கழகத்தில், கல்லூரிகளில் மிகப்பெரிய போராட்டம் நடைபெறுகிறது. அவினாசிலிங்கம் அறிவியல் கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள் கடந்த ஒருமாத காலமாக ட்ரிபிள் மேஜர் போன்ற பல்வேறு கோரிக்கைகளை வைத்துப் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெளிநாடு களிலிருந்து இலவசமாகக் கிடைக்கின்ற புத்தகங்களை அவர்களே அக்கவுண்ட் செய்து கொண்டு ஊழல் நடத்தும் சூழ்நிலையி ருக்கிறது. கல்லூரியில் பணியாற்றும் பெண் ஆசிரியர்கள் கல்லூரி நடந்துவரும் காலங்களில் கர்ப்பம் தரிக்கக்கூடாது என்ற காரணத்தினால் அந்த நிர்வாகம் ஷோகாஸ் நோட்டீஸ் கொடுத் திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் ட்ரிபிள் மேஜர்' ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு, ஒரே ஆசிரியருக்கு இரண்டு மூன்று அப்பாயிண்ட்மென்ட்கள் கொடுக்கும் சூழ்நிலை, மத்திய அரசு கொடுக்கும் சலுகைகள் மற்றும் மாநில அரசு கொடுக்கும் மானியங்களைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவது, ஆசிரியர்களைப் பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றினால் அவதியும் அல்லலும் உறுகின்ற அவர்கள் நடத்திய போராட்டம் மிகப் பெரிய அளவிற்கு வந்து இப்பொழுது கோவை மாவட்டம் முழுவதும் பதட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே தமிழக அரசு கோவையிலுள்ள கல்லூரிகளின் நலனைக்கருத்திற் கொண்டு, அந்தக் கல்லூரியை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த வேண்டும். ஊழல் மலிந்த அந்த ட்ரஸ்டை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதிதாக ஏற்படுத்தப்படவிருக்கின்ற ஒரு புதிய போக்கு வரத்துக் கழகத்திற்கு ஜீவாவின் பெயரை வைப்பதாக அறிவித் திருந்தது. அரசாங்கமே ஜி.ஓ.எம்.எஸ் நம்பர் 867, டிரான்ஸ் போர்ட்' தேதி 29—7—1981—இல் ஜீவாவின் பெயரை வைக்கப் போவதாகஅறிவிப்பை அறிவித்தது. ஆனால் இப்பொழுது மீண்டும் வேறு ஒரு பெயரை வைக்கப்போவதாக அறிவித்திருக்கிறது. இதன் காரணமாக கன்னியாகுமரி மாவட்டம் முழுவதும் பதட்டநிலை இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன், முதலில் ஏன் அவ்வாறு அறிவித்தீர்கள்? எதற்காக அதைத் திரும்பப் பெற வேண்டும்? இதற்கு என்ன காரணம் என்று எங்களுக்குப் புரியவில்லை. ஆகவே, அதன் காரணமாக அங்கேயுள்ள மக்கள் மத்தியிலே பயங்கரமான பீதி கிளம்பி மோசமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, தமிழக அரசு ஏற்கனவே அறிவித்திருக்கின்ற அந்த நிலையை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்று இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப் புறங்களில் சிறுசிறு தொழில்கள் அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் அவினாசி தொகுதியில் 18 அரிசி ஆலைகள் தேவை என்று சில அரிசி ஆலை சொந்தக் காரர்கள் புதிதாகக்கட்டிடம் கட்ட வங்கியிலிருந்து கடன் வாங்கி கட்டிடம் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கேயுள்ள

அதிகாரிகள் அரிசி ஆலை நடத்துவதற்கான அனுமதியைக் கொடுக்க மறுப்பதால் வாங்கிய கடனைக் கட்ட முடியாமல், அரிசி ஆலையை ஆரம்பிக்கவும் முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த 18 அரிசி ஆலைகளை ஆரம்பிப் பதற்கு ஏற்கனவே மனுபோட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அவற்றை ஆரம்பிப்பதற்குத் தமிழக அரசு நடவடிக்கை எடுத்து முடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

யாரோ ஒருவர் செய்த சமூக விரோதச் செயலைக் காரணங் காட்டி, நக்சலைட் என்ற சீல் குத்தப்பட்டு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் நக்சலைட்டுகள் மூன்று பேர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த 3 பேரும் நக்சலைட்டுகள் அல்ல. அவர்களைப் போலீசார் அடித்துக்கொன்று, ஒரு இடத்தில் கொண்டு வந்து அவர்கள் இறந்ததற்குப் பிறகு துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் எங்களுக்கு வந்திருக் கிறது. ஆகவே, தங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றால் சாதாரண ஜனங்களின் மீதேகூட நக்சலைட்டுகள் என்ற சீலைக் குத்தி அவர்களைச் சுட்டுக் கொல்லுவது என்பது தமிழகத்திலே சர்வ சாதாரணமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில், அதிகாரிகள் தங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டி, நக்சலைட்டுகள் என்ற பெயர் சூட்டிக் கொல்லுவதைத் தயவு செய்து தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். இப்பொழுது 3 நக்சலைட்டுகள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அதற்குத் தமிழக அரசு உடனடியாக நீதி விசாரணை நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே வறட்சி இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்திலே வேலை யில்லாத் திண்டாட்டம். துணை மதிப்பீடுகள் தந்து கொண் டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சராக இருக்கக்கூடியவர்—மதிப்பிற்குரிய எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் தமிழகத்தினுடைய தலைநகரத்தை வேறு இடத்திற்கு மாற்றுவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், இன்றிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் தமிழகத்திலே பொருளாதார நெருக்கடி, வறட்சி, மக்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்திலே தலைநகரை மாற்றுவது தேவையல்ல என்பதனை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சி.ஐ.டி.யூ. தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருக்கிற திரு. கோவிந்தராஜன் அவர்கள் பல முறை சமூக விரோதிகளால் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு, தொழிலாளி வர்க்கத்தினருக்குச் சங்கம் அமைத்து, அவர்களுக்காக போராட்டம் நடத்துகிறவர்களைச் சமூக விரோதிகள் தாக்கு

கிறார்கள். சி.ஐ.டி.யூனுடைய திரு.கோவிந்தராஜன் மார்க்சிஸ்ட் கட்சியினுடைய மாநிலத் தலைவர்களில் ஒருவர். அவர் தொடர்ந்து தாக்கப்படுகிறார். அது சம்பந்தமாக போலிசாரிடம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும் கூட நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை. பாதுகாப்பு இல்லை, அரசியல் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இல்லை. தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையைப் போக்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இந்த பட்ஜெட் குறிப்பிலே சிங்கோனா தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதிய உயர் கொடுப்பதற்காக ஒரு பகுதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சிங்கோனாவில் இருக்கிற தோட்டத் தொழிலாளர்கள், கொயினாவிலே இருக்கிற தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் விலை உயர்ந்த மருந்துகளைத் தயாரித்து, நம்முடைய நாட்டிற்கு அன்னிய செலவாணியை ஈட்டிக்கொடுக்கிற ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையாக விளங்குகிறது. நீலகிரி மாவட்டத்திலும், கோவை மாவட்டத்திலே வால்பாறை பகுதியிலும் சின்கோனா தொழிலாளர்கள் விலை உயர்ந்த மருந்துகளை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். வெளி நாடுகளுக்கெல்லாம் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. இந்திய நாட்டிற்கு அன்னியச் செலவாணி ஈட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், தமிழகத்திலே தனியார் துறையிலே உள்ள தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வாங்கக் கூடிய சம்பளத்தைவிட மிகக் குறைவான சம்பளத்தை அரசுத் துறையிலே உள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்குகிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருப்பதன் அடிப்படையில் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்கும்போது 1-1-1980 முதல் அவர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு.நா. சுந்தரராஜ்: துணைத்தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு 1981-82 ஆம் ஆண்டு செலவு குறித்த முதல் துணை நிதி அறிக்கையின்மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்தில் கலந்துகொள்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். குறிப்பாக, நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் ரூ. 155.38 கோடிக்கான மொத்த துணை மதிப்பீட்டுத் தொகையை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதில் ரூ. 62.35 கோடி வருவாய் கணக்கிலே இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இருக்கிற சூழ்நிலையிலே இந்த அரசாங்கம் சென்ற சட்டமன்றக்கூட்டத் தொடர் மூலமாக மதுவிலக்கு ரத்து செய்வது என்பதற்குப் பதிலாக, தளர்த்துகிறோம் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையிலே, இந்த அரசாங்கத்திற்கு மொத்த வருவாய் எவ்வளவு இதுவரை எவ்வளவு கிடைத்திருக்கிறது என்பதற்கான மொத்தக் கணக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்தத் திட்ட மதிப்பீட்டிலும் சேர்க்கப்படவில்லை. அதே நேரத்தில், மது விலக்கைத் தளர்த்துவதன் மூலமாக இந்த அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் ஒருபக்கம் இருந்தாலும், மதுவிலக்கைத் தீவிரமாக

அமுல் நடத்தப்போகிறாம் என்ற கொள்கை அடிப்படையிலே இதுவரையிலே எவ்வளவு கோடி செலவு செய்யப்போகிறோம் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆகவே, அந்த அடிப்படையிலே உங்களுக்கு மத்தியிலே எவ்வளவு குழப்பம் இருக்கிறது என்பதற்குச் சான்றுதான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது.

கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்திலே 1980-81 ஆம் ஆண்டிலே ரூ. 4.45 கோடி செலவழிப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1981-82 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 7.4 கோடி செலவழிக்கப் போகிறேன் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இருக்கிற திட்டத்திலே என். ஆர். ஈ. பி. என்பது மத்திய அரசாங்கம் முழுத் தொகையையும் செலுத்தும் அதற்கு ஈடாக தமிழக அரசாங்கம் ஒரு கணிசமான தொகையும் அளித்து, அந்த திட்டம் தமிழ்நாட்டுக் கிராமப்புறங்களிலே வேலை வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிற இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க செயல்பட்டு வருகிறது. ஆனால், உண்மையிலே சொல்ல வேண்டுமென்றால், இன்றைக்குத் தமிழக அரசாங்கம் அந்தத் திட்டத்தினுடைய முழு நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகிறதா என்றால் இல்லை. காரணம், கிராமப்புறத்திலே யார் அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் வேலை செய்கிறார்கள் அரசாங்கத்தினுடைய ஜி. ஓ. பிரகாரம், கிராம சேவக் மூலமாக, வேலை இல்லாதவர்களுக்கு, படிக்காதவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் திட்டத்தினுடைய நோக்கம்.

(முற்பகல் 11.30)

ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையிலே கான்ட்ராக்டர்கள்தான் அந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் தான் இன்றைக்கு நம்முடைய சென்னை மாநகரத்திலே நடந்த மஸ்டர் ரோல் ஊழலைப்போல.....

திரு. கோ. விஸ்வநாதன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் தவறான தகவலை தரக்கூடாது என்பதற்காக சொல்லுகிறேன். என். ஆர். இ. பி. திட்டத்தில் மத்திய சர்க்காரும், மாநில சர்க்காரும் ஆளுக்குப் பாதி பாதி போட்டு செலவழிக்கிறார்கள்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசாங்கம் தருகிற தொகைக்கு ஈடாக தமிழக அரசாங்கமும் கொடுக்கிறது என்றுதான் சொன்னேன். என்னுடைய பேச்சை உறுப்பினர் அவர்கள் சரியாக கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையிலே என். ஆர். இ.பி. திட்டத்தின் மூலமாக பல லட்சம் ரூபாய் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அதற்காக தனியாகப் பொறியாளர்கள் இருக்கிறார்களா? இல்லை. தனியாக உதவியாளர்கள் இருக்கிறார்களா? இல்லை. இருக்கின்ற பொறியாளர்களையும், உதவியாளர்களையும் வைத்துக்கொண்டுதான் இந்தத் திட்டத்தை செயலாற்றவேண்டி

இருக்கிறது. இன்றைக்கு பல கோடி ரூபாய்களுக்கு வேலை நடைபெறுகின்ற இந்த நேரத்தில் அங்கே 2 பொறியாளர்கள், இரண்டு உதவியாளர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களை வைத்துக் கொண்டு இத்தனை கோடி ரூபாய்க்கு இன்றைக்குத் திட்டங்கள் செயல்படுகின்றனவா? உண்மையாகவும், நிறைவாகவும் அந்தக் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றனவா என்று கண்காணிக்க இயலாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே போதிய பொறியாளர்களையும், உதவியாளர்களையும் நியமிக்கவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல நம்முடைய மாநிலம் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு அதற்கு மத்திய அரசாங்கம் 49 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது. ஆனால் ஒன்றை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே பேசுகின்ற அமைச்சர்களானாலும், உறுப்பினர்களானாலும், சட்டமன்றத்திலும் சரி, வெளியிலும் சரி, அல்லது பொது மேடைகளிலும் சரி, மத்திய அரசு மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு நடக்கிறது, எங்களை எல்லாம் புறக்கணிக்கிறது என்று நண்பர் பாலசுப்பிரமணியம் போன்றவர்கள் கூட பேசுவது உண்டு. ஆனால் ஒன்றை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் இன்றைக்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலையிலே சுமார் 9 மாநிலங்கள் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, வடநாட்டில் தமிழகத்திற்கு மட்டும் ஒதுக்கீடு செய்த நிதி 49 கோடி ரூபாய். மற்ற 9 மாநிலங்களுக்கும் சேர்த்து ஒதுக்கீடு செய்த தொகை 109 கோடி ரூபாய். சரிபாதி தொகையை இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டுக்கு ஒதுக்கி இருக்கிறது என்றால், தமிழ்நாட்டை மத்திய அரசு புறக்கணிக்கிறது என்றா பொருள்? தமிழ்நாட்டை மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு பாவிக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மற்ற மாநிலங்களை விட 50 சதவீதம், மொத்த தொகையில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதைப் பாராட்டக் கூடாதா? அதற்கு நன்றி சொல்லக் கூடாதா? அதற்குப் பதிலாக கண்டனம் தெரிவிக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு தக்காவிக் கடன் கொடுப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கவில்லை என்று குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால், adding insult to injury எங்களைப் புண்படுத்தியதற்குப் பின்னர், மேலும் அவமானப்படுத்துவதைப் போல இருக்கிறது, உங்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே கொடுத்து இருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் சொல்லுகின்றபோது வறட்சியினுடைய நிலைமையை தன்மையைப் பார்த்துதான் அதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்கின்ற தன்மை ஏற்படுகிறதே தவிர, 9 மாநிலம், 10 மாநிலம் என்று மாநிலத்திற்கு மாநிலம் ஈவு செய்கிற நிலைமை வராது. ஆகவே மத்திய சர்க்காரே ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் குழுவை அனுப்பி, அங்கே இருக்கிற நிலைமைகளை கவனித்து பின்னர் நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிறார்கள். அந்த வகையில் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சேர்த்து 109 கோடி ரூபாய், தமிழகத்திற்கு 49 கோடி ஒதுக்கி

யிருக்கிறார்கள். அதற்காக திரு. சுந்தரராஜ் மூலமாக இல்லாமல் பல தடவை பாராட்டுத் தெரிவித்திருக்கிறோம். இந்த அவையிலே யும் பாராட்டுத் தெரிவித்திருக்கிறோம். அவர்களிடத்திலே பாராட்டுத் தெரிவித்திருக்கிறோம். அவர்களும் இங்கே வந்து பாராட்டு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பாராட்டு தெரிவிக்க வேண்டிய வகையில் தெரிவித்திருக்கிறோம். கண்டிக்கவேண்டிய வகையில் கண்டிக்கிறோம். அவர்களும் கண்டிக்க வேண்டிய வகையில் கண்டிக்கிறார்கள். சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய நேரத்தில் சுட்டிக் காட்டுகிறோம். அதையும் இதையும் ஒன்றாக ஆக்க வேண்டாம். அது வேறு இது வேறு, அதைப் பொறுத்தவரை யில் கொஞ்சம் கூட, கஞ்சத்தனம் இல்லாமல், பஞ்சத்தனம் இல்லாமல் தாராளமாகப் பாராட்டுகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: பாராட்டுக்கு நன்றி, தொடர்ந்து பாராட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையிலே வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் அனைத்தும் 30-9-1981-க்குள் முடிக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தர விட்டிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் வறட்சி போக வில்லை. தொடர்ந்து இன்றைக்குப் பல மாவட்டங்களில் வறட்சி நிலவுகிறது. என் மாவட்டமான புதுக்கோட்டை மாவட்டம் உட்பட பல மாவட்டங்களிலே குடிப்பதற்கு தண்ணீர் கூட கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது.

ஆகவே நான் உங்களை டைம்-லிமிட் போடாமல் எத்தனை மாதங்களுக்கு நீடிக்க வேண்டுமோ, வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் முழுமையாக முடிவு பெறும் வகையில் நீட்டித்து உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் வறட்சி நிவாரணப் பணியில் நான் திருப்தி அடையவில்லை ஒரே ஒரு இலாக்காவிடம் மட்டும் நான் திருப்தி அடைந்திருக்கிறேன். அது பி. டபிள்யூ. டி. இலாக்கா. குறிப்பாக கண்மாய்கள் மராமத்து வேலைகளை முழுமையாக, செம்மையாக செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய ஒரே குறை, அவர்களுக்கு சேரவேண்டிய தொகை, அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் முழுமையாக போய்சேரவில்லை, புதுகோட்டை மாவட்டத்தில் 18 லட்சம் ரூபாய் ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு, வேலை செய்தும் கூட அவர் களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. இன்றைக்கு மோசமான நிலையில் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வேலை செய்த ஒரே இலாக்கா எதுவென்று சொல்லவேண்டுமானால் அது தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம். யாரும் அதை மறுக்க முடியாது. அந்த இலாக்காவினிடமிருந்து எடுத்துவிட்டு, ஒரு பி. டபிள்யூ. டி-க்கோ மற்ற இலாக்காவிடமோ கொடுத்திருப்பீர் களானால் வறட்சி நிவாரணப் பணியில் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு வேண்டிய தண்ணீர் கிடைத்திருக்க முடியும். ஆனால் செலவை மட்டும் கோடிக்கணக்கான ரூபாயில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எப்படித்தான் செலவாயிற்றோ, தெரியவில்லை 300 அடிக்கு பைப் போடுகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, 200 அடிக்கு

பைப்பை போட்டுவிட்டு 300 அடி பைப்புக்கு கணக்கைப் போட்டு விட்டு செல்கிற காட்சிகளை எல்லாம் நாம் பார்க்கிறோம். தமிழ்நாட்டில் நடுத்தரமாக நிவாரணப் பணிகளை செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது நெடுஞ்சாலைத் துறை. ஆக சிறப்பாக செய்திருப்பது பி. டப்பிள்யூ. டி., மோசமாக செய்திருப்பது குடிநீர் வடிகால் வாரியம், நடுத்தரமாக செய்திருப்பது நெடுஞ்சாலைத் துறை என்று சொன்னால் என்னுடைய ஆய்வு சரியாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

இருக்கிற சூழ்நிலையில் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை 30.9.81 என்ற ஒரு லிமிட் வைக்காமல் தொடர்ந்து அந்த பணிகள் செம்மையாக, முழுமையாக நிறைவேறுகிற அளவில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று ஒரு உத்தரவை போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த அவையிலே சென்ற முறை நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோதே ஒரு கோரிக்கையை வைத்தேன். இந்த மாநில சட்டமன்றத்திலே இந்தியாவின் முடிசூடா மன்னனாக, ஜனநாயகத்தின் சிற்பியாக, ஆசியாவின் ஜோதியாக விளங்கிய பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களின் திருவுருவப் படத்தை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். ஆனால் என்ன காரணமோ தெரியவில்லை அரசாங்கம் செவி மடுக்காமல், இதுபற்றி சிந்திக்காமல் இன்றையதினம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதில் என்னுடைய சந்தேகம் என்னவென்றால் நேரு அவர்கள் நாட்டினுடைய சுதந்திரத்திற்காக பாடுபடவில்லை என்று கருதுகிறார்களோ, இந்தியா தொடர்ந்து ஜனநாயகத்தின் பூங்காவாக காட்சியளிக்கிறதே அதற்கு வித்திட்டவரின் திருவுருவ படத்தை இந்த அவையில் வைப்பதை மரியாதை இல்லையென்று நினைக்கிறார்களோ என்று தெரியவில்லை. அல்லது பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இந்திரா காந்தி அவர்களின் தந்தையாக இருந்தார் என்பதற்காக அவரின் படத்தை இந்த அவையிலே வைக்கக் கூடாது என்று எண்ணுகிறார்களோ எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், அப்படியெல்லாம் இருக்க வேண்டாம். இந்த எண்ணங்களை மாற்றிவிட்டு, அருமைத் தலைவி திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையாரைக் கொண்டே ஆசியாவின் ஜோதி பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுடைய திருவுருவப் படத்தைத் திறந்து வைக்க அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

எங்களுடைய சட்டமன்ற காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. சட்டமன்ற காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் நாங்கள் 29 தொகுதிகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இங்கேயிருந்து அமைச்சர்கள் எங்கள் தொகுதிகளுக்கு செல்கிற நேரத்தில், அங்கே இருக்கிற அரசு அதிகாரிகள் முழுமையான மரியாதையை, கவுரவத்தை அளிக்காமல் ஏனோ, தானோ என்று பத்து பேரோடு பதினொன்றாவது பேராக ஒரு அழைப்பிதழை அனுப்பி வைத்து விடுகிறார்கள்.

நீங்கள் வந்தால் வரலாம், இல்லையென்றால் வராமல் போங்கள் என்ற அளவில் எங்களுக்கு அழைப்பிதழை அனுப்புவது மன வேதனை அளிப்பதாக இருக்கிறது. உங்களைப் போன்று தான் நாங்களும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக மக்களிடமிருந்து வாக்குகளைப் பெற்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ஒன்றை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், எங்களை புறக்கணித்து விட்டுநீங்கள் தொகுதிகளிலே போய் அரசு நிகழ்ச்சிகளைமாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களை வைத்தோ, டி.ஆர்.ஓ.வை. வைத்தோ நிகழ்ச்சிகளை ஆர்.டி.ஓவை. தலைமை தாங்கி நடத்துவதோ, அல்லது காங்கிரஸ் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய தொகுதி யிலே இன்னொரு தொகுதியைச் சார்ந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்ற கழக உறுப்பினரை வைத்தோ நடத்துவர்களானால் நான் மிகவும் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், அரசு நிகழ்ச்சிகளில் எந்த நிகழ்ச்சியாக இருந்தாலும் அதிலே கலந்து கொள்வது குறித்து நாங்கள் மறுபரிசிலனை செய்ய வேண்டி வரும் என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எங்களை நீங்கள் மதித்தால் நாங்கள் உங்களை மதிப்போம். இல்லையென்றால் எங்களுக்கு வேறு வழியில்லை. உங்களை புறக்கணிப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

அதைப்போல இன்றைக்கு மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்தச் சட்டத் திருத்தத்தில் பேசினாலும் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மதுவிலக்கைத் தளர்த்தியது சம்பந்தமாக இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது? சாராயம் குடித்தவர் கத்திக்குத்து, ஒருவர் கொலை; சாராயம் குடித்தவர் வீட்டில் மனைவியை குத்தி கொலை செய்தார்; மகனை அடித்தார் என்றெல்லாம் தினந்தோறும் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. மதுவிலக்கைத் தளர்த்திய பிறகு இன்றைக்கு இதுதான் உங்கள் சாதனை, உங்கள் நடவடிக் கைக்கு இதுதான் பெருமையளிக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

மதுவிலக்கைத் தளர்த்தியதால் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வருகிறது என்று நீங்கள் சொல்லலாம். ஆனால் அதிலும் இன்றைக்கு என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது; சாராயக்கடை வியாபாரிகள் இன்றைக்குஹைகோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள், நாங்கள் வரி கொடுக்க மாட்டோம்; முழுத் தொகையும் கட்ட மாட்டோம் எங்களுக்குத் தெரிவித்தபடி அரசாங்கம் சாராயம் சப்ளை செய்யவில்லை, எங்களுக்கு உரிய கோட்டாவை கொடுக்கவில்லை, ஆகையால் கட்டமாட்டோம் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

1971-72-ல் அரசாங்கத்திற்கு கட்ட வேண்டிய தொகையைக் கட்டாமல் பாக்கியாக சுமார் 15 கோடி ரூபாய், அளவுக்கு இருக்கிறது. பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் அதை ஒரு

குறையாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், குற்றஞ்சாட்டியிருக்கிறார்கள். காரணம் அப்போது பினாமி முறையில் ஏலம் எடுத்தவர்கள், கள்ளுக்கடை, சாராயக் கடை ஏலம் எடுத்தவர்கள் பணம் கட்டாமல் ஒளிந்துகொண்டார்கள். அதே நபர்கள்தான் இன்றைக்கும் கள்ளுக்கடை, சாராயக் கடைகளை ஏலம் எடுத்தருக்கிறார்கள். அந்த நபர்களிடம் எப்படி பணத்தை வசூல் செய்யப் போகிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை, உங்களுடைய டிஸ்டிரிபியூஷன் சிஸ்டம் சரியில்லை. உணவு தானியப் பொருட்களை எப்படி விநியோகம் செய்கிறீர்களோ அதைப்போலதான் இதிலும் இருக்கிறது, சரியாக நடைபெறவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு தேர்தல் நடத்தப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறீர்கள். எப்போது வரும் என்று தெரியாது. ஆக, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குத் தேர்தல் இல்லை; ஊராட்சிகளுக்குத் தேர்தல் இல்லை. அதுமட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இருந்த பொறுப்புகள் எல்லாம் கூட ஒவ்வொன்றாக எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. மக்கள் பிரதிநிதிகளை எடுத்துவிட்டீர்கள். அங்கே வேலைகள் நடைபெறுவதை தடுத்துவிட்டீர்கள். குடிநீர்த் திட்டத்தை எடுத்துவிட்டீர்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தனி அதிகாரிகளைப் போட்டீர்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றியங்களைப்பற்றி கவலை இல்லை. விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட திட்டங்கள் செப்டம்பர் மாதம் முதல் மாற்றப்பட இருக்கின்றன. ஜமீன் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது ; சிறுபாசனத்துறை நெடுஞ்சாலைத் துறைக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டது.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர்: எல்லோருக்கும் 10 நிமிடங்கள் தான். உங்களுக்கு நேரம் அதிகமாகிவிட்டது; சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: நான் ஏற்கெனவே, எனக்கு சற்று அதிக நேரம் வேண்டுமென்று கேட்டு, தலைவரிடம் அனுமதி பெற்றிருக்கிறேன். ஆகவே, கொஞ்சம் அதிக நேரம் எனக்கு ஒதுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில், காந்தி கண்ட கனவை பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் செயல்படுத்தி வந்தார்கள். அந்தத் திட்டங்கள் இன்றைக்கு முழுமையாக நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு அதிலே அக்கறை இல்லை. ஒன்றியங்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரங்களும் படிப்படியாக குறைந்துகொண்டே போகின்றன. இருக்கின்ற அதிகாரங்களை குறைக்காமல், காந்தியடிகள் கனவை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் ஒன்றியங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுத்து, தேர்தல் நடைபெற்று, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் வருகின்ற நேரத்தில் கிராம முன்னேற்றத்திற்கான திட்டங்களை அவர்கள் தீட்டி செயல்படுகின்ற அளவுக்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு அரசாங்கத்தின் செயல்முறை எப்படி இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் டைரக்டர் ஜெனரல் ஆஃப் போலீஸ் என்று ஒரு பதவி இருக்கிறது. அதிலே இரண்டு பேர்கள் இருந்தார்கள். ஒருவர் திரு. ஸ்ட்ரேசி, இன்னொருவர் திரு. அப்துல்லா. திரு. அப்துல்லா இப்போது சவூதி அரேபியா தூதராகப் போய்விட்டார். அந்த இடம் இப்போது காலியாக இருக்கிறது. ஏன் அந்த இடம் இன்னும் நிரப்பப்படவில்லை என்று தெரியவில்லை. இப்போது சீஃப் செக்ரெட்டரியாக ஏழு பேர்களை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதைப் போல இப்போது இருக்கிற ஐ.ஜி.க்களை டைரக்டர் ஜெனரலாக மாற்றிவிடுங்கள். டி.ஜி.-1, டி.ஜி-2, டி.ஜி-3 என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். ஒரு டி.ஜி-க்கு பதிலாக 3 டி.ஜி-க்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்ற பெருமை தொடர்ந்து வருகின்ற உங்களுடைய நடவடிக்கைக்கு அடிப்படையாக இருக்கும்.

திரு. என்.எஸ்.வி. சித்தன் அவர்கள்கூட இங்கே ஒரு பிரச்சனையை எழுப்பினார்கள். அரசாங்கம் அதற்குப் பதில் சொல்லவில்லை இப்போதாவது அதற்குப் பதில் வரும் என்று கருதுகிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

அடுத்து நம்முடைய அரசாங்கத்தில் மிக முக்கியமாக இருக்கிற அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் டிபார்ட்மென்ட் பற்றி, தலைமைச் செயலாளர் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே ஒரு சீஃப் செக்ரெட்டரி இருந்தார். அவரை மாற்றி பிளானிங் கமிஷன் சேர்மெனாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவருக்கு அடுத்து இருந்த திரு. திரவியம் அவர்களை தலைமைச் செயலாளராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். யாரை வேண்டுமானாலும் போட்டுக்கொள்ளுங்கள், அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. சீஃப் செக்ரெட்டரி அந்தஸ்தில் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள்? (1) திரவியம் (2) கார்த்திகேயன், (3) பணிக்கர் (4) எஸ்.பி. சீனிவாசன், (5) சங்கரன், (6) நடராஜன், (7) இராமச்சந்திரன். இப்படி 7 பேர்கள் சீஃப் செக்ரெட்டரி அந்தஸ்தில் இருக்கிறார்கள். இந்த 7 பேர்களில் ஒருவரான திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் சிட்கோ சேர்மெனாக இருக்கிறார்கள். அந்த சிட்கோ, இன்டஸ்டிரீஸ் டிபார்ட்மென்டுக்கு கீழே வருகிறது. இன்ட்ஸ்டிரீஸ் டிபார்ட்மென்ட் தலைவர் (செயலாளர்) ஜூனியர். சிட்கோ சேர்மென் சீஃப் செக்ரட்டரி அந்தஸ்தில் இருக்கிறார். ஆனால் அந்தத் துறைக்குத் தலைவராக இருப்பவர் அவருக்கு ஜூனியர்.

அதைப்போல ஜாயின்ட் செக்ரட்டரி, ஹோம் அல்லது ஜாயின்ட் செக்ரட்டரி, பப்ளிக்—இவர்கள் டெல்லியிலே ஏதாவது ஒரு பிரச்சனை என்றால் அங்கே ஸ்பெஷல் ரெப்பிரசென்டேடிவாக இருக்கிறவருக்கு எழுதி, பாருங்கள் என்று சொல்லலாம். ஆனால் அங்கே இருக்கிறவர் சீஃப் செக்ரட்டரி அந்தஸ்தில் இருக்கிறார். சீஃப் செக்ரட்டரி அந்தஸ்தில் இருக்கிற ஸ்பெஷல் ரெப்பிரசென்டேடிவுக்கு இவர்கள் எழுதினால்

அவர் இவர்களுக்கு என்ன பதில் எழுதுவார்? இவர்களை அவர் மதிப்பாரா? இவர்கள் கடிதத்திற்கு என்ன மரியாதை இருக்கும்? இதைச் சொன்னால் மற்ற மாநிலங்களில் அப்படி இல்லையா என்று கேட்கலாம், மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கிறது என்று சொல்வார்கள். இருக்கும் எப்படி இருக்கும் என்றால், ஒருவர் சீஃப் செக்ரெட்டரியாக நியமிக்கப்பட்ட பிறகு தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர் மத்திய சர்க்காருக்குப் போய், அவர்கள் அவரை வேண்டாம் என்று சொல்லி, அவர் தமிழ்நாட்டுக்கே வருவதாக இருந்தால், அவர் இந்த சீஃப் செக்ரெட்டரியாக இருக்கிறவரைவிட சீனியர் அதிகாரியாக இருந்தால், அவருக்கு அந்த சீஃப் செக்ரெட்டரி அந்தஸ்தை கொடுப்பார்கள். அதிலே தவறு இல்லை. ஆனால் இன்றைக்கு இந்த சீஃப் செக்ரெட்டரி அந்தஸ்து 7 பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதில் இருக்கிற சிக்கல் என்ன என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

கடைசியாக நம்முடைய தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியத்தின் தலைவர் ராஜினாமாச் செய்துவிட்டார் என்பது எவ்வளவு அசிங்கமான ஒரு பிரச்சினை. ஒரு சேர்மன் அங்கே பணியாற்றக்கூடிய அலுவலர்களுக்கு கேசுவல் லீவு கொடுப்பதில்லை. அதிகாரிகள் தான் லீவு கொடுப்பது. ஆனால் சேர்மன்தான் கொடுத்தார் என்று சொல்லி ''உங்களை ஏன் நீக்கக்கூடாது அந்தப் பதவியில் இருந்து என்பதற்காக 7 நாட்களுக்குள்ளாக நீங்கள் தகவல் கொடுக்கவேண்டும்'' என்று அரசாங்கத்தினுடைய செக்ரட்டரி ஆஃப் கன்சர்ன்ட் டிப்பார்ட்மென்ட் அனுப்புகிறார் என்று சொன்னால் நடைமுறையில் இது எவ்வளவு அசிங்கமான நடவடிக்கை. அவர் செய்த தவறு என்ன? ஊழல் செய்தாரா? அப்படியானால் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம். நாங்கள் குறுக்கே நிற்கவில்லை. கேசுவல் லீவை யாரோ ஒரு அதிகாரி கொடுத்துவிட்டார். அதற்காகத் தலைமைப் பொறுப்பிலே இருப்பவர்களை நீக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அவராகவே ராஜினாமாச் செய்கிறார்கள். ''நான் தவறே செய்யவில்லை, இதுசம்பந்தமாக முன்கூட்டியே தகவல் கொடுத்திருக்கிறேன்'' என்று சொல்லி இருக்கிறார். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

ஆனால் இதேபோல் ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் போர்டைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் அங்கே உண்ணாவிரதம் இருந்திருக்கிறார்கள், ஆனால் அதன் தலைவரின் மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப் படவில்லை. அவருக்கு எந்த விதமான ஷோ காஸ் நோட்டீசும் அனுப்பப்படவில்லை. ஆகவே இவர் உங்களோடு ஒத்துழைக்க வில்லை என்பதற்காக இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 20 நிமிடங்கள் ஆகி விட்டன. முடித்து விடுங்கள்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே சென்ற முறை நான் பேசுகின்றபோது கில்ஜி ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்....

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர்: மற்ற சமாச்சாரங்கள் எல்லாம் இப்போது வேண்டாம். நேரம் ஆகிவிட்டது. உட்காருங்கள். அடுத்து திரு. தி. அன்பழகன் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

*திரு. தி. அன்பழகன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்களால் வைக்கப் பட்டிருக்கின்ற 1981-82 ஆம் ஆண்டு முதல் துணை மதிப்பீடுகளை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழக அரசு செய்கின்ற எந்தக் காரியமாக இருந்தாலும் திட்டங்களாக இருந்தாலும் சமுதாயத்தின் கீழ் மட்டத்திலே இருக்கின்ற உழைப்பாளிகள் பயன் அடைகிற வகையிலேதான் அவை அமைந்திருக்கின்றன என்பது கடந்த காலங்களிலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பிறகு ஒவ்வொரு துறையிலும் அது எந்தத் துறையாக இருந் தாலும் மற்றவர்கள் பார்த்து பாராட்டுகின்ற அளவுக்கும் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது இதுதான் தலை சிறந்தது என்று சொல்கிற அளவுக்கும் மிகச் சிறப்பாக பணிபுரிந்துகொண்டு வருவதை நாம் காண முடிகிறது. இந்த ஆண்டு துணை மதிப்பீட்டில் 155.38 கோடி ரூபாய்க்கு அனுமதி கோரி இருப்பதே இந்த அரிய திட்டங்களுக்கு நாம் எடுத்திருக்கின்ற நடவடிக்கைகளை விளக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்லி இந்த அரசு சிறப்பான பணியைச் செய்து வருகின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

இங்கே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு தன்னிறைவுத் திட்டத்தை சிறப்பாக செயல்படுத்தி ஒரு கட்டத்திலே வேலைகள் பூர்த்தி அடைந்திருக்கின்றன. இரண்டாவது கட்டமாக 150 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் தன்னிறைவுத் திட்டங்களைச் சிறப்பாகச் செயல்படுத்துவதற்கு, அதிலும் குறிப்பாக குடிதண்ணீர் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக 30 கோடி ரூபாயும் ஏனைய திட்டங்களுக்கு 59 கோடி ரூபாயும் இந்த துணை நிதிநிலையிலே ஒதுக்கி அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டும் என்றால், தன்னிறைவுத் திட்டம் என்பது இந்தியாவிலேயே தன்னிகரில்லாத் திட்டமாக தமிழகத்தில் சிறப்பாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. மற்ற மாநிலங் களிலேயெல்லாம் அவை இல்லாத நிலைமையிலே தமிழகத்திலே இந்த திட்டம் கிராமப்புறங்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்கிற ஒரு முன்னோடித் திட்டமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லவேண்டும்.

இன்றைக்குத் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் குடிதண்ணீர் பிரச்னை என்பது பயங்கரமான சூழ்நிலையிலே உருவெடுத்திருந்

தாலும் கூட, அந்தப் பிரச்னையை தீர்த்து வைப்பதற்கான சிறப்பான பணிகளை அரசு நாடு முழுவதும் மேற்கொண்டு நிறைவேற்றி வருகிறது. அதேபோல வறட்சிப் பணிகளைப் பொறுத்தவரையில், பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படாத அளவில், வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை போர்க்கால நடவடிக்கையைப் போல அரிய பணிகளை தமிழக அரசு எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது என்பதை சுட்டிக்காட்டியே ஆகவேண்டும். அந்தப் பணிகளை முறைப்படுத்துகிற போதுகூட, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு தேவையான, கிராமப்புற மக்களுடைய வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத தேவைகளை முதலில் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் உள்ளபடியே தம் பணிகளை இந்த அரசு செய்து வருகிறது.

பிரதான எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசும்போது ஒரு குற்றச்சாட்டை சொன்னார்கள். அதாவது இந்த வறட்சிப் பணிகளிலே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகமாக காண்டிராக்ட்கள் எடுத்து செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் ஒன்றை பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், இன்றைக்கு வறட்சிப் பணிகளிலே காண்டிராக்ட் எடுத்துச் செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் மற்ற எல்லா கட்சிகளையும் விட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தான் மிக அதிகமானவர்கள் என்பதை அவர்கள் மறுக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை நிரூபிக்கவும் முடியும். அவர்கள் தான் இன்றைக்கு அதிகமான அளவில் காண்டிராக்ட் எடுக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் இல்லை என்பதை என்னால் நிரூபிக்க முடியும்.

அதேபோல அவர்கள் இன்றைக்கு நிர்வாகத்திலேயும் தலையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு அதிகாரியை மாறுதல் செய்வது என்பது இந்த நாட்டிலே நடக்காத ஒரு காரியம் அல்ல. காங்கிரஸ் கால கட்டத்தில் இருந்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலேயிருந்து, இன்றைய காலக் கட்டம் வரை அது வெகு சாதாரணமான ஒன்றுதான். ஆனால் திருப்பத்தூர் பகுதியிலே ஒரு போலீஸ் அதிகாரியை மாற்றியதற்காக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக, அந்த நகர திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர், இந்த அரசுக்கு கண்டனம் தெரிவித்து எச்சரிக்கை செய்து நோட்டீஸ் வெளியிடுகிறார்கள். அவருடைய மாற்றத்தைத் திரும்பப்பெறாவிட்டால் ஹர்த்தால் நடைபெறும் என்று அதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இம்மாதிரி நிர்வாக விஷயங்களில் தலையிடுபவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரே தவிர, மற்றவர்கள் இல்லை என்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும். (குறுக்கீடு)

அதற்கு மேலாக ஒரு படி அதிகமாகவே போய் அதிகாரிகளை அரசியல் தேவைகளுக்காக மாற்றுகிற நிலைமையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் ஆதாரத்தோடு சொல்கிறேன். வேண்டும் என்றால், அதற்கான ஆதாரங்களை

துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு பிறகு, நான் அளிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். இவ்வளவு நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பிறகு அந்த அதிகாரிக்கு நன்றி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கட்சியின் சார்பாக—ஒரு பாராட்டு அவருக்கு. இப்படிப்பட்ட அதிகாரி ஒருவரை உருவாக்கிய கலைஞருக்கு நன்றி என்ற நோட்டீஸும் அடித்திருக்கிறார்கள். (கூச்சல், குழப்பம்)

திரு. துரைமுருகன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, போலீஸ் அதிகாரி ஒருவரை மாற்றியது பற்றி அனேகமாக பல கட்சிகளின் சார்பிலே நோட்டீஸ் அடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலேயும் அப்படி அடித்ததாக சொல்லப்படுகிறது. அப்படி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நோட்டீஸ் அச்சடித்தவர் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுத்து, கட்சியிலிருந்து அவரை விலக்கி வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலேயும் அப்படிப்பட்ட நோட்டீஸ் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவற்றின் மீது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ன நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறது என்பதை அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. தி. அன்பழகன்: அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சார்பாக இந்த அரசாங்கத்தைத் தாக்கியோ அல்லது போட்ட மாறுதல் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்று அரசை எச்சரிக்கை செய்தோ யாரும் நிர்வாகத்தில் தலையிட வில்லையென்பதை நான் அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் சொல்வதெல்லாம் நிர்வாகத்தில் நீங்கள் தலையிடுகிறீர்கள். நாங்கள் தலையிடுவதில்லை. நாங்கள் நிர்வாகத்தில் தலையிடாமல் மிக அடக்கமாக, மரியாதையாக நடந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆக, இந்த அரசு நல்ல பல அரிய காரியங்களை செய்திருக்கிறது.

பாசனக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்த இந்த அரசு தக்காவிக் கடன்களாக ஐந்து கோடி ரூபாய் அளித்திருக்கிறது. ஏற்கனவே விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு எந்த அரசும் செய்யாத அளவிற்கு இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. மேலும் ஒரு படி அதிகமாகச் சென்று விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த உறுதுணையாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட பல அரிய காரியங்களைச் சாதித்திருக்கிற இந்த அரசுக்கும் இந்த துணை மானியக் கோரிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கி நாவலர் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ப. சுந்தரம்: திருப்பத்தூரில் ஒரு அதிகாரியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தலையிட்டு அவரை மாற்றக்கூடாது என்று சொன்னதாகச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் சொன்னார்கள். அவர்கள் நல்லமுறையில் சேவை செய்தார்கள் என்றும் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செய்கிற செயலைக் கண்டித்

தார்கள் என்பதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மட்டுமல்ல அனைத்துக் கட்சிகளும் வர்த்தகர் சங்கம் முதற்கொண்டு, பல சரக்கு மளிகை நடத்துகிற வியாபாரிகளும் அவர்களுக்கு ஆதரவாக நோட்டீஸ் அடித்தார்களே தவிர திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மட்டும் அடிக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஏ. சி. சண்முகம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு அன்பழகன் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டு சொன்னார்கள். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் நிர்வாகத்தில் எந்தவிதமான தலையீடும் செய்யவில்லை என்றார்கள். நிர்வாகத்தில் ஒரு அதிகாரிய மாற்றிய ஒரே ஒரு செயலுக்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சார்பாக இன்னாரை, குறிப்பாக டி. எஸ் பி. சண்முகநாதனை மாற்றியதை பகிரங்கமாக கண்டிக்கிறோம் என்று வட்டச் செயலாளர் பெயர் போட்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக சார்பாக நோட்டீஸ் போடப்பட்டது. அதற்காக பொதுமக்கள் அனைவரின் ஆதரவோடு ஹர்த்தால் நடத்தக்கூடிய அளவிற்கு இந்த அரசை, தமிழக அரசை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வேலூரில் ஒரு கூட்டத்தில் அதைப்பற்றி சொன்னார்கள். சண்முகநாதன் பற்றியும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சார்பாக போடப்பட்ட நோட்டீஸ் பற்றியும் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அதிலே ஒரு வாசகம் கூட இருந்தது என்று அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். டி. எஸ். பி. சண்முகநாதனை உருவாக்கிய மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து கொள்கிறோம் என்ற வாசகம் இருந்தது. நிர்வாகத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பகிரங்கமாக தலையிடுகிறார்கள் என்றுதான் உறுப்பினர் அவர்கள் குற்றஞ்சாட்டியிருக்கிறார்கள், இதற்கு அவர்கள் கட்டம் கட்டி முரசொலியில் அவர்களை நீக்கியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எச்சரித்ததற்குப் பிறகுதான் இந்தச் செய்தி வெளியாகியிருக்கிறது.

*டாக்டர். மு. கருணாநிதி: என்னுடைய பெயர் இழுக்கப்பட்டதன் காரணமாக நான் விளக்கம் அளிக்கவேண்டியவனாக இருக்கிறேன், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், திருப்பத்தூரில் ஒரு போலீஸ் அதிகாரி மாற்றப்பட்டது சம்பந்தமாக அங்குள்ள பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள், வர்த்தகச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் கூட என்னை வந்து சந்தித்து எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் அங்கே அந்த அதிகாரி இருப்பது மிகுந்த நலன் பயக்கும் பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்று முறையிட்டுக் கொண்டபோது நான் இதுபோன்ற காரியங்களில் தலையிடுவது முறையல்ல என்று அவர்களுக்கு அறிவுரை கூறி அப்போதே அனுப்பி வைத்து விட்டேன். ஆனால் பல சங்கங்களின் சார்பாக துண்டு அறிக்கைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. திருப்பத்தூர் நகர ஜனதாக் கட்சி சார்பில் ஒரு துண்டறிக்கை வெளியிட்டு 8-8-81 ம் தேதி நகரம் முழுவதும் ஹர்த்தால் அனுஷ்டிக்கவேண்டும், அதற்கு பொது மக்கள் ஒத்துழைப்பு தரவேண்டும் என்று கோரப்பட்டிருக்கிறது.

திருப்பத்தூரைச் சேர்ந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஜி. மணி என்ற உறுப்பினர், அவரது எண் 356758. அவரும் சண்முகநாதனை மாற்றக்கூடாது, அவரை அங்கேயே திரும்ப வைக்கவேண்டும் என்று நோட்டீஸ் அடித்துள்ளார்கள். அதைப்போலவேதான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் முனி செட்டி என்பவர் ஒரு நோட்டீஸ் வெளியிட்டார். அது என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்ட பிறகு, அதை நான் புறக்கணிக்காமல், உடனடியாக பொதுச் செயலாளர் அவர்களோடு கலந்து நேற்றையதினம் அவரைக் கட்சியிலே இருந்து நாங்கள் விலக்கி வைத்திருக்கிறோம். இதைப்போல, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களும் செய்யப்படுவார்களா என்பதை நான் உங்களிடத்திலே இருந்து தெரிந்து கொள்ள முடியாது; ஆனால் இந்த விவரங்களைச் சொன்ன நண்பர்களுக்கு நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

[நண்பகல் 12.00]

திரு. கு. ரமணி: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானிய கோரிக்கையின்மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே சில முக்கியமான கருத்துக்களை தெரிவிக்க முன்வருகிறேன். ஏராளமான விஷயங்களை நான் பேச வேண்டியுள்ளது. ஆனால் நேரமில்லாத நெருக்கடியின் மத்தியிலே உள்ளோம். தமிழக அரசினுடைய தலைநகர் மாற்றுவது என்ற ஒரு பேச்சு அடிபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. நமது மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விஷயத்தை திருச்சியில் பேசுகின்றபோது; திருச்சிக்கும், தஞ்சைக்கும் மத்தியில் இருக்கும் ஒரு இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, அங்கு தலைநகர் அமைக்கப்படும் என்ற சொன்ன செய்திகள் வந்துள்ளன. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், இந்தத் தலைநகரை மாற்றும் பிரச்னை சரியானது அல்ல என்று கருதுகிறது. இப்போது இருக்கின்ற தலைநகர், சென்னையே எல்லாவற்றுக்கும் சரியானது. சுமார் 200 ஆண்டு காலமாக தமிழக மக்கள் ஏற்றுக்கொண்ட சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு இடம். எல்லாவிதமான போக்குவரத்தும், செய்தித் தொடர்பும் குவிந்திருக்கும்படியான ஒரு கேந்திரமான இடம் சென்னை. இப்படிப்பட்ட பெரிய நகரத்திலே இருந்து, இந்தத் தலைநகரை மாற்றி, வேறு ஒரு இடத்திலே அமைப்பது என்று சொன்னால், அதற்கு நூற்றுக்கணக்காக மட்டுமல்ல, ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்பதோடு, அப்படிச் செய்வதற்கு எத்தனையோ காலமாகும். அப்படி வரும்போது, இன்றைக்கு இருக்கும்படியான பணக் கஷ்டத்தில், பண நெருக்கடி நிலைமையில், இப்படி தலைநகரை மாற்றுவது என்பது சரியாக இருக்காது என்பது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கருத்து. எல்லாவற்றிற்கும் பொருத்தமாக உள்ள சென்னை நகரமே தலைநகராக இருக்க வேண்டும் என்றும் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கருதுகிறது.

அடுத்து, ஒரு முக்கியமான விஷயம். நமது தமிழ்நாட்டிலே பல தலைவர்கள், அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் பலதரப்பட்ட தியாகங்களைச் செய்து, நாட்டின் விடுதலைப் போராட்டங்களிலே பங்கெடுத்து, நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தலைவர்களுக்கு, காலஞ்சென்ற அந்த நல்லவர்களுக்கு மரியாதை கொடுக்கின்ற முறையில் அவர்களது உருவச் சிலைகளை நிறுவுவதோடு, அவர்களுடைய பெயரால் சில அரசு ஸ்தாபனங்களுக்கும் பெயர்களை சூட்டுவது வழக்கம். அந்தமுறையில் தோழர் ஜீவா அவர்கள் தமிழகத்திலேயும், இந்தியாவிலும் தொண்டாற்றி, இந்திய விடுதலைக்காக சிறை சென்றவர்கள்; அவர் விடுதலை இயக்கத்திலே இருந்ததற்காக நாடு கடத்தப்பட்டு, ஏராளமான துன்பங்களை அனுபவித்தவர். இந்த நாட்டில் சோஷலிச அமைப்பு ஏற்படவேண்டுமென்பதற்காக பாடுபட்ட ஒரு மிகப் பெரிய தியாக புருஷர் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அவருடைய பெயரால், கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்தைப் பிரித்து பெயர் சூட்டியதற்காக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஜனங்கள் மத்தியிலே பெரிய எதிர்ப்பு ஏற்பட்டு, அதன் காரணமாக இன்றைக்கு அடக்குமுறைகளும், போராட்டங்களும் நடக்கின்றன. அதேபோல், இன்னொரு தலைவர் பெயர் சொல்லப்பட்டது. அந்த தலைவரும் தேசிய இயக்கத்தில் மிகவும் பாடுபட்ட தலைவர் என்று சொன்னால், அதிலே எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை.

இப்படிப்பட்ட தலைவனுடைய நிலைமையை எடை போட்டுப்பார்த்து அதன் பேரில் கருத்து வேற்றுமைகளும், வித்தியாசங்களும் உருவாகி மக்கள் மத்தியில் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் உருவாகாமல், அரசு முதலிலேயே அப்படி உத்தரவிட்ட காரியத்தில் இந்த மாதிரி விரும்பத்தகாத நிலைமை ஏற்படாதபடி அரசு தலையிட்டு தகுந்த சமரச நடவடிக்கை எடுத்து தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்று மார்க்சிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து முக்கியமான விஷயம், உழைப்பாளர் யூனியன் தலைவர், தோழர் சி. எஸ். கோவிந்தராஜன் அவர்கள் தாக்கப்பட்டது பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் பேசும்போது கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். அவரைத் தாக்கியது சாதாரண விஷயம் அல்ல. முன்கூட்டி சதியிடப்பெற்ற தாக்குதல்; கொலை செய்வதற்காகவே திட்டமிட்டுச் செய்யப்பட்டது. இரண்டு பேர் அவருடைய கையைப் பிடித்துக் கொண்டு ஒருவர் கத்தியால் குத்தியிருக்கிறார். அவருக்குச் சக்தி இருந்த காரணத்தால் இரண்டு பேரையும் வீழ்த்திவிட்டு தப்பித்தார். இல்லாவிட்டால் உயிர் துறந்திருப்பார் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இப்படி தொழிற்சங்கத் தலைவரை சதி காரணமாக இப்படி தாக்குதல் நடத்தி கொலை செய்வது என்ற நடவடிக்கைகளில் சமூக விரோதிகள் ஈடுபடுவதைத் தடுப்பதற்கு உறுதியாக நடவடிக்கைகள் அரசு பக்கத்

திலிருந்து, காவல் துறை பக்கத்தில் இருந்து தேவைப்படுகிறது. தோழர் கோவிந்தராஜன் தலைமை தாங்கும் சங்கத்தில் இதற்கு முன்னாலும் பலாத்காரமான தாக்குதல் நடைபெற்றிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும். தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும். சென்னை நகரத்தில் முன்னாலே ஒரு பயங்கரமான நிலை ஏற்பட்டது. முக்கியமான தலைவர் வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் குத்தப்பட்டு அந்தக் கேசிலே துப்பு துலக்கப்படாமல் அப்படியே போய்விட்டது போலீஸ் இலாகாவின் திறமையைக் காட்டுவதாக இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. அரசு தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் உயிருக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். குற்றவாளிகளைக் கட்டாயமாகக் கண்டுபிடித்து தகுந்த தண்டனை கொடுத்து இந்தச் சம்பவங்களுக்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைக்கவேண்டும். கடலூரில் இருக்கும்படியான மத்திய சிறையில் தடியடிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது. பல பேர் காயமடைந்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சிறை சூப்பரின்டென்ட் வித்தியாசாகர் என்று நினைக்கிறேன். இஸ்மாயில் கமிஷன் தீர்ப்பில் சென்னை நகர மத்திய சிறையில் எப்படிப்பட்ட கொடுமைகளைச் செய்தவர் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தடியடி நடந்த பிறகு 25 வயதான வாலிபன் இறந்துள்ளான். இதுபற்றி சுத்தமான நீதி விசாரணை நடத்த வேண்டும். எந்த அதிகாரியின் கோபமும் இந்த மாதிரி சம்பவங்கள் நடப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படக் கூடாது, ஒரு ஜனநாயக ஆட்சியில் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கல்லூரி ஆசிரியர் போராட்டத்தில் அரசு சரியான கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்து முடித்து வைக்கவேண்டுமென்பது மார்க்சிஸ்ட் கட்சியின் கோரிக்கை. கோவை அவினாசிலிங்கம் மனையியல் கல்லூரி, ராமகிருஷ்ணா வித்தியாலயம், பு.சா.கோ. கலை அறிவியல் கல்லூரி ஆகியவை-தனியார் துறை கல்லூரிகள். தனியார் துறை கல்லூரிக்கு இருக்கும்படியான சட்டத்தினை மீறி அங்கே கொடுமைகள் நடந்திருக்கின்றன. அவினாசிலிங்கம் மனையியல் கல்லூரியில் ஆசிரியர்கள் 20, 30 பேர் சிறையில் இருக்கிறார்கள். இப்போதே கூட நியாயமான முறையில் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி தீர்வுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பி. ஏ., பி. எஸ்சி வகுப்புகளை வேறு இடத்திற்குக் கொண்டு செல்லுவது போல் ஏற்பாடுகள் நடக்கின்றன. இதன் காரணமாக அங்கே நெருக்கடி ஏற்பட்டு 300 ஆசிரியர்கள் நேற்றும் இன்றும் உண்ணாவிரதம் ஆரம்பித்திருக்கும் நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலை தொடராமல் பின்னால் மாநில மட்டத்தில் போராட்டமாக மாறாமல் அரசு தரப்பில் கோபதாபங்கள் இல்லாமல் பிரச்சினையைப் பேசி முடிவுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே 23-8-81-ல் ஆம்பூரில் மூன்று நக்சலைட்டுகள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதன் மீது நீதி விசாரணை வேண்டும். ஏற்கெனவே நக்சலைட்டுகள் கொல்லப்பட்டது அநியாயமாக நடந்த கொலைகள் என்ற புகார் இருக்கிறது. போலீஸ் நடவடிக்கை திருப்திகரமான நடவடிக்கையாக இல்லை. நக்சலைட்டுகள் தவறு செய்வார்களானால் அவர்கள் செய்த குற்றங்களை மன்னித்து விட்டுவிட வேண்டுமென்று சொல்ல வில்லை. அவர்களைக் கைது செய்து சட்டத்தின் மூலமாக விசாரித்து குற்றங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டால் என்ன தண்டனை வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். நாயக்கனேரி மலையில் போலீசாருக்கும் மூன்று நக்சலைட்டுகளுக்கும் ஏற்பட்ட சண்டையில் போலீசார் காயமுற்று 3 நக்சலைட்டுகள் இறந்த தாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் 15 அடி தூரத்தில் ஐந்தடி வித்தியாசத்தில் மூன்று பிரேதங்கள் கிடந்தன. எங்கள் கட்சி தோழர்கள் நேரில் போய்ப் பார்த்திருக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 12-10.]

இந்த மாதிரியாக இருக்கக்கூடிய கொடுமை, போலீஸ் யாரையும் கொன்றுவிட்டு நக்ஸலைட்டு என்று புள்ளிபோட்டு விட்டால் பிரச்சினை தீரும் என்ற முறை தொடரக் கூடாது. ஆகவே தகுந்த முறையிலே இதுகுறித்து விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கூடலூர் நில வெளியேற்றம் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மாதம் 3, 4 ஆம் தேதிகளில் நானும் அகில இந்திய கிஸான் சபா தலைவர் சாதுன்யமாஸ் அவர்களும் அந்த இடங்களுக்குப் போய்ப் பார்த்தோம். அங்கே இருக்கின்ற அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் கூட்டம்கூட்டி அந்த நில வெளியேற்றம் சரியல்ல என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நூற்றுக்கணக்கான குடும்பங்கள் அங்கே பாதிக்கப்பட்டிருக் கின்றன. 1,2500 ஏக்கர் கோவிலுக்குச் சொந்தமான நிலத்தை-இந்தச் சட்டமன்றத்திலே ஜமீன்தாரி ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழே கொண்டுவந்து இருந்தாலும்கூட—ஆக்கிரமித்திருக்கிறார்கள். அரசு நிலம் என்ற முறையில் 4,000 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. தர்மபுரியிலே நக்ஸலைட்டுகளைப் பிடிப்பதற்காக அமர்த்தப் பட்டிருக்கின்ற போலீஸ் சூப்பிரன்டென்டென்ட் தான் இந்த நிலவெளியேற்றத்திற்கும் ஆதரவான முறையிலே அவர்களை வெளியேற்றியே தீரவேண்டுமென்ற முறையிலே அடக்குமுறை களைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அங்கே இப்போது மழை பெய்கின்ற நேரத்திலே காப்பி, தேயிலை, இஞ்சி குறுமிளகு போன்ற பணப் பயிர்களை வேரோடு பிடுங்கி எறியக் கூடிய நிலைமையைச் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த இடத்திலே காட்டு இலாகா மரங்களை நடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. மழை பெய்யக்கூடிய நேரத்திலே இப்படிச் செய்கிறீர்களே என்று கேட்டால் மழை பெய்கிற நேரத்திலேதான் பயிர்செய்ய வேண்டும், அப்போதுதான் மரம் நிற்கும் என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே சர்வ கட்சி கமிட்டி கூடி அவர்கள் ஏற்கெனவே

விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் 5 ஆம் தேதி வெளியிட்டிருக்கின்ற அறிக்கையை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறேன். அந்த வெளியேற்றம் தற்போது தற்காலிகமாக நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கின்றதாக அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. வரவேற்கிறோம், ஆனால் அதனால் மட்டும் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடாது. 1978 ஆம் ஆண்டு வரையில் அந்த நிலங்களிலே தொடர்ந்து இருந்து விவசாயம் செய்தவர்களுக்கு அந்த நிலங்களைக் கொடுத்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு வந்தவர்களுக்கு வேறு புகலிடம் ஏற்பாடு செய்து கொடுத்து அங்கே செல்வதற்கு பேச்சுவார்த்தைகள் மூலமாக அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கே உள்ள அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் ஜூலை 25 ஆம் தேதி நடத்திய அர்த்தாலின்போது, பந்தின்போது சர்வ கட்சிகளும் அதிலே கலந்து கொண்டன. சி.பி.எம்., சி.பி.ஐ., காங்கிரஸ் (யு) ஜனதா, முஸ்லீம் லீக் உள்பட அனைத்துக் கட்சிகளும் சேர்ந்து நடத்திய பந்திலே அந்த ஆக்ஷன் கமிட்டியினரை கைது செய்து சிறையிலே அடைத்து நன்றாக அடித்துத் துன்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பஸ்ஸிலே கொண்டுபோனபோது இருக்கையிலே அமரவிடாமல் கீழே உட்காரச் செய்து அடித்து இருக்கிறார்கள். அவர்களை 307-வது செக்ஷனிலே போட்டு இருக்கிறார்கள். ஜாமீன் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்றைக்கு அவர்கள் உதகையிலே கண்டிஷன் பெயிலிலே வைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி அக்கிரமங்கள் எல்லாம் அங்கே நடைபெற்று இருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் அங்கே இருக்கின்ற டி.எஸ்.பி. பாண்டியன் பிரதானமான ஆளாக இருந்திருக்கிறார். நான் அவரிடம் பேசியபோது ஒரு நிமிடம் உட்கார்ந்து பேசுவதற்கு இடம் கொடுக்காமல் போய்விட்டார். 15 ஆம் தேதியன்று நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த கொடிய அடக்குமுறையைப் பற்றி எப்படி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி மெமோரண்டம் கொடுத்திருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட காரியங்களைத் தடுக்கவேண்டும். அரசியல் கட்சிக்காரர்களுக்கு இழைக்கப்படுகிற அநீதி, கொடுமை, துயரங்கள் தடுக்கப்படுதல் வேண்டும். தேவாலா சோளம்பாடி, மச்சிகொல்லி போன்ற இடங்களிலே நிலவெளியேற்றம் கிடையாது. அங்கே பந்து நடந்தது என்பதற்காக அரசியல் கட்சிக்காரர்களை அடித்திருக்கிறார்கள். அந்த டி.எஸ்.பி. ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சிக்கு தொடர்புடையவர் என்று கேள்விப்படுகிறேன். ஆகவே அதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டும்.

சென்னையிலே பால்வள நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் பல மாதங்களாக வேலையில்லாமல் இருக்கின்றார்கள். அவர்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்றேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

அடுத்து குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தைப்பற்றி இங்கே ஏற்கெனவே பேசப்பட்டது. குழாய் கிணறுகள், பம்புகள், மேல் நிலைத் தொட்டிகள் கட்டப்பட்டு அவை சரிவர வேலை செய்ய வில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அவைகள் வேலை செய்வ தில்லை; அதனால் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை; ஆனால் பணம் முதலீடாகிறது. இதில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது. அது டெக்னிக்கல் சைடில் இருக்கிறதா அல்லது நிர்வாக சைடில் இருக்கிறதா என்பதை அரசு கவனித்துப்பார்த்து, அப்படிப்பட்ட காரியங்களை ஒழுங்காக நடத்தி சீரான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுரை மாநகரத் தினுடைய கவுன்சில் கூட்டத்திலே கடுமையான விவாதம் நடந்திருக்கிறது. எல்லாயிடங்களிலும் இப்படிப்பட்ட அனுபவங் கள் இருக்கின்றன. எனவே, குடிநீர்த் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கிச் செலவழிக்கப்படுகின்ற பணத்திற்கு வெற்றி கிடைக்குமாறு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1981-82 ஆம் ஆண்டு முதல் துணை மதிப்பீடுகள் பற்றி காந்தி-காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு விழைகிறேன். இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளிலுள்ள மொத்தத் தொகை ரூபாய் 155.38 கோடி ஆகும். இதிலே பெரும்பான்மை யான பணம் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்கும், வட்டாரங் களிலே தன்னிறைவுத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்குமாகச் செயல்பட இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வறட்சிப் பணிகளுக்காகச் செலவிடப்படும் பணம் நிலநேரங்களில் உபயோகமில்லாத வகையில் செலவு செய்யப்படுகின்ற வகையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக, வறட்சிப் பகுதிகளில் இருப்பவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டு மென்று அந்தத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டாலும்கூட, அந்தச் சில ஒப்பந்தக்காரார்கள் தங்கள் சொந்த இலாபத்திற்காக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குளங்களை ஆழப்படுத்த வேண்டுமென்ற திட்டம் இருந்தாலும் கரையின் அருகிலேயே மண்ணை எடுத்துப்போட்டு விட்டு, கரையை அகலப்படுத்துவது போன்ற ஒரு காட்சியைத் தோற்றுவித்து ஏராளமான பணத்தைத் தங்கள் சொந்த நலன்களுக்காக எடுக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே, வறட்சிப் பணிகளைச் செய்யும்பொழுது அந்தப் பணியானது, குளங்களை ஆழப்படுத்துவது இணைப்புச் சாலைகளைப் போடுவது போன்று அமைந்து அவைகளுக்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டால் மிகவும் உபயோககரமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு தேசியத் திட்டம் என்பது சிறப்பாகச் செயல்படுவதாகச் சொல்லப்படு

கிறது. 'National Rural Employment Programme' என்பது வரவேற்கப்படக்கூடிய திட்டம்தான். ஆனால் அதிலே வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு இரண்டு கிலோ அரிசி, ஒரு கிலோ அரிசிக் குண்டான பணம் ஆகியவை கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். இன்றைக்குக் கிட்டத்தட்ட அது ஆறு ரூபாய் மதிப்பிற்கு வரும். ஆனால் சில கிராமங்களில் ஒரு நாளைக்கு பத்து ரூபாய் கூலி கொடுத்தாலும் வேலைக்கு ஆட்கள் கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கும் பொழுது இரண்டு கிலோ அரிசி — அதுவும் ரேஷன் அரிசி என்றால் எத்தனைபேர் வேலைக்கு வருவார்கள் என்பதைத் தயவு செய்து எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனவே, கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு தேசியத்திட்டம் சிறப்பாகச் செயல்பட வேண்டுமென்றால், அரிசிக்குப்பதிலாக பணமாகக் கொடுத்து அந்த வேலைகளை வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று, இன்றைக்கு 150 இடங்களிலே தன்னிறைவுத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. தன்னிறைவுத் திட்டம் தமிழ்நாட்டில் செயல் படுத்தப்படுவது குறித்து நாங்கள் உண்மையிலேயே பெருமைப்படுகிறோம். தன்னிறைவுத் திட்டம் ஒரு சிறப்பான திட்டம்தான். ஆனால், இன்றைக்குத் தன்னிறைவுத் திட்டம் எந்த முறையிலே செயல்படுகிறது என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதிகாரிகள் தங்கள் இஷ்டம் போலச் செலவு செய்கிறார்களே தவிர உருப்படியான நிரந்தரமான காரியங்கள் செய்யப்படவில்லை. அவசரம் அவசரமாக வேலைகளைச் செய்வதால் ரோடுகள் போடுவதாகச் சொல்லி சிறிது மண்ணை அள்ளிப் போட்டு விட்டு சாலைகள் அமைக்க என்று பணத்தை எடுத்துக் கொள்வதாக நமக்குச் செய்திகள் வருகின்றன எனவே, இப்படிப்பட்ட தன்னிறைவுத் திட்டங்கள், வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் ஆகியவைகள் சிறப்பான முறையில் செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா, பணம் முழுமையாகவும், ஒழுங்காகவும் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை கண்டு ஆராய்ந்தறிவதற்காக சர்வ கட்சியும் கொண்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அடங்கிய ஒரு குழுவை நியமித்து ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் அந்தந்தப் பகுதிகளிலே நடைபெறும் வறட்சி நிவாரணப் பணிகள், தன்னிறைவுத் திட்ட வேலைகள் ஆகியவை சரியாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் போய் பார்ப்பதற்காக அப்படி ஒரு குழுவை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று, குடித்தண்ணீரைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் தட்டுப்பாடான நிலைமையிருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் இதைப்பற்றிச் சிறப்பாகச் சொன்னார்கள். குடிநீர் வடிகால் வாரியம் இன்றைக்குச் சிறப்பாகச் செயல்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நானும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 12.20]

இன்றைக்கு வறட்சி நிவாரணப் பணிகளிலே 30 கோடி ரூபாய் குடிநீர் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது பாராட்டப்படக்கூடிய செய்திதான் என்றாலும் இன்றைக்கு அது சரியாகச் செயல்படுகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எல்லா கிராமங்களுக்கும் குடித்தண்ணீர் வசதி கிடைத்து விட்டதா என்றால், எல்லா கிராமங்களுக்கும் குடிதண்ணீர் கிடைக்கவில்லையென்ற குறையினை சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிலும் இந்த குடிநீர் வடிகால் வாரியத் தலைமை அலுவலகம் எங்கோ ஒரு மாவட்டத் தலைநகரிலே இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே ஒரு கிராமத்திலே உள்ள பம்ப் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்றாலுங்கூட, அதை சொல்வதற்காக தலைநகரத்திலே உள்ள அந்த குடிநீர் வடிகால் வாரியப் பொறியாளரைப் பார்த்து சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் அக்கிராமத்திற்கு வந்து மாற்றுவதற்குள் பல மாதங்கள் ஆகிவிடுகின்றன. அதற்குப் பதிலாக, குடிநீர் வடிகால் வாரிய அலுவலகத்தை அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலேயே வைத்தால் தான், பக்கத்து கிராமங்களில் சில குறைகள் இருந்தாலுங்கூட, அந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய, நேரிலே சென்று சொல்ல வசதியாக இருக்கும். குடிநீர்ப் பிரச்னையும் நல்லமுறையிலே கூடிய விரைவிலே தீர்க்கப்படும் என்ற காரணத்தாலே, குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, அதை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமே மறுபடியும் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு சிறப்புக் காவற்படை 7-வது அணியினருக்கு எவர்சில்வர் குவளையும் எவர்சில்வர் தட்டுகளும் வழங்குவதற்காக ரூ. 5 இலட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், பாராட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில், காவல் துறை அதிகாரிகளுக்கு இதுவரை மலிவு விலையிலே வழங்கப்பட்ட உணவுப்பொருள்களை எல்லாம், இப்பொழுது படிப்படியாக குறைத்து வருவதாக செய்திகள் வருகின்றன. அவர்களுக்கு துவரம் பருப்பு மட்டும் தான் குறைக்காமல் கொடுக்கிறார்கள் என்ற குறைப்பாட்டைச் சொல்கிறார்கள் மற்றையபடி, அரிசி, சர்க்கரை போன்றவைகள் இன்றைக்கு மிகவும் குறைந்த அளவே கொடுக்கிறார்கள் என்ற குறைப்பாட்டைச் சொல்கிறார்கள். அந்தக் குறைப்பாட்டை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவல் துறையினருக்கு இப்படியெல்லாம் பல சலுகைகள் வழங்க வேண்டுமென்று நாம் கேட்கின்ற அதே நேரத்திலே, சில அதிகாரிகள் செய்கின்ற தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டக் கடுமைப்பட்டிருக்கிறேன். காக்கி உடை அணிந்து விட்டாலே, அவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய ஜனநாயகத்தைக் காப்பதற்குமட்டுமல்ல, இந்த நாட்டு மக்களுடைய உடமைகளையும். சட்டத்தையும், அமைதியையும் பாதுகாக்க வேண்டியவர்கள்தான். சொந்த

லாபத்திற்காக அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யும்போது அது மன்னிக்க முடியாத குற்றமாகும். இன்றைக்குச் சில அதிகாரிகள் தங்களுக்கு வேண்டாதவர்களைப் பழிவாங்க வேண்டுமென்பதற்காகக் கொலைக் குற்றம் சாட்டப்படுவோர்களுக்கோ அல்லது தப்பி விடுவார்கள் என்று சொல்லக்கூடிய கிரிமினல் குற்றவாளிகளுக்கோ போடக்கூடிய கை விலங்குகளைப் போடுகின்ற காட்சிகளை நாம் பார்க்கின்றோம். அதிலும் தங்களுக்கு வேண்டாதவர்களுக்கு அந்த அதிகாரிகள் செய்கின்ற கொடுமையைத் தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய கடமை இன்றைய அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று இந்த மன்றத்திலே ஆசிய ஜோதி பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுடைய திருவுருவப்படத்தை வைக்க வேண்டுமென்று உறுப்பினர் ஒருவர் சொன்னார். காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன். இங்கே ஒரு தூண் காலியாக இருக்கிறது. அதிலே வேறு தலைவர்கள் படம் வைப்பதற்கு முன்பாக பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களின் திருவுருவப்படத்தை வைக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

அதே போன்று இன்றைக்கு யார், யார் பெயரிலோ போக்குவரத்துக் கழகங்கள் வைக்கும்போது, சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலுங்கூட நாங்கள் சொன்னோம். பெருந்தலைவர் காமராஜர் 10 ஆண்டுகள் இந்த நாட்டிலே முதலமைச்சராக இருந்தார். எப்படி ஒரு அமைச்சர் வாழவேண்டுமென்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக வாழ்ந்திருக்கிறார். தான் சாகின்ற நேரத்திலே கூட, தனக்கென்று ஒரு இம்மி அளவு கூட சொத்து சேர்க்காது, 10 ஆண்டுகாலம் முதலமைச்சராக இருந்து, பொற்காலமாக மாற்றிய அந்தத் தலைவருடைய பெயரை ஒரு போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரைக் கேட்டு, இந்த கோரிக்கையை வரவேற்று அமர்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. க. பாரமலை: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத்துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற துணை மதிப்பீடுகள் மீது நடக்கின்ற விவாதத்திலே கலந்து கொள்வதிலே நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த நேரத்திலே என்னுடைய தமிழ்நாடு காமராஜ் காங்கிரஸ் சார்பிலே ஓரிரு கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் வறட்சி நிவாரண வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. சில வேலைகள் மிகச் சிறப்பாகக் கூட நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது இருக்கிற அரசினுடைய திட்டப்படி செப்டம்பர் மாத முடிவிற்குள் வேலைகளை முடித்தாக வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஒருவேளை செப்டம்பர் 30 ஆம் தேதிக்குப் பின்னாலே அது நிறுத்தப்படுமோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. ஆகவே, இராமநாதபுரம் போன்ற வறட்சியால்

மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் அதற்கு ஒரு கால வரையறை நிர்ணயிக்காமல், தொடர்ந்து வறட்சி நிவாரண வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 1979 ஆண்டு ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின் போது பாதிக்கப்பட்ட பெரிய கண்மாய்கள் இன்னும் கூட சிலவற்றை அடைக்க முடியாமல் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் புல்டோசர் என்று சொல்லக்கூடிய பெரிய இயந்திரங்கள் தேவை என்ற காரணத்தால்தான். அவைகளை இப்போது முழுமையாக மழைக்காலத்திற்குமுன்பாக அடைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 2 ஆயிரம் ஏக்கர் ஆயக்கட்டு கொண்ட கட்டனூர் திருப்பாசேத்தி போன்ற கண்மாய்களுக்குத் தண்ணீர் வருகிற கால்வாய்கள் சிதைந்து கிடக்கின்றன. அதைச் சரிப்படுத்தவில்லை என்று சொன்னால், வருகின்ற மழைக்காலங்களில் போதிய தண்ணீரை தேக்கி வைக்க முடியாத நிலை ஏற்படும். ஆகவே அவற்றை விரைவாகச் செப்பனிட அரசு உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வெள்ளை அறிக்கையில் நமக்கு ஏறக்குறைய 1 லட்சம் டன் அரிசி வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனல் நமக்கு 50 ஆயிரம் டன்தான் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் வெளியிலே இருந்து வருகின்ற உணவு தானியத்தை வைத்துத்தான் தமிழகத்தின் உணவு நிலையைச் சரிக்கட்ட முடியும் என்ற நிலை இருப்பதன் காரணமாக, காவிரி நதி நீர் பிரச்சினையை விரைவில் முடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சர்வ கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தை பல முறை கூட்டி, இறுதி அறிக்கையை தயாரித்து, டெல்லிக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள், சென்ற முறை டெல்லியில் நடைபெறவிருந்த கூட்டத்திற்கு நமது முதலமைச்சர் சென்றார். ஆனால் கர்நாடக முதலமைச்சர் அவர்கள் வரவில்லை என்று காரணம் காட்டி, அந்தக் கூட்டம் நின்று விட்டது. அந்தக் கூட்டம் நடைபெற வேண்டும் என்றும், விரைவிலே இந்த நதி நீர்ப்பிரச்சினையில் தீர்வு காண வேண்டும் என்ற அக்கறை கர்நாடக முதல்வருக்கு இல்லை என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். காரணம் அவர்கள் அத்தகைய சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். லாபகரமான சூழ்நிலையிலே இருக்கிறார்கள். தண்ணீர் அங்கே இருந்து தான் நமக்கு வருகிறது. ஆகவே நமக்குத் தேவையான தண்ணீரை, மத்திய அரசு தடுத்தாலும், பிளானிங் கமிஷன் தடுத்தாலும், பைனான்ஸ் கமிஷன் தடுத்தாலும், அணையைக் கட்டி தடுத்து எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்ற நிலை உள்ள காரணத்தினால் அவர்கள் பேச்சு வார்த்தைக்குத் தயாராக இருக்கமாட்டார்கள். அதே நேரத்தில் நாமும் பேச்சுவார்த்தைக்கு இன்றைக்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லி, அவர்கள் விரும்பும் கால

அளவுவரை நாமும் காத்திராமல் விரைவிலே இந்தப் பிரச்னையை முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். இல்லை என்றால் டிரிபுனலுக்கு நாமே கொண்டு சென்று அதன் தீர்ப்பைப் பெறுவதன் மூலமாக தமிழக விவசாயிகளுடைய அச்சத்தைப் போக்குவதற்கும் நம்மை அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கிற பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கும் சிறப்பான முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு சென்ற கவர்னர் உரையின் போது தமிழகத்தில் உள்ள சென்னை, மதுரை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகங்களின் பழைய சட்டங்கள் எல்லாம், இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற புதிய உத்வேகத்திற்கேற்ப மாற்றி அமைக்கப்படும் என்று சொல்லியிருந்தார்கள். ஆனால் இன்றுவரை அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. மேலும் இன்றைக்குப் புதிதாக பல பல்கலைக்கழகங்கள் தமிழ்நாட்டிலே ஏற்படவிருக்கும் சூழ்நிலையில் அந்தப்புதிய சூழ்நிலையை அடிப்படையாகக்கொண்டு புதிய சட்டங்களை உண்டாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பழைய பத்தாம்பசலிக் கொள்கைகளைப் பெற்றுள்ள பல்கலைக் கழகச் சட்டங்களை மாற்ற வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசனங்கள் முன்னேற்றத்துக்காக அரிசன நலத் துறை 2.91 லட்சம் செலவிடும் என்று இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் வருகிறது. அதற்காக நான் நிதியமைச்சரை பாராட்டுகிறேன். இன்னும் பல்வேறு முயற்சிகளை அரிசன நலத்துறையின் சார்பாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக நேற்றைய முன் தினம் அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு விடையளிக்கும் போது 6—வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சிறப்புத் திட்டத்தின் சார்பில் ஏறத்தாழ 500 கோடிக்கும் அதிகமான தொகை செலவழிக்கப்படவிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்காக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு டி. டி. ஓ. வைப் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதை உண்மையிலேயே நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அந்த டி. டி, ஓ. பணியாற்றுவதற்கான அலுவலகம், கிளார்க்குகள் போன்றவர்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. அரிசன நல நிர்வாகம் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததைப் போலத்தான் இன்றைக்கும் இருக்கிறது. பல புதிய திட்டங்கள் மேற்கொள்ள இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் அதற்கு ஏற்றபடி அரிசன நலத்துறையை விரிவாக்கம் செய்யவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ''தாட்கோ'' அரிசன வீட்டு வசதிக் கழகம் இன்றைக்கு செயலாற்றுகின்ற நிலையில் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்குரிய நிதியை நாம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆனாலும், கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக அது ஆரம்ப நிலையில் இருக்கிறதே தவிர வீடு கட்டும் முயற்சி துவங்கப்படவில்லை அதற்கு முழு நேர எம். டி. சேர்மென் போட்டிருக்கிறோம். டைரக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். பல்வேறு என்ஜினியர்கள் இருக்கிறார்கள், என்றாலும் வீடு கட்டுவதற்குரிய முயற்சிகள்

இன்னும் நடைபெறவில்லை. ஆகவே தயவுசெய்து வீடு கட்டுவதற்கான முயற்சிகளை செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களையும், முதலமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமூகப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்ற வகையில் இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடம் ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு கொந்தளிப்பான நிலையை இந்த அவையினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமையாகக் கருதுகிறேன். மீனாட்சிபுரம் சம்பந்தமா ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்கள் கொண்டு வந்து உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். இராமநாதபுரம் நிகழ்ச்சியாக இருந்தாலும், கீழ் வெண்மணியாக இருந்தாலும் சரி, விழுப்புரமாக இருந்தாலும் சரி, இதைக் காட்டிலும் மிகக் கோரமான நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் தமிழகத்திலே இராமநாதபுரத்தில் 1957 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றன என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. 3,000-க்கும் அதிகமான அரிசனங்களின் வீடுகள் தீ வைத்துக் கொளுத்தப்பட்டன. மற்றும் 20-க்கும் மேற்பட்ட அரிசனங்கள் கொல்லப்பட்டார்கள், அவர்களின் சொத்துக்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. அந்த நிலையிலே கூட மதம் மாறுகிற எண்ணம் அவர்களிடம் வரவில்லை. அந்த நிகழ்ச்சியுடன் இன்றைக்கு இராமநாதபுரத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஒரு சாதாரண நிகழ்ச்சி ஆனாலும் இவ்வளவு பெரிய மாறுதல், கொந்தளிப்பு நிலை தமிழகத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை நிச்சயமாக ஏதோ பேப்பரிலே அறிக்கை விடுவதினால் மட்டும் தீர்த்துவிட முடியும் என்று சொல்லிவிட முடியாது. அல்லது ஏதோ ஒரு காரணத்தைக் காட்டி, பணத்தைக் காட்டி மதமாற்றம் நடைபெறுகின்றன என்று சொல்வதினால் மட்டும் இந்த பிரச்சினைக்கு தீர்வு கண்டு விட முடியாது. ஆகவே நான் பணிவோடு மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்களையும், முதலமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த பிரச்சினையைத் தீர்க்கமாக ஆராய்ந்து உண்மையான காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டறிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அடங்கிய ஒரு சர்வ கட்சிக் குழுவை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் ஏற்கனவே சட்டமன்றத்திலே ஒருமுறை பேசியபோது பார்லிமெண்டிலே இருப்பதைப்போல, மற்ற சில மாநிலங்களிலே இருப்பதைப் போல தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக நிரந்தரமான சட்டசபை குழு ஒன்று நம் மாநிலத்திலே வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தேன்.

[பிற்பகல் 12.30]

இதுவரைக்கும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இல்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குள்ள பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு நிரந்தரமாக ஒரு சட்டசபை கமிட்டியை அமைப்பதற்கு அரசு முன் வரவேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையில், எனக்குத் தெரிந்தவரையில், அதிகாரிகளுடைய போக்கு

காரணமாகத்தான் இந்த நிலை நீடித்திருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

நம்முடைய அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்தார்கள். அவர்களுடன் நானும் சென்றேன். பல கிராமங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், தங்களுக்கும் மற்ற ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் சண்டை இல்லை. ஏதோ ஓரிரு வாரம் நடந்த சண்டை முடிந்துவிட்டது. இருதரப்பாரும் இன்றைக்கும் சௌஜன்யமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறோம், அதிகாரிகள் குறிப்பாக போலீஸ் அதிகாரிகள்தான் தவறாக நடந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் பண்ணுகிற கொடுமை தாங்கமுடியவில்லை, அவர்களிடமிருந்து பாதுகாப்பு தாருங்கள் என்று கேட்டார்கள்.

ஒரு வீட்டிலே ஒரு போலீஸ்காரர் போய் படத்தை உடைத்தார் என்பதற்காக, அவர்கள் அமைச்சரிடம் சொல்கிறபோது 'பாருங்கள், அரசாங்கமே, இப்படி வந்து படங்களை உடைக்கிறார்கள்' என்று சொன்னார்கள். சாதாரண ஜனங்கள், போலீஸ்காரர் யார், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் யார், அரசு என்ன செய்கிறது என்பதைக் கூட புரிந்து கொள்ள முடியாத அளவிற்கு இருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் செய்கிற அத்தனை தவறுகளுக்கும் அரசு பொறுப்பேற்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அந்தப் பகுதிகளிலிருந்து மாற்றுவதால், தவறு செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற உத்தரவாதத்தை ஜனங்களுக்கு அளித்து, இந்தப் பிரச்சினையில் தீர்வு காணவேண்டும்.

கடைசியாக பெயர் மாற்ற பிரச்சினையிலே இன்றைக்கு கன்னியாகுமரியிலே ஒரு பெரிய கொந்தளிப்பான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், போக்குவரத்துக் கழகமானாலும் சரி அல்லது மாவட்டங்கள் ஆனாலும் சரி, அரசியல் தலைவர்கள் பெயர்களை அவைகளுக்கு வைப்பதை நாங்கள் விரும்பவில்லை. விவாதத்திற்கு அப்பாற்பட்ட எத்தனையோ தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் தியாகத்தை மதிப்பதற்கு எத்தனையோ வழிகள் இருக்கின்றன. சாதாரண பிரச்சினைகளில் சிக்கலை ஏற்படுத்தி, அதன் காரணமாக விருப்பத்தகாத விளைவுகள் ஏற்படுவதை நாம் தவிர்க்க வேண்டும்.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கன்னியாகுமரிக்கு சென்று இரு தரப்பினர்களையும் சந்தித்துப் பேசி ஒரு முடிவு எடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு சுமுகமான முடிவிற்கு வரவேண்டும். அதற்கு பின்னாலும் இனிமேல் அரசியல் தலைவர்கள் பெயர்களை பல இடங்களுக்கும் சூட்டுவதை இந்த அரசு தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 ஆகஸ்ட் 28]

*டாக்டர் கே. சமரசம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற துணை மானியக் கோரிக்கைமீது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நான் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

பொதுவாகவே நாவலர் அவர்கள் மிகவும் சிக்கனமானவர்; எதற்கும் காரண காரியங்கள் தெரியாமல் பணம் ஒதுக்க மாட்டார். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவையில் இருக்கும்போதேகூட ஏதாவது ஒரு திட்டம் போனால் எதற்கு? எப்படி? ஏன்? என்று கேள்விக்கணைகளை எழுப்பி, அது சரியாக இருக்கிறது என்று தோன்றினால், அதற்கு உரிய தொகையை மட்டும் அளிப்பாரே தவிர அதிகமாக பணம் ஒதுக்கமாட்டார், எதையும் அளந்துதான் செய்வார் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அவருக்கு புகழாரம் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். அப்படிப்பட்ட நாவலர் அவர்கள் இந்த துணை மானியக் கோரிக்கை மிகவும் தேவை, அத்தியாவசியம் என்று கருதி, சீரிய கருத்துக்களை உள்ளடக்கி, இங்கே அதை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதால் இதை நான் வரவேற்கிறேன்.

துணைமானியக் கோரிக்கை எந்த அளவுக்கு இருந்தாலும் எதிர்க்கட்சிகளிலே இருக்கிறவர்கள் இதை எதிர்க்க வேண்டுமென்று கருதி, ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இங்கே பேசியபோது சிலர் கட்சி உள்ளே நுழைகிறது' அதிகாரத்திலே கட்சிக்காரர்கள் நுழைகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி எதுவும் இல்லை. எங்கள் மாவட்டத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த துணைப் பொதுச் செயலாளர்களில் ஒருவர் தர்மபுரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அண்ணா தி.மு.க.வின் ஏஜெண்டாக இருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டார். அவர் அவ்வாறு குறிப்பிட்ட அடுத்தநாள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாவட்டச் செயலாளரும் ஒன்றியச் செயலாளரும் மற்றவர்களும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வருகிறார்—தி.மு.க. எம்.எல்.ஏ., மாவட்ட தி.மு.க.—செயலாளர், தி.மு.க. ஒன்றிய செயலாளர் கலந்து கொள்கிறார்கள் என்று தி.மு.க.வினர் நோட்டீஸ் போட்டு நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினர். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்குக் கூட நான் அந்த நோட்டீசை அனுப்பி வைத்திருக்கிறேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை அண்ணா தி.மு.க. ஏஜென்ட் என்று சொல்லுகின்ற நீங்கள், 'நேற்று வந்து பேசிய ஒருவர் இப்படிச் சொல்லிவிட்டு சென்றார், இன்றைய தினம் தி.மு.க.வினர் இப்படி நோட்டீஸ் போட்டிருக்கிறார்கள், இதிலிருந்து அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எப்படி இயங்குகிறது என்பதையும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் எப்படி அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதையும் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்; மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே நீங்கள் ஏதாவது செய்வதாக இருந்தால்

நாங்கள் அதற்கு ஆதரவு தருகிறோம் என்று சொல்லி ஒரு கடிதத்தையும் எழுதி, அந்த நோட்டீசையும் வைத்து அனுப்பி யிருக்கிறேன்.

இங்கே காங்கிரஸ் கட்சித் துணைத் தலைவரவர்கள் பேசும் போது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இங்கே பி.டபிள்யூ.டி. நன்றாக இருக்கிறது; இங்கே நேஷனல் ஃஹவேய்ஸ் செம்மையாக இருக்கிறது; குடிநீர் வடிகால் வாரியம் மட்டமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்கு அனுபவப்பூர்வமாக ஒன்றை விளக்கிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதுவரையில் அவர்கள் பிறந்து, நான் பிறந்து, இது நாள்வரை கண்டிராத வறட்சியை இப்போது பார்த்திருக்கிறோம். இந்த வறட்சியில் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக 'ஹான்ட் பம்பு' போட 10 இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தோம். 7 இடங்களில் 200 அடி, 250 அடி, 280 அடி ஆழத்திற்குப் போயிருந்தும் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. ஏற்கெனவே 120 அடிக்குள் தண்ணீர் இருக்கிறது என்று சொல்லியிருந்தார்கள். ஆனால் 280 அடி போன பிறகும் தண்ணீர் கிடைக்காமல் அந்த சாதனங்களை எல்லாம் எடுத்து வந்துவிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு கடுமையான வறட்சியின் காரணமாக நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற துயரத்தை துடைக்க முடியாத அளவுக்கு, குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திற்கு இடையிலே இப்படிப்பட்ட சிக்கல் இருக்கிறது என்பதை நாங்கள் அனுபவப்பூர்வமாகப் பார்த்தோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடந்த 30 ஆண்டு காலத்தில் இல்லாத ஒரு பயங்கரமான வறட்சி இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், இந்த ஆண்டு வறட்சி நிவாரணப் பணித் திட்டத்தின் கீழ் குடிநீர் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டத் திட்டம் இந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வறட்சி நிவாரணப்பணித் திட்டத்தைப்பற்றிக்கூட இங்கே சொன்னார்கள். வறட்சி நிவாரணப்பணித் திட்டத்தை அரசாங்கம் போட்டிருந்தாலும் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற யார், யார் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதிலே பிரதான எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். வறட்சி என்று வருகிறபோது, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோது கூட ஆங்காங்கே கஞ்சித் தொட்டி வைத்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்தோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மக்களுடைய வறுமையைப் போக்க வேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம்; அனைவருடைய நோக்கமும் அதுதான். அதற்காக பல்வேறு நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்திருக்கிறது. ஆனால் இங்கே கட்சிகாரர்களுக்கு வேலை கொடுக்க இந்த

திட்டம் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எந்த ஒரு புதியத் திட்டம் வந்தாலும் கட்சிக்காரர்களை உள்ளே நுழைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் உருவாக்கப்படுவது அல்ல அந்தத் திட்டம்; அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அந்த எண்ணத்தில் செய்யவில்லை என்பதை அவர்களுக்கு பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை]

[பிற்பகல் 12.40]

அதேநேரத்தில் இங்கே பேசிய காங்கிரஸ் கட்சித் துணைத் தலைவரவர்கள் யூனியன் தேர்தல் தேவையா என்று கேட்டார்கள்.

எதற்காக யூனியன் தேர்தலை நடத்த வேண்டும், அதிலே உள்ள அத்தனை இலாக்காக்களும்தான் பிரிந்துபோய் விட்டனவே, அப்படிப் பிரிந்துபோனதற்குப் பிறகு அவற்றிற்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கப் போகிறது. எதற்காகத் தேர்தல், அது தேவையே இல்லை என்று கூட அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒன்றை மட்டும் நான் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தானே திசை திரும்பிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் சொன்னது என்னவென்றால் இன்றைய தினம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் வேலைகள் எல்லாம் பிரிக்கப்பட்டு விட்டன, எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் அதிகாரம் இல்லை, ஆகவே எவ்வளவு வேகமாக தேர்தலை நடத்துகிறார்களோ அந்த அளவுக்காவது நடத்தினால்தான் நல்லது என்றுதான் சொல்லி இருக்கிறேனே தவிர தேர்தலே தேவையில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை.

டாக்டர் கே. சமரசம்: தலைவரவர்களே, அவர்கள் வேண்டுமானால் குறிப்பைப் பார்க்கட்டும். 'ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் எல்லா இலாக்காக்களையும் பங்கிட்டுப் பிரித்துவிட்டார்கள், ஆகவே இனிமேல் தேர்தலே தேவையில்லை' என்று அவர்கள் சொன்ன அந்த வரியைப் பார்க்கட்டும். நான் கூட அவர் சொன்னதை அப்படியே எழுதி வைத்திருக்கிறேன்.

நான் இங்கே ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு குடும்பம் என்று இருக்கின்றபோது பல குழந்தைகள் இருக்கும். அவர்களைக் கண்காணிக்கின்ற தகப்பன் அவர்களுக்கென்று தனித்தனியாக பணிகளை ஒதுக்கி அவரவர்கள் என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்று சொல்வதுதான் தமிழ்ப் பண்பு. அதேபோன்று கல்வித் துறையிலே இருந்தும் கோரிக்கைகள் வந்தன. வேளாண்மைத் துறையிலே இருந்தும் கோரிக்கைகள் வந்தன. குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திடமிருந்தும் கோரிக்கைகள் வந்தன. ஆகவே அந்த

1981 ஆகஸ்ட் 28] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

அடிப்படையிலே இருக்க வேண்டும் என்ற வகையிலே பிரித்து வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றதே தவிர அணைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தானாக எதையும் பிரித்துவிட வில்லை. திட்டமிட்டு பிரிக்கவில்லை என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாகவே மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள்,

''தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை''

என்ற அடிப்படையிலே உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய பணி களைத் துரிதமாக செய்யவேண்டும் என்பதற்காக அதன் அடிப் படையிலே இந்த துணை மானியக் கோரிக்கையை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, 1981–82 ஆம் ஆண்டு முதல் துணை மதிப்பீடுகள் பற்றி தமது கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். ஆனால் எனக்கு வேண்டியது 155 கோடியே 38 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடுதான். அதை நீங்கள் ஒதுக்கித் தந்துவிட்டால் அதுவே எனக்குப் போதுமானது. ஆனால் இந்த நிதி ஒதுக்கீடு பற்றிய கருத்துக்களுக்கு அப்பால் சென்று எல்லாப் பொருள்களைப் பற்றியும் எடுத்துக் கூறுகின்றபோது என்னால் அதற்கெல்லாம் பதில் தரமுடியும் என்று எதிர் பார்ப்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்காது. பல்வேறு துறைகளின் நடவடிக்கைகள் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவற்றிற்கெல்லாம் உடனடி யாக பதில் தருகின்ற அளவுக்கு நான் இருக்க மாட்டேன் என்பதுதான் அதற்கு விடையாக இருக்கும். எனினும் அந்தந்தத் துறையினர் அவை பற்றி எல்லாம் ஆராய்ந்து தக்க முடிவுகளை எடுப்பார்கள்.

மேலும் பட்ஜெட் வருகின்றபோது கொள்கைகளுக்கும் நோக்கங்களுக்கும் தக்கவாறு ஆராய்ந்து அதற்குத் தக்கவாறு நிதியினையும் ஒதுக்கி நன்மைகளைச் செய்வார்கள். ஆனால் துணைமானியக் கோரிக்கை வருகின்றபோது, துணை மதிப்பீடுகள் வருகின்றபோது—அதற்கும் நிதிநிலை அறிக்கைக்கும் இடையிலே ஏற்கெனவே இந்த அவையின் அனுமதியைப் பெறாமலே செல வழிக்கப்பட்ட தொகைக்கு அவையின் அனுமதி பெறுகின்ற நோக்கத்தில்தான் தரப்பட்டிருக்கின்றது. செலவழிக்கப்பட்ட தொகைக்கு என்ன காரணம் என்பதற்கு வேண்டுமானால் நான் பதிலுரைக்கிற சூழ்நிலை இருக்கும்.

இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக் களை பல்வேறு துறையினுடைய அன்றாட நடவடிக்கைகளைப் பற்றி எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி அந்தந்த துறையைச் சேர்ந்த அமைச்சர்கள் அவ்வப்போது பதில் கூறுவார்கள் என்பதையும் நான் இந்த வாய்ப்பிலே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1981 ஆகஸ்டு 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சமரசம் அவர்கள் பேசுகிறபோது, நான் மிகவும் சிக்கனமாக செலவு செய்கிறேன் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் ஊதாரித்தனமாக செலவு செய்பவனும் இல்லை. கஞ்சத்தனமாக செலவு செய்பவனும் இல்லை. சிக்கனமாக செலவு செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய நோக்கம். பெரும்பாலும் இதிலே திட்டச் செலவுகள் அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையிலேதான் நம்முடைய நிதிநிலையின் தன்மைகள் எல்லாம் கண்காணிக்கப் பட்டு வருகின்றன. திட்டம் அல்லாத செலவுகளுக்கு கூடுமான வரையில் செலவுகள் ஏற்படாமல் தடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை, எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்ற வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றி வருகின்றோம். முக்கியமாக வறட்சிப் பணிகளுக்காக அதிகம் செலவிட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதன் விளைவாக, அதற்கான அனுமதியை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே நாம் கேட்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர், காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் சுந்தரராஜன் அவர்கள் கூறும்போது, வறட்சி நிவாரணப் பணி 30-9-1981 என்று அறுதியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னாலும் செல்ல வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதற்குப் பின்னாலே செல்லவேண்டுமா வேண்டாமா என்பதை அந்த நேரத்திலேதான் நாம் நிர்ணயிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் திட்ட வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது குறிப்பிட்ட நாளை வரையறுத்து அதற்குள் வேலைகள் முடித்தாக வேண்டும், செம்மையாகவும் நடைபெற்றாக வேண்டும் என்று சொன்னால்தான், காரியங்கள் நடைபெறுமே தவிர, வரையறை இல்லாவிட்டால் போய்க்கொண்டேயிருக்கும். ஏற்கெனவே ஜூலையில் முடிக்கவேண்டும் என்று கருதினாலும் கூட, அந்தப் பணிகள் தொடர்ந்து இருந்ததின் காரணமாகத்தான் செப்டம்பர் 30 ஆம் தேதி என்று இப்போது சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே, அந்தச் சமயத்திலே நாம் ஆராய்கிறபோது, மேலும் இந்தப் பணிகளை தொடரவேண்டிய அவசியம் எல்லா மாவட்டங்களிலும் இல்லாவிட்டாலும், எந்த மாவட்டத்திலோ அல்லது எந்தப் பகுதியிலோ, அந்தப் பணிகளை தொடர்வதற்கான சூழ்நிலை இருந்தால் இந்த அரசு ஆராயும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பணிகளில் எல்லாம் குடிதண்ணீர் பிரச்சனையை முக்கியமாக நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தனியாகவும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். வறட்சி நிவாரணப் பணி களோடும் சேர்த்து எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆண்டுக்காண்டு ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறபோது, அதனுடைய பணிகள் விரிவடைந்து, நாடு எங்கும் நடைபெற வேண்டிய அளவிலேதான் இருக்கின்றன. வேண்டுமானால் நடைபெற வேண்டிய பணிகள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணுகிற அளவிற்கு நடைபெறாமல் இருக்கலாமே

தவிர, ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, ஒவ்வொன்றாகச் செய்து விட்டு, திரும்பவும் தொடங்குகிற பாங்கிலேதான் ஆங்காங்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டு 69 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, கிட்டத்தட்ட 25 கோடி ரூபாய் கூடுதலாகச் செலவழிக்கப்பட்டது. அந்தப் பணம் எல்லாம், 69 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலேயும், முக்கியமாக குடிதண்ணீர் வழங்குதல், சாலைகள் கட்டுதல், சிறு பாலங்கள் கட்டுதல், மருத்துவ மனைகளுக்கு கட்டிடங்கள் கட்டுதல், மகப் பேறு இல்லங்களுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டுதல், பள்ளிக்கூடங்களுக்கு கட்டிடங்கள் கட்டுதல், மயானங்களுக்குச் சாலைகள் அமைத்தல் போன்ற முக்கியமான பணிகளை ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும், ஒவ்வொரு கிராமமும் பெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு செலவழிக்கப்பட்டது.

இந்த ஆண்டு 150 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதால் கிட்டத் தட்ட 80 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு 150 ஊராட்சி ஒன்றியங் களிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு நடைபெற்று வருகின்றன. அந்தப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் போதாது என்று கருதி மேற்கொண்டு ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு பி.டி.ஒ. கூடுதலாக போடப்பட்டிருக் கிறார்கள். அவர்கள் மூலமாக பணிகள் அங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களை எல்லாம் மனதிலே கொண்டு அவைகள் எல்லாம் முறைப்படி நிறைவேற்றப்படும் என்பதையும், இந்த வாய்ப்பிலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இது ஊனம் உற்றோர் ஆண்டாக இருப்பதால், ஊனம் உற்றோருக்கு கப் பல்வேறு வசதிகள் வாய்ப்புகள் செய்து தரவும், சலுகைகள் வழங்கவும், சென்ற நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்ததற்குப் பிறகு, பல முடிவுகளை எடுத்ததின் காரணமாக, அதற்கான நிதி ஒதுக்கீட்டை இதிலே காட்டியிருக் கிறோம், அதையும் தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத் தப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள் தமிழ் பல்கலைக் கழகத் த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பிறந்த நாள் அன்று துவங்குவது என்ற முடிவு மேற்கொள்ளப் பட்டு, அதற்கான அனுமதி பெறவும் பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவிற்கு, கல்வித் துறையில் இருந்து இந்த அரசின் சார்பாக எழுதியிருக்கிறார்கள். விரைவிலே அதற்கான அனுமதி கிடைத்து விடும் என்று நம்புகிறோம் கிடைக்காவிட்டாலுங் கூட, அந்தப் பல்கலைக் கழகத் த துவக்கிய பிறகு அனுமதி பெறுகிற வாய்ப்பு இருக்கிறது. வேறு பல பல்கலைக் கழகங்களைப் பொறுத்த அளவிலும் அவ்வாறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆந்திராவிலே தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகத்தை ஏற்படுத்தி, அனுமதி பெறாமலேயே அதைத் துவக்கி, அதற்குப் பிறகு அனுமதி பெற்றார்கள். அந்த

1981 ஆகஸ்டு 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

விதமாகப் பெற முடியும். ஆகவே, அந்தத் தன்மையை அடிப் படையாகக் கொண்டாவது அது நிறுவப் பெறும் என்று கூறிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

உணவுப் பங்கீட்டைப் பற்றி நான் முதலிலேயே எடுத்துச் சொல்லிவிட்டதின் காரணமாக மீண்டும் அதை விளக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். தலைமைச் செயலாளர் மாற்றத்தைப்பற்றி எல்லாம் இங்கே சிலர் கூறினார்கள். நிர்வாகத் தினுடைய செம்மையையும் சௌகரியத்தையும் ஒட்டி சில பல மாற்றங்கள் செய்யப்படுகின்றன. ஆகவே, தலைமைச் செயலாளருக்கு உரிய அந்தஸ்தைக் கொடுத்து விட்டு, ஒருவருக்குத் தலைமைச் செயலாளர் பதவியை கொடுப்பது என்பது புதிதாக நடைபெறுகிற ஒன்று அல்ல, அதற்கு ஏற்கெனவே சில பல எடுத்துக் காட்டுகளைச் சொல்ல முடியும். வேறு பல மாநிலங்களிலேயிருந்தும் எடுத்துக் காட்டைச் சொல்ல முடியும். மத்திய அரசிலேயிருந்தும் சிலபல எடுத்துக்காட்டுகளைச் சொல்ல முடியும். ஆனால் எல்லோரும் தலைமைச் செயலாளர்கள் என்று கருதப்படுவார்கள் என்ற அர்த்தம் இல்லை. தலைமைச் செயலாளர் அந்தஸ்து கொடுக் கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, தலைமைச் செயலாளர் ஒருவர்தான். ஆக, தலைமைச் செயலாளர் அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட்டிருக் கிறதே தவிர தலைமைச் செயலாளர் ஒருவர்தான் இருக்கமுடியும். இதில் சட்ட விதிமுறைகள் மற்றவற்றிற்கு மாறுபட்டு எதுவும் இல்லை.

[பிற்பகல் 12.50]

நேரு அவர்கள் படத்தை மாட்டவேண்டுமென்று மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மாட்டக்கூடாது என்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இல்லவேஇல்லை ஆகவே அந்தப் படம் இங்கே அணி செய்வதில் ஒரு மாறு பட்ட அபிப்பிராயம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கோ அல்லது ஆளுங்கட்சியினருக்கோ அல்லது இருக்கிற கட்சிகளுக்கோ இல்லை. அது திறக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று எடுத்துச் சொல்கிற போது தான் அவர்கள் எங்களை இந்தக் குற்றச்சாட்டு தாக்குகிறது என்று நினைத்துக்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள். முதன் முதலாக அண்ணல் காந்தியடிகள் படம் மட்டுந்தான் இங்கே இருந்தது. அதற்குப் பிறகு ராஜாஜீ படம், திருவள்ளுவர் படம் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் வந்தது. அதற்குப் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப்பொறுப்பு நடத்திக் கொண்டிருந்தபோது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உருவப்படம் இங்கே அணி செய் யப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு திரு. காமராஜ் அவர்கள் படம், திரு.முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்கள் படம், பெரியார் அவர்கள் படம், டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் படம், காயிதேமில்லத் அவர்கள் படம் எல்லாம் வந்தன. ஆகவே இங்கே நேரு அவர்கள்

படத்தை வைக்கக்கூடாது என்பதல்ல. வைக்கக்கூடாதா என்றால் ஓமந்தூர் ராமசுவாமி ரெட்டியார் காலத்திலிருந்து, திரு. குமாரசாமி ராஜா காலத்திலிருந்து ராஜாஜீ அவர்கள இருந்த நேரத்திலிருந்து வைத்திருக்கலாமே. நேரு அவர்கள் படத்தை வைக்கக்கூடாதா? அவர்கள் நாட்டுக்கு பணி செய்யவில்லையா என்று கேட்டார்கள். செய்யவேண்டிய நேரத்தில், செய்ய வேண்டிய முறைப்படி செய்ய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நல்லமுறையில் அறிவிப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்தபடி ஒரு பெரும் தலைவரைக் கொண்டு அவர்களின் படத்தைத் திறந்து வைப்பதற்கு ஆட்சேபணை இருக்கமுடியாது. அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்யலாம், நல்லவேளை அதற்கு என்று ஒரு இடம் கூட காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த இடத்தில் கூட அதை மாட்டி வைக்கமுடியும், அதில் தவறு இல்லையென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

குமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கிளர்ச்சிகள் பற்றி உறுப்பினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். அங்கிருக்கிற கட்டபொம்மன் பஸ்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிவிட்ட காரணத்தால் அதை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்ற நிலை வருகிறபோது அதற்கு என்ன பெயர் வைப்பது என்பதாகும். பெயர் வைப்பது என்பதில் அங்கே மாச்சரியங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு பெயர் வைக்கும்போது தமிழ்நாட்டுக்கு பெருமை தேடித் தந்த தமிழ்நாட்டுக்கு புகழ் தேடித்தந்தவர்களின் பெயர்களை போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு வைப்பதன் மூலம் தமிழ் நாட்டுமக்களுக்கு ஒரு எழுச்சி ஏற்படும் என்று பல்லவன், சோழன், பாண்டியன் என்ற பெயர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கும்போது வைக்கப்பட்டன, திருவள்ளுவர் பெயர், கட்டபொம்மன், பெரியார், அண்ணா இவர்கள் பெயர்கள் எல்லாம் வைக்கப்பட்டன. தமிழ்நாட்டுக்குப் பெயரும், பெருமையும், புகழும் தேடித் தந்தவர்கள் பெயர்கள் அமைவது மக்களிடையே ஒரு எழுச்சியை உண்டாக்கும். அவர்களுக்கு நாம் ஒரு மரியாதை செலுத்துகிறோம் அதன் மூலம் நாம் பெருமை கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் பெயர்கள் வைக்கப்படுகின்றன. அங்கே ஜீவாவின் பெயர் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. பிறகு நேசமணியின் பெயர் வைக்க வேண்டும் என்று இரு பிரிவுகளாக எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு பேர்களும் எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இல்லைதான். இருந்தாலும் இரண்டு பேர்களும் மதிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்—நாட்டுக்கு உழைத்தவர்கள், நல்லவர்கள் என்ற முறையில் மாச்சரியங்கள் வந்திருக்கின்றன. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இரு சாராருடைய தலைவர்களையும் கூப்பிட்டு வைத்து ஒரு சுமுகமான முடிவு எடுக்கலாம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், மாச்சரியங்கள்

இருக்கின்றன. தலைவர்கள் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள் தான். எந்தக் கட்சி, என்ன நிலைமை என்று பார்க்க வேண்டிய தில்லை. ஆனால் மாச்சரியங்கள் வந்து விட்டதால் ஒரு முடிவு காணும் போது பல பிரச்சனைகள் உள்ளே வந்து கலவரம் மூளாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பும் இருக்கிறது. சில பேர்கள் இப்போது பாரதி நூற்றாண்டு விழா இருப்பதன் காரணமாக இந்தச் சங்கடம் இல்லாது பாரதி போக்குவரத்துக் கழகம் என்று வையுங்கள் என்று கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சிலபேர்கள் கவிமணி பெயரை வையுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்தப் பெயரானாலும் இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை, ஸஜஷன் என்று சொல்லப்படுகிற அளவிற்குத்தான் இருக்கிறது. விரைவில் இருசாரரையும் முதல்வர் அவர்கள் கூப்பிட்டு வைத்து முடிவு ஏற்பட வேண்டும். முக்கியமாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள் சொல்லும்போது எந்தப் பெயர் வைக்கவேண்டும் என்பதில் இல்லை, மாச்சரியம் வரக்கூடாது என்ற கருத்தைத்தான் இங்கும் சொன்னார்கள், மேலவையிலும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையில் முயன்று சில பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்

திரு. வி. முகமது இஸ்மயில் ; பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகம், நாகர்கோயிலிலே வருகின்றபோது, அந்தப் பகுதிக்கு பெயரிடுவது சம்பந்தமாக மாச்சரியங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலிலே கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகம் பிரிக்கப்படுகின்றபோதே, ஒரு பகுதியினர் ஜீவா பெயரை வைக்கவேண்டுமென்று முடிவெடுத்ததாகவும், பிறகு அதன் தொடர்பாக குமரி மாவட்டத்திலே ஏற்பட்ட பதட்ட நிலை காரணமாக மாவட்ட கலெக்டர் அவர்கள் சர்வ கட்சியினருடைய கூட்டத்தைக் கூட்டி அந்தக் கருத்தரங்கின் கருத்துக்கள் அடிப்படையிலே சென்ற 13 ஆம் தேதி, பெயரை மாற்றி நேசமணி போக்குவரத்துக் கழகம் என்று பெயரிட முடிவு எடுத்ததாக செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நேரத்திலே நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அந்த மாவட்டம் அமைவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் நேசமணி அவர்கள்தான் குமரி மாவட்ட மக்களால் அவர் அன்புத் தந்தை நேசமணி என்றும், மார்ஷல் நேசமணி என்றும் அழைக்கப்பட்டு வந்தது எல்லோருக்கும் தெரியும், ஆகவே, அந்தக் குமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், எல்லாத் தரப்பு மக்களும், எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் பெருவாரியான கட்சிகள் நேசமணி அவர்கள் பெயரை வைக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியதன் காரணமாகத்தான், நேசமணி அவர்கள் பெயரை வைக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்; ஒரு மணிக்குள் இந்த துணை மானியக் கோரிக்கையை நாம் முடித்தாக வேண்டும். ஆகவே, எந்தப் பெயரை வைக்கவேண்டும் என்பதைச் சொன்னால் போதும்.

திரு பி. முகமது இஸ்மாயில்; மேலும், இதிலே எந்த முடிவுக்கும் வராமல் இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருந்தால், அங்கே பதட்ட நிலைதான் உருவாகும். நேசமணி என்ற பெயரை வைப்பதுதான் உசிதமானது என்று வலியுறுத்தி, அமர்கிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஜீவா அவர்களின் பெயரை வைக்கவேண்டும் என்று அரசுத் தரப்பிலே அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகுதான் இந்தப் பெயர் சூட்டப்படும் என்று தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு வந்திருக்கிறது. தோழர் ஜீவா அவர்கள் நாஞ்சில் நாடு என்று சொல்லக்கூடிய அந்த நாகர் கோயிலில், திருவாங்கூரிலிருந்து தமிழகத்து, தமிழகத்தோடு ஐக்கியப்படுத்துவதற்கு இணைக்க முன்வந்தார்கள். நாகர் கோயில் வட்டத்திலே பிறந்தவர்கள் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். தமிழ்நாட்டு மக்களால் போற்றப்பட்ட தலைவர். ஆகவே, அரசுத் தரப்பிலே. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே, இதைப்பற்றி யெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசி விட்டார்கள். மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் ; மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாச்சரியமான கருத்துக்கள் வந்திருப்பதால், அதற்கு ஒரு சுமுகமான முடிவு காணவேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். இது வரையில் இறுதியாக இன்னார் பெயரை வைக்கவேண்டும் என்று ஆணையிடப்படவில்லை. இங்கேயே இரண்டு பேர்களுக்கும் இடையே சமாதானம் செய்யும் நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தினால், எல்லோரையும் கூப்பிட்டு வைத்துப் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு ஒவ்வொருவருடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டுமென்று எல்லோரையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றாலும், பேரவையிலே துணைக் கேள்விகள் வருகின்ற போது, முக்கியமான செய்திகளை அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்து, அதற்கான விவரங்களை அந்தந்த அமைச்சர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்களுக்கு, வேதாரண்யம் முன்னாள் சட்டமன்றப் உறுப்பினர் ஒரு தந்தியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வேதாரண்யம் கடற்கரையிலே, இலங்கையிலே கொல்லப்பட்டதாகக் கருதப்படுகின்ற 10 தமிழர்களின் பிணங்கள் ஒதுங்கி வந்திருப்பதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது. அது அநேகமாக மாண்புமிகு முதல்வர்

1981 ஆகஸ்ட் 28] [மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அவர்கள் கவனத்திற்கும், காவல் துறை மூலமாக முறைப்படி வந்திருக்கக்கூடும் என்று கருதுகிறேன். வந்திருந்தால், அதன் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். இப்போது இந்த விஷயம் அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதால் அதைக்குறித்து என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமோ அதை எடுப்பதற்கு இந்த அரசு ஆயத்தமாக இருக்கிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்ன நிலையில், எந்தச் சூழ்நிலையில் இது ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இப்போது சொல்வதற்கில்லை. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இதைப் பற்றி தக்க நடவடிக்கையை மேற்கொள்வார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பிரச்னைகள் பலவற்றைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எழுப்பியிருக்கிறார்கள் என்றாலும், அதுபற்றிய கருத்துக்களை அந்தந்த அமைச்சர்கள், கேள்விகளுக்கு விடையளிக்கின்ற போதும், பலபல விவாதங்கள் வரும்போதும் தெளிவு படுத்துவார்கள் என்றாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துக்களை அந்தந்தத் துறையினர் குறித்து வைத்து, தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லி இந்த அளவோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்போது பிற்பகல் 1 மணி. எனவே பேரவை 204-வது விதி, உள்விதி (3)-ன்படி விவாதம் முடிவுறுகிறது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

"1981-82-ஆம் ஆண்டிற்கான துணை மானியக் கோரிக்கைகள் அடங்கிய 26-8-1981-ஆம் நாளிட்ட அறிவிப்பில் இரண்டாவது வரிசையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் அதன் எதிரே குறிப்பிட்டுள்ள தொகைகளுக்கு மேற்படாத தொகை அந்தந்த இனங்களுக்கு 1981-82 ஆம் நிதி ஆண்டிற்கான கூடுதல் செலவுக் கணக்கில் அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, மானியக் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகைகள் அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

நிறைவேற்றப்பெற்ற துணை மானியக் கோரிக்கைகள் 1981-82
A வருவாய்க் கணக்கில் செலவு.

(ரூபாய் ஆயிரத்தில்)

கோரிக்கை	1	நிலவரித் துறை	2,72
	2	மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை	93,10
ஷை	3	மோட்டார் வண்டி வரிகள் குறித்த சட்டங்கள்-நிர்வாகம்.	70
ஷை	8	தேர்தல்கள்	5,40
ஷை	9	மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள், ...	1,03
ஷை	11	மாவட்ட நிர்வாகம்	31,29
ஷை	15	காவல் துறை	5,00
ஷை	17	கல்வி	1,65,78
ஷை	18	மருத்துவம்	3,39
ஷை	19	பொதுச் சுகாதாரம்	12,99,42
ஷை	20	வேளாண்மை	1,22,19
ஷை	22	கால்நடை வளர்ப்பு	1,16,40
ஷை	23	கூட்டுறவு	2,09,85
ஷை	25	சின்கோனா	5,40
ஷை	28	சமுதாய நல் வளர்ச்சித் திட்டங்களும் நகராட்சி நிர்வாகமும்.	14,98,53
ஷை	29	தொழிலாளர் நலனும் தொழிற் சாலைகளும்.	2,70
ஷை	30	சமூக நலன்	1,66,80
ஷை	31	பழங்குடியினர், ஆதி திராவிடர்கள் முதலியவர்களின் நலன்.	2,90,97
ஷை	34	நகர்ப் பகுதி வளர்ச்சி ..	38
ஷை	35	நுகர்பொருள் வழங்கள் ..	33,04
ஷை	36	பாசனம்	15,44,00
ஷை	38	பொதுப் பணிகள்—பணியாளர் அமைப்பும் கருவிகளும் தளவாடமும்.	15,63
ஷை	39	சாலைகளும் பாலங்களும் ..	5,87,64
ஷை	40	சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகளும் கப்பல் போக்குவரத்தும்.	20,58
ஷை	43	பல்வகை	1

			(ரூபாய் ஆயிரத்தில்
கோரிக்கை	45	காட்டுவளத் துறை	11,00
		மொத்தம்—A.—வருவாய்க் கணக்கில் செலவு ..	62,33,49

B. வருவாய்க் கணக்கின்கீழ் வராத மூலதனச் செலவு

கோரிக்கை	48	வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு.	45,01
ஷை	49	தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு.	6,00
ஷை	51	பொதுப் பணிகள்—கட்டிடங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு. ..	35,00
ஷை	52	சாலைகள், பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு	1,15,53
ஷை	54	காட்டுவள மூலதனச் செலவு ..	90,00
ஷை	55	பல்வகை மூலதனச் செலவு ..	1,38,00
		மொத்தம்—B. மூலதனக் கணக்கு	4,29,54

C. கடன்களையும் முன்பணங்களையும் வழங்குதலும் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தலும்.

கோரிக்கை	56	மாநில அரசு வழங்கும் கடன் களும் முன்பணங்களும். ..	8,73,29
		மொத்தம்—C. கடன்களும் முன்பணங்களும் ..	8,73,29

D. எதிர்பாராச் செலவு நிதிக்கு நிதி ஒதுக்கம்

கோரிக்கை	57	எதிர்பாராச் செலவு நிதிக்கு நிதி ஒதுக்கம்.	80,00,00
		மொத்தம்—D எதிர்பாராச் செலவு நிதி ..	80,00,00
		பெரு மொத்தம்	1,55,36,32

4. அறிவிப்புகள் (தொடர்ச்சி)

(அ) நிதி ஒதுக்க (எண் 4) சட்ட முன்வடிவு தமிழ்நாடு 1981 (ஆ. இ)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு 1981–ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 4) சட்ட முன் வடிவை பேரவையில் அறிமுகம் செய்யவும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவும் ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித் துள்ளார்கள்.

3. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் (தொடர்ச்சி)

ஆ. நிதி ஒதுக்க (எண் 4) சட்ட முன்வடிவு, தமிழ்நாடு, 1981.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 4) சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறை வேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இச்சட்ட முன் வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

6. தகவல் கோரல்

வேதாரண்யம் கரையோரம் பத்து பிணங்கள் ஒதுங்கி இருப்ப தாகக் வந்துள்ள செய்தி.

*திரு. க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்திலே நான் பங்கெடுத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும் கூட இன்று காலையிலே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற தந்தியிலே ஒரு அதிர்ச்சியான வருந்தத்தக்க செய்தி வந்திருக்கின்றது. அதை அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்குக் காரணம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை கவனிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான். இந்தத் தந்தியினை வேதாரண்யத்திலே இருந்து முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் அனுப்பி இருக்கிறார்கள்.

"About 16 dead bodies of assassinated Tamillians of Ceylon ashored in vedaranyam to Point Calemere sea shore. என்று இந்தத் தந்தி யிலே காணப்படுகிறது. இலங்கையிலே வாழ்கிற தமிழர்களிலே 10 பேர் கொலை செய்யப்பட்டு அவர்களுடைய உடல்கள்

வேதாரண்யத்திலே பாயின்ட் காலிமர் என்ற அந்தக் கடற் கரைப் பகுதியிலே ஒதுங்கி இருக்கிறது என்ற செய்தியினைத் தந்தியிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது மிகவும் வருந்தத் தக்க செய்தி. அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்குமேயானால், அது உண்மையாக இருந்தால் அதுபற்றி உடனடியாக அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் செய்தியினை முன்னவர் அவர்களின் கவனத்திற்குத் தங்கள் மூலமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று மீண்டும் சரியாக மாலை 4.00 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-02 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

மாலை 4 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

4. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

இ. மேலவைத் தலைவரிடமிருந்து வந்துள்ள செய்தி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையில் கீழ்க்கண்ட சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவுகள் திருத்தம் ஏதுமின்றி நிறை வேற்றப்பட்டதாக மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரிடமிருந்து செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது.

1. தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 56/1981).

2. தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நில (உச்ச வரம்பு, முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 57/1981).

3. தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நில (உச்ச வரம்பு, முறைப்படுத்துதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்டமுன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 58/1981).

3. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி

இ. மதுவிலக்கு (இரண்டாம் திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ''21—5—1981 ஆம் தேதியன்று ஆளுநர் அவர்கள் பிறப்பித்துள்ள தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (இரண்டாம் திருத்த) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண். 3/1981) இப்பேரவை நிராகரிக்கிறது'' என்று மொழிகிறேன்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : நான் அதை வழிமொழி கிறேன்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, "20-7-1981 ஆம் தேதியன்று ஆளுநர் அவர்கள் பிறப்பித்துள்ள தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (மூன்றாம் திருத்த) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் 9/1981) இப் பேரவை நிராகரிக்கிறது.'' என்று மொழிகிறேன்.

திரு. சு. பாலன் : நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : துணைத்தலைவர் அவர்களே, "தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (இரண்டாவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 71/1981) ஆய்வுக்கு * எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்.'' என்று மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு ரகுமான்கான், பொன்னுரங்கம் ஆகியோரின் தீர்மானங்களும் மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரின் தீர்மானமும் பேரவையின் விவாதத்திற்கு வருகின்றன.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக நண்பர்கள் ரகுமான்கான், பொன்னுரங்கம் கொடுத்துள்ள மோஷன் ஆப் டிஸ்அப்ரூவல் என்ற வாதத்தினை ஆதரித்து இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கின்ற குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சென்ற இந்த மன்றக் கூட்டத் தொடரிலே மதுவிலக்கு தளர்த்தப்படும், மது பாட்டில்களில் அடைத்துக் கொடுக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். மக்களுக்கு கலப்படம் இல்லாத சரக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் அந்த எண்ணத்திலே அவ்வாறு செய்வதாக அன்றைய தினம் சொல்லப்பட்டது.

மதுக்கடைகளைத் திறந்து வைப்பதன் மூலம் ஏற்கனவே வீணாகிப் போய்க் கொண்டிருக்கின்ற ஏழைகள், பாட்டாளிகள், அரிசனங்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் ஆகியவர்கள் என்றைக்குமே மீண்டும் தலையெடுக்க முடியாத ஒரு நிலைக்கு இன்றைய தினம் தமிழகத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். இது ஒருபுறமிருக்க, இந்தச் சட்டத்தைத்

* 1981-ம் ஆண்டு, ஆகஸ்ட் மாதம் 26 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

தளர்த்தி, தமிழ்நாட்டிலே ஏறக்குறைய பத்தாயிரம் சாராயக் கடைகளும், ஐயாயிரம் கள்ளுக்கடைகளும் திறக்கப்பட்டு நடைமுறையிலே இருந்து வருகிறது. மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் சொல்லுகின்ற சமயத்தில் அவர்கள் சொன்னார்கள், பாட்டிலில் தான் சாராயம் அடைத்துக் கொடுக்கப்படும் என்று. அதற்காக அரசாங்கத்தினுடைய நோட்டிபிகேஷன் மே மாதம் ஒன்பதாம் தேதி, அரசாங்கத்திற்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தைக் கலால் இலாக்காவின் கமிஷனர் அவர்களுக்கு டெலிகேஷன் ஒதுக்கீடு செய்து இந்தக் கடைகளுக்கான அனுமதி, மதுக்கடைகள், ஐ.எம்.எஃப்.எல். என்று சொல்லப்படக்கூடிய விஸ்கி, பிராந்தி விற்கும் கடைகள் இவைகளுக்கெல்லாம் அனுமதி கொடுக்கும் அதிகாரத்தை அரசாங்கம் பல உத்தரவுகள் மூலமாக எக்சைஸ் கமிஷனருக்குக்கொடுத்து அவர்கள்தான் லைசென்சிங் அத்தாரிட்டி என்றும் பேப்பரிலே விளம்பரப்படுத்தினார்கள். அப்படிச் சொன்னபிறகு மே மாதம் 9-ஆம் தேதி கெசட்டிலே விளம்பரப் படுத்தினார்கள். தமிழ்நாட்டிலே பத்து இடங்களிலே சாராயத்தை உற்பத்தி செய்யும் பாட்டிலிங் ப்ளெண்டிங் யூனிட் அனுமதிப்பது என்றும், அதைத் தொடர்ந்து அந்தச் சாராயத்தை விற்க 16 மொத்த வியாபாரிகளை நியமிப்பது என்றும், அதைப்போல, ஐ.எம்.எஃப்.எல். என்று சொல்லப்படக்கூடிய விஸ்கி, பிராந்திக்கான யூனிட்டை வைத்து, அதற்கு 16 பேர்களுக்கு மொத்த வியாபாரத்திற்கான லைசென்ஸ் கொடுப்பது என்றும் நோட்டிபிகேஷனிலே அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். அப்பொழுதிருந்த ஒரு நிலை 18-ஆம் தேதிக்குள்ளாகவே இந்த ப்ளெண்டிங் யூனிட்டுகளுக்கான மனுக்கள் வரவேண்டும். அது உடனடியாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு மே மாதம் 25 ஆம் தேதி சாராயக் கடைகள் திறக்கப்படும் என்று அறிவிப்பு வந்தது. பிறகு என்ன காரணத்தினாலேயோ அதுவும் ஒத்தி வைக்கப்பட்டு மே மாதம் 25 ஆம் தேதிக்குப் பதிலாக ஜூன் மாதம் 25 ஆம் தேதி கடைகள் திறக்கப்படும் என்று ஒரு அறிவிப்பு பிறகு வந்தது. பிறகு அது ஜூன் 25 ஆம் தேதியிலிருந்து ஜூலை 1ஆம் தேதி நிச்சயமாகத் திறக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்கள் பத்திரிகையிலே செய்தியை வெளியிட்டார்கள். அப்படி வெளியிடப்பட்டதை நான் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். நிச்சயமாக வருகிற புதன் கிழமை—அதாவது ஜூலை 1 ஆம் தேதி கள், சாராயம் விற்பனைக்கு வந்துவிடும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் எஸ்.டி.சோமசுந்தரம் கூறினார்கள் என்று பிரபலமான பத்திரிகைகளிலேயெல்லாம் அப்பொழுது செய்திகள் வந்தன. ஆனால் அப்பொழுதும் வராமல் ஜூலை மாதம் 16 ஆம் தேதி கடைகள் திறக்கப்படும் சூழ்நிலை வந்தது.

அவ்வாறு திறக்கப்பட்ட கடைகளில் பாட்டில்களில் வந்ததா? அப்பொழுது ஒன்பது பாட்டிலிங் யூனிட்டுகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சிலயிடங்களில் சில பாட்டில்கள் வெளிவர முடிந்தது என்றாலும் சற்றேறக்குறைய எல்லாயிடங்களிலும் இந்த பாட்டில்கள் ப்ளான்ட் சரியாகச் செயல்படவில்லை

என்றும் செய்தி சொல்லப்பட்டது. அப்படிச் சொல்லிய சமயத்தில் அரசாங்கம் என்ன காரணத்திற்காக இப்படிக் கால தாமதத்தை வளர்த்துகிறார்கள் என்பதை எங்களால் எண்ண முடிந்தது. அப்ளிகேஷன் போடும் சமயத்திலேயே அதிலே ஒரு கன்டிஷன் இருக்கிறது. யார் அதற்கு அப்ளிகேஷன் போட்டாலும் நான் சாராயம் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை வைத்திருக்கிறேன், I am in possession of a manufactory என்று அப்ளிகேஷன் ஃபார்மிலே பிரிண்ட் செய்யப்பட்டிருந்தது. என்ன காரணத்திற்காக, என்ன ஏற்பாட்டின்பேரிலே அப்படிப் பிரிண்ட் செய்தார்கள் என்பது விளக்கப்பட வேண்டிய செய்தியாகும்.

[மாலை 4-10]

இந்த 10 இடங்களுக்கும் லைசன்ஸ்கள் கொடுக்கப்படும்—லைசன்ஸ்கள் கோருகின்ற சமயத்திலேயே தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பல இடங்களிலே 'மானுபாக்சரிங் பாட்லிங் பிளான்டுகள் கட்டப்பட்டு முடியும் தருவாயிலே இருந்தன. கோயம்புத்தூரிலே கட்டினார்கள்; கடலூரிலே கட்டினார்கள்; சென்னையிலே இருக்கக்கூடிய நீலாங்கரை போன்ற இடங்களிலே கட்டினார்கள்; திருநெல்வேலியிலே கட்டினார்கள்; மதுரை போன்ற இடங்களிலே கட்டினார்கள். எல்லா இடங்களிலும் கட்டினார்கள். என்ன காரணத்திற்காக, லைசன்ஸ் கொடுப்பதற்கு முன்னதாகவே இப்படிக் கட்டுகிறார்கள்? ஏன் கட்ட வேண்டும்? லைசன்சிங் அத்தாரிட்டி கொடுத்ததற்குப் பிறகு தானே கட்ட வேண்டும். இப்படிக் கட்டுகிறார்களே என்று எதிர்க்கட்சி சார்பிலே நாங்கள் அதனை விசாரித்த சமயத்தில் இதிலே தவறுகள் இருக்கின்றன என்று நாங்கள் எடுத்துக் காட்டிய நேரத்தில், மாண்புமிகு வருவாய் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்தார்கள், ''அவரவர்கள், வேண்டுமென்கிறவர்கள், அப்ளிகேஷன் போடுகிறவர்கள், பிளாட்டைத் தயார் செய்துவிட்டு அப்ளிகேஷன் போடலாம். ஆனால், அவர்களுக்கெல்லாம் லைசன்ஸ்கள் கொடுக்கப்படும் என்ற கட்டாயம், இல்லை'' என்று சொன்னார்கள். நாங்களும் அதை நம்பினோம், அப்படித்தானிருக்கும் என்று. ஆனால் நடைமுறையிலே பார்த்தால், எந்த, எந்த இடங்களிலே பாட்லிங் யூனிட் வேகமாகக் கட்டி முடிக்கப்பட்டதோ—இன்னும் சொல்லப் போனால், கடலூர் போன்ற இடங்களிலே ஏறக்குறைய ரூ. 75 இலட்சம் செலவழித்து, பாட்லிங் பிளான்ட்டை ரெடி செய்து, ஜூன் மாதம் 25 ஆம் தேதியே, பாட்டில்களிலே சாராயத்தை அடைத்து, தயார் செய்யக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறது என்று அந்த ஊரியிலேயிருந்து வெளி வரக்கூடிய பிரதான பத்திரிகைகளிலே செய்தி வந்ததை நாங்கள் சுட்டிக்காட்டிப் பேசியுங்கூட, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அது அவர்களுடைய

இஷ்டம்; அப்ளிகேஷன் போடும்போது அவர்கள் யாருக்குப் போடுகிறார்களோ, அவர்கள் வேண்டுமானால் கொடுக்கலாம்; இவர்களுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்காது என்று சொன்னார்கள், ஆனால் நிலைமை என்ன? யார் கட்டினார்களோ, அவர்களுக்கே லைசன்ஸ்கள் கொடுக்கப்பட்டன அந்த 9 இடங்களிலும். அந்த 9 இடங்களிலும் யார், யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்றால், எரி சாராய ஊழலில் ஏற்கனவே சிக்கி, கேரள மாநிலத்திலே உள்ள அரசாங்கத்தினால் கைது செய்யப்பட்ட ஒருவர், அவருடைய தொடர்பாகத் தமிழ்நாட்டிலே 10 இடங்களிலே பார்ட்னர்சிப் ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அவர்கள் பாட்லிங் பிளான்ட்டை ஏற்படுத்திச் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னதற்குப் பிறகுங்கூட, இங்கேயுள்ள கடலூரிலே பத்திரிகையிலே வந்தது. யூனியன் பாட்லிங் என்ற கம்பெனி. அதிலே, இன்னார், இன்னார் பார்ட்னர்களாக இருக்கிறார்கள். கேரளாவைச் சேர்ந்த, தாமஸ், புருஷோத்தமன், அதே போல், ஹிப்பி, எச்.என். என்பவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். ரூ. 75 இலட்சம் செலவிலே இந்த பாட்லிங் யூனிட் தயாராகியிருக்கிறது என்று செய்தி வந்ததற்குப் பிறகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விளக்கத்தைச் சொன்னார்கள். நாங்கள் உண்மை என்று கருதினோம். ஆனால், 25 ஆம் தேதியே பாட்லிங் பிளான்ட் ரெடியான, கடலூரிலே இருக்கக்கூடிய சாராயத் தொழிற்சாலைக்கு நம்முடைய அரசாங்கம் 26 ஆம் தேதி அனுமதி கொடுக்கிறது. ஆனால், அந்த பாட்லிங் பிளான்ட் ஜூன் மாதம் 25 ஆம் தேதியே ரெடியாகிவிட்டது. அதிலேதான் முறைகேடுகள் இருக்கின்றன என்று நாங்கள் எதிர்க்கட்சிகள் சார்பிலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சார்பிலே, சொன்னோம். ஏனென்றால், ஒரு பிளான்ட்டில் உற்பத்தி வேண்டுமென்றால், அதற்கு இடம் வேண்டும், உற்பத்தி செய்ய கட்டிடம் கட்ட வேண்டும். அதற்கு ரூ. 50 இலட்சம் செலவு செய்ய வேண்டும், அதற்கு மெஷினரிகள் எல்லாம் பொருத்த வேண்டும், மின்சார சப்ளை வேண்டும். இவைகளுக்கெல்லாம் பூர்வாங்க வேலைகளுக்கே 2 மாதங்கள், 3 மாதங்கள் ஆகின்ற சமயத்தில், அப்ளிகேஷன் போட்ட உடனேயே இவர்கள் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அரசாங்கம் அவர்களோடு பேசிக்கொண்டு, உங்களுக்குத்தான் லைசன்ஸ் என்று முடிவு செய்து கொண்டதற்குப் பிறகுதான் அவர்கள் முடித்திருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நாங்கள் சுமத்துகிறோம், நாங்கள் சுமத்தாமல் இருக்க முடியாது இப்படி 9 இடங்களிலே கட்டி முடித்தார்கள். இப்படி 9 இடங்களிலே கட்டி முடித்து, ஓரிடத்திலே கட்டி முடிக்கப்படவில்லை. எந்த ஊரில்? கோயம்புத்தூரிலே கட்டி முடிக்கப்படவில்லை. இந்தக் கோயம்புத்தூரிலே பிளான்டிங் யூனிட்டுக்கு 2, 3 பேர்களுக்கு மேல் மனு போட்டிருக்கிறார்கள். என்ன காரணத்தினால், கோயம்புத்தூரிலே லைசன்ஸ் கொடுக்கவில்லை. அரசாங்கம் அல்லது அமைச்சர்கள் விரும்புகின்ற ஒரு நபருக்கு இந்த லைசன்ஸ் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்ட காரணத்தால், கோயம்புத்தூரிலே இருக்கக் கூடிய அந்த பிளௌன்டிங் யூனிட்டுக்கு லைசன்ஸ் கொடுக்காமல், இந்த

லைசன்ஸ்கள் இப்பொழுதுதான் கொடுக்கப்பட்டு, ஏற்கனவே வந்த மனுக்களைப் பரிசீலனை பண்ணாமல், அவற்றை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகு இப்பொழுதுதான் அங்கே லைசன்ஸ்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். யாருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், ஓரியன் தொழிற்சாலையிலே, மானேஜிங் டைரக்டராக இருக்கக் கூடிய, ஏற்கனவே எரி சாராய ஊழலிலே சிக்கி, கேரளாவுக்கு அனுமதி இல்லாமல் ஏற்றுமதி செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேரள அரசாங்கத்தினால், புகார் செய்யப்பட்டிருக்கக்கூடிய அந்த நபருக்கு, அவருடைய பினாமிக்கு இன்றையதினம் லைசன்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்றால், அதுவும் எப்படி லைசன்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள்?

* * *

அதேபோல் கோயம்புத்தூரிலே எப்படி கொடுக்கிறார்கள் என்றால், இந்த பிளெண்டிங் யூனிட்டிலே, இந்த 10 பிளன்டிங் யூனிட்டிலே, மிகவும் தாராளமான அளவுக்கு, கேரளாவிலே இருக்கக் கூடிய நெல்லிப்புழா ஜோஸ் என்று சொல்கின்றவருடைய தலைமையிலே இயங்கக்கூடிய 10 நபர்களுக்குத்தான் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டு தமிழ்நாட்டிலே இன்றைய தினம் சாராய பாட்டில்கள் உருண்டோடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

அதுவும் பாட்டில்களில் விற்கிறதா என்றால் மே மாதம் வரையில் விற்கவில்லை. இப்போது செப்டம்பர் 15 ஆம் தேதி வரையில் ஒத்திவைத்திருக்கிறார்கள். செப்டம்பர் 15 வரையில் பாட்டில்களில் இல்லாமல் டிரம்களிலே கொடுக்கலாம், மற்ற கன்டெயினரில் கொடுக்கலாம் என்று விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். செப்டம்பர் மாதமாவது கொடுக்க முடியுமா இல்லையா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள்தான் விளக்கவேண்டும். இது சாராயத் தொழிற்சாலையைப் பற்றி, 10 பிளான்டிங் யூனிட்டைப் பொறுத்தவரையில் உள்ள விவகாரம்.

இன்னொன்றையும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். 1971 ஆம் ஆண்டிலே எக்சைஸ் ஆக்ட் கொண்டு வந்தோம். நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களும், முதலமைச்சரும், எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரே கட்சியாக இருந்தபோது அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. ஏன் அந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தாமல் 1937 ஆம் ஆண்டிலே கொண்டு வரப்பட்ட சட்டத்திற்கு அமெண்டுமெண்ட் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், அரசியல் சட்டத்திலே 46 வது பிரிவிலே இந்த அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய காரியங்களுக்கு எல்லாம் ஒரு புரொட்டக்ஷன் இருக்கிறது. டிக்ளரேஷன் அதாவது அடிப்படை உரிமைகள் என்று சொல்லக்கூடிய டைரக்டிவ் பிரின்சிபிள் என்ற உரிமையின்கீழ் பாதுகாப்பு வேண்டிதான் இந்தச் சட்டத்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று குற்றம்சாட்டுகிறேன்.

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றன.

1981 ஆகஸ்டு 28] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

இன்னொன்றையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த பிளன்டிங் லைசன்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே எக்சைஸ் கமிஷனர் என்று ஒருவர் இருக்கிறார். செக்ரட்டரி அண்டு எக்சைஸ் கமிஷனர் என்று இருந்த அரிபாஸ்கர் ஜூன் 15 ஆம் நாள் டெலகிராம் அடித்து, உங்களுக்கு பர்சனல் இன்டர்வியு நடத்த இருக்கிறோம். வாருங்கள் வாருங்கள் என்று அழைத்தார். ஆனால் அன்றைய தினம் அந்த எக்சைஸ் கமிஷனர் திடீரென்று காணாமல் போய் விடுகிறார். வருகிறார்கள், வருகிறார்கள் என்று சொல்லி அப்ளிகேஷன் போட்டவர்கள் எல்லாம் பகல் 12 மணியிலிருந்து மாலை 3 வரையில் ரெவின்யூ போர்டு ஆபிசில் காத்திருந்தார்கள். மாலை 4 மணிக்கு ஹோம் செக்ரட்டரி, திரு. சொக்கலிங்கம் அவர்கள் எக்சைஸ் கமிஷனராக அடிஷனல் பொறுப்பேற்று அன்று 4.00 மணிக்கு வந்தார். வந்தபின்னர் அனைவரிடமும் உங்களுடைய ரெப்ரசன்டேஷனைக் கொடுங்கள், பரிசீலிக்கிறேன். இது குறித்து எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்று சொல்லிவிட்டு, அடுத்த நாள் லீவு போட்டுவிட்டு, இந்த எக்சைஸ் கமிஷனருடைய பொறுப்பைப் பார்க்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார். இந்த நிலை ஏன் ஏற்பட்டது. ஏன் அவர் மறுத்தார் என்பதை எல்லாம் அவர்தான் விளக்கவேண்டும். அன்றிலிருந்து இன்று பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதாக சொல்லப்படுகின்ற திரு. டி. வி. வெங்கட்டராமன் வருகின்றவரையிலும், கடந்த 2 மாதகாலமாக இந்த இலாகாவிற்கு செக்ரட்டரி வரவில்லை. யாரும் வருவதற்கு அஞ்சினார்கள். அப்படி வராதபோது அந்த எக்சைஸ் அண்டு புரொகிபிஷன் டிபார்ட்மென்டில் டிப்டி செக்ரட்டரி, அன்டர் செக்ரட்டரி போன்றவர்களை வைத்துதான் காரியங்கள் நடைபெற்று வந்தன என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு எக்சைஸ் கமிஷனருடைய பணி என்னவென்றால், இந்த பிளன்டிங் யூனிட்டுகளுக்கு லைசன்ஸ் கொடுக்கும் லசன்சிங் அத்தாரிடி அவர். ஆராக் ஹோல்சேல் லைசன்ஸ் கொடுக்கும் அத்தாரிடியும் அவர்தான். அந்த எக்சைஸ் கமிஷனர்தான் ஐ. எம். எப். எல், அதாவது மேல்நாட்டு மதுவகைகள் தயாரிப்பதற்கு மாவட்டங்கள்தோறும் விநியோகஸ்தர்களை நியமிக்கும் உரிமை கொடுக்கும் லைசன்சிங் அத்தாரிடியும் அவர்தான். அந்த எக்சைஸ் கமிஷனரிடத்திலே அப்ளிகேஷன் போடுகிறார்கள். 25 ஆயிரம், 50 ஆயிரம் ரூபாய்கள் என்று டெபாசிட் கட்டி எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் என்று வருகிறார்கள். எல்லாவற்றையும் அலசிப் பார்த்து யாரோ ஒருவருக்குத்தான் கிடைக்கும், அந்த எக்சைஸ் லைசன்சு 7, 8 பேர்களில் யாரோ ஒருவருக்குத்தான் கிடைக்கும். அந்த ஒருவர் யாராக இருக்க வேண்டும் என்றால், நியாயமான, அந்தக் கன்டிஷன்களை எல்லாம் பூர்த்தி செய்யப்பட்ட அல்லது இந்த ஷரத்துக்கு உட்பட்டவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அவர்களைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய குவாசி ஜுடிசியல் அத்தாரிட்டி என்று லைசன்சிங் அத்தாரிட்டி அந்தக் கமிஷனரிடத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் கமிஷனர் அவர்கள் இந்த அதிகாரத்தை முறையாகப் பயன் படுத்தினாரா, அல்லது பயன்படுத்த விடப்பட்டாரா என்ற

கேள்வியை நான் இந்த மன்றத்திலே எழுப்புகிறேன். இந்த பிளன்டிங் யூனிட் என்று சொல்கிறார்களே அதில் 10 பேர்களிலே 9 பேர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கோவையிலே இவர்கள் விரும்புகிறவர்களுக்குக் கிடைக்காத காரணத்தால், அந்த அப்ளிகேஷனை நிராகரித்திருக்கிறார்கள். அப்படி நிராகரித்து மீண்டும் புதிய அப்ளிகேஷனை தருவித்தார்கள். அப்படி தருவித்து, ஏற்கனவே எரிச ராய குற்றத்தில் இன்வால்வ் ஆன வோரியன் கெமிக்கல்ஸ் மேனேஜிங் டைரக்டரின் பினாமிக்கு இன்றையதினம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர் தன்னுடைய அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி கொடுத்திருக்கிறாரா, என்றால் இல்லை. 9,10–ஐயும் கோடிட்டு காட்ட விரும்பவில்லை. 9,10 ஐயும் காட்டினேன் ஆனால் உங்களுடைய நேரத்தை அதிகமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும்.

மாலை 4.20

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் 'பாட்லிங்', 'பிளென்டிங்' யூனிட்டைப் பொறுத்தவரையில் நான் சொல்லவிரும்புகிறேன். ஒன்பது பேர்கள் அப்ளிகேஷன் போட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நேரமாகிவிட்டது ஐந்து நிமிடங்களில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, முக்கியமான பிரச்சினை, இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் வேண்டியிருக்கும். முடித்து விடுகிறேன். ஒன்பது அப்ளிகேஷன்களையும் அவர் பரிசீலிக்கிறார் அப்படி போட்டவர்களில் பரிசீலித்து, ஈ. ஐ. டி. பாரீ போன்ற பழங்கால கம்பெனிகளுக்கெல்லாம் கூட கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டு மதுரை மாவட்டத்திலே தேவாரத்திற்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற லஷ்மணதாஸ் என்பவருக்கு நான் கொடுக்கிறேன் என்று முடிவு செய்கிறார்கள். நான் இதிலே குற்றம் காண விரும்பவில்லை. 9 அப்ளிகேஷனில் இதுதான் சரி, நியாயம் என்று அவர் செய்திருப்பாரானால் நான் குற்றம் காண விரும்பவில்லை. ஆனால் என்ன நிலைமை என்றால், எக்சைஸ் கமிஷனர், குவாசி ஜூடிஷல் அத்தாரிட்டி என்று சொல்லக்கூடியவர் தன்னுடைய அதிகாரத் தமுழுமையாக செலுத்தவிடாமல், அரசாங்கம் — இவர் ஆணை போட்டது 26 6.1981–ம் தேதி; கடலூரில் லஷ்மணதாஸ்ஸுக்கு 'பிளென்டிங் லைசென்ஸ்' கொடுக்கிறார் ஆனால் 23.6.1981ல் அரசாங்கம் புரொகிபிஷன் அன்ட் எக்சைஸ் துறையில் 70–ம் நம்பர் ஜி ஓ.வில் லஷ்மணதாசுக்குக் கொடுங்கள் என்று உத்தரவு போடுகிறது. எத்தனை நாளைக்கு முன்பாக? நாலு நாட்களுக்கு முன்னதாக அரசாங்கத்திலே ஒரு உத்தரவு போடுகிறார்கள். அந்த உத்தரவுக்கு நாலு நாட்களுக்கு பின் லைசென்ஸ் அத்தாரிட்டி என்ன செய்கிறார்; அவர் என்ன டிஸ்கஷன் செய்வது? அரசாங்கத்திலே லஷ்மணதாசுக்கு கொடு என்று உத்தரவு போட்ட பிறகு, * * *

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

1981 ஆகஸ்டு 28] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

லஷ்மணதாசுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று ஜி. ஓ. வாக போட்ட தற்கு பிறகு எக்சைஸ் கமிஷனர் என்ன செய்யமுடியும்? ஆகவே எல்லாவற்றையும் புறக்கணித்து விட்டு அவர் லஷ்மணதாசுக்கு கொடுக்கிறார்.

அதேபோல் 9 மாவட்டங்களிலே கொடுக்கிறார்கள். அதே போல 16 'ஹோல் சேல் லைசென்ஸ்', சாராயத்தை விற்பனை செய்வதற்கு. மொத்த வியாபாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள்? பிளெண்டிங் இருக்கிறது, அதற்கு பக்கத்தில் ஒரு கடை வைத்துக் கொண்டு அதை எடுத்து விநியோகம் செய்கிறான். அதற்கு ஒரு ஏஜென்ட் வேண்டுமா? 16 பேர்களை நியமிக்கிற இடத்தில் அரசாங்கம் உத்தரவு போடுகிறது. உத்தரவைப்பின்பற்றி அப்ளி கேஷன் போட்டவர்களை பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டு அவர்களுக்கு நான் கொடுக்கிறேன் என்று எக்சைஸ் கமிஷனர் தன்னுடைய அதிகாரத்தைச் செலுத்தி இருக்கிறார்.

உதாரணமாக தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே இராஜாராம் அவர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். எக்சைஸ் கமிஷனர் உத்தரவு போட்ட தேதி 14.7.1981. ஆனால் அரசாங்கம் இராஜா ராமுக்குக்கொடுக்க வேண்டுமென்று அப்ரூவ் செய்து, ஜி.ஓ.விலே புரொகிபிஷன் அண்டு எக்சைஸ் ஜி. ஓ. நம்பர் 106 தேதி 11.7.1981 *** அதைப்போலத்தான் ஐ.எம்.எப்.எல். திறக்கிறது, திறக்கிறது என்று சொல்லி சாராயக் கடை திறந்தாகிவிட்டது. பிராந்தி கடை ஏன் திறக்கப்படவில்லை — 3 மாதகாலமாக—என்ன காரணம்? ஹோல் சேல் வைக்க முடியவில்லை. 16 ஹோல் சேலுக்கு 16 பேர்களை நியமனம் செய்கிறார்கள். பெங்களூரிலே இருக்கிற கோடே கம்பெனிக்காரன் மூலம் மொத்த வியாபாரிகள் ஆந்திராவிலே இருக்கக் கூடிய சுப்பராய ரெட்டி மூலமாக இந்த சாராயம், பிராந்தி வியாபாரத்தை தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற வர்கள் வாங்கியிருக்கிறார்கள். எப்படி வாங்க முடிந்தது? 16 மாவட்டங்களிலே பினாமிகளாக அவர்கள் லைசென்ஸ் பெறு கிறார்களே தவிர — ஹோல் சேல் லைசென்ஸ் எடுத்தாலும் சரி, பிளெண்டிங் லைசென்ஸ் எடுத்தாலும் சரி, ஐ. எம். எப். எல். லைசென்ஸ் எடுத்தாலும் சரி, அவர்களுடைய பார்ட்னர்ஷிப் டீட்சை எடுத்துப்பார்த்தால் 10, 15 பார்ட்னர்கள் இருக் கிறார்கள். அவர்கள் இங்கே இப்படி பெயர்களைக் கொடுக் கிறார்களே, அவர்களைத் தவிர இன்றைக்கு கர்நாடகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர், அல்லது ஆந்திராவைச் சேர்ந்த ஒருவர் அல்லது கேரளாவைச் சேர்ந்த ஒருவர்தானே வந்திருக்கிறார். இதிலே முறைகேடு இல்லையா என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இவ்வளவு சமாச்சாரத்தையும் இங்கே சொல்வதற்குக் காரணம் லைசென்சிங் அல்லது லைசென்ஸ் வழங்குவது என்று சொல்வது ஒரு ஏமாற்று வேலை. இன்னின்னாருக்கு பிளன்டிங், கொடுப்பது, இன்னின்னாருக்கு 'ஹோல் சேல்' கொடுப்பது

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

இன்னின்னாருக்கு ஐ. எம். எப் எல். கொடுப்பது என்று சொல்லி விட்டு, கோடேஸ்வர் கம்பெனிக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்துவிட்டு, கோபாலகிருஷ்ணா அல்லது அவரைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு லைசென்ஸை கொடுத்துவிட்டு, யார் வேண்டுமானாலும் லைசென்ஸ் கேட்கலாம், கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வது ஒரு ஏமாற்று வேலை. கோபாலகிருஷ்ணாவின் ஏஜென்ட் நெல்லூர் மாவட்டத்தில் இருக்கிறார். அவருக்கு இங்கே சொத்து கிடையாது. அரசாங்கம் சொல்லுகிறபடி 5 இலட்சம் ரூபாய் கட்ட வேண்டும். அதை அந்த முதலாளி கொடுக்கிறார். லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்கு முன்னதாகவே அந்த நபர் 25,000 ரூபாய் கட்டி விடுகிறார். காரணம் அவருக்குத்தான் லைசென்ஸ் என்று ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்படிப்பட்ட பல்வேறு காரியங்களுக்காகத்தான் ஆர்டினன்ஸ் கொண்டு வந்தார்கள். சட்டமன்றம் 12–ந்தேதி வரை நடந்தது. அப்படி இருக்கும் போது ஏன் ஆர்டினன்ஸ் கொண்டு வரவேண்டும். ஆர்டினன்ஸ் கொண்டு வராமல், சட்ட மன்றத்திலேயே சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கலாமே.

'ஃபாரின் மேக் இந்தியன் லிக்கர்' 1936–லிருந்தே இருக்கிறது. அதற்கு உரிமம் வழங்க சட்டம் இருக்கிறது. அந்த உரிமத்திற்கு எஃப். எல்–1 என்று பெயர், அந்த எஃப். எல். 1 உரிமம் பெற்றவர் 'ஹோல் சேல்' செய்யலாம், ரீட்டேல் செய்யலாம். எங்கிருந்து வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம், விற்கலாம். அப்படிப் பட்ட உரிமங்கள் சுமார் 327 இருந்தன. அவைகளின் செல்திறன் ஏப்ரல் மாதம் முடிய இருந்ததை இந்த அரசுதான் எக்ஸ்டன்ட் செய்து அடுத்தாண்டு மார்ச்சு 31–வரை செல்லும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அந்த லைசென்ஸை ரத்து செய்து ஏன் ஆர்டினன்ஸ் போடவேண்டும்? இந்த 327–ல் 10 லைசென்ஸ் தான் தனிப்பட்டவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தன. மீதி உள்ள எல்லாம் கூட்டுறவுத் துறைக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தன. அதை எல்லாம் ரத்து செய்துவிட்டு, ஏன் 16 மாவட்டத்திற்கும் 16 பேர்களை நியமிக்க வேண்டும்? இந்த 16 பேர்களை நியமிப் பதற்காகத்தான் அந்த லைசென்ஸை ரத்து செய்திருக்கிறீர்கள்.

அதை ரத்து செய்துவிட்டு, ஐ. எம். எஃப். எல். லைசென்ஸ் வழங்குகிறோம் என்று சொன்னவுடன் அதற்கு அந்த கூட்டுறவுத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அப்ளிகேஷன் போட்டார்கள். எங்கெல்லாம் என்றால், மதுரை, திருச்சி, கோவை மாவட்டங் களிலிருந்து அப்ளிகேஷன் போட்டார்கள். சிந்தாமணி கூட்டுறவு நிறுவனமும் அப்ளிகேஷன் போட்டது. உடனே அரசாங்கத் திலிருந்து அந்த அப்ளிகேஷன்களை எல்லாம் ரத்து செய்யுங்கள், வாபஸ் வாங்குங்கள் என்று நிர்ப்பந்தித்தது ஏன்? ஆகவே, ஏற்கெனவே இருந்த லைசென்ஸை ரத்து செய்துவிட்டு, உங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்பது தானே உங்களுடைய எண்ணம்.

1981 ஆகஸ்டு 28]

இன்னும் சொல்லப்போனால், ரஷ்யாவிலே ஒரு கொள்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அது என்னவென்றால் எல்லோரும் 'வோட்கா' தான் சாப்பிடவேண்டும். (குறுக்கீடு) இல்லை, பல ரகம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். தவறு என்றால் நான் திருத்திக்கொள்கிறேன். அவர்கள் அடுக்கடி ரஷ்யாவுக்குப் போய் பழக்கப்பட்டவர்கள். * * * அதனால் தெரிந்திருக்கும்; நான் அங்கே போனதில்லை.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : துணைத்தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் அவர்கள் சொன்னார்கள், நான் அடிக்கடி ரஷ்யாவுக்குப் போய் பழக்கப்பட்டவன் ** என்று நான் அங்கே போயிருக்கிறேனே தவிர ** ஆகையால் அந்த வார்த்தைகளை அவைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ** என்ற வார்த்தைகளை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன்.

[மாலை 4.30]

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : 16 பேர்களுக்கு லைசன்ஸ் கொடுக்கின்றபோது கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் தெரியாத்தனமாக அப்ளிகேஷன் போட்டு அதன்பிறகு அவை உடனடியாக வாபஸ் வாங்க வேண்டியதன் அவசியம் என்ன?

இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். 21 ஆம் தேதியிலே ஒரு ஜி.ஓ. போட்டிருக்கிறார்கள். நாங்களும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் ப்ரைம் மினிஸ்டர் அவர்களிடத்திலும், மற்றவர்களிடத்திலும் எடுத்துச் சொன்னதற்குப் பிறகு இப்படி எல்லாம் முறைகேடுகள் நடைபெறுகின்றன என்று சொன்னதற்குப் பிறகு அரசாங்கம் 21 ஆம் தேதியன்று திடீரென்று ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கின்றது. அதாவது கோவாப்பரேட்டிவ் கன்ஸ்யூமர் ஃபெடரேஷன் மாகாணம் பூராவுக்கும் லைசன்ஸ் வைத்துக் கொள்ளலாம். மாகாணம் பூராவுக்கும் ரீடெயலுக்குக் கொடுக்கலாம் அவர்கள். ஆனால் யாருக்குக் கொடுக்கலாம் என்றால் 300, 400 கடைகளுக்கு அவர்கள் ஃபீட் பண்ணலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை ஏன் முதலிலேயே சொல்லவில்லை. கன்ஸ்யூமர் ஃபெடரேஷனுக்கு மாநிலம் பூராவிற்கும் விற்கின்ற வகையிலே ஹோல்சேல் லைசன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு 16 ஐ.எம்.எஃப்.எல்-க்கு ஏன் ஹோல்சேல் லைசன்ஸ்? அண்ணா அவர்கள் அழகாக முன்பு சொல்லியிருக்கிறார்கள். "அதாவது சுவற்றிலே தாய்ப்பூனை போவதற்கு ஒரு சந்து, குட்டி பூனை

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

போவதற்கு ஒரு சந்து ஏன்? தாய்ப்பூனை போகிற வழியிலேயே குட்டிப்பூனையும் போகாதா? என்று சொல்வார்கள். அது போன்று கன்ஸ்யூமர் பெடரேஷனுக்கு ஹோல்சேல் லைசன்ஸ் கொடுப்பது என்று வைத்துவிட்டதற்குப் பிறகு இந்த ஐ.எம்.எப்.எல்—க்கு ஏன் ஹோல்சேல் லைசன்ஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டும்?

அப்படியானால் உங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு ஹோல்சேல் லைசன்ஸ் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என்ற குற்றச்சாட்டினை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இறுதியாக நான் ஒன்றைச் சொல்வதற்கு விரும்பு கிறேன். சாராயக் கடை திறப்பதிலும், அதேபோல் ஐ.எம். எப்.எல். ஹோல்சேல் லைசன்ஸ் கொடுப்பதிலும், மேனுஃ பேக்சரில் லைசன்ஸ் கொடுப்பதிலும் பல ஊழல்கள் நடந்திருக் கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஊழல்கள், ஊழல்கள் என்று முதலிலே இருந்து சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி உங் களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இதுபற்றி நீதிமன்றத்திலே வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கின்றது என்பதும் தெரியும். அவ்வாறு நீதிமன்றத்திலே இருப்பதனால் அது பற்றிப் பேசுவது சப்டிஜூடி ஸாகும். ஆகவே அந்தக் குற்றச்சாட்டு அவைக்குறிப்பில் இருக்கலாமா, கூடாதா என்பது பற்றி தாங்கள் முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். எங்களை இப்படிப் பேசவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சட்ட மன்றம் தொடங்குவதற்கு முன்பாக மாஜிஸ்ட்டிரேட் கோர்ட்டிலே ஒரு புகார் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதன்மூலம் நாங்கள் பேசுவதைத் தடுத்துவிடலாம் என்று நினைத்திருக்கிறீர்கள். கோர்ட்டிலே உள்ள பிரச்சினைக்கு நாங்கள் போகவில்லை. இந்த அரசாங்கம் ஹோல்சேல் லைசன்ஸ் கொடுப்பதில், சாராயக் கடை திறப்பதில் பல தவறுகள் செய்திருக்கிறார்கள். அவற்றைச் சொல்லவில்லை என்றால் எதிர்க்கட்சிக்கு இங்கே என்ன வேலை?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீதிமன்றத்தின் முன்னுள்ள பிரச்சினைகளைப் பற்றி இங்கே பேசமுடியாது.

திரு. க. அன்பழகன்: துணைத்தலைவரவர்களே, நம்முடைய அலுவல் ஆய்வுக்குழு கூட்டத்திலே இதேபோன்று இன்னொரு மசோதா இங்கே வருவது பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. அதற்கு நீதி மன்றத்திலே ஸ்டே ஆர்டர் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட விதியினைப் பார்க்கின்றபோது விவாதிக்கலாம் என்று சபாநாயகர்

அவர்களும், ஆளும் கட்சியினுடைய முன்னவர் அவர்களும் மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் அவர்களும், நீதி மன்றத்திலே உள்ள வழக்கை விசாரிக்கின்ற நீதிபதியைப் பற்றி ஏதாவது ஒரு வகையிலே குறை சொல்லுற முறையிலே பேசுவது தான் தவறு, ஆனால் அங்கே பேசப்படுகின்ற செய்திகளை எல்லாம் சட்டமன்றத்திலும், பாராளுமன்றத்திலும் பேசுவது தவறில்லை என்று அறிவித்தார்கள். அவ்வாறு நீதிபதியைக் குறை சொல்லி குற்றம் சாட்டி பேசக்கூடாதே தவிர மற்றவற்றைப் பேசலாம் என்று அலுவல் ஆய்வுக்குழுவிலே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைத் தங்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதிபதியை குற்றம் சாட்டுவது என்பது மட்டும் அல்ல. அவருடைய எண்ணங்களை மாற்றுகிற வகையிலும் சட்டமன்றத்தில் பேச்சுக்கள் இடம் பெறக்கூடாது. அது தான் சப்ஜுடீஸ் ஆப் தி கோர்ட் எனப்படும். இங்கே வந்திருக்கும் சட்டமுன்வடிவு மதுவிலக்கைப் பற்றி. இந்த மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிடும் அதே குற்றச்சாட்டு சம்பந்தமாக, நீதிமன்றத்தில் வழக்கு இருப்பதால், அதனை குறிப்பேட்டில் இருக்கலாமா வேண்டாமா என்பதை தாங்கள் தீர்மானிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் பேசுகிற போது அந்த வழக்கு சம்பந்தமாக ஒரு முடிவினை ஏற்படுத்தும் வகையில், ஒரு எண்ணத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் பேசக்கூடாது. அங்கே விவாதம் தனியாக நடைபெறுகிறது. இங்கே விவாதம் தனியாக நடைபெறுகிறது. இங்கே நடைபெறும் விவாதம் எந்த வகையிலும் அந்த விவாதங்களை பாதித்து விடக்கூடாது. (குறுக்கீடு)

திரு. க. அன்பழகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சட்டமுன்வடிவில் சட்டத்தில் எப்படி இடம் வகுக்கப்பெற்றிருக்கிறது, என்பதை ஆராயாமல் அதை ஏற்றுக்கொள்வதா அல்லது மறுப்பதா என்பதை பேச முடியாது. சட்டம் எதெதெற்கு இடம் கொடுக்கிறது என்பதை பேசும்போது பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகள், குறைகள் வரத்தான் செய்யும். ஏற்கெனவே ஒரு குற்றச்சாட்டு நீதிமன்றத்தில் இருக்கிற காரணத்தால் பேசக்கூடாது என்று சொன்னால், அப்படி சப்ஜுடைஸ் ஆகக்கூடிய மசோதாவை சட்டமன்றத்திலே கொண்டு வராமல் இருப்பதில் ஆளும் கட்சி முன்னெச்சரிக்கையாக இருந்திருக்க வேண்டும். சட்டமன்றத்தில் விவாதிக்காமல் சட்டத்தை நிறைவேற்ற அனுமதித்து விட்டு—நீதிமன்றத்தில் இருக்கிற பிரச்னையை பேச கூடாது என்ற நிலைமை இருந்தால்—சட்டம் நிறைவேறுகிறபோது எப்படி குறைகள் ஏற்படாமல் இருக்கும். அவ்வாறு ஏற்பட்டிருப்பதையும் நாம் தான் பார்த்திருக்கிறோமே. இவைகளைப் பற்றி எல்லாம் அலுவல்

ஆய்வுக்குழுவில், வேறு பிரச்னைகளில்—வேறு சட்டமுன்வடிவுகள் சம்பந்தமாக குறிப்பாக, மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதா பற்றி விவாதித்தபோது, பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் ஏற்று கொள்ளவில்லை. நீதிமன்றத்தைக் குற்றம் சாட்டாமல், அதன் உள்ளே செல்லாமல், அதற்கு சம்பந்தப்பட்ட பிரச்னைகளை பேசுவது தவறு அல்ல என்று சொல்லப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: Rule 41 *(9)* says' It must not relate to any matter which is under adjudication by any court of law or to conduct the of a Judge of the Supreme Court or of a High Court in his judicial capacity; என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலேயே தெளிவாக இருக்கிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, வில்லேஜ் ஆபிசர் நியமனம் சம்பந்தமாக சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே கேஸ் பெண்டிங்காகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் நாம் இங்கே விவாதித்து இருக்கிறோம். அது எந்த வகையிலும் சப்ஜுடைஸ் ஆப் தி கோர்ட் ஆகவில்லை. It is not Sub judice.

திரு. க. அன்பழகன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இம் மாதிரியான மசோதாக்கள் வருகின்றபோது, நீதிமன்றத்திலே யாராவது வழக்குக்குச் சென்றிருப்பார்களேயானால், நாம் இங்கே விவாதிப்பதின் காரணமாக அவர்களுடைய வழக்கின் முடிவு பாதிக்கப்படாதா என்று கேட்டபோது, அதெல்லாம் ஒன்றும் பாதிக்காது வழக்கின் உள்ளே சென்றுதான் விவாதிக்கக் கூடாது, நீதிமன்றத்தில் விசாரணை ஏதும் நடைபெற்றிருந்தால் அதைப் பற்றிகூட சட்டமன்றத்தில் பேசப்பட்டிருக்கிறது என்ற கருத்து அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கியிருந்தாலும் கூட, அந்தப் பிரச்னைகளைப் பற்றியெல்லாம் நாம் விவாதித்திருக்கிறோம். சட்டத்தின் மூலமாக பல குற்றங்கள் நடைபெறுகிற வாய்ப்பு இருக்கும் போது, இந்த மசோதாவை அப்படிப்பட்ட பிரச்னைகளை விவாதிக்காமலேயே நிறைவேற்ற ஒப்புதல் அளித்தால், அப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் நடைபெறுவதற்கு இந்த மசோதாவின் மூலமாக எதிர்க்கட்சி ஒப்புக்கொள்கிறது என்று பொருளாகிவிடும். எனவே நியாயத்தை யோசித்து துணைத் தலைவர் அவர்கள் தீர்ப்பு வழங்க முன் வருவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, எந்தக் குற்றச்சாட்டு இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, அதேக் குற்றச்சாட்டு பற்றித்தான் நீதிமன்றத்திலே இன்றைக்கு வழக்கு இருக்கிறது. அதே குற்றச்சாட்டை இங்கே மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துச் சொல்கிறபோது, நீதிமன்றத்தில் இருக்கும் குற்றச்சாட்டை சொன்னதாக தான் அர்த்தமாகிறது. ஆகவே, நீதிபதிகளின் மனதை இன்புளூயன்ஸ் செய்யும் வகையில் இத்தகைய குற்றச்சாட்டுகள் இடம்பெறுவது நியாயமா என்பதை துணைத் தலைவர் அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாலை 4.40]

திரு. க. அன்பழகன்: அதே குற்றச்சாட்டுக்குரிய விஷயம் நாட்டில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது அதற்காக ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றப்படுமானால் அந்தச் சட்டத்தைக் கண்டிக்கவேண்டியவர்கள் எந்தக் குற்றச்சாட்டு அடிப்படையில் கண்டிப்பார்கள் அந்தக் குற்றச்சாட்டை விட்டுவிட்டு அந்தச் சட்டத்தை கண்டிக்க முடியுமா? அப்படி அந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்துப் பேசுவதற்கான உரிமை ஸப் ஜுடீஸ் என்ற முறையில் பறிபோனால் அரசாங்கம் ஒரு வழக்கைப் போட்டுவிட்டு அதற்கான ஒரு சட்டத்தை இங்கே கொண்டுவருவது முறை என்று கருதப்படுமானால் பேசமுடியாத நிலையில் இந்தச் சட்டத்தை இங்கே நிறைவேற்ற ஆளும் கட்சி விரும்புகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு கருத்துகளைச் சொல்ல உரிமை இருக்கிறது. விவாதிக்க உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் கேஸின் மெரிட்ஸ்-க்குள் போக வேண்டாம். ஊழல் என்று சொன்னால் 'மெரிட்ஸ்' என்பதில் அது வருகிறது.

திரு. க. அன்பழகன்: ஊழல் என்ற சொல்லுக்கு என்ன விதமான கருத்து விளக்கம் இருக்கிறது என்று கேட்டால், தொகையோ பணமோ கையில் வாங்கினால்தான் ஊழல் என்று பொருள் அல்ல. நிர்வாக முறையில் தவறாக நடைபெற்றாலும், முன்தேதியில் காரியங்கள் நடைபெற்றாலும் பொறுப்பற்ற தன்மையில் நடைபெற்றாலும், நிர்வாகச் சீர்குலைவு காரணமாக இருந்தாலும் அத்தனையையும் சேர்த்ததுதான் ஊழல். 'OOZHAL' is a general definition. ஊழல் என்று சொல்கிற காரணத்தால் பேசக்கூடாது என்று சொன்னால் ஊழல் இல்லாத வேறு எந்தக் குறையையும் சொல்ல முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: அவர்கள் சொல்வது 'இரெகுலாரிட்டீஸ்' என்றுதான் அர்த்தம்.

திரு. க. அன்பழகன்; அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால் லஞ்சம் வாங்குவது மட்டும் ஊழலா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கேஸின் மெரிட்ஸ்-க்குள் போகாமல், வரம்பைத் தாண்டாமல் பேசுங்கள். சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: நான் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவன். உங்கள் கட்சியல்ல, என்னை கடமையாற்றவிடுங்கள். நான் ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டினேன். அந்த அடிப்படையில் இந்த லைசென்ஸ் வழங்குதல் காலதாமதம். ப்ளென்டிங் யூனிட்டுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதில் காலதாமதம் பிராந்தி, விஸ்கி போன்றவற்றிற்கு மாவட்ட லைசென்ஸ் கொடுத்து கடைகள் திறப்பதில் காலதாமதம். இவற்றை வைத்து இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிக்கையில் ஒரு எடிட்டோரியல் எழுதினார்கள். என்ன

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

எழுதினார்கள் என்றால், ஏன் இப்படிக் கடைகளைத் திறப்பதில் இவ்வளவு நாட்கள் தள்ளி தள்ளிப் போடவேண்டும். இது கோடிக் கணக்கான ரூபாய் பெறக் கூடிய ஒரு கேள்வியாக இருக்கிறது தள்ளிப்போடக்கூடிய கேள்வி இருக்கிறதே, இந்தக் கேள்விக்கு தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தின் பேரில் ஏற்கனவே இருக்கக் கூடிய ரே கமிஷனில் இதையும் சேர்த்து விசாரிப்பதுதான் பொருத்தம் என்று எக்ஸ்பிரஸில் சொல்லியிருந்தார்கள். நான் இந்த அரசின் பேரில் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன்.

'மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பெர்மிட்ஸ் இருக்கின்றன, பெர்மிட்காரர்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறோம் என்றும், பெர்மிட் இல்லாதவர்கள் குடிக்க முடியாது, போலீஸ் காரர்கள் பிடித்து விடுவார்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் பெர்மிட் ஒன்றுக்கு ஏறக்குறைய 200 லிட்டர்ஸ் சாராயம் விற்பனையாகி கொண்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில்இஷ்யூசெய்யப்பட்டுள்ள பெர்மிட்ஸ்க்கும் இன்றையதினம் இஷ்யூ செய்திருக்கக் கூடிய சாராயத்தின் கணக்கையும் பார்த் தால் ஒரு பெர்மிட் வைத்திருப்பவர் 200 லிட்டர் குடிக்கக்கூடிய ஒருவன் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறான். இதுதான் உலகத்தில் இருக்கக்கூடிய புதிய விந்தை, சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லை. அத்திப்பழத்தைப் புட்டுப் பார்த்தால் அத்தனையும் புழு என்பார்கள். அதேபோல் இன்றையதினம் மாபெரும் தவறுகளை இந்த அரசு செய்திருப் பதால் நாங்கள் பிரதமர் அவர்களுக்கு தந்தி கொடுத்தோம்.

* * * * * *

அது சம்பந்தமாக திரு. வெங்கடசுப்பையா அவர்கள் சென்ற வாரத்தில் பாராளுமன்றத்தில் சொல்கிற சமயத்தில் திரு ஸி.டி. தண்டபாணி, கிருஷ்ணமூர்த்தி, ராமமூர்த்தி இவர்கள் சொன்னபிரகாரம் தமிழ்நாடு அரசுக்கு for your comments என்று கேட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இவர்கள் என்ன பதில் எழுதி இருப்பார்கள்? நாங்கள் சட்ட பூர்வமாக ரூல்ஸ்படிதான் செய்கிறோம், முறைப்படிதான் செய்கிறோம் என்றுதான் இவர்கள் எழுதியிருப்பார்கள். ஆனால் முறைக்கு விரோதமாக செயல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று என்னால் சொல்லாமலிருக்கமுடியாது. திராவிட முன் னேற்ற கழகம் சார்பில் எங்கள் செயற்குழுவைக் கூட்டி இப்படிப் பட்ட தவறுகளைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடைபெறக்கூடாது என்ற நோக்கத்தில்

* * * * *மாண்புமிகு பிரதம மந்திரி அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னதோடு மட்டுமல்லாமல், எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் மாண்புமிகு கவர்னர் அவர் களுக்கும் இந்த ஆண்டு ஜூன் 17 ஆம் தேதி ஒரு மனுவைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவைகள் எல்லாம் அமைச்சர் அவர் களுக்கும் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு வந்திருக்குமென்று கருதுகிறேன். * * * *

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

இந்த முறைகேடுகளினால் இந்த ஊழல்களினால் லைசன்ஸ் வழங்குவதிலே தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்று கவர்னர் அவர்களிடத்திலே மனுகொடுத்துஇருக்கிறோம் பிரதமர் அவர்களுக்கு தந்திகொடுத்திருக்கிறோம். பின்னர் பிரதமர் அவர்களிடத்திலே மகஜர் கொடுத்திருக்கிறோம். இவைகள் எல்லாம் நம்முடைய மந்திரி அவர்களுக்கு வந்திருக்கும். மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் நிரபராதி. நாங்கள் சுத்தமானவர்கள்என்று நிரூபிக்க வேண்டுமென்றால், ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய....

மாண்புமிகு திரு எஸ். டி, சோமசுந்தரம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஊழல் என்று சொல்வது இன்றைக்கு சப்ஜுடியாக இருக்கும் போது, அதைச் சொல்ல முடியாது; * * என்பதை வெளியிலே யாரிடத்திலேயும் சொல்லலாம்: ஆனால் கவர்னர் இடத்திலே சொல்லப்பட்டது வெளியிலேயும் சொல்லப் படுகிறது. கவர்னர் அவர்கள் இடத்திலே சொல்லிய பிறகு, இங்கே சொல்ல வேண்டுமென்பதல்ல. அவைகளை யெல்லாம் நீக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி; மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் * * ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய இந்த ரே கமிஷனில் இதையும் சேர்த்து விசாரியுங்கள் என்று கூறவேண்டும், அவர்களுக்கு பிரதமர் அவர்களிடம் இருக்கும் உறவின் காரணமாக. இதைத் தீர்த்துக் கொள்வதுதான் முறை. இதிலே தவறுகள் நடைபெற்றிருக் கின்றன; ஊர் வாயை மூட முடியாது. ஆகவே, இந்த மசோதாவை நான் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டபடி, இதிலே உங்களுடைய உத்தரவு தேவைப்படுகிறது. * * * என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி இன்றைக்கு நீதி மன்றத்திலே வழக்கிருக்கிறது. ஆனால். அதைப்பற்றி இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். எனவே, அதை நீக்கவேண்டுமேன்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்: * போன்ற வாசகங் களை நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி:* * * *அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பொறுப்பேற்றுக் கொள் கிறோம் என்று சொல்வது வேறு. இது வழக்கு மன்றத்திலே இருப்பதால், பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன் என்று சொன் னாலும், இங்கே அதைப் பேசக்கூடாது என்பதுதான் விதிமுறை

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றன.

[மாலை 4-50]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஏதாவதொரு குற்றச் சாட்டை அவையிலே குறிப்பிட வேண்டுமென்றால், அதுபற்றி முன்கூட்டியே பேரவைத் தலைவரிடம் சொல்லி, அனுமதி பெற்றிருக்க வேண்டும். திடிரென்று ஆதாரம் இல்லாமல் பெரிய குற்றச்சாட்டைச் சொல்வது என்பது முடியாது.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: நாங்கள் பிரைமினிஸ்டருக்கு இதைப் பற்றி டெலகிராம் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த டெலிகிராமில் குறிப்பிட்டுச் சொன்னவற்றைத்தான் இங்கே சொன்னேன். அவற்றை நீக்க முடியாது. (கூச்சல் குழப்பம்)

டாக்டர். மு. கருணாநிதி: துணைத்தலைவர் அவர்களே. மன்றத்தில் சில விசயங்கள் விவாதிக்கப்படக்கூடாது என்பதற்காக நீதிமன்றத்தை ஒரு கேடயமாகப் பயன்படுத்துவது நல்லதல்ல. ஏற்கனவே, கப்பல் பேரத்தைப் பற்றி ஒரு வழக்கு கிட்டத்தட்ட ஒன்றரை ஆண்டுக்கு முன்பு போடப்பட்டு இன்னும் வழக்குப் போட்டவர்கள் நீதிமன்றத்திற்கு வராமல் இருக்கிறார்கள். ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷம் வழக்கை நீட்டிக்கிற தந்திர ஏற்பாட்டைச் செய்துவிட்டு இங்கே அதைப் பற்றிப் பேச முடியாமல் வாயை அடைப்பது நல்லது அல்ல. ஆகவே, இந்தப் பகுதியை நீக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஒரு பெரிய குற்றச் சாட்டைச் சொல்லும்போது அதற்கான ஆதாரத்தை முன் கூட்டியே பேரவைத் தலைவரிடம் காட்டி, அவரது அனுமதியைப் பெற்றே சொல்ல வேண்டும்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: நான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன்.

மாணபுமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன் என்று சொல்வது மட்டும் போதாது. அதற்கான ஆதாரங்களை முதலிலேயே பேரவைத் தலைவரிடம் காட்டி அவரது அனுமதி பெற்றுப் பேசியிருக்க வேண்டும்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நீங்கள் நீக்குவதாக முடிவு எடுத்த பிறகு, உங்களைப் பற்றி சில புகார்களைச் சந்திக்கத் தயாராக இல்லை என்ற காரணத்தால்—அதாவது இந்த அரசு அல்லது ஆளும் கட்சி தயாராக இல்லை என்ற காரணத்தால் நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்—இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றும்போது, நடைபெற்றிருக்கும் முறைகேடுகளுக்கு எங்களையும் உடந்தையாக்கும் முயற்சிக்கு நாங்கள் உடன்பட மறுத்து வெளிநடப்புச் செய் கிறோம்

(திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் வெளி நடப்புச் செய்தனர்) (கூச்சல் குழப்பம்)

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியினர் மீது ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொல்லி அதற்குப் பொறுப்பெற்றுக் கொள்கிறோம் என்று சொன்ன பிறகும் கூட ஜனநாயகத்தில் எதிர்கட்சிகளுக்கு இருக்கிற வாய்ப்பைப் பயன் படுத்தி இங்கே அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன குறிப்புகள் சபைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கப்பெறும் என்று சொன்னதை எதிர்த்து காங்கிரஸ் கட்சி இப்போது வெளிநடப்பு செய்கிறது.

(காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்)
(கூச்சல்—குழப்பம்)

திரு ஜீ. மூர்த்தி: லாபியிலிருந்துகொண்டு சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை நடக்கவிடாமல் காலித்தனம் செய்கிறவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் காவலாளர் மூலமாக அவர்களைச் சட்டமன்றத்திற்கு அப்பால் தூக்கியெறிய வேண்டுமாய் சபாநாயகர் அவர்களைச் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: டாக்டர் கே. சமரசம் அவர்களை பேச அழைக்கிறேன்.

[மாலை 5–00]

டாக்டர் கே. சமரசம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்கள் இன்றையதினம் இந்த அரசின் சார்பாகக் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மதுவிலக்குச் சட்டத்திற்கான மசோதாவின்மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின்சார்பாக ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தைப் பற்றிக் குற்றம் சொல்லக் கூடியவர்கள், குறை சொல்லக்கூடியவர்கள் இந்த நாட்டிலே மதுவிலக்கு தேவையா, தேவையில்லையா என்பதற்கு ஏதாவது காரணம் வைத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அவர்கள், மதுவிலக்கு தேவை என்று சொல்கிறார்களா, அல்லது மதுவிலக்கு தேவையில்லை என்று சொல்கிறார்களா என்பது தெரியவில்லை.

மதுவிலக்கைப் பற்றிய அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த பொழுது மிகத்தேவையான ஒரு நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபொழுது, இந்தச் சட்டம் மிகக் கொடுமையான சட்டம், நாட்டுமக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு சட்டம் என்று வாதாடி

னார்கள். பிறகு மதுவிலக்கைத் தளர்த்துவதற்காகச் சட்டம் வருகின்றபொழுது அதிலே மிகப் பெரிய ஊழல் நடந்துவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, நான் கேட்கிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமோ அல்லது காங்கிரஸ் கட்சியோ மதுவிலக்கு கொள்கை தேவை என்று சொல்கிறார்களா அல்லது மதுவிலக்கை தளர்த்தியது தவறு என்று சொல்கிறார்களா என்பது புரியவில்லை. அதைப் பற்றி யாரும் எந்தவிதமான இலட்சியக் கருத்தும் எடுத்ததாகச் சொல்லவில்லை. அதற்கு மாறாக இங்கே ஏதோ இதிலே தவறு செய்து விட்டது, அதிலே தவறு செய்துவிட்டது என்று அங்கலாய்க்கிறார்கள்.

வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்ட பொழுது காங்கிரஸ் கட்சி எதிர்க்கட்சியாக இருந்த பொழுது அந்தக் காங்கிரஸ் கட்சி செய்யாத அளவிற்கு மிகப் பெரிய ஹர்த்தால்களையும், போராட்டங்களையும் செய்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்த பொழுது மிகப் பிரதான எதிர்க்கட்சியாக விளங்கிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி செய்யாத மிகப்பெரிய போராட்டங்களையும், ஹர்த்தால்களையும், ஆளுநர் ஆட்சியின்பொழுது செய்யாத பெரிய போராட்டங்களையும் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்பட்டவுடனே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், வருடத்திற்கு 365 நாட்கள் என்றால் 365 போராட்டங்களை அறிவித்து, இதுவரையிலே தேய்ந்து தேய்ந்து வந்திருக்கிறது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. இந்த ஆட்சியிலே என்ன குறை இருக்கிறது என்று சொல்லி, அறிவிக்க முடியாதவர்களுக்கு மதுவிலக்கைப் பற்றி இந்த ஆட்சியைக் குறைசொல்வதற்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

காரணம் என்னவென்றால், மது விலக்கு என்பது ஒரு பருவ மங்கை, அதைக் கன்னி மாடத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியினர் வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் தற்பொழுது இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கின்றவர் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது அந்தப் பெண்ணைக் கொண்டுபோய் ரெட் லைட் ஏரியாவில்—சிகப்பு விளக்கு பகுதியில் கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டு, மீண்டும் கொண்டு போய் கன்னிமாடத்தில் வைத்துவிட்டு குலப்பெருமை பேசுவது, பெண்ணின் பெருமை பேசுவது என்பது விந்தையாக இருக்கிறது. நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இத்தனை கோடி ரூபாய் ஊழல் என்று எந்த முறையிலேயாவது, எந்தக் கோர்ட்டிலேயாவது, எந்த நீதிமன்றத்திலேயாவது கொண்டு வந்தால் அதைச் சந்திப்பதற்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், இந்த அரசும் தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை எங்கு சந்திக்க வேண்டுமோ அங்கே சந்திக்காமல் இப்படி ஊழல் என்று கூக்குரலிடுவது ஜனநாயகத்தைப் படுபாதாளத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுகின்ற நிலைமையைத்தான் ஏற்படுத்தும். இதனால் கருணாநிதி அவர்களுக்கும், இந்திரா காங்கிரஸ்காரர்களுக்கும் எந்த விதமான நன்மையும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ''Motiveless, motivated, Iyago'' என்பதைப்போல.

காரணம் இல்லாமல், காரியம் இல்லாமல் அப்படியே இந்த ஆட்சியைக் கீழே இறக்கிப் பார்த்து விடுகிறோம் என்று சொல்லக் கூடியவர்களுக்கு மீண்டும் ஆட்சிக்கு வருவதற்கான தகுதியிருக்கிறதா? மக்களின் செல்வாக்கை இழந்தவர்கள் இதைப்பற்றிப் பேசலாமா? எப்படிப் பேசலாம்? ஏதாவது கலாட்டா செய்து கொண்டிருக்கலாம் என்பதற்காக இவ்வாறு செய்வது நியாயம் தானா? இதை ஜனநாயகம் தாங்குமா?

இங்கே பேசிய கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பலப் பிரச்சனைகளைப்பற்றி எடுத்து வைத்தார்கள். நான் அவருக்கு எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மதுவிலக்கு எந்தத் தேதியில் தளர்த்தப்படும் என்று சொன்னார்களோ அந்தத் தேதியிலே அதைச் செய்யவில்லை, நேரமானது, காலம் தாழ்ந்தது என்று குற்றஞ்சாட்டினார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (நோயாளியைப் பார்த்து குறிப்பிட்ட நாளில் டிஸ்சார்ஜ் ஆவாய் என்று டாக்டர் சொல்கிறார்: அந்த நாளுக்குப் பிறகு இரண்டு நாட்கள் கழித்து டிஸ்சார்ஜ் ஆனால் அது தவறா) டாக்டர் ஒருவர் நோயாளியைப் பார்த்து உனக்கு சனிக்கிழமை நோய் தீரும் என்று சொல்கிறார், ஆனால் இரண்டு நாட்கள் கழித்து திங்கட்கிழமையன்று நோய் குணமானால் அது குற்றமா? வானிலை அறிக்கை என்று சொல்கிறார்கள், இன்று மாலை பரவலாக மழை பெய்யக்கூடும், 5 மணிக்கு மழை பெய்யக் கூடும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் 7 மணிக்கு மழை பெய்தால் அது மிகப்பெரியத் தவறா? எனவே, ஜூலை மாதம் 5 ஆம் தேதி வருகிறது என்றார்கள், அன்றைக்கு வரவில்லை, எனவே, அதிலே பலகோடி ஊழல்கள் என்று சொல்வது நான் சொல்லுகின்ற உதாரணங்களில் இருப்பதைப்போன்றதுதான்

அவர்கள் இன்னொன்றையும் சொல்கிறார்கள். உரிமம் பெறுவதற்கு முன்பே கட்டிடத்தைக் கட்டினார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இது என்ன பெரிய விஷயமா? அப்ளிகேஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் கட்டியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாகச் சொல்கிறேன், பெண் பார்க்கப் போகிறார்கள், நிச்சயமாகிவிடும் என்ற எண்ணத்தில் நகை நட்டுக்களைச் செய்து வைத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் நிச்சயமாகவில்லை என்றால், இன்னொரு பெண்ணைப் பார்த்து கல்யாணம் செய்து கொள்கிறார்கள். எனவே, எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதை முன்னெச்சரிக்கையோடு செய்து வைத்துக் கொள்வதுதான் தமிழ்நாட்டின் பண்பு. எனவே, இதற்கும் அரசாங்க நிர்வாகத்திற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. இருந்தாலும் அவைகளைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள்.

நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மதுவிலக்கை விரும்புகிறதா இல்லையா? காங்கிரஸ் கட்சி மதுவிலக்குக் கொள்கையில் என்ன நிலையை எடுக்கிறது? திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மதுவிலக்கை ரத்து செய்யக்

கூடாது என்றால், குடிப்பவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்வதற்குத் தயாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். குறைந்த பட்சம் இந்த ஹோல்சேல், ரீடெயில் வியாபாரத்திற்கு எடுத்திருக்கிறார்களே அவர்கள் அதை விட்டு விடவேண்டுமென்று சொல்லுவார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதை வைத்து இந்த அரசாங்கம் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அளவிற்கு ஊழல் செய்து செய்து விட்டது என்று இந்த அரசாங்கத்தின்மீது குற்றஞ்சாட்டுவது மிகப்பெரிய வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

ஆகவே, இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் தேவையான வற்றை, தேவையான நேரத்தில், தேவைக்கேற்றவாறு கொண்டு வருவதில் எப்பொழுதும் பின்தங்காது என்பதைத் தெரிவித்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மேலும் திருத்துவதற்கான இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில முக்கியமான கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதனுடைய காரண—நோக்க விளக்கத்தில் 'இச்சட்டத்தின் கீழ் உரிமங்களை வழங்குகிற அதிகாரிகள், வெளிப்படையான ஆதாரங்கள் இருந்து கள்ளச் சாராயம் கைப்பற்றப்படும் பட்சத்தில், மேற்படி உரிமங்களை வைத்திருப்பவர் தமது ஆட்சேபணைகளைத் தெரிவித்துக்கொள்ள அவருக்கு வாய்ப்பளிக்காமலேயே அந்த உரிமங்களைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைப்பதற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்படலாம் என்றும், அந்தக் கள்ளச் சாராயத்தின் மாதிரிகளை நீதிமன்றத்தில் காட்டுவதற்காக எடுத்துக் கொண்ட பிறகு அச்சாராயத்தை அழித்துவிட அவர்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்படலாம் என்றும்கூட அரசு முடிவு செய்துள்ளது' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கள்ளச் சாராயம் நாட்டிலே பெருகுவதற்குக் காரணம் இல்லை. அரசாங்கம் அதற்குரிய விவரங்களைப் புரிந்துகொண்டு இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மேன்மேலும் திருத்திக் கொண்டு இருப்பதை விட அதை ரத்து செய்ய அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். இதிலே வெட்கமே படக் கூடாது, ரொம்ப வெட்கப்படுகிறீர்கள். காங்கிரசும் டி.எம்.கே.யும் கூட்டாக ஆளுகின்ற பாண்டிச்சேரியில் அவர்களுக்கு வெட்கமே கிடையாது (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). இங்கேதான் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் வருகிறது. வெட்கம் அவர்களுக்கு இங்கே வருகிறதே தவிர, பாண்டிச்சேரியிலோ, ஆந்திராவிலோ, கர்நாடகத்திலோ அவர்களுக்கு வெட்கம் கிடையாது. அங்கே சுத்தமாகக் கடைகள் திறந்துதான் இருக்கின்றன. நீங்கள் கொஞ்சம் சங்கோஜப்படுகிறீர்கள், தேவையே கிடையாது. நான் முன்பே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன், சைவ மீன் குழம்பு வைக்காதீர்கள். வைத்தால் மீன் குழம்பு வையுங்கள், இல்லாவிட்டால் சாம்பார் வையுங்கள். சாம்பார் வைக்க முடியாது, மீன் வாங்கியாயிற்று, அலசியாயிற்று, புளி கரைத்தா

யிற்று, மீன் குழம்புதான் வைக்கவேண்டும். அவரவர்கள் எரிக்க ஆரம்பித்ததற்குப் பிறகு, அவரவர்கள் இறக்க ஆரம்பித்ததற்குப் பிறகு, அவரவர்கள் குடிக்க ஆரம்பித்ததற்குப் பிறகு, இனிமேலும் இந்தச் சட்டம் என்பது செல்லாக் காசாகிவிட்டது என்கிற முறையில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் தெளிவாக மதுவிலக்கை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று நாங்கள் வலியுறுத்தினோம். நீங்கள் மதுவிலக்கைத் தளர்த்துகிறோம் என்று தளர்த்தினீர்கள். தளர்த்தியதனுடைய விளைவு பர்மிட் சிஸ்டம் கொண்டு வந்தீர்கள். உண்மையிலே மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரியும், நன்றாகத் தெரியும், விளக்கமாகத் தெரியும், விரிவாகத் தெரியும், விவரமாகப் புரியும். குடிக்கின்றவர்கள் வாங்கியிருக்கிற பர்மிட்டை விட கடைக்காரர்கள் வாங்கியிருக்கிற பர்மிட் அதிகம். கள்ளுக்கடைக்காரர்கள் 250 வாங்க வேண்டும், சாராயக் கடைக்காரர்கள் 300 வாங்க வேண்டும். குப்புசாமி குடிப்பதற்கு கோவிந்தசாமியா பர்மிட் வாங்குவது? பர்மிட் சிஸ்டத்தை கம்ப்ளீட்டாக நீங்கள் ரத்து செய்துவிட்டு, அதுபற்றி சங்கோஜம் இல்லாமல், மதுவிலக்குத் தளர்த்தல் என்பதற்குப் பதிலாக, நீங்கள் ரத்து செய்ய வேண்டும்.

கேரளாவில் இருப்பதைப் போன்று மது சம்பந்தப்பட்ட, மதுமர சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்களைத் தமிழகத்திலே கொண்டு வந்து சுமார் 15 இலட்சம் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கான முயற்சிகளைத் தமிழக அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கேரளாவிலே இருக்கிற கள் இறக்குகின்ற முறையும் சரி, விநியோக முறையும் சரி, மிகச் சிறப்பான முறை. இப்பொழுது தமிழகத்திலே கள்ளைப் பவுடரிலிருந்து தயாரிப்பதாகக்கேள்வி. கள்ளுக்கு ஒரு பவுடர் (குறுக்கீடு) கோயம்புத்தூரிலே தான் சொன்னார்கள். அங்கே ஒரு பிரபலமானவர், (குறுக்கீடு) 15, 16 ஆம் தேதியிலே நான் கோயம்புத்தூரிலே இருந்தேன். (குறுக்கீடு) அங்கே தென்னை மரம் இருக்கிறது. அங்கே குத்தகை எடுத்த ஒருவர்—ரொம்ப எக்கச்சக்கமான சில்லறை வசதி படைத்த ஒருவர்—திருப்பூர் போன்ற இடங்களிலே கடைகளை, பல இலட்சம் ரூபாய் அவர் காரிலேயே வைத்துக் கொண்டு, கடைகளை எடுத்து வந்ததாகக் கேள்வி. தற்போது அவர் சரண்டர் செய்ய முயற்சிப்பதாக அந்தப் பகுதியிலே பேசுகின்றார்கள். அவரிடம் கள்ளுக்கும் ஒரு பவுடர், சாராயத்திற்கும் ஒரு பவுடர், இரண்டுக்குமே இருக்கிறது. 10 தொட்டி தண்ணீரை வைத்துக் கொண்டு, 2 ஸ்பூன் பவுடரைப் போட்டால், அது கள்ளாகி விடும். அதே போல் 10 தொட்டி தண்ணீர் வைத்துக் கொண்டு, 2 ஸ்பூன்

பவுடரைப் போட்டால், அது சாராயமாகிவிடும். இப்படி, ரெடிமேட் சாம்பார் மாதிரி, ரெடிமேடாகவே கள்ளையும், சாராயத்தையும் உற்பத்தி செய்கின்ற நிலையை தற்போது கோவை மாவட்ட மக்கள் (குறுக்கீடு)......

[மாலை 5-10]

அந்த கான்ட்ராக்ட் எடுத்திருக்கின்றவர்களுடைய குறி கோவை மாவட்டத்தின்மேல் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அபிலாஷையின் விளைவு. கோவை மாவட்ட அமைச்சர்கள் மன்னிக்கவேண்டும். இந்தக் கடைகளில் இப்படி தயாரிக்கப்படுகிறது என்று தெரிந்த மக்கள் அந்தக் கடைகளில் சாப்பிடுவதை நிறுத்திவிட்டார்கள். அதன் விளைவு, லைசன்சை சரண்டர் செய்ய அந்த முதலாளிகள் முன்வருகிறார்கள். காரணம் என்ன ? நீங்கள் மதுவிலக்கை ரத்து செய்து கள்ளுக்கடையை முன்பிருந்தபடியே கள்ளுக்கு வேண்டிய டிக்ரி அதற்கு முறையான இயந்திரங்கள் இருக்கின்றன. சாராயத்திற்கும் இருக்கின்றன. அதைப்போல செய்யாததன் விளைவு, கள்ளுக்கடைகளிலும் சாராயக் கடைகளிலும் அதிக மோகம் கொண்ட சிலபேர் கலவை கள்ளையும் சாராயத்தையும் விற்க முற்பட்டதன் விளைவாக, சாராயத்தைக் கொஞ்சம் எடுத்துக் கொண்டு மீதியை அழித்துவிட்டு கோர்ட்டிலே காட்டு வதற்காக இந்தச் சட்டம். கடைகளிலே விற்கக்கூடிய சாராயத்தை விட எரி சாராயத்தின் விலை குறைச்சல் என்று சொல்லப்படு கிறது. கர்நாடக மாநிலத்திலே சாராயம் போட்டு, ஊறல் போட்டு, தயாரிக்கிறார்கள். திராவிடத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்கின்ற கர்நாடகம்—கன்னடமும், களி தெலுங்கும், கவின் மலையாளமும் துளுவும், உன் உதரத்தே உதித்து, ஒன்று பலவா யிடினும், அழியா உன் சீரிளமைத் திறம் வியந்து வாழ்த்துதுமே—என்று திராவிடத்தின் ஒரு பகுதியாகிய கன்னடத்தில் எரிசாராயம் சாப்பிட்டு 350, 400 பேர்களுக்கு மேல் எமலோகம் போயிருக் கிறார்கள். அங்கே சாராயம் தயாரிப்பதற்காக, குஷ்டரோகி களைக் கொண்டு வந்து சாராய ஊறலிலே குளிப்பாட்டி, அதிலிருந்து தயாரித்தால் 'கிக்' இருக்கும் என்று கர்நாடக சட்ட மன்றத்தில், ஒரு காங்கிரஸ் பெண் உறுப்பினர்— நான் சொல்ல வில்லை—காங்கிரஸ் பெண் உறுப்பினர் கூறியிருக்கிறார்கள்.

எரிசாராயம் என்பது கர்நாடக அரசையும் ஆட்டிப்படைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இப்போது நம் பகுதியிலும் எரிசாராயம் என்ற பிரச்சினை விளைவாகத்தான் இத்தகைய ஒரு சட்ட முன் வடிவை இங்கே கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக் கிறது. குறிப்பாக இன்றைக்கு மதுவிலக்கைப் பொருத்தவரை, தமிழகம் முழுவதும் இருக்கக்கூடிய 15 இலட்சம் மது மரத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒருங்கிணைந்த சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும்.

1981 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

தமிழகத்தில் மதுவிலக்கு முழுமையாக ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். அதன் மூலமாக வருமானங்களை அரசு ஈட்டி, படித்துவிட்டு வேலையற்றிருக்கும் இளைஞர்களுக்கும், விவசாய தொழிலாளர்களின் மேம்பாடு, அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பது, படித்த வேலையற்றிருக்கின்ற இளைஞர்களுக்கு உதவித்தொகை கொடுப்பது, விவசாயிகளுக்கு மேலும் உதவித் தொகை கொடுத்து நெல் கொள்முதல் செய்வது, இப்படிப்பட்ட சமுதாய முன்னேற்ற பிரச்சினைகளுக்கு இந்தப் பணத்தை செலவிடக்கூடிய வகையில் தமிழக அரசு மதுவிலக்கை முழுமையாக ரத்து செய்யவேண்டும். இது ஒன்று. இரண்டாவது தமிழகம் முழுவதும் இருக்கிற மதுமரத் தொழிலாளர்களுக்கு கேரளத்தைப்போல ஒருங்கிணைந்த ஊதியம் மற்றும் சட்டப் படிக்கான பாதுகாப்புகளைச் செய்வதற்கான சட்டங்களை உடனடியாக கொண்டு வரவேண்டும்.

மூன்றாவதாக, கோவில்கள், பள்ளிகள், கல்லூரிகள், மருத்துவ மனைகள், ரைஸ்மில்கள், குளக் கரைகள் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் சாராயக் கடைகளும், கள்ளுக்கடைகளும் இருக்கக் கூடாது என்று நீங்கள் அறிவித்திருந்தாலும், கடைகள் திறந்து இருக்கின்றன. கல்லூரிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்றது. மன்னார்குடி ராஜகோபாலசாமி கல்லூரிக்கு போகின்ற வழியில், வ. உ. சி. ரோட்டில் சாராயக் கடை இருக்கின்றது. அதைக் கடந்தால் கள்ளுக்கடை. முன்பு அதே பகுதியில் ராஜாத்தோப்பில் இருந்தது. இப்போது அது நெருங்கி காலேஜ் முன்னாடி வந்திருக்கிறது. ரைஸ் மில்லுக்குப் பக்கத்திலே இருந்தால் பெண்கள் நெல் அரைக்க போக முடியவில்லை. அதை மாற்றவேண்டும். பாண்டிச்சேரியில் குடித்து விட்டு ரோட்டிலே வர முடியாத நிலையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள்.

திருத்துறைப்பூண்டி தாசில்தாரைப் பார்த்து சட்டமன்ற உறுப்பினர் உத்திராபதி அவர்கள் கேட்டபோது வேறு இடம் இல்லை. ரைஸ் மில் பக்கத்திலேதான் இருந்தது, கொடுத்தோம் என்கிறார்கள். அங்கு ரைஸ் மில் இருக்க வேண்டுமா அல்லது சாராயக்கடை இருக்கவேண்டுமா என்பதை தீர்மானிக்க வேண்டும்.

இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய பெர்மிட் முறையிலே உள்ள எக்ஸ்பீரியன்சை வைத்துச் சொல்லுகிறேன். குடித்துவிட்டு வெளியே வருகின்றவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். சில பேர்கள் ஏதோ கள்ளுக்கடை திறந்த உடனே கொலை கொள்ளை நடக்கிற மாதிரி பத்திரிகைகளிலே போடுகிறார்கள், அதற்கு முன்னாலேயும் 7 கொலை, 8 கொலைகள் நடந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றது நம்நாட்டிலே. எனவே பூரணமான ஞானம் பெற்று வந்த ஞானிகள் மாதிரி, மது விலக்கு இருக்க வேண்டுமா, இருக்கக்கூடாதா என்று சொல்லக் கூட சில கட்சிகளுக்கு தைரியம் கிடையாது.

பெர்மிட் முறைகளிலே ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு விளைவை இந்த சபையிலே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கோவையிலே 15, 20 பேர்களை போலீஸ் பிடித்துக் கொண்டு போய் நான் சமீபத்தில் 2, 3 நாள் அங்கே போயிருந்தேன், மேட்டுப்பாளையம், பொள்ளாச்சி, கோயம்புத்தூர், பெருந்துரை ஆகிய இடங்களுக்கு கோர்ட்டிலே நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஏன் குடித்தீர்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார், கடையிலே போய் பணம் கொடுத்தேன், அவன் கொடுத்தான், நான் குடித்தேன், என்று சொன்னார்கள். பெர்மிட் இருக்கிறதே தெரியுமா, என்று கேட்டிருக்கிறார். நான் என்னத்தை கண்டேன், பணத்தை கொடுத்து குடித்தேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீதிபதி நல்லவர், போலீசை பார்த்து இதுமாதிரி கேஸ்களை இனிமேல் கொண்டு வராதீர்கள் என்று சொல்லி அனுப்பி விட்டார். எனவே பெர்மிட் சிஸ்டத்தினால் இப்படியெல்லாம் நடைபெறுகிறது. யதார்த்தம் நம்முடைய மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரியும். இன்றைக்கு பெர்மிட் சிஸ்டம் முழுமையாக ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். இதனுடைய விளைவு காவல்துறை அதிகாரிகள் மத்தியிலே மீண்டும் ஊழலை ஏற்படுத்த வழி செய்யும்.

கள்ளுக் கடையைப் பொறுத்த வரையில் நடத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் மரத்துக்கு தூர் வாரி என்பது 40 ரூபாய், 30 ரூபாய் என்று போட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. அதனுடைய விபரம் சரியாகத் தெரியவில்லை. முன்பு 7, 8 ரூபாய்தான் இருந்தது. பாண்டிச்சேரியிலே 7 ரூபாய்தான் இருக்கிறது. மரத்திற்கு இங்கு 20 ரூபாய் போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. தென்னை மரம் என்பது 6 மாதத்திற்குத்தான் கள் கொடுக்கும். அப்படிப்பட்ட தன்மைதான் தென்னை மரத்திற்கு உண்டு. இந்த தொழிலை காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால் தூர் வரியை குறைக்க வேண்டும்—முடிந்தால் ரத்து செய்ய வேண்டும், இல்லாவிட்டால் குறைக்க வேண்டும். பெர்மிட் சிஸ்டத்தை முழுமையாக ரத்து செய்யவேண்டும். இதன் காரணமாக சாதாரண ஜனங்களை போலீஸ் பிடித்துக் கொண்டு போகிறது. விவசாயத் தொழிலாளி 'பேக்' வாங்கியா பெர்மிட் வைத்துக் கொள்ள முடியும். அவனுக்கு சட்டையே கிடையாதே, டாலரிலா போட்டு விடுவது. விவசாயத் தொழிலாளிகள் வாரத்திற்கு ஒருமுறை ஏதோ சாப்பிடுவோம் என்று சாப்பிடுகிறார்கள். கள் சாப்பிடுவது யார்? லேண்ட் ஓனர்சா கள் சாப்பிடுகிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளிகள், நகரசுத்தி தொழிலாளிகள், மூட்டை தூக்குபவர்கள்தான் கள் சாப்பிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தொழிலாளிகள் பெர்மிட் வாங்குவது என்பது முடியவே முடியாது. ஆகவே பெர்மிட் முறையை ரத்து செய்யவேண்டும். தென்னை மரத்திற்கு தூர் வரியை குறைக்க வேண்டும். மது மர தொழிலாளர்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களை பாதுகாக்க, கேரளாவைப் போல பாதுகாப்பு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். இந்த தொழிலிலே ஒரு சிறந்த நிலை ஏற்படுத்தும் போதுதான் கள்ளச்சாராயம் என்பதை அறவே ஒழிக்க முடியும். இந்தச் சட்டத்தைப் போட்டிருப்பதால் சில இடங்களில் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு ஊக்கம் கிடைக்கலாம்.

1981 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

இத்தகைய சட்டங்களின் மூலமாக இதை கட்டுப்படுத்த முடியாது. பழையபடி லஞ்சம், ஊழல், காவல்துறையிலே சிலபேர் மாமூல் பெறுவது என்ற இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் உருவாகும்.

இந்த சட்டத்தை தெளிவான முறையிலே கொண்டு வர வேண்டுமென்று இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே வலியுறுத்தி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[மாலை 5—20]

* திரு. டி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1981 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (இரண்டாவது திருத்த) சட்ட முன் வடிவு மீது நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்குப் பிரச்னை சம்பந்தமாக எங்கள் கட்சியின் கொள்கையை இந்த மன்றத்திலே எங்கள் கட்சித் தலைவர்கள் பலமுறை தெளிவாக எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இந்த மசோதாவின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது, சாராயம் காய்ச்சுவது சம்பந்தமாக சொல்ல வேண்டுமென்றால் இன்றைக்கு முழுமையாக வெளியிலே கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. ஒருபுறம் சாராயக் கடைகளைத் திறந்து, சாராயம் விற்பனை செய்யும் போது அதற்கு அருகாமையிலேயே கள்ளச்சாராயம் விற்பனை சர்வசாதாரணமாக நம்முடைய மாநிலத்தில் எல்லாப்பகுதிகளிலும் நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, முதலில் இந்த கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதை தடுத்து நிறுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு கள்ளச்சாராயம் விற்பனைக்கு காரணமாக இருப்பது எது என்றால், சாராயக் கடைகளில் விற்கப்படும் சாராயத்தின் விலை அதிகமாக இருப்பதுதான். அதனால்தான் வெளியே கள்ளச்சாராயம் விலை குறைவாக இருப்பதால்தான் மக்கள் அதை நாடி செல்கிறார்கள். ஆகவே. சாராயக் கடைகளில் விற்கும் சாராயத்தின் விலையைக் குறைத்து, சாதாரணமாக எல்லோரும் வாங்கிக் குடிக்கத் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, சாராயக் கடைகளிலே விற்பனைச் செய்யப் படும் சாராயம் நல்ல தரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். ஏற்கெனவே இந்த சாராய விற்பனைக்கு லைசென்ஸ் வழங்கியபோது, நெல்லை மாவட்டத்திலும் குமரி மாவட்டத்திலும் அதை தடுத்த நிறுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. ஏனென்றால் அதைக் குடித்தால் ஆபத்து விளைவிக்கும் தன்மை அந்த சாராயத்திலே இருந்தது, என்று கண்டறியப்பட்டது. எனவே, கடைகளில் நல்ல சாராய மாக விற்பனை செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மூன்றாவதாக, சாராயக் கடைகளும் கள்ளுக்கடைகளும் எந்த எந்த இடத்தில் வைக்கப்பட வேண்டுமென்று விதிமுறைகள் இருந்தாலும்கூட, பெருவாரியான கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் கும்பலாக மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் இந்தக் கடைகளை வைத்திருப்பதால் இன்றைக்கு பல சச்சரவுகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, கும்பலாக மக்கள் வாழும் பகுதிகளிலே சாராயக் கடைகளையும், கள்ளுக்கடைகளையும் வைக்க அனுமதிக்கக் கூடாது, ஏற்கெனவே வைத்திருக்கும் கடைகளை அகற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான்காவதாக, இந்த கள்ளச்சாராயம் நடமாட்டத்தைக் கண்டு பிடிப்பதற்காகவும், தடை செய்வதற்காகவும் 'எக்சைஸ் இலாகா' என்று ஒரு பிரிவை நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் குழித்துறையில் இருக்கும் எக்சைஸ் இலாகாவினர் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதை கண்டுபிடித்தால் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுபவர்களை அவர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் செல்வதில்லை. அங்கே இருக்கிற நம்முடைய பயணிகள் விடுதியின் ஒரு கேம்ப் ஷெட்டிலே அடைத்து வைத்து, என்னென்ன முறைகேடுகள் உண்டோ அத்தனையையும் செய்கிறார்கள். இந்தமாதிரியாக எக்சைஸ் இலாகாவினர் செய்யும் முறைகேடுகளை உடனே தடுத்து நிறுத்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுபவர்களை அவர்கள் கண்டுபிடித்தால், முறைப்படி நடவடிக்கை எடுக்க, குழித்துறையில் எக்சைஸ் இலாகாவுக்கு தனி போலீஸ் பிரிவும் அவர்களுக்கு தனி ஆபீசும் வைக்கவேண்டும்.

இந்தக் கள்ளச்சாராயத்தை தடுத்து நிறுத்துவதிலே இன்னொரு சங்கடம் இருக்கிறது. இன்றைக்குக் கள்ளச் சாராயத்தை போலீஸ் நிலையத்தில் பெருவாரியாக வைத்திருக் கிறார்கள். போலீஸ் நிலையத்திலிருந்து மாஜிஸ்டிரேட் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போகும்போது அந்தச் சாராயத்தின் 'சாம்பிளை' மட்டும் எடுத்துவிட்டு, மீதி இருக்கிற சாராயத்தை மாஜிஸ்டிரேட் முன்னாலேயே வைத்து அழித்துவிட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை கையாண்டால்தான் போலீஸ் நிலையங்களில் முறைகேடுகளை தடுக்கமுடியும்.

ஏற்கெனவே போலீஸ் நிலையங்களில் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் இருக்கும்போது எப்படி இருந்ததோ அப்படியேதான், அந்த நிலையிலேதான் இப்போதும் இருக்கிறது; எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லை. அந்த நிலை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்றால், லஞ்சலாவண்யங்கள் தடுக்கப்பட வேண்டுமென்றால் 'சாம்பிளை' மட்டும் எடுத்துவிட்டு, மீதியை அழித்துவிடும் முறையை கையாள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நல்ல சாராயம் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும் போது ஒரு கருத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய அண்டை மாநிலமான கர்நாடகத்தில் இரண்டு

மாதங்களுக்கு முன்னால் நடந்த விபத்து நமக்கு தெரியும். மோசமான சாராயத்தை விஷம் கலந்த சாராயத்தை வாங்கிக் குடித்ததால் சுமார் 350 பேர்களுக்கு மேல் மாண்டுபோன சரித்திரம் இருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு முறைகேடு இங்கே நடக்காமல் இருக்க நல்ல சாராயத்தை விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இந்த சாராயம் உற்பத்தி செய்வதை இன்றைக்கு தனியார்களுக்கு விட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி தனியார்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்திருப்பதைப்போல எங்களுக்கும் வேண்டுமென்று பல கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் கேட்கின்றன. குறிப்பாக அலங்காநல்லூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை—அதையும் கவனிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு மதுரை மாவட்டத்தில் இருக்கிற ஒரு கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் இந்த சாராயத்தை உற்பத்தி செய்கின்ற உரிமையை எங்களுக்கும் தர வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதைப்போன்று கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் சாராயம் உற்பத்தி செய்ய முன்வந்தால் அந்த ஸ்தாபனங்களுக்கும் லைசென்ஸ் வழங்கினால் அது முறையாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தைப் பொருத்தவரையிலே பெர்மிட் சம்பிரதாயம் இருக்கின்றது. அதாவது உரிமம் பெற்றுக் கொண்டுதான் குடிக்கவேண்டும் என்று இருக்கின்ற நிலைமை சரியில்லை. முழுமையாக இந்த உரிமம் முறையினை நீக்கி விட்டால் முறையாகக் காரியங்கள் நடக்கும். ஆகவே மது விலக்கு சட்டத்தை முழுமையாக ரத்து செய்கின்ற வகையிலே பெர்மிட் முறையினை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எக்ஸைஸ் இலாக்காவினர் கள்ளச் சாராயத்தைப் பிடிப்பதிலும் சரி, கடைகளிலே அரசாங்கம் வழங்குகின்ற சாராயத்திற்குப் பதிலாக வெளியிலே இருக்கின்ற கள்ளச் சாராயத்தை வாங்கி விற்கின்ற நேரத்திலும் சரி அவற்றை எல்லாம் கண்டுபிடித்து கடுமையான நடவடிக்கை மேற்கொண்டால்தான் நல்ல சாராயத்தை விநியோகம் செய்கின்ற நிலைமை ஏற்படும். மேலும் இந்த மது சம்பந்தப் பட்ட வகையிலே ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். கள் இறக்கும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பேணிப் பாதுகாத்து அவர்களுடைய உரிமைகளை எல்லாம் பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

4. அறிவிப்புகள்—(தொடர்ச்சி)

ஈ. நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பெறும் பகுதிகள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவின்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மீதும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மீதும் தனிப்பட்ட முறையில் குற்றம் சாட்டிப் பேசிய பகுதிகள், பேரவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன. முன்கூட்டியே தகுந்த ஆதாரங்களைப் பேரவைத் தலைவரிடம் காட்டி அவரது அனுமதி பெறாமல் கூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்கள் ஆகையினால் அவை பேரவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன. பத்திரிகைகளும் அவற்றை வெளியிடக் கூடாது என்று தெரிவிக்கிறேன்.

3. அரசினர் சட்ட முன் வடிவுகள்.—தொடர்ச்சி

(இ) மதுவிலக்கு (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டமுன்வடிவைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களிடைய மேலான ஆலோசனைகளை இங்கே சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த சட்டமுன்வடிவு பற்றி இங்கே நான் விளக்கமாகச் சொல்லத் தேவையில்லை என்றாலும் சிலவற்றைச் சொல்வதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த சட்ட முன்வடிவு இங்கே வரும் என்றும், இது பேசப்படும் என்றும், இது நிறைவேற்றப்படும் என்றும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மட்டுமல்ல முன்னாலே ஆளும் கட்சியாக இருந்து, முதலமைச்சராக இருந்த, இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியாக இருக்கின்ற எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் மிக நன்றாகத் தெரியும். அப்படி எல்லாம் தெரிந்து, இங்கே பேசுவதற்குரிய வாய்ப்புக்கள் இருக்கும் என்று தெரிந்துதான் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை உருவாக்கினார்கள் என்பதை நான் மிக மிக வருத்தத்துடன் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். அவ்வாறு வருத்தத்துடன் சொல்வதற்குக் காரணம் இப்படி ஒரு பிரச்சினை நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றுவிட்டால் அதற்குப் பிறகு இங்கே பேச முடியாது என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் பலமுறை பேசுகிற போதெல்லாம் எழுதுகிற போதெல்லாம் இதிலே பெரிய ஊழல்கள் வந்திருக்கின்றன, சலுகைகள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன, இதிலே பல குறைகள் இருக்கின்றன என்றெல்லாம் தொடர்ந்து சொல்லியதோடு மட்டுமல்ல, நீதிமன்றத்திற்கு வரத்தயாரா, வந்தால் இவற்றை எல்லாம் நிரூபிப்பேன் என்று பலமுறை சொல்லிக்கொண்டே வந்தார்கள். ஆனால் நீதுமன்றத்திலே வழக்கு போட்டதற்குப் பிறகு இங்கே சட்டமன்றத்திலே வந்து பேசினால் அது எப்படிச் சரியாகும்

1981 ஆகஸ்டு 28]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.

5. அறிவிப்புகள் (தொடர்ச்சி)

உ, ஊராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு தமிழ்நாடு, *1981* (ஆ. இ)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. ஊராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு ''தமிழ்நாடு 1981 (சட்டமன்றப்பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண். 74/1981'' ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஆளுநர் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்.

3. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் (தொடர்ச்சி)

ஈ. ஊராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு, (தமிழ்நாடு 1981.)

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : துணைத் தலைவரவர்களே, ''தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்தம்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண். 74/1981)'' ஆய்வுக்கு *எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும் என்று மொழிகிறேன்.

*திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஊராட்சிகள் இரண்டாம் திருத்தச் சட்டமுன்வடிவை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் வரவேற்கிறேன். ஏற்கனவே, ஒன்றியங்களில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கி, அரசு ஊழியர் களுக்குக் கிடைக்கின்ற சலுகைகளெல்லாம் இவர்களுக்கும் கிடைக்கும் என்ற முறையில் அறிவிக்கப்பட்டு அது இப்பொழுது சட்ட ரூபத்தில் கொண்டு வந்து அதன் காரணமாக ஆசிரியர்கள் பயனடைவார்கள் என்ற முறையிலே இதை வரவேற்கிறோம்.

இந்தச் சட்டத்தைப் பராமரித்து அமல் நடத்த, இந்த ஆசிரியர்களைக் கண்காணிக்க பல்வேறு இடங்களில் கல்வி அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால், குறிப்பாக ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு சார்பு நிலை அதிகாரி என்ற வகையில் 376 இடங்களிலும் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால், அதே நேரத்தில் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் அவர்களுக்கு இடம் ஒதுக்கும் ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோக ஃபர்னிச்சர் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. சிப்பந்திகளையும் இந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனி

*1981 ம் ஆண்டு மாதம் மாதம் 26–தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

லிருந்து ஒதுக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே வேலை அதிகப்படியாகி, தன்னிறைவுத் திட்டங்கள் பல்வேறு யூனியன்களில் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் காரணமாக இருக்கின்ற வேலைகளையே செய்ய முடியாத அளவிற்கு அந்தச் சிப்பந்திகளெல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்படும் நேரத்தில் அதிலேயிருந்து இவர்களுக்கு உதவியாக இரண்டு மூன்று பேர்களை எடுக்கும் நேரத்தில் வேலைகள் தடைப்படும் என்ற நிலைமை சமீபத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் தன்னிறைவுத் திட்டம் வந்ததற்குப் பிறகு அதிக சிப்பந்திகளைக் கொடுத்து குறிப்பிட்ட நேரத்தில் முடிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கும்பொழுது அதிலேயுள்ள சிப்பந்திகளையே எடுப்பதால் வேலைகள் தடைபடும் நிலையும், காலாகாலத்தில் முடிக்கப்பட வேண்டிய வேலைகள் தடைபடும் நிலையும் இருக்கிறது. அத்தகைய நிலைகளைப் போக்கும் முறையிலே, கல்வியதிகாரிகளை எப்படித் தனியாக நியமனம் செய்தோமோ அதைப்போல அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சிப்பந்திகளையும் தனியாக நியமித்து இந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சட்டமுன்வடிவை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் வரவேற்று முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி: பேரவை உதவித் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1981ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் இரண்டாம் திருத்தச் சட்டமுன்வடிவின் மீது இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் சார்பில் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். 62—ஏ (2) புதிய பிரிவு, ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களும் (தலைமை ஆசிரியர்கள் உட்பட) அடிப்படைப் பணியாளர்களும் அரசுப் பணியாளர்களாக மாற்றப்பட்டது சம்பந்தமாக இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வரப்படுகிறது. நீண்ட நாட்களாக இப்படிப்பட்ட குறைபாடு அவர்களிடையே இருந்தது. எங்களையும் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வந்தது என்பதை அரசு கணக்கில் கொண்டு, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யும் முறையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதை தமிழ்நாட்டிலுள்ள அந்த ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேர்களும் வரவேற்பதோடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் வரவேற்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1981ஆம் ஆண்டு ஜூன் முதல் தேதி முதல் அமலுக்கு வரும், இந்தச் சட்டம் நல்ல நிலையில் இருப்பதன் காரணமாக. பஞ்சாயத்து யூனியனில் பல அலுவலர்கள் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு அலுவலகம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, அதற்குத் தனி அதிகாரிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, அவர்கள் மூலம் இன்றைக்குக் கண்காணிக்கப்படுவது வரவேற்கத் தக்க அம்சமாகும்.

[மாலை 6.00]

இருந்தாலுங்கூட, நல்ல முறையிலே அவர்கள் செயல்படுவதற்கு வேண்டிய அலுவலகங்கள் தேவையான அளவுக்கு இருக்க ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியனிலே அவர்களுக்கு தனியாகக் கட்டிடம் கட்டி, அதன் மூலமாக அவர்களுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்போதிருக்கக்கூடிய நிலையிலே அவர்களுக்கு அந்த வசதி போதாது. ஏற்கனவே இருக்கிற கட்டிடங்களிலே, தலைவருக்கு இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எம். எல். ஏ. வுக்குத் தனியாக ஒரு இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது. தனியாக ஆசிரியர்களுக்கு இடம் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். போதிய இட வசதி இல்லாததன் காரணமாக இருக்கிற சிக்கலான நிலைமைகளைப் போக்க, அவர்களுக்கு இட வசதி அளிக்க வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள் கணவன், மனைவியைப் பிரித்துப் போடக் கூடாது என்று சட்டம் இருந்தாலுங்கூட, அந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்கும்படி பல கோரிக்கைகள் வந்தாலுங் கூட இன்றைக்குக் கணவன் வேறு, மனைவி வேறு, என்று அவர்களை வெவ்வேறாகப் போடும் நிலை இருக்கிறது. அவர்களிடமிருந்து மனுக்கள் வந்தவுடனே, அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து, ஓரிடத்திலேயே அவர்கள் வேலை செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, பல ஆசிரியர்கள், வெவ்வேறு இடங்களிலிருந்து காலை 9.20—க்கே பள்ளிக்கு வர வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவர்கள் காலையில் 15 மைல், 20 மைல் தூரத்திலிருந்து சைக்கிளில் வருகிறார்கள். களைப்பு காரணமாக பள்ளிக்கூடங்களிலே பாடம் ஒழுங்காக நடத்தமுடியாமல் சோர்வாக இருக்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, பள்ளிக்கு அருகிலேயே அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் முறையிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஒரு சில இடங்களிலே பள்ளிக் கூடங்களுக்கு அருகில் வீடுகள் இருந்தாலும், எத்தனை ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்களோ, அத்தனை ஆசிரியர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், ஆசிரியர்களது குழந்தைகள் படிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். பள்ளிகளுக்கு அருகிலேயே வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதன் மூலமாக, அவர்களது குழந்தைகளுக்குப் படிப்பு வசதி அளிக்க முடியும்.

அது மட்டுமல்ல, ஓராசிரியர் இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளிலே குறிப்பாக பெண் ஆசிரியைகள், பிரசவ கால விடுப்புக்குப் போகிற

நேரத்திலே, அந்த இடத்திலே அவர்களுக்குப் பதிலாக ஆசிரியைகள் போடப்படாமல் கிட்டத்தட்ட 3,4 மாதங்கள் காலியாக இருப்பதன் காரணமாக, அந்தப் பள்ளியிலே படிக்கிற குழந்தைகளுடைய படிப்பு பாழாகிறது, வீணாகிறது. ஆகவே, அப்பள்ளிகளில் இருக்கும் ஆசிரியையோ, அல்லது ஆசிரியரோ லீவு போடுகிற நேரத்தில் வேறு ஆசிரியரைப் போட்டு, அந்தக் குழந்தைகளுடைய படிப்பு கெடாமல் இருக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, ஓராசிரியர் பள்ளிகளிலே கிட்டத்தட்ட 40,50 பிள்ளைகள் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது, பெயர் ஓராசிரியர் பள்ளி. அங்கு 23 பேர்களுக்கு ஓராசிரியர் வீதம் இருக்க வேண்டுமென்று ஏற்கனவே கோரிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை அரசாங்கமும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே தமிழகம் முழுவதும் 23 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் வீதம் நியமித்தால், நிச்சயமாகப் பல ஆசிரியர்களுக்கும் உத்தியோகம் கிடைக்க வசதி ஏற்படும், குழந்தைகளும் நல்ல முறையில் படிக்க வசதி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, மாநகராட்சி, நகராட்சிப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள்கூட இன்றைக்குக் கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள். அரசுதான் அவர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் அவர்களையும் இந்த அடிப்படையிலே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கோரிக்கையிருக்கிறது. இன்றைக்குத் தமிழகம் முழுவதும் கிட்டத்தட்ட 90,000 பேர்களை நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதே அடிப்படையில, மாநகராட்சி நகராட்சி ஆசிரியர்களையும் தமிழாசிரியர்களையும் அரசாங்க ஊழியர்களாக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே சட்டங்களைத் திருத்த வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு நல்ல முறையிலே பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு ஜனாதிபதி அவர்கள் விருதுகள் கொடுக்கிறார்கள், பதக்கங்கள் கொடுக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் தமிழக அரசும், நல்ல முறையிலே பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு விருதுகள் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, திறமையாக பணி புரியும் ஆசிரியர்களுக்கு, ரூபாய் அடிப்படையிலே பரிசுகள் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே ஆசிரியர்களுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது, பள்ளிக் கூடங்கள் என்ன நிலைமையிலே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் ஓரளவு பார்த்தாலுங்கூட, அண்டை நாடுகளிலே எப்படி செயல் பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அண்டைமாநிலங்களிலே எப்படி

செயல்படுகின்றன, படிப்பு எப்படி இருக்கிறது என்பதை யெல்லாம் நேரடியாகச் சென்று பார்த்து கவனித்து, அதன் மூலமாக அந்த ஆசிரியர்கள் திறமையாகச் செயல்பட கமிட்டி களுக்கு ஏற்பாடு செய்து, அந்த கமிட்டிகள் மூலமாக அயல் நாடுகளுக்குச் சென்று, பார்ப்பதற்கும், அடுத்த மாநிலங்களுக்குச் சென்று பார்ப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்தால், நிச்சயமாகத் தமிழகத்திலே படிப்பு நல்ல முறையிலே இருக்கும். ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் நிலைமை உயரும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, அந்த அடிப்படையிலே செயல்படவேண்டுமென்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே கேட்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த 1-6-1981-லேயிருந்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பணிபுரிந்து வந்த ஆசிரியர்கள், தலைமை ஆசிரியர்கள் உட்பட அனைத்துப் பேர்களையும், தமிழக அரசு, நம்முடைய தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அளித்த வாக்குறுதியின் அடிப்படையில், அவர்களை எல்லாம் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கி இருக்கிறோம். ஏறத்தாழ 97 ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் இன்று அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப்பட்டு, அந்தப் பள்ளிகளெல்லாம் அரசுப் பள்ளிகளாக மாற்றப்பட்டிருக் கின்றன.

குறிப்பாக இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளினுடைய கட்டடம், மதிய உணவுத் திட்டம், போன்ற வற்றை பற்றி இந்த அரசு பரிசீலனை செய்ய முடிவெடுத்திருக் கிறது. இதுவரையிலும் எப்படி நடந்தது கொண்டு இருந்ததோ, அப்படியே நடந்து கொண்டு இருக்கும். ஆகவே அதற்குப் பின்னர் கொள்கை அளவில் முடிவெடுத்ததற்குப் பின்னர் எப்படி செய்வது என்பதைப் பற்றி அரசு அறிவிக்க இருக்கிறது என்பதனை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே வரவேற்றுப் பேசிய அருமை நண்பர்கள் சொர்ணம் அவர்களும், சிவசாமி அவர்களும் அரிய, பெரிய கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக் களின் அடிப்படையில் உடனடியாக அரசு முடிவெடுத்து நல்ல தகவல்களை அவர்களுக்குத் தரும் என்பதை இந்த நேரத்தில் பணிவன்புடன் தெரிவித்து. இந்த சட்ட மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: "1981 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 74/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்"

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறை வேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2,3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு ப. குழந்தைவேலு: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, "1981ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை) சட்ட முன் வடிவு எண், 74/1981) நிறைவேற்றப்பெறவேண்டும்"

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன் வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

6. தகவல் கோரல் (தொடர்ச்சி)

வேதாரண்யம் கரையோரம் பிணங்கள் ஒதுங்கியிருப்பதாக வந்துள்ள செய்தி—(தொடர்ச்சி)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா, நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, காலையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையை இங்கே தெரிவித்தார்கள். அதாவது வேதாரண்யம் கடற்கரையிலே 12 பிணங்கள் ஒதுங்கி இருப்பதாகவும், அது தமிழர்களுடைய பிணங்கள் என்றும், அது இலங்கையிலே படுகொலை செய்யப்பட்டு, கரையிலே ஒதுங்கியதாகவும் ஒரு தந்தி, முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்கள் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு அனுப்பியதாகவும் அந்தத் தந்தியைக் காட்டி இங்கே பேசினார்கள்.

இது பற்றி உடனடியாக உள்துறை செயலாளர் அவர்கள் மூலமாக தஞ்சாவூரில் உள்ள காவல் துறைக்கு இதுபற்றி விசாரிக்கும்படியாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. காவல் துறை அதிகாரிகள் உடனே இதுபற்றி விசாரித்த வகையில், அங்கே மாவட்ட காவல் துறை அதிகாரி அவர்கள் அதற்கு ஆதாரம் எதுவுமே இதுவரையில் கிடைக்கவில்லை என்றும், அப்படி ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றதாகவும் இல்லை. பிணங்கள் எதுவும் அங்கே ஒதுக்கப்படுகின்ற நிலை, இதுவரையிலும் அங்கே எதுவும் கிடைக்கவில்லை என்றும் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், என்றாலும் இந்தச் செய்தி ஏன் வந்தது? எப்படி வந்தது என்பதைப் பற்றியும், யார் அந்தச் செய்திக்குக் காரணமாக இருந்தார்கள் என்பதும் எப்படி, இப்படிப்பட்ட ஒரு தந்தி அனுப்பப்பட்டது என்பதைப் பற்றியும் காவல் துறை தொடர்ந்து புலன் விசாரணை செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இதுபற்றி பீதி அடையத் தேவையில்லை என்பதற்காகவும். இதற்கு ஆதாரமே இல்லை என்றும் திட்டவட்டமாக தஞ்சை மாவட்டக் காவல் துறை அதிகாரிகள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்,

1981 ஆகஸ்ட் 28]

3. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் (தொடர்ச்சி)

உ. ஊராட்சிகள் (தனி அதிகாரிகள் நியமித்தல்) இரண்டாவது திருத்த சட்டமுன்வடிவு, தமிழ்நாடு 1981

ஊ. ஊராட்சிகள் ஒன்றிய குழுக்கள் (தனி அதிகாரிகள் நியமனம்). இரண்டாவது திருத்த சட்டமுன்வடிவு தமிழ்நாடு 1981.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 'தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (தனி அதிகாரிகள் நியமித்தல்) இரண்டாவது திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண். 75[1981 ஆய்வுக்கு* எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:—அடுத்த சட்ட முன்வடிவை யும் சேர்த்து எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, "தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் (தனி அதிகாரிகள் நியமனம்) இரண்டாவது திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 76/1981) ஆய்வுக்கு ** எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்"

[மாலை 6-10]

*திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மூன்று மாதம் தனி அதிகாரிகள் பதவிக் காலத்தை நீட்டிக்கவேண்டும் என்பதும், இன்னொன்று 18, 15 என்ற விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கிறது என்ற வகையிலும் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்த மசோதாவின் பேரில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சென்ற முறை தேர்தலை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று வந்த போதே தேர்தலை ஒத்தி வைப்பதன் மூலம் எவ்வளவு நெருக்கடி ஏற்படுகிறது, மக்கள் எப்படி பாதிக்கப்படுகிறார்கள், அதனால் அரசு எடுக்கிற நல்ல நடவடிக்கைகள் மக்களுக்கு போய் சேர்வதில்லை என்று சொன்னோம். இந்த கூட்டத்திலே 3 மாதம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அநேகமாக இதுவே முடிவாக இருக்க வேண்டும். மூன்று மாத கடைசியிலே தேர்தலை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்ட வறட்சியால் பல முறையீடுகள் வந்தபோது தமிழ்நாடு அரசு பல திட்டங்களை அறிவித்தார்கள் பல வேலைகளை எடுத்து செய்ய சொன்னார்கள். ஊராட்சி

* 1981ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 26-ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

** 1981ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 26-ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

நகராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருந்திருக்குமானால் பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் சென்று கண்காணித்து மக்களுக்கு நன்மை கிடைப்பதற்கு உறுதுணையாக இருந்திருக்கும். இல்லாததால் தனி அதிகாரிகள் அவர்களே வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை வாரி கொட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சரியாகச் செய்திருக்கிறார்களா என்று கண்காணிக்கிற வாய்ப்பில்லாமல் போய் விட்டது.

ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களிலிருந்து 2 மாத காலமாக மின்சார விளக்குகள் எரியவில்லை என்று எல்லா பகுதிகளிலேயிருந்தும் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. மின்சார வாரியத்தை சேர்ந்த ஊழியர்களுக்கு பல்ப் போட்டால் 50 பைசா, டியூப் லைட் போட்டால் ஒரு ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இந்த பணம் அவர்களுக்கு போனஸ் போன்று கிடைக்கக்கூடியது; ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களிலிருந்து கொடுக்கப்படவில்லை, மேற்கொண்டு அந்த வேலையை செய்வதில்லை என்று அவர்கள் முடிவு எடுத்திருப்பதாக எங்கள் மாவட்டத்திலே கூறுகிறார்கள். ஆகவே மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே தக்க நடவடிக்கை எடுத்து மின்னொளி கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டு வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

15, 18 பிரதிநிதித்துவம் என்பது வரவேற்கப்படக் கூடியது. இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் இதை வரவேற்கிறேன். உண்மையிலேயே நல்ல நோக்கத்தோடு நம்முடைய அரசு இதை கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதேநேரத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களுக்கும் இது விஸ்தரிக்கப்படுமா? விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் இதிலே கொடுத்து விட்டு அதில் இல்லையென்று நிலை வருமானால் சரியாக இருக்காது.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உண்டு என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, தேர்தலை வெகு விரைவில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், தெருவிலே லைட் எரியவில்லை ஏனென்றால் கால்வாயில் தண்ணீர் போகவில்லை என்றால், பள்ளிக்கூடத்திலே தகராறு என்று சொன்னால் கூட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய எங்களிடத்திலே வந்து விடுகிறார்கள். எங்களால் இவை எல்லாவற்றையும் கவனிக்க முடியவில்லை. இடைப்பட்ட காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய பல பிரச்சினைகள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வருகிற காரணத்தாலே உடனடியாக தேர்தலை நடத்த வேண்டும். தேர்தல் முடிந்த பிறகு பஞ்சாயத்து தலைவர்; ஊராட்சி ஒன்றிய தலைவர்கள், பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள் இவைகளை கவனித்து கொள்வார்கள். அரசாங்கத்திடம் எங்கள் தொகுதிக்கு தொழிற்சாலை வேண்டும், இன்னும் பல பெரிய திட்டங்கள் வேண்டும் என்று கேட்பதை விட்டு, லைட் எரியவில்லை என்று கேட்கிற அளவிற்கு எங்களை போக விட்டு விடுகிறார்கள். மூன்று மாதத்தில் தேர்தல்கள் நடக்கவேண்டும், ஒத்தி வைக்கக்கூடாது என்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1981 ஆகஸ்ட் 28]

திரு. இ. முத்துராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பஞ்சாயத்து, மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றிய தனி அதிகாரிகளுடைய பதவிக் காலத்தை மேலும் நீட்டிப்பதற்கான இந்த மசோதா மீது காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் சார்பாக ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள், தலைவர்கள் ஊராட்சிகளிலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் இல்லாத காரணத்தால் கிராமப்புற மக்கள் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அனைவரும் நன்றாக அறிவார்கள். ஊராட்சிகளில் மக்கள் பிரதிநிதிகள் இல்லாத காரணத்தால் இன்றைக்கு அரசு கிராமப்புறத்து மக்களுக்கு போடுகின்ற அனைத்துத் திட்டங்களும், செய்கின்ற அனைத்து நல்ல காரியங்களும் சரிவர அவர்களுக்குப் போய்ச் சேராத நிலைமை இருக்கிறது என்பதை பல்வேறு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக்கூறி இருக்கிறார்கள்.

வருகின்ற அக்டோபர் மாதத்தில் ஊராட்சிகளுக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் தேர்தலை நடத்துவதாக அமைச்சரவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலே எந்தவிதமான மாறுதலும் இல்லாமல், மேலும் இந்த தனி அதிகாரிகள் பதவிக் காலத்தை நீட்டிக்காமல், தேர்தலை நடத்தி, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் கையிலே பொறுப்பை ஒப்படைத்து, இந்த அரசால் கிராம மக்களுக்குச் செய்யப்படுகின்ற அனைத்து நல்ல காரியங்களும் அவர்களுக்குப் போய் சேருகின்ற வகையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த தனி அதிகாரிகள் பதவிக் கால நீட்டிப்பு மசோதா மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தேர்தலை எவ்வளவு விரைவாக நடத்த முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஊராட்சி நிறுவனங்களில் தேர்தல் நடைபெற்று, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் இல்லாத காரணத்தால் கிராமப்புற மக்கள் எப்படி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது அரசுக்கு நன்றாகத் தெரியும். எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல அரசு கிராம மக்களுக்குச் செய்கின்ற நல்ல காரியங்கள் அந்த மக்களுக்கு போய்ச்சேராதது பெரும் குறையாக இன்றைக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், வறட்சி நிவாரணப் பணியின்கீழ் தமிழக அரசு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவிட்டாலும் கூட, அந்தப் பணிகள் சரியாக நடைபெறுகின்றனவா என்பதை பார்வையிடுவதற்கு மக்கள் பிரதிநிதிகள் உள்ளாட்சி நிறுவனங்களிலே இல்லாத காரணத்தால்

கிராம மக்களின் நலனுக்காகப் போடப்பட்ட திட்டம் சரியாக நடைபெறவில்லை என்பதை அரசு நன்றாக அறிந்திருக்கும். எந்த வேலையை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னாலும் கூட அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் அவர்களுடைய சௌகரியத் திற்கு ஏற்ற முறையில் செய்கிறார்களே தவிர மக்களுடைய தேவைகளுக்கு ஏற்ப வேலைகளைச் செய்வதில்லை என்பதைக் குறிப்பிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக என்னுடைய தொகுதியிலே கூட இந்த வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைச் செய்கிறபோது, இந்த நீர் ஊற்று, குட்டைகளை அமைத்தால் மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லியும், குறிப்பாக சேப்பள்ளி, கல்லிபாடி போன்ற இடங்களில் நீர் ஊற்று, குட்டைகளை அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியும் அந்தப் பணிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஏரி தூர் வாருதல் போன்ற பணிகளைத்தான் செய்தார்கள்.

அதேமுறையில், இன்றைக்கு பல்வேறு ஊராட்சிகளில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தை செயல்படுத்துகிறார்கள். அந்த தன்னிறைவுத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறபோது கூட எந்த எந்தத் திட்டங்களுக்கு முதலீடு கொடுக்க வேண்டும் எப்படி எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று இப்போது இருக்கிற மக்கள் குழு ஆலோசனை சொன்னாலும், அந்தக் குழுவுக்கு ஆலோசனை சொல்லுகின்ற அதிகாரம் தான் இருக்கிறதே தவிர, செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்தும் அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தால் பல்வேறு வேலைகள் தடைப்பட்டிருக்கின்றன, என்பது அரசுக்குத் தெரியும். ஆகவே, மக்கள் நலனுக்கான இத்தகைய வேலைகள் நடைபெற வேண்டுமென்றால் விரைவிலே ஊராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் தேர்தலை நடத்தி, மக்கள் பிரதி நிதிகள் கையிலே அந்தப் பொறுப்புக்களை ஒப்படைக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் சொன்னதைப் போல பல்வேறு கிராமங்களில் விளக்குகள் கூட எரியாமல் இருக்கின்றன. விளக்கு எரிகிறதா இல்லையா என்று பார்க்கும் நபர் இல்லை. கிராம சேவகர்கள் பகலிலே போய், வந்துவிடுகிறார்கள். அதிலும் ஒருவருக்கு 10, 15 கிராமங்கள் இருக்கும். அவர் எங்கோ ஒரு இடத்தில் குடியிருப்பார்.

[மாலை 6.20]

ஆகவே விளக்கு எரிகிறதா இல்லையா என்று பார்ப்பதற்குரிய வாய்ப்புகள் கூட இன்றைக்கு இல்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட காரியங்களை எல்லாம் நன்றாகக் கவனிக்கவேண்டும் என்றால் விரைவாகத் தேர்தலை நடத்தியாக வேண்டும்.

அடுத்து ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தலை நடத்துகின்ற நேரத்திலே அவற்றை அரசியல் கட்சிகளின் சின்னத்திலே நடத்து வதற்குரிய ஆலோசனையைச் செய்யவேண்டும். இதைப்பற்றி சர்வ கட்சிக் கூட்டத்திலே விவாதிக்கப் பட்டதாக சொல்லப் பட்டது. பெருவாரியான கட்சிகள் இதை ஆதரிக்கவில்லை என்று

சொல்லப்பட்டது. இருந்தாலும் கூட கிராமப் புறங்களில் அரசியல் கட்சிகளின் சின்னத்திலே தேர்தலை நடத்தினால்தான் அரசியல் உணர்வுகளை ஏற்படுத்த முடியும். எப்படி மாநகராட்சித் தேர்தல்களிலும், நகராட்சித் தேர்தல் களிலும் அரசியல் கட்சிகள் போட்டியிடுகின்றனவோ அப்படி ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்களிலும் அரசியல் கட்சிகள் போட்டியிட்டால் அதன் மூலம் அரசியல் உணர்வோடு மக்களை வளர்ப்பதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும். அப்படி இல்லா விட்டால் கிராமப்புறங்களில் ஜாதி உணர்ச்சிகளும், பணமும் ஆதிக்கம் செய்கின்ற நிலைமை தொடர்ந்து இருந்து கொண்டு தான் இருக்கும். ஆதிக்கக்காரர்கள் இந்த நிலைமை யைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதன் காரணத்தால் தமிழகத்திலே நாம் விரும்பாத பல நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஏதுவான நிலைமை ஏற்பட்டு விடக்கூடும். ஆகவே ஜாதி உணர்ச்சிகளுக்கு இடம் கொடுக்காத நிலைமை அகற்றப்பட வேண்டும் என்றால் அரசியல் கட்சி ரீதியாகத் தேர்தல் நடத்தப்படவேண்டும். ஜனநாயகப் பண்பாட்டை வளர்ப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். ஆகவே அந்த அடிப்படையிலே தேர்தலை விரைவிலே நடத்தி முடிப் பதற்கு தமிழக அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. தீர்த்தராமன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி மன்றங்களின் தனி அதிகாரிகளை நீடிப்பது சம்பந்தமாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற மசோதாவின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மூன்று மாத காலத்திற்கு மட்டும் இப்பதவிக் காலத்தை நீட்டிப்பதன் மூலம் மூன்று மாதங்கள் கழிந்தவுடன் தேர்தலை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கின்றது. இப்போது மக்களின் பிரதி நிதிகள் இல்லாத காரணத்தால் மக்களின் குறைகளைப் பற்றி அதிகாரிகளுக்குச் சொல்கின்ற நேரத்திலே அவர்கள் பொறுப்பற்ற தன்மையில் தட்டிக்கழிக்கிறார்கள். ஆகவே தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகள் இருந்தால் அவர்கள் நிச்சயம் மக்களுக்குப் பயந்துதான் ஆகவேண்டும். அப்போது நடக்கின்ற காரியங்கள் முறைப்படி நடக்கும்.

இதுவரை இல்லாத அளவில் நல்லபல திட்டங்களை இந்த ஆட்சியினர் ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகின்ற நிலைமையில் அதாவது ஊரக ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம், தன்னிறைவுத் திட்டம் போன்ற நல்லபல திட்டங்களை ஏற்படுத்தி இருப்பது பாராட்டத்தக்கதாகும். ஆனால் இந்தக் காரியங்களை நிறை வேற்றுகின்ற அதிகாரிகள் பொறுப்போடும், கடமையோடும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே இதனை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மனதிலே கொண்டு மக்களின் பிரதி நிதிகளைக் கொண்டுவருகின்ற விதத்திலே உள்ளாட்சித் தேர்தல் களை கூடிய விரைவிலே நடத்துவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்

*திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களாலே கொண்டுவரப்பட்ட இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீண்ட நாட்களாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற பல அரசியல் கட்சிகள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற நல்ல காரியத்தை அமைச்சரவர்கள் செய்துள்ளதற்காக நான் பெண்களின் சார்பாகவும், அரிசன மக்களின் சார்பாகவும் மனம் திறந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 15 சதவீதம் பெண்களுக்கு என்று சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும் கூட பெண்கள் வருவதற்கான வழியினையும் நாம் வகுத்துக்கொடுக்க வேண்டும். ஏதோ ஒன்றிரண்டு பெண்கள் அரசியலிலே வந்ததற்குப் பிறகு அவர்கள் பல இன்னல்களை அனுபவிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அரசியல் மேடைகளிலே அவர்களைக் கண்டபடி பேசக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. என்னத்தைப் பேசப் போகிறார்கள், தொலைந்து போகட்டும் என்று இருந்தாலும் கூட அதன்மூலம் பெண்கள் அரசியலுக்கு வருவதற்கு தயங்குகின்ற நிலைமையைத்தான் இது ஏற்படுத்தும். ஆகவே சர்வ கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் பெண்களைத் தரக்குறைவாகப் பேசாமல் இருப்பதற்குரிய வழி செய்தால் நல்லது. ஆகவே நல்ல திறமையோடு பல பெண்களை அரசியலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்றால் அரசியல் கட்சிகள் அதற்கு ஒத்துழைப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுபற்றிய பெரிய வேண்டுகோள் விடுக்கவேண்டும் என்று நான் கருதினேன். அதற்காகவே இன்று ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லவேண்டும் என்று நான் ஆசைப்படுகிறேன். பெண்களுக்கு இடம் ஒதுக்கிக் கொடுத்திருப்பதைப்போல, அரிசன மக்களுக்கும் இடம் ஒதுக்கியிருந்தாலும் கூட, அவர்களுக்கு என்று தனித் தொகுதியில்லை என்றால், அவர்கள் தலைவர்களாக வருவது சாத்தியப்படாது. அந்தச் சூழ்நிலையில் அவர்களுக்கும் அந்தச் சாதி அடிப்படையில் ஒதுக்கி கொடுத்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து இந்தத் தேர்தலைக் கொஞ்சம் சிக்கிரமாக வைக்க வேண்டும். இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் அதிகாரங்களே இல்லை. குடிதண்ணீர் பிரச்னை வாட்டர் போர்டுக்கு போய்விட்டது. பள்ளிக்கூடங்கள், வாத்தியார்கள் விஷயம் கல்வித்துறைக்கு போய்விட்டது. ரோடுகள் போடுவது கூட சில இடங்களில் பி.டபிள்யூ.டி. எடுத்துக் கொண்டு விட்டது. இனிமேல் மண்வெட்டுவதும், குளங்கள் வெட்டுவதும் தூர் எடுப்பதும் இன்னும் அது போன்ற சின்ன சின்ன வேலைகள் தாம் பஞ்சாயத்துக்களின் கண்காணிப்பில் இருக்கிறது.

கிராம ராஜ்யம் அமைக்க வேண்டும் என்று மகாத்மா காந்தியடிகள் கனவு கண்டார். அதை நேரு அவர்களும் காமராஜ் அவர்களும் நிறைவேற்ற முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்கள். அந்த எண்ணங்களை எல்லாம் செயல்படுத்தும்

வகையில் நல்ல முறையில் இந்த அரசு வேலைகளை செய்து வந்தாலும் கூட. ஆங்காங்கே சில குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அவைகளைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதிகாரங்கள் அதிகம் இல்லாத சூழ்நிலையிலே இருக்கும் பஞ்சாயத்துக்களில் இன்றைக்கு, பெண்களுக்கும், அரிசனங்களுக்கும் ஒதுக்கீடுகள் செய்ய முன் வந்திருந்தாலும், இருக்கிற அதிகாரங்களையாவது அப்படியே விட்டுவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இருக்கும் வேலைகளையும் விவசாயத்துறைக்கோ, பப்ளிக் வொர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கோ அனுப்பிவிடாமல் பஞ்சாயத்துக்களிலே வைத்திருக்க வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

நிறைய பஞ்சாயத்துக்களில் இன்றைக்கு மின்சார இலாகாவிற்கு பணம் கட்டமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. சில பஞ்சாயத்துக்களில் எரியாத விளக்கிற்கு எதற்கு பணம் கட்ட வேண்டும் என்று நினைத்து, பஞ்சாயத்திலேயே பணம் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமைகளை எல்லாம் போக்க வேண்டும். ஆகவே, கூடிய விரைவில் தேர்தலை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அக்டோபர் மாதத்திற்கு பிறகும் கால அளவை நீட்டிக்கொண்டு போகாமல் தேர்தலைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி தேர்தல் வரும்போது, நீங்கள் ஒதுக்கீடு செய்த அளவிற்கு பெண்கள் வரவேண்டும் என்றால், அவர்கள் மரியாதையை காப்பாற்றுகின்ற வகையிலே வழி வகைகளை இந்த அரசு செய்ய முன் வரவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி இருந்தால்தான் பெண்களை அரசியலில் கொண்டு வரமுடியும். குடும்பப் பெண்கள் வர பயப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு தகுந்த பாதுகாப்பும், மரியாதையும் கொடுத்தால் வரமுடியும். ஆகவே, அந்த வகையில் அமைச்சர் அவர்கள் யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் வந்தால் எந்தவிதமான தவற்றையும் செய்யமாட்டார்கள். தவறு செய்ய பயப்படுவார்கள். பயந்து கொண்டு எது எது நியாயமோ அதைச் செய்ய முன் வருவார்கள். நல்ல திட்டங்களை நீங்கள் எப்படிச் சொன்னாலும், அவைகளை நிலை நிறுத்த, உங்களுக்கு உறுதுணையாக இருப்பார்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அதற்கு அவர்களுக்கு அரசியலில் மரியாதை வேண்டும். அரசியலில் உள்ளவர்கள் பெண்களை ஆபாசமான முறையில் பேசாமல் இருந்தால் நலம் ஏற்படும். அதற்கான வழி வகைகளை அமைச்சர் அவர்கள் கண்டிப்பாகச் செய்ய முன் வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மீண்டும் ஒரு முறை கேட்டுக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துக்களில் இருக்கும் அதிகாரங்களை—மீதியிருப்பதையாவது அப்படியே விட்டுவையுங்கள்; அவைகளையும் பறித்து வேறு துறைகளுக்கு கொடுத்துவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடைசியாக, தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் பற்றி ஒரு

சில வார்த்தைகளைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே இரண்டு யூனியன்களில் இந்த தன்னிறைவுத் திட்டத்தை எடுத்து வேலை செய்தார்கள். மிக நல்லமுறையில் சில பணிகள் நிறைவேறியிருக்கின்றன. இருந்தாலும் குடிதண்ணீர் பிரச்னை முழுமையாக தீர்க்கப்படவில்லை வத்தலகுண்டிலே இப்போது தன்னிறைவுத் திட்டத்தை எடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கே தீர்க்கப்படவேண்டிய பிரச்னைகள் அனேகம் இருக்கின்றன. இதுமாதிரி பாக்கியான வேலைகள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்று பார்த்து அந்த வேலைகள் அனைத்தையும் வரக்கூடிய அக்டோபர் மாதத்திற்குள்ளாகவே பூர்த்தி செய்தால், தன்னிறைவுத் திட்டமானது, தன்னளவில் தன்னிறைவு அடைந்ததாக, வரக்கூடிய தேர்தலுக்கு ஒரு முன்னோடித் திட்டமாக அமையும் நிலைமை ஏற்படும் என்று சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகையினால் இருக்கிற குறைபாடுகளை எல்லாம் 3 மாதங்களுக்குள்ளாக களைந்து, தன்னுடைய தொகுதியில் எல்லாப் பணிகளும் நிறைவு பெற்றன, இனி பாக்கியில்லை என்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நிறைவு கொள்ளும் வகையில் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எந்த அரசாங்கமும் எடுத்துக் கொள்ளாத வகையில், இந்த தன்னிறைவுத் திட்டத்தை எடுத்து செயல்படுத்துகிறீர்கள், அதை முழுமையாக நிறைவேற்றி, ரோடுகள் போடுவது, சிறு சிறு பாலங்கள் கட்டுவது, குடிதண்ணீர் பிரச்னையே இல்லாமல் செய்வது போன்ற பணிகளை செம்மையாக எடுத்துக் கொண்ட பஞ்சாயத்துக்களில் எல்லாம் முழுமையாக வேலைகளை நிறைவேற்றும் வகையில், அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் பெருமைப்படும் வகையில் நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டும் என்று கோரி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(மாலை 6.30)

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 75, 76 ஆகிய மசோதாக்கள் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஊராட்சிகள் தனி அதிகாரிகளுடைய காலம் வருகிற 11-9-1981-க்குள் முடிவடைகிறது. அதேபோல் ஊராட்சி ஒன்றிய தனி அதிகாரிகளுடைய காலம் 30-9-1981 முடிவடைகிறது. வருகிற அக்டோபர் மாதம் ஊராட்சிமன்றத் தேர்தல்கள் நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்கனவே முடிவு செய்து அறிவித்திருக்கிறது. ஆகவேதான் இவர்களுடைய பதவிக் காலத்தை மேலும் நீட்டிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு மூன்று மாத காலம் நீட்டிக்க இந்த மசோதாக்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனாலும் தேர்தல்கள் அதற்கு முன்னால் நடந்து ஒன்றியத் தலைவர்கள்' ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் அவர்கள் பதவி ஏற்புகளை

1981 ஆகஸ்டு 28] [திரு. ப. குழந்தைவேலு]

ஏற்றுக்கொண்டால் அதற்கு இரண்டு மாதத்திற்குள்ளாக இதை ரெஸ்ட்ரிக்ட் செய்வதற்குண்டான வழிமுறைகளைத்தான் இந்த மசோதாவில் செய்து இந்த மன்றத்தில் வைத்திருக்கிறேன். தேர்தல்கள் வெகுசீக்கிரம் நடைபெற இருக்கின்றன. அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. கடந்த 1970-ல் தேர்தல்கள் நடந்து 1975-ல் மீண்டும் தேர்தல்கள் நடந்திருக்கவேண்டும். 75-ல் நடக்கவில்லை. அதற்குப் பின்னால் தள்ளிப்போடப்பட்டு இன்று வருகிற அக்டோபரில் நடைபெறுகிற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இந்த இடைக்காலத்தில் 18 வயது வந்தவர்களுக்கெல்லாம் வாக்குரிமை அளிக்க அந்த மசோதாவையும் இந்த மன்றத்தில் நீங்கள் நிறைவேற்றிக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதன் காரணமாக 1-1-1981-ல் யாரெல்லாம் 18 வயது அடைந்தவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லாம் இந்த வாக்காளர் பட்டியலில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 40 இலட்சம் பேர்களுக்கு மேலாக வாக்காளர் பட்டியலில் புதிய வாக்காளர்கள் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் வாக்களிக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட ஒரு புரட்சிகரமான திட்டத்தை தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், மலைவாழ் மக்களுக்கும் பெண்களுக்கும் தனி இட ஒதுக்கீடுகள் செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு புரட்சிகரமான திட்டத்தை இந்த ஊராட்சிமன்றத் தேர்தல்களில் கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதற்கேற்ப கடந்த 5-8-1981-ல் அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அனைத்துக் கட்சிகள் கூட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய அனைத்துக் கட்சிகளும், அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தவிர—எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கேற்ப இன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, மலைவாழ் மக்களுக்கு 18 சதவீதம் என்றும், பெண்களுக்கு 15 சதவீதம் என்றும் இட ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்பட்டு அந்த மசோதாவையும் இங்கே தாக்கல் செய்திருக்கிறோம். அது நாளை அல்லது மறுநாள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட இருக்கிறது. ஆகவே எவ்வளவு சீக்கிரமாக இந்தத் தேர்தல்களையெல்லாம் நடத்த முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் நடத்த அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். இங்கே நன்றியையும் பாராட்டுதல் களையும் சொன்னவர்களுக்கு நன்றி சொல்ல நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அந்தச் சீரிய கருத்துக்களை எல்லாம் சிரமேற் கொண்டு தேர்தல்களை சீக்கிரம் நடத்த முற்படுவோம் என்ற உறுதிப்பாட்டோடு இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று வேண்டி கேட்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

''1981 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (தனி அதிகாரிகள் நியமித்தல்) இரண்டாவது திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 75/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்''.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவுற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: தலைவர் அவர்களே, ''1981 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (தனி அதிகாரிகள் நியமித்தல்) இரண்டாவது திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 75/1981) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்.''

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

''தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் (தனி அதிகாரிகள் நியமனம்) இரண்டாவது திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 76/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெறவேண்டும்.''

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: தலைவர் அவர்களே, ''தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் (தனி அதிகாரிகள் நியமனம்) இரண்டாவது திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 76/1981) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.''

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட ... நிறைவேற்றப்பெற்றது.

1981 ஆகஸ்ட் 28]

3. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் (தொடர்ச்சி)

உ. ஊராட்சிகள் (தனி அதிகாரிகள் நியமித்தல்) இரண்டாவது திருத்த சட்டமுன்வடிவு, தமிழ்நாடு 1981

ஊ. ஊராட்சிகள் ஒன்றிய குழுக்கள் (தனி அதிகாரிகள் நியமனம்). இரண்டாவது திருத்த சட்டமுன்வடிவு தமிழ்நாடு 1981.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 'தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (தனி அதிகாரிகள் நியமித்தல்) இரண்டாவது திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண். 75[1981 ஆய்வுக்கு* எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:—அடுத்த சட்ட முன்வடிவை யும் சேர்த்து எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ''தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் (தனி அதிகாரிகள் நியமனம்) இரண்டாவது திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 76/1981) ஆய்வுக்கு ** எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்''

[மாலை 6–10]

*திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மூன்று மாதம் தனி அதிகாரிகள் பதவிக் காலத்தை நீட்டிக்கவேண்டும் என்பதும், இன்னொன்று 18, 15 என்ற விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கிறது என்ற வகையிலும் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்த மசோதாவின் பேரில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சென்ற முறை தேர்தலை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று வந்த போதே தேர்தலை ஒத்தி வைப்பதன் மூலம் எவ்வளவு நெருக்கடி ஏற்படுகிறது, மக்கள் எப்படி பாதிக்கப்படுகிறார்கள், அதனால் அரசு எடுக்கிற நல்ல நடவடிக்கைகள் மக்களுக்கு போய் சேர்வதில்லை என்று சொன்னோம். இந்த கூட்டத்திலே 3 மாதம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அநேகமாக இதுவே முடிவாக இருக்க வேண்டும். மூன்று மாத கடைசியிலே தேர்தலை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்ட வறட்சியால் பல முறையீடுகள் வந்தபோது தமிழ்நாடு அரசு பல திட்டங்களை அறிவித்தார்கள் பல வேலைகளை எடுத்து செய்ய சொன்னார்கள். ஊராட்சி

* 1981ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 26–ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

** 1981ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 26–ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

நகராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருந்திருக்குமானால் பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் சென்று கண்காணித்து மக்களுக்கு நன்மை கிடைப்பதற்கு உறுதுணையாக இருந்திருக்கும். இல்லாததால் தனி அதிகாரிகள் அவர்களே வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை வாரி கொட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சரியாகச் செய்திருக்கிறார்களா என்று கண்காணிக்கிற வாய்ப்பில்லாமல் போய் விட்டது.

ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களிலிருந்து 2 மாத காலமாக மின்சார விளக்குகள் எரியவில்லை என்று எல்லா பகுதிகளிலேயிருந்தும் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. மின்சார வாரியத்தை சேர்ந்த ஊழியர்களுக்கு பல்ப் போட்டால் 50 பைசா, டியூப் லைட் போட்டால் ஒரு ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இந்த பணம் அவர்களுக்கு போனஸ் போன்று கிடைக்கக்கூடியது; ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களிலிருந்து கொடுக்கப்படவில்லை, மேற்கொண்டு அந்த வேலையை செய்வதில்லை என்று அவர்கள் முடிவு எடுத்திருப்பதாக எங்கள் மாவட்டத்திலே கூறுகிறார்கள். ஆகவே மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே தக்க நடவடிக்கை எடுத்து மின்னொளி கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டு வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

15, 18 பிரதிநிதித்துவம் என்பது வரவேற்கப்படக் கூடியது. இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் இதை வரவேற்கிறேன். உண்மையிலேயே நல்ல நோக்கத்தோடு நம்முடைய அரசு இதை கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதேநேரத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களுக்கும் இது விஸ்தரிக்கப்படுமா? விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் இதிலே கொடுத்து விட்டு அதில் இல்லையென்று நிலை வருமானால் சரியாக இருக்காது.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உண்டு என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, தேர்தலை வெகு விரைவில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், தெருவிலே லைட் எரியவில்லை ஏனென்றால் கால்வாயில் தண்ணீர் போகவில்லை என்றால், பள்ளிக்கூடத்திலே தகராறு என்று சொன்னால் கூட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய எங்களிடத்திலே வந்து விடுகிறார்கள். எங்களால் இவை எல்லாவற்றையும் கவனிக்க முடியவில்லை. இடைப்பட்ட காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய பல பிரச்சினைகள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வருகிற காரணத்தாலே உடனடியாக தேர்தலை நடத்த வேண்டும். தேர்தல் முடிந்த பிறகு பஞ்சாயத்து தலைவர்; ஊராட்சி ஒன்றிய தலைவர்கள், பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள் இவைகளை கவனித்து கொள்வார்கள். அரசாங்கத்திடம் எங்கள் தொகுதிக்கு தொழிற்சாலை வேண்டும், இன்னும் பல பெரிய திட்டங்கள் வேண்டும் என்று கேட்பதை விட்டு, லைட் எரியவில்லை என்று கேட்கிற அளவிற்கு எங்களை போக விட்டு விடுகிறார்கள். மூன்று மாதத்தில் தேர்தல்கள் நடக்கவேண்டும், ஒத்தி வைக்கக்கூடாது என்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1981 ஆகஸ்ட் 28]

திரு. இ. முத்துராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பஞ்சாயத்து, மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றிய தனி அதிகாரிகளுடைய பதவிக் காலத்தை மேலும் நீட்டிப்பதற்கான இந்த மசோதா மீது காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் சார்பாக ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள், தலைவர்கள் ஊராட்சிகளிலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் இல்லாத காரணத்தால் கிராமப்புற மக்கள் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அனைவரும் நன்றாக அறிவார்கள். ஊராட்சிகளில் மக்கள் பிரதிநிதிகள் இல்லாத காரணத்தால் இன்றைக்கு அரசு கிராமப்புறத்து மக்களுக்கு போடுகின்ற அனைத்துத் திட்டங்களும், செய்கின்ற அனைத்து நல்ல காரியங்களும் சரிவர அவர்களுக்குப் போய்ச் சேராத நிலைமை இருக்கிறது என்பதை பல்வேறு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக்கூறி இருக்கிறார்கள்.

வருகின்ற அக்டோபர் மாதத்தில் ஊராட்சிகளுக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் தேர்தலை நடத்துவதாக அமைச்சரவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலே எந்தவிதமான மாறுதலும் இல்லாமல், மேலும் இந்த தனி அதிகாரிகள் பதவிக் காலத்தை நீட்டிக்காமல், தேர்தலை நடத்தி, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் கையிலே பொறுப்பை ஒப்படைத்து, இந்த அரசால் கிராம மக்களுக்குச் செய்யப்படுகின்ற அனைத்து நல்ல காரியங்களும் அவர்களுக்குப் போய் சேருகின்ற வகையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த தனி அதிகாரிகள் பதவிக் கால நீட்டிப்பு மசோதா மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தேர்தலை எவ்வளவு விரைவாக நடத்த முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஊராட்சி நிறுவனங்களில் தேர்தல் நடைபெற்று, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் இல்லாத காரணத்தால் கிராமப்புற மக்கள் எப்படி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது அரசுக்கு நன்றாகத் தெரியும். எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல அரசு கிராம மக்களுக்குச் செய்கின்ற நல்ல காரியங்கள் அந்த மக்களுக்கு போய்ச்சேராதது பெரும் குறையாக இன்றைக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், வறட்சி நிவாரணப் பணியின்கீழ் தமிழக அரசு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவிட்டாலும் கூட, அந்தப் பணிகள் சரியாக நடைபெறுகின்றனவா என்பதை பார்வையிடுவதற்கு மக்கள் பிரதிநிதிகள் உள்ளாட்சி நிறுவனங்களிலே இல்லாத காரணத்தால்

கிராம மக்களின் நலனுக்காகப் போடப்பட்ட திட்டம் சரியாக நடைபெறவில்லை என்பதை அரசு நன்றாக அறிந்திருக்கும். எந்த வேலையை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னாலும் கூட அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் அவர்களுடைய சௌகரியத்திற்கு ஏற்ற முறையில் செய்கிறார்களே தவிர மக்களுடைய தேவைகளுக்கு ஏற்ப வேலைகளைச் செய்வதில்லை என்பதைக் குறிப்பிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக என்னுடைய தொகுதியிலே கூட இந்த வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைச் செய்கிறபோது, இந்த நீர் ஊற்று, குட்டைகளை அமைத்தால் மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லியும், குறிப்பாக சேப்பள்ளி, கல்லிபாடி போன்ற இடங்களில் நீர் ஊற்று, குட்டைகளை அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியும் அந்தப் பணிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஏரி தூர் வாருதல் போன்ற பணிகளைத்தான் செய்தார்கள்.

அதேமுறையில், இன்றைக்கு பல்வேறு ஊராட்சிகளில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தை செயல்படுத்துகிறார்கள். அந்த தன்னிறைவுத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறபோது கூட எந்த எந்தத் திட்டங்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் எப்படி எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று இப்போது இருக்கிற மக்கள் குழு ஆலோசனை சொன்னாலும், அந்தக் குழுவுக்கு ஆலோசனை சொல்லுகின்ற அதிகாரம் தான் இருக்கிறதே தவிர, செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்தும் அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தால் பல்வேறு வேலைகள் தடைப்பட்டிருக்கின்றன, என்பது அரசுக்குத் தெரியும். ஆகவே, மக்கள் நலனுக்கான இத்தகைய வேலைகள் நடைபெற வேண்டுமென்றால் விரைவிலே ஊராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் தேர்தலை நடத்தி, மக்கள் பிரதிநிதிகள் கையிலே அந்தப் பொறுப்புக்களை ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் சொன்னதைப் போல பல்வேறு கிராமங்களில் விளக்குகள் கூட எரியாமல் இருக்கின்றன. விளக்கு எரிகிறதா இல்லையா என்று பார்க்கும் நபர் இல்லை. கிராம சேவகர்கள் பகலிலே போய், வந்துவிடுகிறார்கள். அதிலும் ஒருவருக்கு 10, 15 கிராமங்கள் இருக்கும். அவர் எங்கோ ஒரு இடத்தில் குடியிருப்பார்.

[மாலை 6.20]

ஆகவே விளக்கு எரிகிறதா இல்லையா என்று பார்ப்பதற்குரிய வாய்ப்புகள் கூட இன்றைக்கு இல்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட காரியங்களை எல்லாம் நன்றாகக் கவனிக்கவேண்டும் என்றால் விரைவாகத் தேர்தலை நடத்தியாக வேண்டும்.

அடுத்து ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தலை நடத்துகின்ற நேரத்திலே அவற்றை அரசியல் கட்சிகளின் சின்னத்திலே நடத்துவதற்குரிய ஆலோசனையைச் செய்யவேண்டும். இதைப்பற்றி சர்வ கட்சிக் கூட்டத்திலே விவாதிக்கப் பட்டதாக சொல்லப் பட்டது. பெருவாரியான கட்சிகள் இதை ஆதரிக்கவில்லை என்று

சொல்லப்பட்டது. இருந்தாலும் கூட கிராமப் புறங்களில் அரசியல் கட்சிகளின் சின்னத்திலே தேர்தலை நடத்தினால்தான் அரசியல் உணர்வுகளை ஏற்படுத்த முடியும். எப்படி மாநகராட்சித் தேர்தல்களிலும், நகராட்சித் தேர்தல் களிலும் அரசியல் கட்சிகள் போட்டியிடுகின்றனவோ அப்படி ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்களிலும் அரசியல் கட்சிகள் போட்டியிட்டால் அதன் மூலம் அரசியல் உணர்வோடு மக்களை வளர்ப்பதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும். அப்படி இல்லா விட்டால் கிராமப்புறங்களில் ஜாதி உணர்ச்சிகளும், பணமும் ஆதிக்கம் செய்கின்ற நிலைமை தொடர்ந்து இருந்து கொண்டு தான் இருக்கும். ஆதிக்கக்காரர்கள் இந்த நிலைமையைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதன் காரணத்தால் தமிழகத்திலே நாம் விரும்பாத பல நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஏதுவான நிலைமை ஏற்பட்டு விடக்கூடும். ஆகவே ஜாதி உணர்ச்சிகளுக்கு இடம் கொடுக்காத நிலைமை அகற்றப்பட வேண்டும் என்றால் அரசியல் கட்சி ரீதியாகத் தேர்தல் நடத்தப்படவேண்டும். ஜனநாயகப் பண்பாட்டை வளர்ப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். ஆகவே அந்த அடிப்படையிலே தேர்தலை விரைவிலே நடத்தி முடிப் பதற்கு தமிழக அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. தீர்த்தராமன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி மன்றங்களின் தனி அதிகாரிகளை நீடிப்பது சம்பந்தமாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற மசோதாவின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மூன்று மாத காலத்திற்கு மட்டும் இப்பதவிக் காலத்தை நீட்டிப்பதன் மூலம் மூன்று மாதங்கள் கழிந்தவுடன் தேர்தலை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கின்றது. இப்போது மக்களின் பிரதி நிதிகள் இல்லாத காரணத்தால் மக்களின் குறைகளைப் பற்றி அதிகாரிகளுக்குச் சொல்கின்ற நேரத்திலே அவர்கள் பொறுப்பற்ற தன்மையில் தட்டிக்கழிக்கிறார்கள். ஆகவே தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகள் இருந்தால் அவர்கள் நிச்சயம் மக்களுக்குப் பயந்துதான் ஆகவேண்டும். அப்போது நடக்கின்ற காரியங்கள் முறைப்படி நடக்கும்.

இதுவரை இல்லாத அளவில் நல்லபல திட்டங்களை இந்த ஆட்சியினர் ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகின்ற நிலைமையில் அதாவது ஊரக ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம், தன்னிறைவுத் திட்டம் போன்ற நல்லபல திட்டங்களை ஏற்படுத்தி இருப்பது பாராட்டத்தக்கதாகும். ஆனால் இந்தக் காரியங்களை நிறை வேற்றுகின்ற அதிகாரிகள் பொறுப்போடும், கடமையோடும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே இதனை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மனதிலே கொண்டு மக்களின் பிரதி நிதிகளைக் கொண்டுவருகின்ற விதத்திலே உள்ளாட்சித் தேர்தல் களை கூடிய விரைவிலே நடத்துவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்

*திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களாலே கொண்டுவரப்பட்ட இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீண்ட நாட்களாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற பல அரசியல் கட்சிகள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற நல்ல காரியத்தை அமைச்சரவர்கள் செய்துள்ளதற்காக நான் பெண்களின் சார்பாகவும், அரிசன மக்களின் சார்பாகவும் மனம் திறந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 15 சதவீதம் பெண்களுக்கு என்று சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும் கூட பெண்கள் வருவதற்கான வழியினையும் நாம் வகுத்துக்கொடுக்க வேண்டும். ஏதோ ஒன்றிரண்டு பெண்கள் அரசியலிலே வந்ததற்குப் பிறகு அவர்கள் பல இன்னல்களை அனுபவிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அரசியல் மேடைகளிலே அவர்களைக் கண்டபடி பேசக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. என்னத்தைப் பேசப் போகிறார்கள், தொலைந்து போகட்டும் என்று இருந்தாலும் கூட அதன்மூலம் பெண்கள் அரசியலுக்கு வருவதற்கு தயங்குகின்ற நிலைமையைத்தான் இது ஏற்படுத்தும். ஆகவே சர்வ கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் பெண்களைத் தரக்குறைவாகப் பேசாமல் இருப்பதற்குரிய வழி செய்தால் நல்லது. ஆகவே நல்ல திறமையோடு பல பெண்களை அரசியலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்றால் அரசியல் கட்சிகள் அதற்கு ஒத்துழைப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுபற்றிய பெரிய வேண்டுகோள் விடுக்கவேண்டும் என்று நான் கருதினேன். அதற்காகவே இன்று ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லவேண்டும் என்று நான் ஆசைப்படுகிறேன். பெண்களுக்கு இடம் ஒதுக்கிக் கொடுத்திருப்பதைப்போல, அரிசன மக்களுக்கும் இடம் ஒதுக்கியிருந்தாலும் கூட, அவர்களுக்கு என்று தனித் தொகுதியில்லை என்றால், அவர்கள் தலைவர்களாக வருவது சாத்தியப்படாது. அந்தச் சூழ்நிலையில் அவர்களுக்கும் அந்தச் சாதி அடிப்படையில் ஒதுக்கி கொடுத்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து இந்தத் தேர்தலைக் கொஞ்சம் சீக்கிரமாக வைக்க வேண்டும். இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் அதிகாரங்களே இல்லை. குடிதண்ணீர் பிரச்னை வாட்டர் போர்டுக்கு போய்விட்டது. பள்ளிக்கூடங்கள், வாத்தியார்கள் விஷயம் கல்வித்துறைக்கு போய்விட்டது. ரோடுகள் போடுவது கூட சில இடங்களில் பி.டபிள்யூ.டி. எடுத்துக் கொண்டு விட்டது. இனிமேல் மண்வெட்டுவதும், குளங்கள் வெட்டுவதும் தூர் எடுப்பதும் இன்னும் அது போன்ற சின்ன சின்ன வேலைகள் தாம் பஞ்சாயத்துக்களின் கண்காணிப்பில் இருக்கிறது.

கிராம ராஜ்யம் அமைக்க வேண்டும் என்று மகாத்மா காந்தியடிகள் கனவு கண்டார். அதை நேரு அவர்களும் காமராஜ் அவர்களும் நிறைவேற்ற முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்கள். அந்த எண்ணங்களை எல்லாம் செயல்படுத்தும்

வகையில் நல்ல முறையில் இந்த அரசு வேலைகளை செய்து வந்தாலும் கூட, ஆங்காங்கே சில குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அவைகளைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதிகாரங்கள் அதிகம் இல்லாத சூழ்நிலையிலே இருக்கும் பஞ்சாயத்துக்களில் இன்றைக்கு, பெண்களுக்கும், அரிசனங்களுக்கும் ஒதுக்கீடுகள் செய்ய முன் வந்திருந்தாலும், இருக்கிற அதிகாரங்களையாவது அப்படியே விட்டுவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இருக்கும் வேலைகளையும் விவசாயத்துறைக்கோ, பப்ளிக் வொர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கோ அனுப்பிவிடாமல் பஞ்சாயத்துக்களிலே வைத்திருக்க வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

நிறைய பஞ்சாயத்துக்களில் இன்றைக்கு மின்சார இலாகாவிற்கு பணம் கட்டமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. சில பஞ்சாயத்துக்களில் எரியாத விளக்கிற்கு எதற்கு பணம் கட்ட வேண்டும் என்று நினைத்து, பஞ்சாயத்திலேயே பணம் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமைகளை எல்லாம் போக்க வேண்டும். ஆகவே, கூடிய விரைவில் தேர்தலை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அக்டோபர் மாதத்திற்கு பிறகும் கால அளவை நீட்டிக்கொண்டு போகாமல் தேர்தலைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி தேர்தல் வரும்போது, நீங்கள் ஒதுக்கீடு செய்த அளவிற்கு பெண்கள் வரவேண்டும் என்றால், அவர்கள் மரியாதையை காப்பாற்றுகின்ற வகையிலே வழி வகைகளை இந்த அரசு செய்ய முன் வரவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி இருந்தால்தான் பெண்களை அரசியலில் கொண்டு வரமுடியும். குடும்பப் பெண்கள் வர பயப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு தகுந்த பாதுகாப்பும், மரியாதையும் கொடுத்தால் வரமுடியும். ஆகவே, அந்த வகையில் அமைச்சர் அவர்கள் யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் வந்தால் எந்தவிதமான தவற்றையும் செய்யமாட்டார்கள். தவறு செய்ய பயப்படுவார்கள். பயந்து கொண்டு எது எது நியாயமோ அதைச் செய்ய முன் வருவார்கள். நல்ல திட்டங்களை நீங்கள் எப்படிச் சொன்னாலும், அவைகளை நிலை நிறுத்த, உங்களுக்கு உறுதுணையாக இருப்பார்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அதற்கு அவர்களுக்கு அரசியலில் மரியாதை வேண்டும். அரசியலில் உள்ளவர்கள் பெண்களை ஆபாசமான முறையில் பேசாமல் இருந்தால் நலம் ஏற்படும். அதற்கான வழி வகைகளை அமைச்சர் அவர்கள் கண்டிப்பாகச் செய்ய முன் வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மீண்டும் ஒரு முறை கேட்டுக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துக் களில் இருக்கும் அதிகாரங்களை—மீதியிருப்பதையாவது அப்படியே விட்டுவையுங்கள்; அவைகளையும் பறித்து வேறு துறைகளுக்கு கொடுத்துவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடைசியாக, தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் பற்றி ஒரு

சில வார்த்தைகளைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே இரண்டு யூனியன்களில் இந்த தன்னிறைவுத் திட்டத்தை எடுத்து வேலை செய்தார்கள். மிக நல்லமுறையில் சில பணிகள் நிறைவேறியிருக்கின்றன. இருந்தாலும் குடிதண்ணீர் பிரச்னை முழுமையாக தீர்க்கப்படவில்லை வத்தலகுண்டிலே இப்போது தன்னிறைவுத் திட்டத்தை எடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கே தீர்க்கப்படவேண்டிய பிரச்னைகள் அனேகம் இருக்கின்றன. இதுமாதிரி பாக்கியான வேலைகள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்று பார்த்து அந்த வேலைகள் அனைத்தையும் வரக்கூடிய அக்டோபர் மாதத்திற்குள்ளாகவே பூர்த்தி செய்தால், தன்னிறைவுத் திட்டமானது, தன்னளவில் தன்னிறைவு அடைந்ததாக, வரக்கூடிய தேர்தலுக்கு ஒரு முன்னோடித் திட்டமாக அமையும் நிலைமை ஏற்படும் என்று சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகையினால் இருக்கிற குறைபாடுகளை எல்லாம் 3 மாதங்களுக்குள்ளாக களைந்து, தன்னுடைய தொகுதியில் எல்லாப் பணிகளும் நிறைவு பெற்றன, இனி பாக்கியில்லை என்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நிறைவு கொள்ளும் வகையில் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எந்த அரசாங்கமும் எடுத்துக் கொள்ளாத வகையில், இந்த தன்னிறைவுத் திட்டத்தை எடுத்து செயல்படுத்துகிறீர்கள், அதை முழுமையாக நிறைவேற்றி, ரோடுகள் போடுவது, சிறு சிறு பாலங்கள் கட்டுவது, குடிதண்ணீர் பிரச்னையே இல்லாமல் செய்வது போன்ற பணிகளை செம்மையாக எடுத்துக் கொண்ட பஞ்சாயத்துக்களில் எல்லாம் முழுமையாக வேலைகளை நிறைவேற்றும் வகையில், அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் பெருமைப்படும் வகையில் நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டும் என்று கோரி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(மாலை 6.30)

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 75, 76 ஆகிய மசோதாக்கள் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஊராட்சிகள் தனி அதிகாரிகளுடைய காலம் வருகிற 11-9-1981-க்குள் முடிவடைகிறது. அதேபோல் ஊராட்சி ஒன்றிய தனி அதிகாரிகளுடைய காலம் 30-9-1981 முடிவடைகிறது. வருகிற அக்டோபர் மாதம் ஊராட்சிமன்றத் தேர்தல்கள் நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்கனவே முடிவு செய்து அறிவித்திருக்கிறது. ஆகவேதான் இவர்களுடைய பதவிக் காலத்தை மேலும் நீட்டிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு மூன்று மாத காலம் நீட்டிக்க இந்த மசோதாக்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனாலும் தேர்தல்கள் அதற்கு முன்னால் நடந்து ஒன்றியத் தலைவர்கள்' ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் அவர்கள் பதவி ஏற்புகளை

1981 ஆகஸ்டு 28] [திரு. ப. குழந்தைவேலு]

ஏற்றுக்கொண்டால் அதற்கு இரண்டு மாதத்திற்குள்ளாக இதை ரெஸ்ட்ரிக்ட் செய்வதற்குண்டான வழிமுறைகளைத்தான இந்த மசோதாவில் செய்து இந்த மன்றத்தில் வைத்திருக்கிறேன். தேர்தல்கள் வெகுசீக்கிரம் நடைபெற இருக்கின்றன. அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. கடந்த 1970-ல் தேர்தல்கள் நடந்து 1975-ல் மீண்டும் தேர்தல்கள் நடந்திருக்கவேண்டும். 75-ல் நடக்கவில்லை. அதற்குப் பின்னால் தள்ளிப்போடப்பட்டு இன்று வருகிற அக்டோபரில் நடைபெறுகிற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இந்த இடைக்காலத்தில் 18 வயது வந்தவர்களுக்கெல்லாம் வாக்குரிமை அளிக்க அந்த மசோதாவையும் இந்த மன்றத்தில் நீங்கள் நிறைவேற்றிக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதன் காரணமாக 1-1-1981-ல் யாரெல்லாம் 18 வயது அடைந்தவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லாம் இந்த வாக்காளர் பட்டியலில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 40 இலட்சம் பேர்களுக்கு மேலாக வாக்காளர் பட்டியலில் புதிய வாக்காளர்கள் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் வாக்களிக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட ஒரு புரட்சி கரமான திட்டத்தை தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், மலைவாழ் மக்களுக்கும் பெண்களுக்கும் தனி இட ஒதுக்கீடுகள் செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு புரட்சிகரமான திட்டத்தை இந்த ஊராட்சிமன்றத் தேர்தல்களில் கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதற்கேற்ப கடந்த 5-8-1981-ல் அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அனைத்துக் கட்சிகள் கூட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய அனைத்துக் கட்சிகளும், அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தவிர—எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கேற்ப இன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, மலைவாழ் மக்களுக்கு 18 சதவீதம் என்றும், பெண்களுக்கு 15 சதவீதம் என்றும் இட ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்பட்டு அந்த மசோதாவையும் இங்கே தாக்கல் செய்திருக்கிறோம். அது நாளை அல்லது மறுநாள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட இருக்கிறது. ஆகவே எவ்வளவு சீக்கிரமாக இந்தத் தேர்தல்களையெல்லாம் நடத்த முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் நடத்த அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். இங்கே நன்றியையும் பாராட்டுதல் களையும் சொன்னவர்களுக்கு நன்றி சொல்ல நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அந்தச் சீரிய கருத்துக்களை எல்லாம் சிரமேற் கொண்டு தேர்தல்களை சீக்கிரம் நடத்த முற்படுவோம் என்ற உறுதிப்பாட்டோடு இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று வேண்டி கேட்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"1981 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (தனி அதிகாரிகள் நியமித்தல்) இரண்டாவது திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 75/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்".

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவுற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: தலைவர் அவர்களே, "1981 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (தனி அதிகாரிகள் நியமித்தல்) இரண்டாவது திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 75/1981) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன் வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் (தனி அதிகாரிகள் நியமனம்) இரண்டாவது திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 76/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெறவேண்டும்."

—தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: தலைவர் அவர்களே, "தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் (தனி அதிகாரிகள் நியமனம்) இரண்டாவது திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 76/1981) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட ... நிறைவேற்றப்பெற்றது.

1981 ஆகஸ்டு 28] [மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு]

ஏ. வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியத் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, தமிழ்நாடு, 1981.

ஏ. வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியங்கள் (இரண்டாவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, தமிழ்நாடு, 1981.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே,

''தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியத் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 60/1981) ஆய்வுக்கு * எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.''

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்த சட்டமுன் வடிவையும் சேர்த்து எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

''தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன் வடிவு *(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 72/1981) ஆய்வுக்கு ** எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும் என்று மொழிகிறேன்.''

* திரு. எம். செல்லமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக தமிழக அரசின் சார்பிலே வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த இரண்டு சட்டங்களையும் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே நான் வரவேற்கிறேன். இந்த நியாய ஊதியத்தைக் கொடுக்காத நில உரிமையாளர்கள்மீது தண்டனை வழங்க வேண்டுமென்ற முறையிலே அவர்களிடம் இந்த நியாய ஊதியம் கொடுக்காதது போல் 10 மடங்கு அதிகமாக வசூல் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே இந்தச் சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டுவந்திருப்பதை வரவேற்பதோடு, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தினால் இன்றைய தினம் நிலச்சுவான்தார்கள் அந்த நியாய ஊதியம் கொடுக்காமல் இருந்தால், 10 மடங்கு அதிகமான தொகையை அந்த விசாரணை அதிகாரிகள் கோரலாம் என்றிருக்கிறது. இப்படி 10 மடங்கு என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது பாராட்டக்கூடியது. அதே நேரத்தில், ஒரு குறைந்தபட்ச தொகையைக்கூட அதிலே நிச்சயிக்க வேண்டும். கொடுக்கப்படாத சம்பளத்தைப்போல் மூன்று மடங்குக்கு குறையாமல் வழங்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்திலே திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், இன்று இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி வியாக்கியானம் சொல்லுகின்றபோது கூலி என்கின்ற முறையிலே இருக்கக்கூடிய தொகையில் கால் பங்கு, அரை பங்கு தருவார்களானால், அதைப்பற்றி அதிகாரிகளிடம் முறையிட்டாலும்கூட, அது பயனற்றதாகி விடும். எனவே, இந்தச் சட்டத்தில் மூன்று பங்கிற்குக் குறையாமல் இருக்கவேண்டுமென்கின்ற முறையிலே ஒரு திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே

* 1981ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 26 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

** 1981ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 26 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

போல், இன்றைய தினம் இந்தக் கூலிச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துகின்ற அதிகாரிகளிடம் முறையிட்டால், அவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டும். அவர்களிடம் இன்றைக்கு முறையிட்டால் ஒரு வாரமோ, ஒரு மாதமோகூட அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. விரும்பத்தகாத நிலச்சுவான்தார்களுக்கு ஆதரவான நடவடிக்கைகளை எல்லாம் இந்த அதிகாரிகள் எடுப்பார்கள். எனவே அந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு ஒவ்வொரு ரெவின்யூ வட்டங்களிலும் அல்லது ஒவ்வொரு ரெவின்யூ பிர்க்காக்களிலும் விவசாயத் தொழிலாளர்களையும், அனைத்துக் கட்சி சார்பிலே உள்ள ஊழியர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, இந்தச் சட்டத்தை அமுல்நடத்துவதற்கு ஒரு விரிவான ஏற்பாட்டையும் செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த நியாய ஊதியச் சட்டத்தை தமிழகம் முழுவதும் விஸ்தரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கீழத் தஞ்சையிலே மட்டும் இல்லாமல், தமிழகத்திலே உள்ள அனைத்து விவசாயத் தொழிலாளர்களும் பெறக்கூடிய வகையிலே இந்தச் சட்டத்தை தமிழகம் முழுவதற்கும் நீடிக்கவேண்டும், விரிவுபடுத்த வேண்டும், அதற்கான முறையிலே இதனை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல், வேளாண் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கூலி என்று சொல்லுகிறபோது, இன்றைக்குத் தமிழகம் முழுவதும் அறுவடை கூலி 8ல் ஒரு பங்கு என்றிருக்கிறது. ஆனால், கீழத் தஞ்சையில் 9ல் ஒரு பங்கு என்றிருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக கீழத் தஞ்சையில் 9ல் என்றிருப்பதை மாற்றி, 8ல் ஒன்று இருக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்தை திருத்துகின்ற முறையிலே இந்தக் கூலி உயர்வை கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கையையும் எடுக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், இன்றைக்கு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு ஒருங்கிணைந்த சட்டத்தைத் தமிழகம் முழுவதும் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவர வேண்டும். அதற்கான காரியத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட சட்டங்களை கொண்டு வருகிறபோது, இந்த தமிழக விவசாயத் தொழிலாளர்களை, அவர்கள் நலனை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு செயல்பட வேண்டும், இன்றைக்கு அரசாங்கத்திலே பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் போடப்படுகின்றது, விவசாயத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் பெருகிக் கொண்டு வருகின்ற சூழ்நிலையில், இன்றைக்கு வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்கின்ற மக்கள் என்று சொல்லக் கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்கள்தான் அரசாங்கத்தினுடைய எந்தவிதமான நன்மையும் பெற முடியாத நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்கள் மேலும் நன்மை பெறக்கூடிய சூழ்

நிலையிலே அவர்களுக்கு ஒருங்கிணைந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, அவர்களுக்கு மேலும் பல பாதுகாப்புகளைக் கொடுக்க வேண்டும்; அதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாலை 6-40]

வேலைக்கு உத்தரவாதம் வேண்டும். வேலை செய்யும்போது விபத்துக்குள்ளானால் நிவாரணம் தர வழிவகை செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு உள்ளூரில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு கூலி வேண்டும், அரசின் சட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்தால் வெளியூரில் இருந்து விவசாயத் தொழிலாளர்களை இறக்குமதி செய்ய ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். ஒரு ரெவின்யூ வில்லேஜ் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிலே இரண்டு மூன்று கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு கிராமத்திலிருந்து இன்னொரு கிராமத்திற்கு தொழிலாளர்களை இறக்குமதி செய்து தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். அதைத் தடுக்க வேண்டும். அந்த விவசாயத் தொழிலார்களுக்கு முழு உத்தரவாதத்தையும் அரசாங்கமே கொடுத்து அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் முறையிலும், இடங்களைக் கொடுப்பதிலும் பொது இடங்களில் அனைத்துப் பகுதி மக்களும் சேர்ந்து வாழும் பகுதியில் வீடு கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கக் கூடிய உபரி நிலம், பினாமி நிலம், தரிசு புறம்போக்கு நிலங்களை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க முன்னுரிமை கொடுத்து நிலம் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

ஓய்வு கால ஊதியம் என்று சமீப காலத்தில் அரசு அறிவித்திருந்தாலும் அது போதுமானதாக இல்லை, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 40, 50 வயது அடைந்து விட்டால் மிராசுதாரர்கள் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் வயது முதிர்ந்தவர்களுக்கு ஒய்வூதியம் கொடுப்பதை விரிவாக்கி அனைத்து விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஒய்வூதியம் கொடுக்க வேண்டும்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலியை நிர்ணயித்திருப்பதில் சட்டத்தில் சிறியவன், பெரியவன் என்று பாகுபாடு செய்திருக்கிறார்கள். பல்வேறு நிலைகளில் 14 வயதுக்கு கீழ் பட்டவர்கள் வேலை செய்தால் குற்றம் என்று இருக்கிறது. விவசாய வேலையை எடுத்துக் கொண்டால் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்—பெண்கள் நடவு நடும்போது பெரியவர்கள், சிறியவர்கள் என்று பாகுபாடு பார்ப்பதில்லை, பத்து இருபது பேர் வயலில் இறங்கி வேலை செய்வார்கள். அதிலும் 16, 17 வயது வாலிபர்கள் பெரியவர்களைவிட சுறுசுறுப்பாக சிறப்பாக வேலை செய்வார்கள். அப்படி வேலை செய்கிற

16, 17 வயது வாலிபர்களை பெரியவர்கள் என்ற நிலையில் கூலி கிடைக்காத நிலயில் நிலச்சுவான்தார்கள் அவர்களைச் சிறியவர்கள் என்றுச் சொல்லி கூலி யக் குறைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே சட்டத்தில் பெரியவர், சிறியவர் என்ற பாகுபாடு இருப்பதை மாற்ற வேண்டும்,

அரசாங்கம் கொண்டு வருகிற கூலிச் சட்டம், பல்வேறு உத்தரவுகள், அவர்களுடைய நன்மை கருதி கொண்டு வரப்படுகிற திட்டங்கள் பற்றியெல்லாம் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தெரிந்து கொள்ள முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. கிராமப்புற தொழிலாளர்களில் படித்தவர்கள் அதிக அளவு இல்லாத காரணத்தால் அரசாங்கம் விவசாயிகளின் நன்மைக்காக கொண்டு வருகிற சட்டங்கள், திட்டங்கள் இவற்றையெல்லாம் பெரிய அளவுக்கு ரேடியோ மூலம் விளம்பரப்படுத்த வேண்டும், அரசாங்க அதிகாரிகள் மூலமாக எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்று கூறி, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று அமைகிறேன், நன்றி. வணக்கம்.

*திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களால் வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்டு கொண்டு வரப் பட்ட இரண்டு சட்ட முன்வடிவுகளையும் இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் வரவேற்று ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான கூலியைக் கொடுக்காத நிலப் பிரபுக்களுக்கு தண்டனை ஆறு திங்கள் சிறை, 500 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கலாம் என்ற முறையிலே சட்ட முன் வடிவுகளைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறோம். அதிகாரி அது பற்றி விசாரணை செய்து அந்த விசாரணையின் முடிவில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பலாம் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அறுவடைக் காலத்தில் அறுவடைக் கூலியைக் கொடுக்காது களத்து மேட்டிலிருந்து மிராசுதான் மீறிச் சென்று விட்டால் அதை விசாரணை செய்து தீர்ப்பு எழுதி கோர்ட்டுக்கு அனுப்புவதற்குள் நெல் களத்து மேட்டிலிருந்து வீட்டிற்குச் சென்று வீட்டுடில் இருந்து வேறு எங்கோ சென்று விடும்.

ஆகவே கோர்ட்டுக்குச் சென்று தீர்ப்பு வருகிற வரையிலும் அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அதனுடைய பலன்கள் கிடைக்காது. எனவே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு கூலி கொடுக்க மறுக்கின்ற மிராசுதாரர்களின் மனுக்கள் மீது விசாரணை நடத்துறபோது ஒருசில தினங்களில் கோர்ட்டிற்கு போகவேண்டுமென்று அந்த சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் வழங்கவேண்டுமென்ற முறையிலே இதை மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 ஆகஸ்டு 21] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

சமீபத்திலே கிழத் தஞ்சையிலே 8 தாலுக்காக்களில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஒன்றுபட்டு இன்றைக்குள்ள விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டிருக்கிறது, அரிசி விலை உயர்ந்துவிட்டது, எனவே கூலியை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த ஆண்டு விவசாய காலத்தில் கோரிக்கை வைத்து இயக்கம் நடத்தினார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சங்கமும், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த சங்கமும் கோரிக்கை வைத்து அமைச்சரைச் சந்தித்த பிறகு அதோடு 9 அம்சக் கோரிக்கையையும் முன்வைத்து இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சங்கம் இந்த மாதம் 24 ஆம் தேதியன்று சென்னையிலே ஒரு பெரிய பேரணியை நடத்தி மகஜரை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு அந்த நேரத்திலே அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட சட்ட முன்வடிவு விவாதம் நடந்து கொண்டிருந்த நேரமாக இருந்த காரணத்தினாலே சந்திக்க இயலாமல் போய்விட்டது. நல்ல சட்டங்கள் வருகின்றன. அமைச்சர் நல்ல எண்ணத்தோடு கொண்டுவருகிறார்கள். ஆனால் எந்த அளவுக்கு அதிகாரிகள் சட்டத்தை அமல் நடத்துகிறார்கள் என்பதை நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னாலே கிழக்கு தஞ்சையிலே இன்றைக்குள்ள கூலியை உயர்த்தி வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஆண்களுக்கு 9 ரூபாயும் பெண்களுக்கு 7 ரூபாயும் குறைந்த பட்ச கூலியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் வரவேற்கிறோம், பாராட்டுகிறோம். இதிலே இன்னும் ஒரு நல்ல அம்சமும் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூலியை உயர்த்தி அறிவித்த நேரத்திலே தஞ்சை ஜில்லாவிலே உள்ள 16 நிலப்பிரபுக்கள் ஹைகோர்ட்டிற்குச் சென்று ஸ்டே வாங்கினார்கள். அப்படி ஸ்டே வாங்கி கையிலே வைத்துக்கொண்டு கிழத் தஞ்சையிலே அமலாக்க வேண்டிய கூலியை அமலாக்காமல் இடையூறாக இருந்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு கோர்ட்டிற்குச் செல்ல முடியாத வகையிலே ஒரு தடங்கலான சட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். இப்படிச் சட்டங்கள் எல்லாம் இருந்தாலும்கூட இந்த கூலி அமல்படுத்தப்படுகிறதா என்பதை பார்க்க வேண்டும்.

இன்றைக்குத் தமிழகம் முழுவதும் ஆண்களுக்கு 7 ரூபாயும் பெண்களுக்கு 5 ரூபாயும் கொடுக்கப்படுகிறது. வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு மற்ற மாவட்டங்களிலே 2 அல்லது 2½, 3 ரூபாய் கூலி கொடுக்கிறார்கள். சட்டக் கூலியைக் கேட்க தொழிலாளர்கள் பயந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். திருச்சி மாவட்டத்திலே ஐந்து மாதங்களுக்கு முன்னாலே ஒரு கிறிஸ்தவ பாதிரியார் பண்ணையிலே பணியாற்றிய தொழிலாளர்கள் 7 ரூபாய் ஆண்களுக்கும் 5 ரூபாய் பெண்களுக்கும் வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு கொடுக்க மறுத்து அதிகாரிகளிடம் மனுக்கொடுத்து சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அது ஒரு பாதிரியார் பண்ணை என்றும் சிறுபான்மையோர் வைத்து இருக்கிற பண்ணைக்கு இந்தச் சட்டம்

அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தாது என்றும் சொன்னார்கள், மாவட்டம் முழுவதும் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினார்கள். அன்றைக்கு கலெக்டராக இருந்தவர் சீனிவாசன். தமிழகம் முழுவதும், இடையாத்தூர் சம்பவம், சீக்கனாங்குப்பம் சம்பவம் எல்லாவற்றிற்கும் கூலிப் பிரச்சினைதான் காரணம். அமல்படுத்தவேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் செல்லமுத்து அவர்கள் சொன்னதைப்போல் அதிகாரிகளிடம் சொல்லிச் சொல்லி நாங்கள் அலுத்துவிட்டோம்.

[மாலை 6-50]

இதை அமல்படுத்த வேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியோடு சேர்த்து ஒரு சர்வகட்சி குழு அமைத்து, யார் மீறினாலும் அவர்கள்மீது நடவடிக்கையெடுப்பதற்கான உரிமையைக் கொடுத்தால்தான் இந்தச் சட்டம் உண்மையில் சாதாரண விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு பலனை ஏற்படுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காலையிலே பேசிய நிதியமைச்சரவர்கள் 62 சதவீதம் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழ்பவர்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல, வருமானம் குறைவாக இருப்பவர்கள் 47 சதவீதம் என்று சொன்னார்கள். இரண்டு ரூபாய், மூன்று ரூபாய்க்குக் கீழே உள்ளவர்கள், நமது நிதியமைச்சரவர்களின் வாதப்படி தமிழகத்தில் பெரும்பகுதி விவசாயத் தொழிலாளர்கள்தான். அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வேலைநாட்கள் மிகக் குறைவானதாகும். ஒரு ஆண்டுக்கு 3 மாதங்கள், 4 மாதங்களுக்கு மேல் அவர்களுக்கு நிரந்தர வேலை கிடையாது. எனவே, இதையெல்லாம் கணக்கில் கொண்டு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் தமிழகம் முழுவதும் இன்றைக்கிருக்கின்ற விலைவாசி உயர்வைக் கணக்கில் கொண்டு எதிர்காலத்தில் பரிசீலனை செய்து இன்றைக்கிருக்கும் கூலியைவிட அதிகமாக உயர்த்தி அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வகையில் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தக் கூலிப்பிரச்னையில் சமீபத்தில், தஞ்சை மாவட்டத்தில் கொடவாசல், அரிச்சபுரம், சீலத்தநல்லூர் போன்ற பலயிடங்களிலே வழக்குகள் இருக்கின்றன. அன்றைக்கு அமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; முதலமைச்சரைக் கலந்து கொண்டு அப்படி வழக்குகள் இருந்தால் அவைகளைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வழக்கை வாபஸ் வாங்க வேண்டும். நில உச்சவரம்பு வந்தால் யார் ஏர் பிடித்து உழுகிறார்களோ, யார் மண்வெட்டி எடுத்து வெட்டுகிறார்களோ அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அந்த நிலத்தை ஒப்படைத்தால், பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கும் நமது மாநிலத்தில் அதிக உற்பத்தியைப் பெற முடியும். நில உச்சவரம்பு

வருகிறது, மிச்ச நிலம் பெறுகிறார்கள், ஆனால் அதிகாரிகள் அவற்றை யாருக்கு வழங்குகிறார்கள், நிலமற்றவர்களுக்கு வழங்குகிறார்களா என்று பார்த்தால், தொழில் நடத்தக் கூடியவர்கள் அல்லது மற்றத் தொழில்களில் ஈடுபடக் கூடியவர் களுக்கு நிலம் இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்கு அந்த நிலம் போய்ச் சேருகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர்கள் மற்றவர்களுக்குக் குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். இந்த நிலையைப்போக்க விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கே அந்த நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல ஒருங்கிணைந்த சட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எல்லாத் தொழிற்சங்கங்களிலும் உரிமை படைத்தவர்களுக்கு ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும் ஒருங்கிணைந்த சட்டம் கிடையாது. நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன், மின்சாரத் தொழிலா ளர்கள், இரயில்வே தொழிலாளர்கள், தபால் தந்தி ஊழியர்கள் இதுபோல் இன்னும் மற்ற மற்றத் தொழிலாளர்களுக்கு இருப் பதைப்போல, விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பாதுகாப்பான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால்தான் எதிர் காலத்திலே அவர்களைப் பாதுகாக்க முடியும் என்று பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயத் தொழிலாளிக்கு 60 வயது ஆகிறது என்றால். 7-வது வயதிலே அவன் மாடு மேய்ப்பதற்காக கம்பு எடுக்கிறான், 60 வயது வரை உழைக்கிறான். ஆனால் மற்றத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு 58 வயதாகி விட்டு, வீட்டிற்குச் சென்றால் குறைந்தபட்சம் பென்ஷன் கிடைக்கிறது. மற்றபடி பிராவிடன்ட் ஃபண்ட் பணம் எல்லாம் சேர்த்துக் கொஞ்சம் பணம் கிடைக்கிறது. ஆனால் விவசாயத் தொழிலாளி 53 ஆண்டுகள் இந்தத் தேசத்திற்காக உழைத்து, மண்வெட்டி எடுத்து உடலில் உள்ள எலும்பு நோக உழைத்து வயதாகி வெளியேறும்பொழுது அவனுக்குப் பாதுகாப்பு கிடையாது. ஆனால் நமது அமைச்சரவை அவனை அனாதை என்று அனாதை லிஸ்டிலே சேர்க்கக்கூடாது என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்த விவசாயத் தொழிலாளியாக இருந்தாலும் அவன் தனனுடைய மகனையோ அல்லது மகளையோ நம்பியிருக்க முடியாது. ஏனென்றால் எத்தனை மக்கள் இருந்தாலும் அவர்களும் தங்கள் குழந்தைகளைத்தான் கவனிக் கிறார்கள்; தந்தையைப் பார்ப்பது என்பது மிகக் குறைவு. ஆகவே, அந்த வயதான விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குக் குறைந்தபட்சம் மாதம் ஒன்றுக்குக் கேரளாவைப்போல 50 ரூபாய் மாதாமாதம் கொடுக்கத் தமிழக அரசு முன் வர வேண்டு மென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, உழைக்கும் விவசாய பெண்கள் வேலையை லெகுவான வேலை என்று தமிழகஅரசு அறிவித்து இருப்பதுவருந்த த்தக்கது. எனவே கடினமான வேலை என்று அறிவிக்கவேண்டு கிறேன். பெண் விவசாயத் தொழிலாளிகள் நிலைமை மோசமாக

இருக்கிறது. கிராமத்திலுள்ள அத்தனை பேர்களுக்கும் தெரியும், பத்துமாத கர்ப்பிணியாக இருந்தாலும் கூட இன்றைக்கு நடவு நட்டு வந்தால்தான் குடும்பத்தை நடத்த முடியும். எனவே, அந்த பத்து மாதக் கர்ப்பிணிப் பெண் காலையில் நடவு நட்டு விட்டு மாலையில் வீட்டிற்கு வந்து படுத்தால், இடுப்பு வலி எடுத்தால் காலையில் பிரசவம் ஆகும் நிலைமையிருக்கிறது. ஆகவே, பிரசவமாகும் வரையில் அவர்கள் உழைக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் அவர்களுடைய பொருளாதார நெருக்கடியில் அந்தக் குடும்பமிருக்கிறது. ஆகவே, பெண் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குப் பிரசவ காலத்தில் இரண்டு மாதமோ மூன்று மாதமோ மாதத்திற்குக் குறைந்தபட்சம் 30 ரூபாய் கொடுக்கவும் குறைந்தபட்சம் இலவசமாக வைத்தியச் சிகிச்சை அளிப்பதற்கும் அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல், விவசாயத்தொழிலாளர்களில் பெரும்பகுதியினர் அரிசனங்கள். 100-க்கு 70 பேர்கள் அரிசனங்கள். ஆனால், இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் ஜாதிக் கலவரம். மீனாட்சிபுரம், தோலார் என்று எங்கு பார்த்தாலும், அரிசனங்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள். நான் இந்தச் சபையில் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் வெளியே இருக்கிற தலைவர்கள் அனைவரையும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜாதிக் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ளாதீர்கள். ஜாதியின் பெயரால் நடத்தக்கூடிய கூட்டத்திற்கும் ஜாதியின் பெயரால் நடத்தக்கூடிய பேரணிக்கும் பெரிய அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் பங்கு கொள்வதன் காரணமாகத்தான் தமிழகத்தில் ஜாதி எண்ணமும், ஜாதி வெறியும் இன்றைக்குத் தலை தூக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்றால் அம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகளில் அரசியல் தலைவர்கள் கலந்துகொள்ளக் கூடாது. அரிசனங்கள், வன்னியர்கள், தேவர்கள், கள்ளர்கள் என்று இப்படித் தமிழகம் முழுவதும் ஒரு நிலைமை வருவதற்குக் காரணம். ஒவ்வொரு ஜாதியின் பெயராலும் மாநாடு நடக்கும் போது, அரசியல் தலைவர்கள் பங்குகொள்வதுதான். எம்.பிக்கள் எம். எல். ஏக்கள், அந்தப் பேரணிக்குத் தலைமை தாங்குவதன் காரணமாக, ஜாதி எண்ணங்கள் இப்பொழுது தலை தூக்கியுள்ளன. அதற்கு அரசியல் தலைவர்கள் இடமளிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயக் கூலிகளைப் பாதுகாப்பதற்கு, தமிழகத்தில் ஒரு ஒருங்கிணைந்த சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும். நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்து, தரிசுப் புறம்போக்குகளை அவர்கள் வீடு கட்டிக் கொள்வதற்குக் கொடுத்து, சாகுபடி நிலம் கொடுத்து, இப்படிப் பல்வேறு சலுகைகளை நமது வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எதிர் காலத்தில் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இவ்விரண்டு மசோதாக்களையும் ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன்: மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-ஆம் ஆண்டு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயக் கூலிச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் வரவேற்கிறேன். ஏற்கனவே சில நாட்களுக்கு முன்னால் கிழக்குத் தஞ்சாவூரிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ரூ. 9, ரூ. 7 என்று கூலி அறிவித்தார்கள்

1981 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. என். வரதராஜன்]

மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பல் கொண்டிருக்கூடிய நல்ல கருத்துக்களை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். இன்றையதினட இந்த நியாயக் கூலி சட்டம் ஓரளவு, கிழக்குத் தஞ்சாவூரிலே இருக்கக் கூடிய 8 வட்டாரங்களுக்குத்தான் பொருந்தும். இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி நாம் விவாதிக்கிறபொழுது. தமிழ்நாட்டிலே உள்ள 4 கோடியே 82 இலட்சம் மக்களில் கிட்டத்தட்ட 1 கோடி பேர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களாக கிராமப்புறங்களில் இருக்கிறார்கள் என்று நாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். 1971-ஆம் ஆண்டு சென்சஸிலே, கிராமத்தில் வாழும்படியான ஜனத் தொகையில் 21 சதவீதம் பேர் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அது, இப்பொழுது 30 சதவீதமாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, 1 கோடி பேர்கள் சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகள் இன்று நியாயமான ஊதியம் பெறுவதற்கு, கூலி பெறுவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டத்திருத்தத்தை மிக உன்னிப்போடு வரவேற்கின்ற பொழுதே அரசினுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன் காவேரி பாயும்படியான சிதம்பரத்திலோ, திருச்சியிலோ அல்லது திருநெல்வேலி ஜில்லா போன்ற பல்வேறு நஞ்சைப் பகுதிகளிலே அல்லது தமிழ்நாட்டிலே கரும்பு, பருத்தி போன்ற பணப் பயிர் உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய பகுதிகளிலே உழைக்கும் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும் இந்த நியாயக் கூலிச் சட்டத்தில், கூலி எவ்வளவு நாம் கொடுத்திருக்கிறோமோ, அதையே தமிழ்நாடு முழுவதும் கொண்டு வர முயற்சி எடுக்க வேண்டிய முக்கியமான காலம் இது. இன்றைக்கு விலைகள் உயர்ந்து கொண்டிருப்பது இந்தப் பகுதி மக்களுக்கு கஷ்டங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அரசு கவனத்திலே கொண்டு விரவிலே இந்தக் கிழக்குத் தஞ்சாவூரிலே அறிவித்திருக்கும் கூலிச் சட்டத்தை, தமிழகம் முழுவதும் அமுல்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[இரவு 7.00]

அடுத்து இந்த சட்டம் கொண்டு வருவதை நிறைவேற்றுவதற்குள்ளஒருஅமைப்பு இன்றுதேவைப்படுகிறது அதிலே இந்தச்சட்டம் ஒரு சில உதவிகளைச்செய்கிறது என்று நான் பார்க்கிறேன், ஆனால் உண்மையிலே ரெவின்யு இலாகாவிலே இருக்கக்கூடிய, வருமான வரி இலாகாவிலே இருக்கக்கூடிய, வருவாய்த்துறையிலே இருக்கக் கூடிய, அதிகப்படியான பளுவினாலே அந்த வேலைகள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் உணர்வார். இந்த விவாதம் நடக்கிறபோது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும் இங்கே இருப்பது நல்லதாக எனக்குப்படுகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு இன்றைய தினம் எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறதோ அதைப்போல இந்த விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும் அவர்கள் நாளை வளருகிற ஒரு சக்தியாக இந்தத் நாட்டிலே இருக்கின்றபோது, அவர்களுக்கு இந்த தொழிலாளர் நல இலாகா மூலமாக இந்தச் சட்டங்களை அமல் நடத்துகின்ற நடவடிக்கைகளை எதிர்காலத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்கான

ஒரு சட்டமுன் வடிவு தேவைப்படுகிறது என்பதை வற்புறுத்து கிறேன். இந்தச் சட்டத்திலே தண்டனை உள்பட வந்திருக்கிறது. இது பாராட்ட வேண்டிய, வரவேற்க வேண்டிய ஒரு சட்டம். விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு இந்தச் சட்டம் நம்பிக்கை அளிக்கும். ஆனால் இதை நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகள் தேவைப்படுகின்றது. 2 ரூபாய், ஒரு ரூபாய் 50 காசுகூட தினக் கூலி இன்றைக்கு பெருகிற ஒரு நிலை இருக்கிறது. நாம் போடுகிற கூலிச்சட்டம் அமலாகாமல் இருக்கும் நிலை இருக்கிறது விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய அமைப்பு இன்றைக்கு பலகீன மாக இருப்பதால் இந்தச் சட்டம் அமலாகக் கூடியதில் இருக்கக் கூடிய கஷ்டங்களைப் போக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், உறுதியாக இந்தச் சட்டம் அமலாவதற்கு ஒரு சட்டமுன்வடிவு தேவைப்படுகிறது, அதற்கான அதிகாரம் தேவைப்படுகிறது.

அடுத்து இன்று தமிழ்நாட்டிலே கடந்த 24-ந்தேதி இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த விவசாயத் தொழிலாளிகள் சென்னை நகரத்திற்கு வந்து பேரணி நடத்தி கோரிக்கையை சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த விவசாயத் தோழர்கள் அடுத்த 31-ம் தேதி வட்டத் தலைநகரங்களில் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தி அங்கே இருக்கக்கூடிய தாசில்தார்கள் அல்லது துணைக் கலைக்டர்களைப் பார்த்து மகஜர்களை கொடுக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் கோரிக்கைகள் தமிழ்நாட்டில் மிகவும் முக்கியமாக இருக்கிறது. ஒரு ஒருங்கிணைந்த சட்டம் தேவைப்படுகிறது. சமீபத்தில் கூட தமிழ்நாட்டில் நீண்ட காலமாக பாதிக்கப்பட்டு பாவப்பட்டிருந்த கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வந்தால் அந்தச் சட்டத்திலே, இன்று உத்திராபதி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப்போல பிரசவ கால சகாய நிதி, கிராச்சுவிடி, விபத்தில் இறந்தால் நட்டஈடு, அவர்களுக் குள்ள நியாயக்கூலிச் சட்டம், இவைகளை ஒன்றிணைந்து இருக்கிற சட்டமாக அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். இன்று தமிழ்நாட்டிலே நாம் அதிகமாக வற்புறுத்தவேண்டிய ஒன்றாக இருப்பது 60 வயதான விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மாதம் ஒய்வூதியம் 50 ரூபாய் களை கொடுக்கும் முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இது அண்டை மநிலங்களிலே நிறைவேற்றப்படுகிறது. அது அவர்களுடைய கைகளையும் பலப்படுத்துவதாகவும் இருக்கிறது. உதவி செய்வதாகவும் இருக்கிறது.

இன்று அரிசன மக்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லு கிறபோது அதற்கு மிக முக்கியமானது அவர்களுடைய வருவாய் தான் என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். மதுரையிலே ஒரு கூட்ஸ் மில்லிலே அரிசன தொழிலாளியா இல்லையா என்றெல் லாம் பார்ப்பதில்லை. ஒரே கேன்ட்டினிலே இரண்டு பேர்களும் ஒரே டேபிளிலே சாப்பிடுகிறார்கள். ஒரே சிப்டில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கிடைப்பது ஒரே சம்பளம்.

வருவாய்தான் இன்றைக்கு ஜாதி ஒழிப்புக்கு முக்கியமான அமைப்பாக இருக்கின்றது என்பதை நாம் கவனத்தில் கொண்டால் அவர்களது கைகளைப் பலப்படுத்தும் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. 60 வயதுக்கு மேற்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளிகள், அநாதைகளாக இருப்பது மட்டுமல்ல, பிச்சை எடுத்து தெருவிலே திரிகிற நிலை இனிமேல் உலகத்திலே வாழவேண்டுமா என்று நொந்து, வெந்து நிற்கின்ற ஒரு கூட்டமாக விவசாயத் தொழிலாளிகள் கூட்டம் நம்முடைய தமிழகத்திலே இருக்கிறது என்பதை மனதிலே கொள்ளவேண்டும். இன்று பலவிதமான சட்டங்களை நிறைவேற்ற முயற்சிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பினாமி நிலங்களை எடுத்து, உபரி நிலங்களை எடுக்கவேண்டும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ½ ஏக்கர் ஒரு ஏக்கர் வழங்கவேண்டும். அதன் மூலம் கிராமப்புறத்திலே ஒரு மறுமலர்ச்சிக்கு எதிர்காலத்தில் பாதை அமைக்கவேண்டிய மகத்தான பொறுப்பு இன்று நம் முன்னாலே இருக்கின்றது. அதை இந்த அமைச்சரவை நிறைவேற்றுகிற வழியிலே அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 60 வயதுக்கு மேற்பட்டால் அவர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கையை அமல் படுத்தினால் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர் களுக்கு நாம் பெரிய உதவிகளைச் செய்தவர்களாவோம். அப்படிப் பட்ட ஒருங்கிணைந்த ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு இந்த அரசு முயற்சிக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி இந்த சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியச் சட்டத்தை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக் களைக் கூற விழைகிறேன்.

கிழக்குத் தஞ்சை மாவட்டம் நீங்கலாக தமிழ்நாடு பூராவுக்கும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாய ஊதியம் வழங்கக்கூடிய சட்டத்தை இங்கே நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாய ஊதியம் கிடைக்காத இடங்களில், அவர்கள் அதற்கு போராடக்கூடிய முயற்சிகள் செய்கிறபோது, நிலச்சுவான்தார்கள், இதுவரை ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தவர்கள் எல்லாம் அடக்குமுறை செய்கிறதால் இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பாதிக்கப்பட்டு வரு கிறார்கள். இந்த நிலை வராமல் இருக்க தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் உரிமையை கேட்கிற காரணத்தாலே, அடக்குமுறையினால் வழக்கு மன்றங்களுக்கும் மற்ற நிலைகளுக்கும் செல்கிறபோது, வருவாய் இல்லாத காரணத்தால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இப்படி பாதிக்கப்பட்டு இருப்பவர்களைப் பணத்தைக் காட்டி தன் பக்கம் இழுத்துக் கொள்ளலாம் என்று நிலச்சொந்தக்காரர்கள் எண்ணு கிறார்கள்.

[திரு. எம்.எஸ். மாணிக்கம்] [1981 ஆகஸ்ட் 28

விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நியாய ஊதியத்தைப் பெற்று, அவர்கள் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு நியாய ஊதியம் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிற அதே நேரத்திலே, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய நியாய ஊதியத்திற்காக அதிகாரிகளிடத்திலே செல்ல வேண்டுமென்கிற சூழ்நிலையை மாற்ற வேண்டும். அதிகாரிகளே நடவடிக்கை எடுத்து தொழிலாளர்களுக்கு நீதி கிடைக்கிற வகையிலே, அடக்குமுறை செய்பவர்கள் தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும். அதிகாரிகளே நேரடியாக, நியாயக் கூலி வழங்கப்படாத இடங்களிலே நடவடிக்கை எடுத்து அதன் மூலமாக நியாயமான ஊதியம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அடக்குமுறை செய்பவர்களுக்கு சட்டம் தண்டனை வழங்குவதோடு, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு கூலி கிடைக்காத நிலையில் கஷ்டப்படுகிற அந்த மக்களுக்கு கூலியை விட அதிகமான பயனைத் தர நஷ்டயீட்டுத் தொகை பெற்றுத் தர வேண்டும் என்கிற வகையிலே இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று, நியாயக் கூலி வழங்குவதற்கு அதிகாரிகளே நேரடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதைப்போல, 'அன்-ஆர்கனைஸ்ட் செக்டார்' ஆக இருக்கிற ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டு, அதன் மூலமாக நியாயக் கூலி வழங்க வேண்டும்.

கிடைக்காத இடங்களிலே, மாவட்ட அளவிலே, தாலுக்கா அளவிலே கமிட்டிகள் அமைத்து, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நியாயக் கூலி வழங்க வேண்டுமென்று நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வாய்ப்பினை வழங்கிய துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து விடை பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இரண்டு சட்டமுன் வடிவுகளையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்தச் சட்டம் வருகிறபோது வரவேற்று பேசுவார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். இன்னும் சில கோரிக்கைகளை வைப்பார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். இதற்கு என்ன காரணமென்றால், வைத்த கோரிக்கைகள் வீணாகாது என்று அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை இருப்பதால் கோரிக்கைகள் வைக்கிறார்கள்.

கோரிக்கைகள் வைப்பதற்கு முன்னாலேகூட பல சட்டங்கள் வந்து நிறைவேற்றப்பட்டுவிடுமோ என்கிற, நாம் கோரிக்கைகள் வைப்பதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடுமோ என்ற அச்ச உணர்வு காரணமாகக்கூட சில நேரங்களில் கோரிக்கைகளை வைப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். கோரிக்கைகள் வைக்கிறபோது அரசு சட்டங்களை வேகமாக கொண்டு வருகிறபோது,

இன்னும் சிறிது வேகமாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காக கோரிக் கைகளை வைக்கிறார்கள் என்று இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதைச் சொல்கிறபோது சிலதினங்களுக்கு முன்னால் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் விவசாயத் தொழி லாளர்களை இங்கே பெரிய ஊர்வலமாக அழைத்து வந்து கோரிக்கைகளைக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் இது போதாது என்பதற்காக இந்திய மார்க்சிஸ்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, விவசாயத் தொழிலாளர்களை நாங்கள் மாவட்டந்தோறும், கோரிக்கைகளைக் கொடுக்க விருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கோரிக்கைகளை வைப்பதற்காக இந்தத் தொழிலாளிகளை இந்த விவசாய நேரங்களிலே திரட்டி, பல மல்களுக்கு அப்பால் கொண்டு வந்து அவர்களுக்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, நீங்கள் வேதனைப் படுகிறீர்களோ, இல்லையோ, என்னைப் பொறுத்த வரையில் வேதனைப்படுகிறேன்.

(இரவு 7.10)

ஏன் அத்தனை பேர்களை நீங்கள் சென்னைக்கு அழைத்து வருகிறீர்கள்? நீங்கள் சென்னைக்கு வராமலே கூட உங்களிலே ஒருவர், இருவர் வந்து அந்தக் கோரிக்கைகளைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தால்கூட ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் வந்து கோரிக்கைகளைக் கொடுக்கிறபோது அதற்கு எவ்வளவு மதிப்பு இருக்கிறதோ அதே அளவுக்கு மதிப்பு கொடுக்கும், பிரச்னை களைக் கவனிக்கும் இந்த அரசு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இங்கே இருக்கிற யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் கட்சியின் தலைவர்களாக இருந்தாலும், தொண்டர் களாக இருந்தாலும் கோரிக்கைகளைக் கொடுக்கிறபோது, அந்த கோரிக்கைகளை யார் கொடுக்கிறார்கள் என்று பார்க்காமல் அதில் இருக்கிற நியாயமான எண்ணத்தைப் பார்த்து இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

அதைப்போல நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் வரத ராஜன் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இன்றைக்குப் பல இடங்களில் இப்போதுதான் மழை பெய்கிறது; பல இடங்களில் தண்ணீர் வருகிறது. இந்த நேரத்தில் விவசாயத் தொழி லாளர்களை ஊர்வலத்திற்கு அழைத்தால், அவர்களுக்கு 2, 3 நாள் கூலி கிடைக்காமல் போவதுடன், பயிர் வேலைகளும் பாதிக்கும். ஆகவே அவர்களை ஊர்வலத்திற்கு அழைக்க வேண்டாம், அழைக்க வேண்டிய தேவை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஊர்வலம் அழைப்பதற்குப் பதிலாக அந்தக் கோரிக்கைகளை என்னிடம் கொடுங்கள், அல்லது அரசிடம் கொடுங்கள், அல்லது முதலமைச்சரிடம் கொடுங்கள். உங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகள் நிச்சயமாக கவனிக்கப்படும், கவனிக்கப்படும், கவனிக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோரிக்கைகளை கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறாரே, கவனிப்பாரா என்று நீங்கள் நினைக்க வேண்டாம். காரணம் உங்களுடைய கோரிக்கை எல்லாம், உங்களுடைய கோரிக்கை அல்ல; நம்முடைய கோரிக்கை; இந்த நாட்டினுடைய ஏழை எளிய விவசாயிகளுடைய கோரிக்கை. ஆகையால் அந்தக் கோரிக்கைகளை எல்லாம் இந்த அரசு நிச்சயமாகக் கவனிக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. உத்திராபதி அவர்கள் சொல்லும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். மைனாரிட்டி சொசைட்டி என்பதால் அவர்கள் நியாயமான கோரிக்கைகளைக் கேட்க மாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் இங்கே அவை முன்னால் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு மைனாரிட்டி, மெஜாரிட்டி என்பது பிரச்சனை அல்ல. யாராக இருந்தாலும் நியாயமான கோரிக்கை என்றால் நிச்சயமாக கவனிக்கப்படும். அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிற கூலியை அளிப்பதில் யாருக்கும் விதிவிலக்கு இல்லை. உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால் அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட பிறகு அரசுப் பண்ணைகளில் பல அதிகாரிகள் நிர்ணயித்த கூலியைக் கொடுக்காமல் இருந்தார்கள். அது அரசின் கவனத்திற்கு வந்தவுடன் ஏற்கெனவே கொடுக்காத நாட்களுக்கும் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகையால் இந்த சட்டத்தின் முன்னால் மைனாரிட்டி, மெஜாரிட்டி என்பது ஒரு பிரச்சனை அல்ல.

எல்லோருக்கும் வாய் இருக்கிறது. வயிறு இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் பிள்ளை குட்டி இருக்கிறது. ஆகையால் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரி சம்பளம்தான் கொடுப்பார்கள், யாருக்கும் குறைக்க மாட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் வருவாய்த்துறைக்கு அதிகமான வேலை இருப்பதால் எங்கே கவனிக்கப் போகிறார்கள் என்று எண்ணத் தேவையில்லை. கீழ்த் தஞ்சையில் 7 தாலுகாக்கள்தான் இருக்கின்றன. 7 தாலுகாக்களிலும் 7 தாசில்தார்கள் தனியாக இந்தப் பணிகளைக் கவனிப்பதற்கென்றே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறைந்த கூலி, உயர்ந்த கூலி என்ற பிரச்சனை வருகிறபோது, நிர்ணயித்த கூலி வழங்கப்படவில்லை என்று வருகின்ற வழக்குகளைக் கவனிப்பதற்காக, அந்த வழக்குகளைப் பற்றி முடிவெடுப்பதற்காக மட்டும் 7 தாசில்தார்கள் போட்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1981 ஆகஸ்டு 28) (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

அதன் காரணமாக இரண்டு ஆண்டுக்குள் 333 வழக்குகள் எடுத்து முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படி, உங்களுடைய விவசாயத் தொழிலாளர் களுடைய வேண்டுகோள்களை எல்லாம் இந்த அரசு நல்ல முறையிலே கவனிக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு நிர்ணயித்த கூலி கிடைக்க வில்லை என்றால் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களே நேரடியாக வழக்கு போடலாம். அதற்கான சட்டம் இங்கே வந்திருக்கிறது. தாசில்தார்கள் அதற்குத் தீர்ப்பு கூறுகிறார்கள், அதற்குத் தீர்ப்பு கூறிவிட்டால் மேல் முறையீட்டுக்காக கீழ் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது. அதன் பிறகு வேண்டுமென்றால் நிலச் சொந்தக் காரர்கள் ஆர்.டி.ஓ. விடம் வழக்குப் போடலாம். அங்கேயும் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக தீர்ப்பு வந்துவிட்டால் அதன் பிறகு அவர்கள் சாதாரண கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது. உயர்நீதிமன்றத்திற்குத்தான் போக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சட்டம் இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

6 மாதம் அல்லது 500 ரூபாய் அபராதம் அல்லது இரண்டும் சேர்த்து விதிக்கப்படும் என்ற நிலை எல்லோருக்கும் தெரியும். அதுமட்டுமில்லாமல் கிரிமினல் கேஸும் அவர்கள் மீது போடப் படும் என்பதையும் நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். அதுமட்டுமல்ல. பாதி கொடுத்திருந்தாலும், அதைப் போல 10 மடங்கு வரையிலும் வசூல் செய்து கொள்வதற்கு இந்த சட்டத்திலே வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு இந்த குறைந்த பட்சக் கூலி சட்டம் நிறை வேற்றப்படுகின்றபோது பலர் உயர்நீதிமன்றத்திற்குப் போனார்கள். அப்படிப் போனாலும் இனி அது அவர்களுக்கு வீண் செலவுதான். ஆகவே கூலியினைப் பிறகு எப்படியாவது வாங்கிவிடலாம் என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம். முன்பு குறைந்த கூலியைக் கொடுத்திருந்தாலும் இப்போது அதை வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்த சட்டத்திலே வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படி கூலியைக் குறைத்துக் கொடுத்தால் 4 மாதமோ அல்லது 6 மாதமோ அல்லது ஒரு பசலிக்கு சம்பந்தப்பட்ட கூலியை அடுத்த பசலியிலே வாங்கிக் கொடுப்பதற்கும் இந்த அரசு முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்பது உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும்.

இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் மீதும் பின்தங்கிய மக்கள் மீதும் எவ்வளவு தூரத்திற்கு கவனம் கொண்டு இதை எல்லாம் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். வருவாய்த்துறை அமைச்சர் இந்த சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார் என்றால் அதற்கு முதல்வர் அவர்களும்

கையெழுத்துப் போட்டுத்தானே இங்கு கொண்டு வர முடியும். ஆகவே, 6 மாதங்கள் அல்லது ஒரு வருஷத்திற்கு முன்னாலே உள்ள கூலியைக் கூட வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்கு அவர்கள் தனது சம்மதத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது உங்களுடைய கோரிக்கைகளை எல்லாம் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு கவனித்து முடிவுகளை எடுக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். விவசாயத் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளை மட்டுமல்ல, மற்ற தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளைக் கூட நிறைவேற்றுவதற்காக அதுபற்றிய விவரங்களை எங்களிடத்திலே கொடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டு அதற்குப் பிறகு வேண்டுமானால் நீங்கள் அவர்களை ஒன்று திரட்டுங்கள் என்று மீண்டும் உங்களிடத்திலே கூறிக்கொண்டு இந்த சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தின்படி கூலி கொடுக்காதவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து தண்டணை கொடுக்கக்கூடிய முறையில் வழக்குத் தொடர்வதற்கு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள்.

ஆனால் உள்ளூர் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அரசால் விதிக்கப்படுகின்ற குறைந்த பட்சக் கூலியினைக் கேட்கிறார்கள் என்பதற்காக வெளியூரிலே இருந்து மிகக் குறைந்த கூலிக்கு ஆட்களைக் கொண்டு வருகின்றார்கள். அதைத் தடுக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்கள், மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோரின் நலன்களை எந்தெந்த முறையிலே சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து அவர்களைப் பாதுகாக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு பாதுகாக்கின்ற முறையிலே நிச்சயமாக இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கருப்பையா அவர்கள் சொல்கின்ற பிரச்சினைகள் நாட்டிலே இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. சில ஊர்களில் உள்ள பெரியதனக்காரர்கள் அந்தந்த ஊர்களிலே உள்ள அன்றாடம் கூலி வேலை செய்து பிழைக்கக்கூடியவர்களுக்கு எதிராக வெளியூர்களில் இருந்து தொழிலாளர்களைக் கொண்டு வருகின்ற நிலைமை உண்டு. ஆனால் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் எல்லாம் வந்தாலும் குறைந்த பட்சக் கூலியைக் கொடுத்துதான் ஆக வேண்டும் இந்தச் சட்டத்தின்படி, குறைந்தபட்சக் கூலி கொடுக்காவிட்டால் ஜெயில். கொடுக்காவிட்டால் பத்து மடங்கு வாங்கப்படும் என்று சட்டம் வந்திருக்கின்றது. ஆகவே இன்றைக்குக் கூலி கொடுக்காவிட்டால் கூட போய் வேலைசெய்யலாம். இப்போது குறைந்தபட்ச கூலியைக் கொடுக்காவிட்டால் கூட வேலையைச் செய்துவிட்டு வந்ததற்குப் பிறகு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள்

1981 ஆகஸ்டு 28] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

அந்தக் கூலியை வாங்கிக் கொடுப்பார்கள். ஆகவே ஆதிக்கம் படைத்தவர்கள் குறைவான கூலிதான் கொடுப்போம், அதற்கு சம்மதித்து வந்தால் தான் உள்ளூர்க்காரர்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்வோம் என்று சொன்னாலும்கூட தொழிலாளர்கள் அவர்களிடம் அந்தக் கூலியை வாங்கிக்கொண்டு வேலைக்குச் செல்லட்டும். அதற்குப் பிறகு வழக்கு தொடர்ந்து அந்தக் கூலியை வாங்கிக்கொடுப்போம். முன்பெல்லாம் தொழிலாளர்கள் தான் வழக்கு தொடரவேண்டி இருந்தது.

[இரவு 7—20]

தொழிலாளர்கள் எப்படி வழக்குப் போட முடியும்? அவர்களே பட்டினி. கேஸ் போடுவதற்கு, வக்கீல்களுக்கு பணம் கொடுப்பதற்கு எங்கே போவார்கள், ஆனால் இப்போது அவர்களின் சார்பாக அரசே போடுகிறார்கள். அவர்கள் வேலை செய்து விட்டு கொடுக்கும் கூலியை வாங்கிக் கொண்டு, இவ்வளவுதான் கொடுத்தார்கள் என்று எழுதிக்கொடுக்கவேண்டியது. அதற்குப் பிறகு அரசே அவர்களின் சார்பாக வழக்கு தொடர்ந்து கிடைக்க வேண்டிய பணத்தை வாங்கிக் கொடுத்துவிடுகிறது. இப்போது அந்த வகையில் சட்டத்தில் பாதுகாப்பு ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. பொ. உத்திரபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக இந்த நாட்டின் விவசாயக் கூலிகளின் சட்டத்திலே சிறுவர்கள், சிறுமிகள் என்று தனிப் பிரிவு கொடுத்து போட்டிருக்கிறார்கள். 10 வயது 15 வயதான பெண் குழந்தைகளாக இருந்தாலும், ஆண் சிறுவர்களாக இருந்தாலும், வேலையை ஒரே அளவில் தான்—பெரியவர்கள் செய்யக் கூடிய அளவில்தான் செய்கிறார்கள். வேலை வாங்கப் படுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு பெரியவர்களுக்கு கொடுக்கும் அளவிற்கு கூலி கிடைப்பதில்லை, சிறுவர்கள் என்று பாதிக் கூலி கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் பயன்பெறும் வகையில் அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,, நெடுங்காலமாக இருந்து வரும் சட்டம் இது. பெரியவர்கள், சிறியவர்கள் என்று அதிலே பிரிவுகள் உண்டு. அதிலே தற்போது சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பது தெரியும். இருந்தாலும் ஏன் இதை மாற்றாமல் அப்படியே கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், இதை எடுத்துவிட்டால் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லாமல் போய் விடும், என்பதற்காகத்தான் பழைய சட்டத்தின் இந்தப் பிரிவுகளை மாற்றாமல் அப்படியே கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஏனெனில் சில இடங்களில் வயதுக்கு வராதவர்களை, அதாவது, 13 லிருந்து 15 வயது வரை உள்ள சிறுவர் சிறுமியர்களுக்கு

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்) [1981 ஆகஸ்டு 28

வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டு பாதிக்கூலி கொடுக்கிறார்கள். பாதிக்கூலி கொடுப்பதால் அதிக அளவில் அவர்களை வேலைக்கு எடுக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர், அவர்கள் வேலை கற்றுக் கொண்டு, பின்னால் மிக உதவியாக இருப்பார்கள் என்ற நிலையில்–அப்பிரண்டிஸ்ஸாக எடுத்துக் கொண்டு, முழுச் சம்பளமும் கொடுப்பதுண்டு, ஆனால் எப்படி இருந்தாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் யோசனையை மனதில் கொண்டு அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் வகையில், இந்த அரசு யோசிக்கும், நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியத் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 60/1981) ஆய்வுககு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்''

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறை வேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 4 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ''தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியத் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 60/1981) நிறை வேற்றப் பெறவேண்டும்.''

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

''தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு என். 72/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்.

1981 ஆகஸ்டு 28]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு. பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல 4 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1 முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.டி சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, "தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 72/1981) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 29-8-1981 காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 7.23 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவை முன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்

94. தமிழ்நாடு குடிநீர் வழங்கு வடிகால் வாரிய (தகுதிகள், பதவிக்காலம், பயணப்படி வழங்கல், பணியின் ஏணைய வரம்பு நிபந்தனைகள்) விதிகளின் 7-வது விதியில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து, ஊர்வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறையின் 6-1 1981 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 631 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு "தமிழ்நாடு 1970 ஆம் ஆண்டு குடிநீர் வழங்கு வடிகால் வாரியச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 4/1971) 72 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவையின் முன் வைக்கப்பெற்றது.

95. தமிழ்நாடு 1970 ஆம் ஆண்டு நகராட்சிப் பொதுப் பணி விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து, ஊர் வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறையின் 25-4-1981 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 742 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு "தமிழ்நாடு 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920) 304 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது."

1981 ஆகஸ்டு 28] [மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு]

ஏ. வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியத் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, தமிழ்நாடு, 1981.

ஏ. வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியங்கள் (இரண்டாவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, தமிழ்நாடு, 1981.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே,

''தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியத் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 60/1981) ஆய்வுக்கு * எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.''

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்த சட்டமுன் வடிவையும் சேர்த்து எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

''தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன் வடிவு *(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 72/19 1) ஆய்வுக்கு ** எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும் என்று மொழி கிறேன்.''

* திரு. எம். செல்லமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக தமிழக அரசின் சார்பிலே வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த இரண்டு சட்டங்களையும் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே நான் வரவேற்கிறேன். இந்த நியாய ஊதியத்தைக் கொடுக்காத நில உரிமையாளர்கள்மீது தண்டனை வழங்க வேண்டுமென்ற முறையிலே அவர்களிடம் இந்த நியாய ஊதியம் கொடுக்காதது போல் 10 மடங்கு அதிகமாக வசூல் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே இந்தச் சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டுவந்திருப்பதை வரவேற்பதோடு, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தினால் இன்றைய தினம் நிலச்சுவான்தார்கள் அந்த நியாய ஊதியம் கொடுக்காமல் இருந்தால், 10 மடங்கு அதிகமான தொகையை அந்த விசாரணை அதிகாரிகள் கோரலாம் என்றிருக்கிறது. இப்படி 10 மடங்கு என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது பாராட்டக்கூடியது. அதே நேரத்தில், ஒரு குறைந்தபட்ச தொகையைக்கூட அதிலே நிச்சயிக்க வேண்டும். கொடுக்கப்படாத சம்பளத்தைப்போல் மூன்று மடங்குக்கு குறையாமல் வழங்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்திலே திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், இன்று இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி வியாக்கியானம் சொல்லுகின்றபோது கூலி என்கின்ற முறையிலே இருக்கக்கூடிய தொகையில் கால் பங்கு, அரை பங்கு தருவார்களானால், அதைப்பற்றி அதிகாரிகளிடம் முறையிட்டாலும்கூட, அது பயனற்றதாகி விடும். எனவே, இந்தச் சட்டத்தில் மூன்று பங்கிற்குக் குறையாமல் இருக்கவேண்டுமென்கின்ற முறையிலே ஒரு திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே

* 1981ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 26 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

** 1981ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 26 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

போல், இன்றைய தினம் இந்தக் கூலிச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துகின்ற அதிகாரிகளிடம் முறையிட்டால், அவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டும். அவர்களிடம் இன்றைக்கு முறையிட்டால் ஒரு வாரமோ, ஒரு மாதமோகூட அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. விரும்பத்தகாத நிலச்சுவான்தார்களுக்கு ஆதரவான நடவடிக்கைகளை எல்லாம் இந்த அதிகாரிகள் எடுப்பார்கள். எனவே அந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு ஒவ்வொரு ரெவின்யூ வட்டங்களிலும் அல்லது ஒவ்வொரு ரெவின்யூ பிர்க்காக்களிலும் விவசாயத் தொழிலாளர்களையும், அனைத்துக் கட்சி சார்பிலே உள்ள ஊழியர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, இந்தச் சட்டத்தை அமுல்நடத்துவதற்கு ஒரு விரிவான ஏற்பாட்டையும் செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த நியாய ஊதியச் சட்டத்தை தமிழகம் முழுவதும் விஸ்தரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கீழத் தஞ்சையிலே மட்டும் இல்லாமல், தமிழகத்திலே உள்ள அனைத்து விவசாயத் தொழிலாளர்களும் பெறக்கூடிய வகையிலே இந்தச் சட்டத்தை தமிழகம் முழுவதற்கும் நீடிக்கவேண்டும், விரிவுபடுத்த வேண்டும், அதற்கான முறையிலே இதனை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல், வேளாண் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கூலி என்று சொல்லுகிறபோது, இன்றைக்குத் தமிழகம் முழுவதும் அறுவடை கூலி 8ல் ஒரு பங்கு என்றிருக்கிறது. ஆனால், கீழத் தஞ்சையில் 9ல் ஒரு பங்கு என்றிருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக கீழத் தஞ்சையில் 9ல் என்றிருப்பதை மாற்றி, 8ல் ஒன்று இருக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்தை திருத்துகின்ற முறையிலே இந்தக் கூலி உயர்வை கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கையையும் எடுக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், இன்றைக்கு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு ஒருங்கிணைந்த சட்டத்தைத் தமிழகம் முழுவதும் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவர வேண்டும். அதற்கான காரியத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட சட்டங்களை கொண்டு வருகிறபோது, இந்த தமிழக விவசாயத் தொழிலாளர்களை, அவர்கள் நலனை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு செயல்பட வேண்டும், இன்றைக்கு அரசாங்கத்திலே பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் போடப்படுகின்றது, விவசாயத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் பெருகிக் கொண்டு வருகின்ற சூழ்நிலையில், இன்றைக்கு வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்கின்ற மக்கள் என்று சொல்லக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்கள்தான் அரசாங்கத்தினுடைய எந்தவிதமான நன்மையும் பெற முடியாத நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்கள் மேலும் நன்மை பெறக்கூடிய சூழ்

நிலையிலே அவர்களுக்கு ஒருங்கிணைந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, அவர்களுக்கு மேலும் பல பாதுகாப்புகளைக் கொடுக்க வேண்டும்; அதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாலை 6-40]

வேலைக்கு உத்தரவாதம் வேண்டும். வேலை செய்யும்போது விபத்துக்குள்ளானால் நிவாரணம் தர வழிவகை செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு உள்ளூரில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு கூலி வேண்டும், அரசின் சட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்தால் வெளியூரில் இருந்து விவசாயத் தொழிலாளர்களை இறக்குமதி செய்ய ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். ஒரு ரெவின்யூ வில்லேஜ் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிலே இரண்டு மூன்று கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு கிராமத்திலிருந்து இன்னொரு கிராமத்திற்கு தொழிலாளர்களை இறக்குமதி செய்து தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். அதைத் தடுக்க வேண்டும். அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு முழு உத்தரவாதத்தையும் அரசாங்கமே கொடுத்து அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் முறையிலும், இடங்களைக் கொடுப்பதிலும் பொது இடங்களில் அனைத்துப் பகுதி மக்களும் சேர்ந்து வாழும் பகுதியில் வீடு கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கக் கூடிய உபரி நிலம், பினாமி நிலம் தரிசு புறம்போக்கு நிலங்களை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க முன்னுரிமை கொடுத்து நிலம் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

ஓய்வு கால ஊதியம் என்று சமீப காலத்தில் அரசு அறிவித்திருந்தாலும் அது போதுமானதாக இல்லை, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 40, 50 வயது அடைந்து விட்டால் மிராசுதாரர்கள் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் வயது முதிர்ந்தவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் கொடுப்பதை விரிவாக்கி அனைத்து விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஓய்வூதியம் கொடுக்க வேண்டும்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலியை நிர்ணயித்திருப்பதில் சட்டத்தில் சிறியவன், பெரியவன் என்று பாகுபாடு செய்திருக்கிறார்கள். பல்வேறு நிலைகளில் 14 வயதுக்கு கீழ்பட்டவர்கள் வேலை செய்தால் குற்றம் என்று இருக்கிறது. விவசாய வேலையை எடுத்துக் கொண்டால் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்—பெண்கள் நடவு நடும்போது பெரியவர்கள், சிறியவர்கள் என்று பாகுபாடு பார்ப்பதில்லை, பத்து இருபது பேர் வயலில் இறங்கி வேலை செய்வார்கள். அதிலும் 16, 17 வயது வாலிபர்கள் பெரியவர்களைவிட சுறுசுறுப்பாக சிறப்பாக வேலை செய்வார்கள். அப்படி வேலை செய்கிற

16, 17 வயது வாலிபர்களை பெரியவர்கள் என்ற நிலையில் கூலி கிடைக்காத நிலயில் நிலச்சுவான்தார்கள் அவர்களைச் சிறியவர்கள் என்றுச் சொல்லி கூலியக் குறைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே சட்டத்தில் பெரியவர், சிறியவர் என்ற பாகுபாடு இருப்பதை மாற்ற வேண்டும்,

அரசாங்கம் கொண்டு வருகிற கூலிச் சட்டம், பல்வேறு உத்தரவுகள், அவர்களுடைய நன்மை கருதி கொண்டு வரப்படுகிற திட்டங்கள் பற்றியெல்லாம் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தெரிந்து கொள்ள முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. கிராமப்புற தொழிலாளர்களில் படித்தவர்கள் அதிக அளவு இல்லாத காரணத்தால் அரசாங்கம் விவசாயிகளின் நன்மைக்காக கொண்டு வருகிற சட்டங்கள், திட்டங்கள் இவற்றையெல்லாம் பெரிய அளவுக்கு ரேடியோ மூலம் விளம்பரப்படுத்த வேண்டும், அரசாங்க அதிகாரிகள் மூலமாக எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்று கூறி, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று அமைகிறேன், நன்றி. வணக்கம்.

*திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களால் வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்டு கொண்டு வரப்பட்ட இரண்டு சட்ட முன்வடிவுகளையும் இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் வரவேற்று ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான கூலியைக் கொடுக்காத நிலப் பிரபுக்களுக்கு தண்டனை ஆறு திங்கள் சிறை, 500 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கலாம் என்ற முறையிலே சட்ட முன் வடிவுகளைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறோம். அதிகாரி அது பற்றி விசாரணை செய்து அந்த விசாரணையின் முடிவில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அறுவடைக் காலத்தில் அறுவடைக் கூலியைக் கொடுக்காது களத்து மேட்டிலிருந்து மிராசுதான் மீறிச் சென்று விட்டால் அதை விசாரணை செய்து தீர்ப்பு எழுதி கோர்ட்டுக்கு அனுப்புவதற்குள் நெல் களத்து மேட்டிலிருந்து வீட்டிற்குச் சென்று வீட்டுடில் இருந்து வேறு எங்கோ சென்று விடும்.

ஆகவே கோர்ட்டுக்குச் சென்று தீர்ப்பு வருகிற வரையிலும் அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அதனுடைய பலன்கள் கிடைக்காது. எனவே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு கூலி கொடுக்க மறுக்கின்ற மிராசுதாரர்களின் மனுக்கள் மீது விசாரணை நடத்துறபோது ஒருசில தினங்களில் கோர்ட்டிற்கு போகவேண்டுமென்று அந்த சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் வழங்கவேண்டுமென்ற முறையிலே இதை மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமீபத்திலே கீழத் தஞ்சையிலே 8 தாலுக்காக்களில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஒன்றுபட்டு இன்றைக்குள்ள விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டிருக்கிறது, அரிசி விலை உயர்ந்துவிட்டது, எனவே கூலியை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த ஆண்டு விவசாய காலத்தில் கோரிக்கை வைத்து இயக்கம் நடத்தினார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சங்கமும், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த சங்கமும் கோரிக்கை வைத்து அமைச்சரைச் சந்தித்த பிறகு அதோடு 9 அம்சக் கோரிக்கையையும் முன்வைத்து இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சங்கம் இந்த மாதம் 24 ஆம் தேதியன்று சென்னையிலே ஒரு பெரிய பேரணியை நடத்தி மகஜரை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு அந்த நேரத்திலே அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட சட்ட முன்வடிவு விவாதம் நடந்து கொண்டிருந்த நேரமாக இருந்த காரணத்தினாலே சந்திக்க இயலாமல் போய்விட்டது. நல்ல சட்டங்கள் வருகின்றன. அமைச்சர் நல்ல எண்ணத்தோடு கொண்டுவருகிறார்கள். ஆனால் எந்த அளவுக்கு அதிகாரிகள் சட்டத்தை அமல் நடத்துகிறார்கள் என்பதை நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னாலே கிழக்கு தஞ்சையிலே இன்றைக்குள்ள கூலியை உயர்த்தி வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஆண்களுக்கு 9 ரூபாயும் பெண்களுக்கு 7 ரூபாயும் குறைந்த பட்ச கூலியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் வரவேற்கிறோம், பாராட்டுகிறோம். இதிலே இன்னும் ஒரு நல்ல அம்சமும் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூலியை உயர்த்தி அறிவித்த நேரத்திலே தஞ்சை ஜில்லாவிலே உள்ள 16 நிலப்பிரபுக்கள் ஹைகோர்ட்டிற்குச் சென்று ஸ்டே வாங்கினார்கள். அப்படி ஸ்டே வாங்கி கையிலே வைத்துக்கொண்டு கீழத் தஞ்சையிலே அமலாக்க வேண்டிய கூலியை அமலாக்காமல் இடையூறாக இருந்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு கோர்ட்டிற்குச் செல்ல முடியாத வகையிலே ஒரு தடங்கலான சட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். இப்படிச் சட்டங்கள் எல்லாம் இருந்தாலும்கூட இந்த கூலி அமல்படுத்தப்படுகிறதா என்பதை பார்க்க வேண்டும்.

இன்றைக்குத் தமிழகம் முழுவதும் ஆண்களுக்கு 7 ரூபாயும் பெண்களுக்கு 5 ரூபாயும் கொடுக்கப்படுகிறது. வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு மற்ற மாவட்டங்களிலே 2 அல்லது $2\frac{1}{2}$, 3 ரூபாய் கூலி கொடுக்கிறார்கள். சட்டக் கூலியைக் கேட்க தொழிலாளர்கள் பயந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். திருச்சி மாவட்டத்திலே ஐந்து மாதங்களுக்கு முன்னாலே ஒரு கிறிஸ்தவ பாதிரியார் பண்ணையிலே பணியாற்றிய தொழிலாளர்கள் 7 ரூபாய் ஆண்களுக்குப் 5 ரூபாய் பெண்களுக்கும் வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு கொடுக்க மறுத்து அதிகாரிகளிடம் மனுக்கொடுத்து சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அது ஒரு பாதிரியார் பண்ணை என்றும் சிறுபான்மையோர் வைத்து இருக்கிற பண்ணைக்கு இந்தச் சட்டம்

அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தாது என்றும் சொன்னார்கள், மாவட்டம் முழுவதும் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினார்கள். அன்றைக்கு கலெக்டராக இருந்தவர் சீனிவாசன். தமிழகம் முழுவதும், இடையாத்தூர் சம்பவம், சீக்கனாங்குப்பம் சம்பவம் எல்லாவற்றிற்கும் கூலிப் பிரச்சினைதான் காரணம். அமல்படுத்தவேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் செல்லமுத்து அவர்கள் சொன்னதைப்போல் அதிகாரிகளிடம் சொல்லிச் சொல்லி நாங்கள் அலுத்துவிட்டோம்.

[மாலை 6-50]

இதை அமல்படுத்த வேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியோடு சேர்த்து ஒரு சர்வகட்சி குழு அமைத்து, யார் மீறினாலும் அவர்கள்மீது நடவடிக்கையெடுப்பதற்கான உரிமையைக் கொடுத்தால்தான் இந்தச் சட்டம் உண்மையில் சாதாரண விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு பலனை ஏற்படுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காலையிலே பேசிய நிதியமைச்சரவர்கள் 62 சதவீதம் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழ்பவர்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல, வருமானம் குறைவாக இருப்பவர்கள் 47 சதவீதம் என்று சொன்னார்கள். இரண்டு ரூபாய், மூன்று ரூபாய்க்குக் கீழே உள்ளவர்கள், நமது நிதியமைச்சரவர்களின் வாதப்படி தமிழகத்தில் பெரும்பகுதி விவசாயத் தொழிலாளர்கள்தான். அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வேலைநாட்கள் மிகக் குறைவானதாகும். ஒரு ஆண்டுக்கு 3 மாதங்கள், 4 மாதங்களுக்கு மேல் அவர்களுக்கு நிரந்தர வேலை கிடையாது. எனவே, இதையெல்லாம் கணக்கில் கொண்டு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் தமிழகம் முழுவதும் இன்றைக்கிருக்கின்ற விலைவாசி உயர்வைக் கணக்கில் கொண்டு எதிர்காலத்தில் பரிசீலனை செய்து இன்றைக்கிருக்கும் கூலியைவிட அதிகமாக உயர்த்தி அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வகையில் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தக் கூலிப்பிரச்னையில் சமீபத்தில், தஞ்சை மாவட்டத்தில் கொடவாசல், அரிச்சபுரம், சீலத்தநல்லூர் போன்ற பலயிடங்களிலே வழக்குகள் இருக்கின்றன. அன்றைக்கு அமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; முதலமைச்சரைக் கலந்து கொண்டு அப்படி வழக்குகள் இருந்தால் அவைகளைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வழக்கை வாபஸ் வாங்க வேண்டும். நில உச்சவரம்பு வந்தால் யார் ஏர் பிடித்து உழுகிறார்களோ, யார் மண்வெட்டி எடுத்து வெட்டுகிறார்களோ அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அந்த நிலத்தை ஒப்படைத்தால், பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கும் நமது மாநிலத்தில் அதிக உற்பத்தியைப் பெற முடியும். நில உச்சவரம்பு

வருகிறது, மிச்ச நிலம் பெறுகிறார்கள், ஆனால் அதிகாரிகள் அவற்றை யாருக்கு வழங்குகிறார்கள், நிலமற்றவர்களுக்கு வழங்குகிறார்களா என்று பார்த்தால், தொழில் நடத்தக் கூடியவர்கள் அல்லது மற்றத் தொழில்களில் ஈடுபடக் கூடியவர் களுக்கு நிலம் இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்கு அந்த நிலம் போய்ச் சேருகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர்கள் மற்றவர்களுக்குக் குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். இந்த நிலையைப்போக்க விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கே அந்த நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல ஒருங்கிணைந்த சட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எல்லாத் தொழிற்சங்கங்களிலும் உரிமை படைத்தவர்களுக்கு ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும் ஒருங்கிணைந்த சட்டம் கிடையாது. நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன், மின்சாரத் தொழிலா ளர்கள், இரயில்வே தொழிலாளர்கள், தபால் தந்தி ஊழியர்கள் இதுபோல் இன்னும் மற்ற மற்றத் தொழிலாளர்களுக்கு இருப் பதைப்போல, விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பாதுகாப்பான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால்தான் எதிர் காலத்திலே அவர்களைப் பாதுகாக்க முடியும் என்று பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயத் தொழிலாளிக்கு 60 வயது ஆகிறது என்றால். 7-வது வயதிலே அவன் மாடு மேய்ப்பதற்காக கம்பு எடுக்கிறான், 60 வயது வரை உழைக்கிறான். ஆனால் மற்றத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு 58 வயதாகி விட்டு, வீட்டிற்குச் சென்றால் குறைந்தபட்சம் பென்ஷன் கிடைக்கிறது. மற்றபடி பிராவிடன்ட் ஃபண்ட் பணம் எல்லாம் சேர்த்துக் கொஞ்சம் பணம் கிடைக்கிறது. ஆனால் விவசாயத் தொழிலாளி 53 ஆண்டுகள் இந்தத் தேசத்திற்காக உழைத்து, மண்வெட்டி எடுத்து உடலில் உள்ள எலும்பு நோக உழைத்து வயதாகி வெளியேறும்பொழுது அவனுக்குப் பாதுகாப்பு கிடையாது. ஆனால் நமது அமைச்சரவை அவனை அனாதை என்று அனாதை லிஸ்டிலே சேர்க்கக்கூடாது என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்த விவசாயத் தொழிலாளியாக இருந்தாலும் அவன் தனனுடைய மகனையோ அல்லது மகளையோ நம்பியிருக்க முடியாது. ஏனென்றால் எத்தனை மக்கள் இருந்தாலும் அவர்களும் தங்கள் குழந்தைகளைத்தான் கவனிக் கிறார்கள்; தந்தையைப் பார்ப்பது என்பது மிகக் குறைவு. ஆகவே, அந்த வயதான விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குக் குறைந்தபட்சம் மாதம் ஒன்றுக்குக் கேரளாவைப்போல 50 ரூபாய் மாதாமாதம் கொடுக்கத் தமிழக அரசு முன் வர வேண்டு மென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, உழைக்கும் விவசாய பெண்கள் வேலையை லெகுவான வேலை என்று தமிழகஅரசு அறிவித்து இருப்பதுவருந்த த்தக்கது. எனவே கடினமான வேலை என்று அறிவிக்கவேண்டு கிறேன். பெண் விவசாயத் தொழிலாளிகள் நிலைமை மோசமாக

இருக்கிறது. கிராமத்திலுள்ள அத்தனை பேர்களுக்கும் தெரியும், பத்துமாத கர்ப்பிணியாக இருந்தாலும் கூட இன்றைக்கு நடவு நட்டு வந்தால்தான் குடும்பத்தை நடத்த முடியும். எனவே, அந்த பத்து மாதக் கர்ப்பிணிப் பெண் காலையில் நடவு நட்டு விட்டு மாலையில் வீட்டிற்கு வந்து படுத்தால், இடுப்பு வலி எடுத்தால் காலையில் பிரசவம் ஆகும் நிலைமையிருக்கிறது. ஆகவே, பிரசவமாகும் வரையில் அவர்கள் உழைக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் அவர்களுடைய பொருளாதார நெருக்கடியில் அந்தக் குடும்பமிருக்கிறது. ஆகவே, பெண் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குப் பிரசவ காலத்தில் இரண்டு மாதமோ மூன்று மாதமோ மாதத்திற்குக் குறைந்தபட்சம் 30 ரூபாய் கொடுக்கவும் குறைந்தபட்சம் இலவசமாக வைத்தியச் சிகிச்சை அளிப்பதற்கும் அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல், விவசாயத்தொழிலாளர்களில் பெரும்பகுதியினர் அரிசனங்கள். 100-க்கு 70 பேர்கள் அரிசனங்கள். ஆனால், இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் ஜாதிக் கலவரம். மீனாட்சிபுரம், தோலார் என்று எங்கு பார்த்தாலும், அரிசனங்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள். நான் இந்தச் சபையில் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் வெளியே இருக்கிற தலைவர்கள் அனைவரையும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜாதிக் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ளாதீர்கள். ஜாதியின் பெயரால் நடத்தக்கூடிய கூட்டத்திற்கும் ஜாதியின் பெயரால் நடத்தக்கூடிய பேரணிக்கும் பெரிய அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் பங்கு கொள்வதன் காரணமாகத்தான் தமிழகத்தில் ஜாதி எண்ணமும், ஜாதி வெறியும் இன்றைக்குத் தலை தூக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்றால் அம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகளில் அரசியல் தலைவர்கள் கலந்துகொள்ளக் கூடாது அரிசனங்கள், வன்னியர்கள், தேவர்கள், கள்ளர்கள் என்று இப்படித் தமிழகம் முழுவதும் ஒரு நிலைமை வருவதற்குக் காரணம். ஒவ்வொரு ஜாதியின் பெயராலும் மாநாடு நடக்கும் போது, அரசியல் தலைவர்கள் பங்குகொள்வதுதான். எம். பிக்கள் எம். எல். ஏக்கள், அந்தப் பேரணிக்குத் தலைமை தாங்குவதன் காரணமாக, ஜாதி எண்ணங்கள் இப்பொழுது தலை தூக்கி யுள்ளன. அதற்கு அரசியல் தலைவர்கள் இடமளிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயக் கூலிகளைப் பாதுகாப்பதற்கு, தமிழகத்தில் ஒரு ஒருங்கிணைந்த சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும். நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்து, தரிசுப் புறம்போக்குகளை அவர்கள் வீடு கட்டிக் கொள்வதற்குக் கொடுத்து, சாகுபடி நிலம் கொடுத்து, இப்படிப் பல்வேறு சலுகைகளை நமது வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எதிர் காலத்தில் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இவ்விரண்டு மசோதாக்களையும் ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன்: மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-ஆம் ஆண்டு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயக் கூலிச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் வரவேற்கிறேன். ஏற்கனவே சில நாட்களுக்கு முன்னால் கிழக்குத் தஞ்சாவூரிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ரூ. 9, ரூ. 7 என்று கூலி அறிவித்தார்கள்

1981 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. என். வரதராஜன்]

மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பால் கொண்டிருக்கக்கூடிய நல்ல கருத்துக்களை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். இன்றையதினம் இந்த நியாயக் கூலி சட்டம் ஓரளவு, கிழக்குத் தஞ்சாவூரிலே இருக்கக்கூடிய 8 வட்டாரங்களுக்குத்தான் பொருந்தும். இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி நாம் விவாதிக்கிறபொழுது, தமிழ்நாட்டிலே உள்ள 4 கோடியே 82 இலட்சம் மக்களில் கிட்டத்தட்ட 1 கோடி பேர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களாக கிராமப்புறங்களில் இருக்கிறார்கள் என்று நாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். 1971—ஆம் ஆண்டு சென்சஸிலே, கிராமத்தில் வாழும்படியான ஜனத்தொகையில் 21 சதவீதம் பேர் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அது, இப்பொழுது 30 சதவீதமாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, 1 கோடி பேர்கள் சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகள் இன்று நியாயமான ஊதியம் பெறுவதற்கு, கூலி பெறுவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டத்திருத்தத்தை மிக உள்ளிப்போடு வரவேற்கின்ற பொழுதே அரசினுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன் காவேரி பாயும்படியான சிதம்பரத்திலோ, திருச்சியிலோ அல்லது திருநெல்வேலி ஜில்லா போன்ற பல்வேறு நஞ்சைப் பகுதிகளிலே அல்லது தமிழ்நாட்டிலே கரும்பு, பருத்தி போன்ற பணப் பயிர் உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய பகுதிகளிலே உழைக்கும் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும் இந்த நியாயக் கூலிச் சட்டத்தில், கூலி எவ்வளவு நாம் கொடுத்திருக்கிறோமோ, அதையே தமிழ்நாடு முழுவதும் கொண்டு வர முயற்சி எடுக்க வேண்டிய முக்கியமான காலம் இது. இன்றைக்கு விலைகள் உயர்ந்து கொண்டிருப்பது இந்தப் பகுதி மக்களுக்கு கஷ்டங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அரசு கவனத்திலே கொண்டு விரைவிலே இந்தக் கிழக்குத் தஞ்சாவூரிலே அறிவித்திருக்கும் கூலிச் சட்டத்தை, தமிழகம் முழுவதும் அமுல்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[இரவு 7.00]

அடுத்து இந்த சட்டம் கொண்டு வருவதை நிறைவேற்றுவதற்குள்ளஒருஅமைப்பு இன்றுதேவைப்படுகிறது அதிலே இந்தச்சட்டம் ஒரு சில உதவிகளைச்செய்கிறது என்று நான் பார்க்கிறேன், ஆனால் உண்மையிலே ரெவின்யு இலாகாவிலே இருக்கக்கூடிய, வருமான வரி இலாகாவிலே இருக்கக்கூடிய, வருவாய்த்துறையிலே இருக்கக்கூடிய, அதிகப்படியான பளுவினாலே அந்த வேலைகள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் உணர்வார். இந்த விவாதம் நடக்கிறபோது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும் இங்கே இருப்பது நல்லதாக எனக்குப்படுகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு இன்றைய தினம் எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறதோ அதைப்போல இந்த விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும் அவர்கள் நாளை வளருகிற ஒரு சக்தியாக இந்தத் நாட்டிலே இருக்கின்றபோது, அவர்களுக்கு இந்த தொழிலாளர் நல இலாகா மூலமாக இந்தச் சட்டங்களை அமல் நடத்துகின்ற நடவடிக்கைகளை எதிர்காலத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்கான

ஒரு சட்டமுன் வடிவு தேவைப்படுகிறது என்பதை வற்புறுத்துகிறேன். இந்தச் சட்டத்திலே தண்டனை உள்பட வந்திருக்கிறது. இது பாராட்ட வேண்டிய, வரவேற்க வேண்டிய ஒரு சட்டம். விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு இந்தச் சட்டம் நம்பிக்கை அளிக்கும். ஆனால் இதை நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகள் தேவைப்படுகின்றது. 2 ரூபாய், ஒரு ரூபாய் 50 காசுகூட தினக் கூலி இன்றைக்கு பெருகிற ஒரு நிலை இருக்கிறது. நாம் போடுகிற கூலிச்சட்டம் அமலாகாமல் இருக்கும் நிலை இருக்கிறது விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய அமைப்பு இன்றைக்கு பலகீனமாக இருப்பதால் இந்தச் சட்டம் அமலாகக் கூடியதில் இருக்கக் கூடிய கஷ்டங்களைப் போக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், உறுதியாக இந்தச் சட்டம் அமலாவதற்கு ஒரு சட்டமுன்வடிவு தேவைப்படுகிறது, அதற்கான அதிகாரம் தேவைப்படுகிறது.

அடுத்து இன்று தமிழ்நாட்டிலே கடந்த 24-ந்தேதி இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த விவசாயத் தொழிலாளிகள் சென்னை நகரத்திற்கு வந்து பேரணி நடத்தி கோரிக்கையை சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த விவசாயத் தோழர்கள் அடுத்த 31-ம் தேதி வட்டத் தலைநகரங்களில் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தி அங்கே இருக்கக்கூடிய தாசில்தார்கள் அல்லது துணைக் கலைக்டர்களைப் பார்த்து மகஜர்களை கொடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் கோரிக்கைகள் தமிழ்நாட்டில் மிகவும் முக்கியமாக இருக்கிறது. ஒரு ஒருங்கிணைந்த சட்டம் தேவைப்படுகிறது. சமீபத்தில் கூட தமிழ்நாட்டில் நீண்ட காலமாக பாதிக்கப்பட்டு பாவப்பட்டிருந்த கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வந்தால் அந்தச் சட்டத்திலே, இன்று உத்திராபதி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப்போல பிரசவ கால சகாய நிதி, கிராச்சுவிடி, விபத்தில் இறந்தால் நட்டஈடு, அவர்களுக்குள்ள நியாயக்கூலிச் சட்டம், இவைகளை ஒன்றிணைந்து இருக்கிற சட்டமாக அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். இன்று தமிழ்நாட்டிலே நாம் அதிகமாக வற்புறுத்தவேண்டிய ஒன்றாக இருப்பது 60 வயதான விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மாதம் ஒய்வூதியம் 50 ரூபாய்களை கொடுக்கும் முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இது அண்டை மநிலங்களிலே நிறைவேற்றப்படுகிறது. அது அவர்களுடைய கைகளையும் பலப்படுத்துவதாகவும் இருக்கிறது. உதவி செய்வதாகவும் இருக்கிறது.

இன்று அரிசன மக்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறபோது அதற்கு மிக முக்கியமானது அவர்களுடைய வருவாய் தான் என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். மதுரையிலே ஒரு கூட்ஸ் மில்லிலே அரிசன தொழிலாளியா இல்லையா என்றெல்லாம் பார்ப்பதில்லை. ஒரே கேன்ட்டினிலே இரண்டு பேர்களும் ஒரே டேபிளிலே சாப்பிடுகிறார்கள். ஒரே சிப்டில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கிடைப்பது ஒரே சம்பளம்.

வருவாய்தான் இன்றைக்கு ஜாதி ஒழிப்புக்கு முக்கியமான அமைப்பாக இருக்கின்றது என்பதை நாம் கவனத்தில் கொண்டால் அவர்களது கைகளைப் பலப்படுத்தும் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. 60 வயதுக்கு மேற்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளிகள், அநாதைகளாக இருப்பது மட்டுமல்ல, பிச்சை எடுத்து தெருவிலே திரிகிற நிலை இனிமேல் உலகத்திலே வாழவேண்டுமா என்ற நொந்து, வெந்து நிற்கின்ற ஒரு கூட்டமாக விவசாயத் தொழிலாளிகள் கூட்டம் நம்முடைய தமிழகத்திலே இருக்கிறது என்பதை மனதிலே கொள்ளவேண்டும். இன்று பலவிதமான சட்டங்களை நிறைவேற்ற முயற்சிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பினாமி நிலங்களை எடுத்து, உபரி நிலங்களை எடுக்கவேண்டும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ½ ஏக்கர் ஒரு ஏக்கர் வழங்கவேண்டும். அதன் மூலம் கிராமப்புறத்திலே ஒரு மறுமலர்ச்சிக்கு எதிர்காலத்தில் பாதை அமைக்கவேண்டிய மகத்தான பொறுப்பு இன்று நம் முன்னாலே இருக்கின்றது. அதை இந்த அமைச்சரவை நிறைவேற்றுகிற வழியிலே அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 60 வயதுக்கு மேற்பட்டால் அவர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கையை அமல் படுத்தினால் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர் களுக்கு நாம் பெரிய உதவிகளைச் செய்தவர்களாவோம். அப்படிப் பட்ட ஒருங்கிணைந்த ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு இந்த அரசு முயற்சிக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி இந்த சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியச் சட்டத்தை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக் களைக் கூற விழைகிறேன்.

கிழக்குத் தஞ்சை மாவட்டம் நீங்கலாக தமிழ்நாடு பூராவுக்கும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாய ஊதியம் வழங்கக்கூடிய சட்டத்தை இங்கே நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாய ஊதியம் கிடைக்காத இடங்களில், அவர்கள் அதற்கு போராடக்கூடிய முயற்சிகள் செய்கிறபோது, நிலச்சுவான்தார்கள், இதுவரை ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தவர்கள் எல்லாம் அடக்குமுறை செய்கிறதால் இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பாதிக்கப்பட்டு வரு கிறார்கள். இந்த நிலை வராமல் இருக்க தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் உரிமையை கேட்கிற காரணத்தாலே, அடக்குமுறையினால் வழக்கு மன்றங்களுக்கும் மற்ற நிலைகளுக்கும் செல்கிறபோது, வருவாய் இல்லாத காரணத்தால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இப்படி பாதிக்கப்பட்டு இருப்பவர்களைப் பணத்தைக் காட்டி தன் பக்கம் இழுத்துக் கொள்ளலாம் என்று நிலச்சொந்தக்காரர்கள் எண்ணு கிறார்கள்.

விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நியாய ஊதியத்தைப் பெற்று, அவர்கள் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு நியாய ஊதியம் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிற அதே நேரத்திலே விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய நியாய ஊதியத்திற்காக அதிகாரிகளிடத்திலே செல்ல வேண்டுமென்கிற சூழ்நிலையை மாற்ற வேண்டும். அதிகாரிகளே நடவடிக்கை எடுத்து தொழிலாளர்களுக்கு நீதி கிடைக்கிற வகையிலே, அடக்குமுறை செய்பவர்கள் தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும். அதிகாரிகளே நேரடியாக, நியாயக் கூலி வழங்கப்படாத இடங்களிலே நடவடிக்கை எடுத்து அதன் மூலமாக நியாயமான ஊதியம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அடக்குமுறை செய்பவர்களுக்கு சட்டம் தண்டனை வழங்குவதோடு, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு கூலி கிடைக்காத நிலையில் கஷ்டப்படுகிற அந்த மக்களுக்கு கூலியை விட அதிகமான பயனைத் தர நஷ்டயீட்டுத் தொகை பெற்றுத் தர வேண்டும் என்கிற வகையிலே இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று, நியாயக் கூலி வழங்குவதற்கு அதிகாரிகளே நேரடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதைப்போல, 'அன்-ஆர்கனைஸ்ட் செக்டார்' ஆக இருக்கிற ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டு, அதன் மூலமாக நியாயக் கூலி வழங்க வேண்டும்.

கிடைக்காத இடங்களிலே, மாவட்ட அளவிலே, தாலுக்கா அளவிலே கமிட்டிகள் அமைத்து, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நியாயக் கூலி வழங்க வேண்டுமென்று நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வாய்ப்பினை வழங்கிய துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து விடை பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இரண்டு சட்டமுன் வடிவுகளையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்தச் சட்டம் வருகிறபோது வரவேற்று பேசுவார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். இன்னும் சில கோரிக்கைகளை வைப்பார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். இதற்கு என்ன காரணமென்றால், வைத்த கோரிக்கைகள் வீணாகாது என்று அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை இருப்பதால் கோரிக்கைகள் வைக்கிறார்கள்.

கோரிக்கைகள் வைப்பதற்கு முன்னாலேகூட பல சட்டங்கள் வந்து நிறைவேற்றப்பட்டுவிடுமோ என்கிற, நாம் கோரிக்கைகள் வைப்பதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடுமோ என்ற அச்ச உணர்வு காரணமாகக்கூட சில நேரங்களில் கோரிக்கைகளை வைப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். கோரிக்கைகள் வைக்கிறபோது அரசு சட்டங்களை வேகமாக கொண்டு வருகிறபோது,

1981 ஆகஸ்டு 28] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

இன்னும் சிறிது வேகமாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காக கோரிக் கைகளை வைக்கிறார்கள் என்று இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதைச் சொல்கிறபோது சிலதினங்களுக்கு முன்னால் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் விவசாயத் தொழி லாளர்களை இங்கே பெரிய ஊர்வலமாக அழைத்து வந்து கோரிக்கைகளைக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் இது போதாது என்பதற்காக இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, விவசாயத் தொழிலாளர்களை நாங்கள் மாவட்டந்தோறும், கோரிக்கைகளைக் கொடுக்க விருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கோரிக்கைகளை வைப்பதற்காக இந்தத் தொழிலாளிகளை இந்த விவசாய நேரங்களிலே திரட்டி, பல மைல்களுக்கு அப்பால் கொண்டு வந்து அவர்களுக்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, நீங்கள் வேதனைப் படுகிறீர்களோ, இல்லையோ, என்னைப் பொறுத்த வரையில் வேதனைப்படுகிறேன்.

(இரவு 7.10)

ஏன் அத்தனை பேர்களை நீங்கள் சென்னைக்கு அழைத்து வருகிறீர்கள்? நீங்கள் சென்னைக்கு வராமலே கூட உங்களிலே ஒருவர், இருவர் வந்து அந்தக் கோரிக்கைகளைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தால்கூட ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் வந்து கோரிக்கைகளைக் கொடுக்கிறபோது அதற்கு எவ்வளவு மதிப்பு இருக்கிறதோ அதே அளவுக்கு மதிப்பு கொடுக்கும், பிரச்னை களைக் கவனிக்கும் இந்த அரசு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இங்கே இருக்கிற யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் கட்சியின் தலைவர்களாக இருந்தாலும், தொண்டர் களாக இருந்தாலும் கோரிக்கைகளைக் கொடுக்கிறபோது, அந்த கோரிக்கைகளை யார் கொடுக்கிறார்கள் என்று பார்க்காமல் அதில் இருக்கிற நியாயமான எண்ணத்தைப் பார்த்து இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

அதைப்போல நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் வரத ராஜன் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இன்றைக்குப் பல இடங்களில் இப்போதுதான் மழை பெய்கிறது; பல இடங்களில் தண்ணீர் வருகிறது. இந்த நேரத்தில் விவசாயத் தொழி லாளர்களை ஊர்வலத்திற்கு அழைத்தால், அவர்களுக்கு 2, 3 நாள் கூலி கிடைக்காமல் போவதுடன், பயிர் வேலைகளும் பாதிக்கும். ஆகவே அவர்களை ஊர்வலத்திற்கு அழைக்க வேண்டாம், அழைக்க வேண்டிய தேவை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஊர்வலம் அழைப்பதற்குப் பதிலாக அந்தக் கோரிக்கைகளை என்னிடம் கொடுங்கள், அல்லது அரசிடம் கொடுங்கள், அல்லது முதலமைச்சரிடம் கொடுங்கள். உங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகள் நிச்சயமாக கவனிக்கப்படும், கவனிக்கப்படும், கவனிக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோரிக்கைகளை கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறாரே, கவனிப்பாரா என்று நீங்கள் நினைக்க வேண்டாம். காரணம் உங்களுடைய கோரிக்கை எல்லாம், உங்களுடைய கோரிக்கை அல்ல; நம்முடைய கோரிக்கை; இந்த நாட்டினுடைய ஏழை எளிய விவசாயிகளுடைய கோரிக்கை. ஆகையால் அந்தக் கோரிக்கைகளை எல்லாம் இந்த அரசு நிச்சயமாகக் கவனிக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. உத்திராபதி அவர்கள் சொல்லும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். மைனாரிட்டி சொசைட்டி என்பதால் அவர்கள் நியாயமான கோரிக்கைகளைக் கேட்க மாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் இங்கே அவை முன்னால் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு மைனாரிட்டி, மெஜாரிட்டி என்பது பிரச்சனை அல்ல. யாராக இருந்தாலும் நியாயமான கோரிக்கை என்றால் நிச்சயமாக கவனிக்கப்படும். அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிற கூலியை அளிப்பதில் யாருக்கும் விதிவிலக்கு இல்லை. உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால் அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட பிறகு அரசுப் பண்ணைகளில் பல அதிகாரிகள் நிர்ணயித்த கூலியைக் கொடுக்காமல் இருந்தார்கள். அது அரசின் கவனத்திற்கு வந்தவுடன் ஏற்கெனவே கொடுக்காத நாட்களுக்கும் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகையால் இந்த சட்டத்தின் முன்னால் மைனாரிட்டி, மெஜாரிட்டி என்பது ஒரு பிரச்சனை அல்ல.

எல்லோருக்கும் வாய் இருக்கிறது. வயிறு இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் பிள்ளை குட்டி இருக்கிறது. ஆகையால் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரி சம்பளம்தான் கொடுப்பார்கள், யாருக்கும் குறைக்க மாட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் வருவாய்த்துறைக்கு அதிகமான வேலை இருப்பதால் எங்கே கவனிக்கப் போகிறார்கள் என்று எண்ணத் தேவையில்லை. கீழ்த் தஞ்சையில் 7 தாலுகாக்கள்தான் இருக்கின்றன. 7 தாலுகாக்களிலும் 7 தாசில்தார்கள் தனியாக இந்தப் பணிகளைக் கவனிப்பதற்கென்றே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறைந்த கூலி, உயர்ந்த கூலி என்ற பிரச்சனை வருகிறபோது, நிர்ணயித்த கூலி வழங்கப்படவில்லை என்று வருகின்ற வழக்குகளைக் கவனிப்பதற்காக, அந்த வழக்குகளைப் பற்றி முடிவெடுப்பதற்காக மட்டும் 7 தாசில்தார்கள் போட்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS வாய்மையே வெல்லும்

1981 ஆகஸ்டு 28) (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

அதன் காரணமாக இரண்டு ஆண்டுக்குள் 333 வழக்குகள் எடுத்து முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படி, உங்களுடைய விவசாயத் தொழிலாளர் களுடைய வேண்டுகோள்களை எல்லாம் இந்த அரசு நல்ல முறையிலே கவனிக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு நிர்ணயித்த கூலி கிடைக்க வில்லை என்றால் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களே நேரடியாக வழக்கு போடலாம். அதற்கான சட்டம் இங்கே வந்திருக்கிறது. தாசில்தார்கள் அதற்குத் தீர்ப்பு கூறுகிறார்கள், அதற்குத் தீர்ப்பு கூறிவிட்டால் மேல் முறையீட்டுக்காக கீழ் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது. அதன் பிறகு வேண்டுமென்றால் நிலச் சொந்தக் காரர்கள் ஆர்.டி.ஓ. விடம் வழக்குப் போடலாம். அங்கேயும் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக தீர்ப்பு வந்துவிட்டால் அதன் பிறகு அவர்கள் சாதாரண கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது. உயர்நீதிமன்றத்திற்குத்தான் போக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சட்டம் இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

6 மாதம் அல்லது 500 ரூபாய் அபராதம் அல்லது இரண்டும் சேர்த்து விதிக்கப்படும் என்ற நிலை எல்லோருக்கும் தெரியும். அதுமட்டுமில்லாமல் கிரிமினல் கேஸும் அவர்கள் மீது போடப் படும் என்பதையும் நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். அதுமட்டுமல்ல. பாதி கொடுத்திருந்தாலும், அதைப் போல 10 மடங்கு வரையிலும் வசூல் செய்து கொள்வதற்கு இந்த சட்டத்திலே வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு இந்த குறைந்த பட்சக் கூலி சட்டம் நிறை வேற்றப்படுகின்றபோது பலர் உயர்நீதிமன்றத்திற்குப் போனார்கள். அப்படிப் போனாலும் இனி அது அவர்களுக்கு வீண் செலவுதான். ஆகவே கூலியினைப் பிறகு எப்படியாவது வாங்கிவிடலாம் என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம். முன்பு குறைந்த கூலியைக் கொடுத்திருந்தாலும் இப்போது அதை வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்த சட்டத்திலே வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படி கூலியைக் குறைத்துக் கொடுத்தால் 4 மாதமோ அல்லது 6 மாதமோ அல்லது ஒரு பசலிக்கு சம்பந்தப்பட்ட கூலியை அடுத்த பசலியிலே வாங்கிக் கொடுப்பதற்கும் இந்த அரசு முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்பது உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும்.

இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் மீதும் பின்தங்கிய மக்கள் மீதும் எவ்வளவு தூரத்திற்கு கவனம் கொண்டு இதை எல்லாம் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். வருவாய்த்துறை அமைச்சர் இந்த சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார் என்றால் அதற்கு முதல்வர் அவர்களும்

கையெழுத்துப் போட்டுத்தானே இங்கு கொண்டு வர முடியும். ஆகவே, 6 மாதங்கள் அல்லது ஒரு வருஷத்திற்கு முன்னாலே உள்ள கூலியைக் கூட வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்கு அவர்கள் தனது சம்மதத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது உங்களுடைய கோரிக்கைகளை எல்லாம் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு கவனித்து முடிவுகளை எடுக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். விவசாயத் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளை மட்டுமலல, மற்ற தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளைக் கூட நிறைவேற்றுவதற்காக அதுபற்றிய விவரங்களை எங்களிடத்திலே கொடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டு அதற்குப் பிறகு வேண்டு மானால் நீங்கள் அவர்களை ஒன்று திரட்டுங்கள் என்று மீண்டும் உங்களிடத்திலே கூறிக்கொண்டு இந்த சட்ட மு வடிவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தின்படி கூலி கொடுக்காதவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து தண்டணை கொடுக்கக்கூடிய முறையில் வழக்குத் தொடர்வதற்கு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல் கிறார்கள்.

ஆனால் உள்ளூர் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அரசால் விதிக்கப்படுகின்ற குறைந்த பட்சக் கூலியினைக் கேட்கிறார்கள் என்பதற்காக வெளியூரிலே இருந்து மிகக் குறைந்த கூலிக்கு ஆட்களைக் கொண்டு வருகின்றார்கள். அதைத் தடுக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்கள், மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோரின் நலன்களை எந்தெந்த முறையிலே சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து அவர்களைப் பாதுகாக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு பாதுகாக்கின்ற முறையிலே நிச்சயமாக இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கருப்பையா அவர்கள் சொல்கின்ற பிரச்சினைகள் நாட்டிலே இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. சில ஊர்களில் உள்ள பெரியதனக் காரர்கள் அந்தந்த ஊர்களிலே உள்ள அன்றாடம் கூலி வேலை செய்து பிழைக்கக்கூடியவர்களுக்கு எதிராக வெளியூர்களில் இருந்து தொழிலாளர்களைக் கொண்டு வருகின்ற நிலைமை உண்டு. ஆனால் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் எல்லாம் வந்தாலும் குறைந்த பட்சக் கூலியைக் கொடுத்துதான் ஆக வேண்டும் இந்தச் சட்டத்தின்படி, குறைந்தபட்சக் கூலி கொடுக்கா விட்டால் ஜெயில். கொடுக்காவிட்டால் பத்து மடங்கு வாங்கப் படும் என்று சட்டம் வந்திருக்கின்றது. ஆகவே இன்றைக்குக் கூலி கொடுக்காவிட்டால் கூட போய் வேலைசெய்யலாம். இப்போது குறைந்தபட்ச கூலியைக் கொடுக்காவிட்டால் கூட வேலையைச் செய்துவிட்டு வந்ததற்குப் பிறகு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள்

1981 ஆகஸ்டு 28] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

அந்தக் கூலியை வாங்கிக் கொடுப்பார்கள். ஆகவே ஆதிக்கம் படைத்தவர்கள் குறைவான கூலிதான் கொடுப்போம், அதற்கு சம்மதித்து வந்தால் தான் உள்ளூர்க்காரர்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்வோம் என்று சொன்னாலும்கூட தொழிலாளர்கள் அவர்களிடம் அந்தக் கூலியை வாங்கிக்கொண்டு வேலைக்குச் செல்லட்டும். அதற்குப் பிறகு வழக்கு தொடர்ந்து அந்தக் கூலியை வாங்கிக்கொடுப்போம். முன்பெல்லாம் தொழிலாளர்கள் தான் வழக்கு தொடரவேண்டி இருந்தது.

[இரவு 7–20]

தொழிலாளர்கள் எப்படி வழக்குப் போட முடியும்? அவர்களே பட்டினி. கேஸ் போடுவதற்கு, வக்கீல்களுக்கு பணம் கொடுப்பதற்கு எங்கே போவார்கள், ஆனால் இப்போது அவர்களின் சார்பாக அரசே போடுகிறார்கள். அவர்கள் வேலை செய்து விட்டு கொடுக்கும் கூலியை வாங்கிக் கொண்டு, இவ்வளவுதான் கொடுத்தார்கள் என்று எழுதிக்கொடுக்கவேண்டியது. அதற்குப் பிறகு அரசே அவர்களின் சார்பாக வழக்கு தொடர்ந்து கிடைக்க வேண்டிய பணத்தை வாங்கிக் கொடுத்துவிடுகிறது. இப்போது அந்த வகையில் சட்டத்தில் பாதுகாப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக இந்த நாட்டின் விவசாயக் கூலிகளின் சட்டத்திலே சிறுவர்கள், சிறுமிகள் என்று தனிப் பிரிவு கொடுத்து போட்டிருக்கிறார்கள். 10 வயது 15 வயதான பெண் குழந்தைகளாக இருந்தாலும், ஆண் சிறுவர்களாக இருந்தாலும், வேலையை ஒரே அளவில் தான்—பெரியவர்கள் செய்யக் கூடிய அளவில்தான் செய்கிறார்கள். வேலை வாங்கப் படுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு பெரியவர்களுக்கு கொடுக்கும் அளவிற்கு கூலி கிடைப்பதில்லை, சிறுவர்கள் என்று பாதிக் கூலி கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் பயன்பெறும் வகையில் அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,, நெடுங்காலமாக இருந்து வரும் சட்டம் இது. பெரியவர்கள், சிறியவர்கள் என்று அதிலே பிரிவுகள் உண்டு. அதிலே தற்போது சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பது தெரியும். இருந்தாலும் ஏன் இதை மாற்றாமல் அப்படியே கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், இதை எடுத்துவிட்டால் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லாமல் போய் விடும், என்பதற்காகத்தான் பழைய சட்டத்தின் இந்தப் பிரிவுகளை மாற்றாமல் அப்படியே கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஏனெனில் சில இடங்களில் வயதுக்கு வராதவர்களை, அதாவது, 13 லிருந்து 15 வயது வரை உள்ள சிறுவர் சிறுமியர்களுக்கு

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்) [1981 ஆகஸ்டு 28

வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டு பாதிக்கூலி கொடுக்கிறார்கள். பாதிக்கூலி கொடுப்பதால் அதிக அளவில் அவர்களை வேலைக்கு எடுக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர், அவர்கள் வேலை கற்றுக் கொண்டு, பின்னால் மிக உதவியாக இருப்பார்கள் என்ற நிலையில்–அப்பிரண்டிஸ்ஸாக எடுத்துக் கொண்டு, முழுச் சம்பளமும் கொடுப்பதுண்டு, ஆனால் எப்படி இருந்தாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் யோசனையை மனதில் கொண்டு அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் வகையில், இந்த அரசு யோசிக்கும், நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியத் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 60/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்"

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 4 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, "தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியத் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 60/1981) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

"தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு என். 72/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்.

1981 ஆகஸ்டு 28]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு. பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல 4 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.டி சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, "தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதியங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 72/1981) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 29–8–1981 காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 7.23 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவை முன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்

94. தமிழ்நாடு குடிநீர் வழங்கு வடிகால் வாரிய (தகுதிகள், பதவிக்காலம், பயணப்படி வழங்கல், பணியின் ஏனைய வரம்பு நிபந்தனைகள்) விதிகளின் 7–வது விதியில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து, ஊர்வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறையின் 6-1 1981 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 631 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு "தமிழ்நாடு 1970 ஆம் ஆண்டு குடிநீர் வழங்கு வடிகால் வாரியச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 4/1971) 72 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவையின் முன் வைக்கப்பெற்றது.

95. தமிழ்நாடு 1970 ஆம் ஆண்டு நகராட்சிப் பொதுப் பணி விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து, ஊர் வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறையின் 25-4-1981 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 742 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு "தமிழ்நாடு 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920) 304 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது."

96. 1981 ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சிப் பணி விதிகளுக்குச் சில விதிகள் செய்வது குறித்து ஊர்வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறையின் 2-5-1981 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 788 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு (1971 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 15/1981) 432 (2) பிரிவின்கீழ் பேரவையின் முன் வைக்கப்பெற்றது.

97. தமிழ்நாடு 1966 ஆம் ஆண்டு நிலச்சீர் திருத்த (உபரி நிலங்களுக்கு இழப்பீடு வழங்குதல்) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து வருவாய்த் துறையின் 13-5-1981 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 1129 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு "தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு நிலச்சீர்த்திருத்தங்கள் நில உச்சவரம்பு கட்டுதல் (சட்டத்தின் தமிழ்நாடு சட்டம் 58/1961 112 (2) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது."

98. தமிழ்நாடு 1980-ஆம் ஆண்டு கிராமப் பணியாளர்ப் பணி விதிகள் செய்வது குறித்து வருவாய்த் துறையின் 21-1-1981-ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 141-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு (இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 309-வது பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது).

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்

21. தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு வேளாண் தொழிலாளர் நியாய ஊதிய திருத்தச் சட்டமுன்வடிவின் நகலும் இணைப்பும் (சட்டப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண். 60/1981),

22. தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை வருமான வரி திருத்தச் சட்டமுன்வடிவின் நகலும் இணைப்பும் (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 61/1981).

23. தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி இரண்டாவது திருத்தச் சட்டமுன்வடிவின் நகலும் இணைப்பும் (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 62/1981).

24. தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி மூன்றாவது திருத்தச் சட்டமுன் வடிவின் நகலும் இணைப்பும் (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 63/1981).

25. தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் திருத்தச் சட்டமுன் வடிவின் நகலும் இணைப்பும் (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 64/1981).

26. தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு பயிர்களுக்குக் கேடு விளைவிக்கத்தக்க பூச்சிகளையும் நோய்களையும் பற்றிய திருத்தச் சட்டமுன்வடிவின் நகலும் இணைப்பும் (சட்டப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண். 65/1981).